

JALASJÄRVEN MUSIIKKIOPPILAITOSTOIMINNAN KEHITYS
VUOSINA 1971–2005

Auli Tuohimäki
Musikkitiede
Pro gradu -tutkielma
Kevät 2006

TIIVISTELMÄ

Tämä tutkimus käsittelee Jalasjärven musiikkioppilaitostoiminnan kehitystä vuosina 1971–2005. Tutkimus valaisee musiikkioppilaitoksen perustamiseen johtaneita syitä musiikinopiskelun halusta ja rakkaudesta aina lain ja asetuksen sekä opetussuunnitelmien säätelemiin taloudellisiin ja opetuksellisiin mahdollisuuksiin. Edellisistä luodaan kuvaa vähän alle 10 000 asukkaan maaseutupaikajän viitekehityksessä, johon kuuluu vahva musiikkikulttuurin perinne ja musikaaliset sukujuuret. Tutkimuksessa on pyritty antamaan vastauksia siihen, millaista musiikkikasvatusta ja missä määrin Jalasjärvellä on annettu kuluneen 35 vuoden aikana.

Tutkimustuloksissa on haluttu kertoa muutamia ensimmäisen lukuvuoden ja alkuaikojen tapahtumia havainnollisiksi esimerkeiksi lukijalle. Samoin havainnollisia esimerkkejä on käytetty viimeisimpien lakisääteisten vuosien talousvertailuissa joihinkin lähimpiin naapurioppilaitoksiin. Musiikkioppilaitoksen historia käsittää sekä kannatusyhdistyksen että kunnallisen musiikkioppilaitoksen toiminta-ajat, ja oman ripauksensa siihen tuo opinahjon kasvaminen harkinnanvaraista valtionapua saavasta musiikkioppilaitoksesta osaksi lakisääteistä valtionapua saavaa järjestelmää. Jalasjärven musiikkiopisto, jonka nimi muuttui Jalasjärven musiikkikouluksi 1.2.1990, kunnallistettiin 1.8.1985. Jalasjärven ja Alajärven musiikkioppilaitokset yhdistyivät vuoden 1997 alusta lukien saadessaan lakisääteisen valtionavun. Rahoitus ja hallinto ovatkin tutkimuksen sivujen yksi mielenkiintoisimpia – joskaan toivottavasti eivät tärkeimpiä – näkökohtia monille päättäjille, sillä vuosien aikana toiminta on osoittautunut monella tavalla sisältörikkaaksi paikkakunnan lapsille ja nuorisolle. Toimitilojen ja opetusvälineiden kartoitus tuo osaltaan esiin niitä puitteita ja mahdollisuuksia, joita paikkakunnan musiikinopiskelijat ovat voineet käyttää hyödykseen.

Tutkimus kertoo Jalasjärven musiikkioppilaitoksen oppilaista: pääsykokeista, osastojaosta, sukupuolesta, iästä ja heidän soittamistaan instrumenteista. Lisäksi se kertoo heidän suorittamistaan solististen ja yleisten aineiden tutkinnoista. Opettajilla ja oppilaitoksen luotsaajilla on oma suuntaa antava vaikutuksensa opetuksen ruorissa. Saarekkeina matkalla näkyvät yhteismusisointi ja orkesteritoiminta, musiikkileirit ja kurssit, yhteistyö, konsertit, kilpailut, tapahtumat sekä erilaiset projektit, levytykset ja konserttimatkat. Tulevaan horisonttiin katsotaan palveluiden käyttäjien toiveita kuunnellen ja tulevia kausia suunnitellen.

JALASJÄRVEN MUSIIKKIOPPILAITOSTOIMINNAN KEHITYS
VUOSINA 1971–2005

1 JOHDANTO	1
2 MUSIIKKIOPPILAITOKSEN TEHTÄVÄT JA TAVOITTEET	2
2.1 Lain ja asetuksen valossa	2
2.2 Eri osastojen opetussuunnitelmien mukaan	4
3 JALASJÄRVI ASUINKUNTANA JA MUSIIKKIPITÄJÄNÄ	6
3.1 Jalasjärven kunnasta	6
3.2 Musiikistaan tunnettu	8
4 TUTKIMUSONGELMAT	12
5 TUTKIMUKSEN SUORITTAMINEN	13
5.1 Muuttajat	13
5.2 Tutkimusaineisto	14
5.3 Aineiston käsittely	15
6 TUTKIMUKSEN TULOKSET	17
6.1 Alkumarssi omaan musiikkioppilaitokseen kannatusyhdistyksen kautta ...	17
6.1.1 Kohotahti kulttuurilautakunnalta	17
6.1.2 Ensimmäisen lukuvuoden säe	18
6.2 Hallinto tahtipuikossa – raha kapellimestarina	20
6.2.1 Oppilaitoksen kunnallistaminen	21
6.2.2 Jalasjärven ja Alajärven musiikkiopistojen yhdistyminen	23
6.2.3 Katsaus musiikkioppilaitoksen talouteen	25
6.2.3.1 Lukukausimaksut ja oppituntien pituus	29
6.2.3.2 Vertailua lähialueiden musiikkioppilaitosten kustannuksiin lakisääteisen valtionavun ajalta	32
6.3 Toimitilaa ja opetusvälineitä – "ma non troppo"	34
6.3.1 Opetustilat ja sivukylät toimipisteinä	34
6.3.2 Opetusvälineet, nuotisto ja kalusto	36
6.4 Oppilaat	38
6.4.1 Pääsykokeilla ja ilman	38
6.4.2 Oppilaat osastoittain	40
6.4.3 Tyttöjä ja poikia	43
6.4.4 Nuoria ja vähän vanhempia	44
6.4.5 Solististen aineiden oppilaat pääaineittain ja sivuaineittain – instrumenteittain ja soitinryhmittäin	46

6.4.6	Tutkinnot	51
6.4.6.1	Päästötutkinnot / päättötutkinnot tai vastaavat opinnot	51
6.4.6.2	Solististen aineiden kurssitutkinnot	53
6.4.6.3	Yleisten aineiden kurssitutkinnot	56
6.4.6.4	Soitinkohtaisten tutkintojen suoritusten suhteesta	59
6.5	Henkilökunta	62
6.5.1	Johtajat ja rehtorit	63
6.5.2	Viranhaltijat ja päätoimiset opettajat	64
6.5.3	Sivutoimiset opettajat	66
6.6	Opetus	66
6.6.1	Viikkotuntimäärät	66
6.6.2	Oppituntien pituus	67
6.6.3	Yhteismusisointi ja orkesteritoiminta – alkuvaikeuksista erityispainopisteeksi	68
6.6.4	Musiikkileirit ja -kurssit	74
6.7	Muu toiminta	76
6.7.1	Yhteistyötä eri instanssien kanssa	76
6.7.2	Musiikkioppilaitos ja kansalaisopisto	79
6.7.3	Konsertteja ja esiintymisiä – vastavuoroista palvelusta seurakunnan kanssa	79
6.7.4	Palkittuina ja arvioitavina – kilpailuissa mukana ja tunnustusta vastaanottamassa	82
6.7.5	Huilunsoiton ja kansanmusiikin maailmanennätys	88
6.7.6	Projekteja, ulkomaan matkoja ja levytyksiä – kannatusyhdistys tukena	88
6.8	Jalasjärven musiikkioppilaitoksen tulevaisuus ja odotukset oppilaitokselle	94
6.8.1	Palveluiden käyttäjien toiveet	94
6.8.1.1	Kyselyyn vastanneiden taustatiedot	94
6.8.1.2	Nykyisen toiminnan hyvät puolet	95
6.8.1.3	Kehittämiskohteet	96
6.8.1.4	Uudet ideat	97
6.8.2	Vuosien 2006–2011 kehittämissuunnitelma	98
7	YHTEENVETO	105
	LÄHTEET	109

LIITTEET

- 1 Johtokuntien ja lautakuntien jäsenet vuosilta 1971–2005
- 2 Musiikkioppilaitoksen talous vuosina 1971–2005
- 3 Talous prosenttilukuina ja Jalasjärven kunnan nettomenot vuosina 1971–2005
- 4 Opetustoimen kustannusraportti 2004
- 5 Jalasjärven musiikkioppilaitostoiminnan käytössä oleva kalusto vuosina 1971–2005
- 6 Jalasjärven musiikkioppilaitoksen oppilastilastot vuosina 1971–2005
 - 6 a) Oppilaat osastoittain
 - 6 b) Oppilasmäärät ja keskiarvot vuosittain talousarviovertailua varten
 - 6 c) Oppilaiden sukupuolijakauma
 - 6 d) Oppilaiden ikäjakauma
 - 6 e) Solististen aineiden oppilaat pääaineittain
 - 6 f) Solististen aineiden oppilaat sivuaineittain
 - 6 g) Musiikkioppilaitoksen pääaineet soitinryhmittäin
 - 6 h) Musiikkioppilaitoksen sivuaineet soitinryhmittäin
 - 6 i) Solististen aineiden tutkinnot aineittain
 - 6 j) Solististen aineiden tutkinnot soitinryhmittäin
- 7 Henkilökuntatilastot vuosilta 1971–2005
 - 7 a) Jalasjärven musiikkioppilaitoksen henkilökunta lukuvuosina 1971–2005
 - 7 b) Musiikkioppilaitoksen johtajat/rehtorit ja opettajat vuosina 1971–2005
 - 7 c) Jalasjärven valtakunnallisten musiikkileirien opettajat ja opetusaineet vuosina 1987–2005
- 8 Palautekaavake

1 JOHDANTO

Jalasjärven musiikkioppilaitoksen perustamisesta tuli 7.5.2006 kuluneeksi 35 vuotta, minkä johdosta valitsin pro gradu -työkseni tämän aiheen. Joka viiden vuoden välein pidettyihin juhlallisuuksiin on tullut jo tavaksi laatia jonkinlainen historiikki, joten toiminnan jo vakiinnuttua näinkin pitkälle aikavälille, on paikallaan laatia perusteellisempi ja tarkempi historiallinen yhteenveto.

Toimiessani musiikkioppilaitoksen rehtorina vuodesta 1980 alkaen (muutettu lakisääteisen valtiovuonon ja Alajärven musiikkiopistoon liittämisen yhteydessä apulaisrehtorin viraksi vuodesta 1997) aina tähän saakka, sekä jo aiemmin tuntiopettajana, on minulla myös henkilökohtainen mielenkiinto palata opinahjomme menneisyyteen. Lisäksi oppilaitoksen toiminta on luonnollisesti muodostunut minulle kiinnostavaksi ja tutuksi tutkimuksen kohteeksi. Valitettavasti kiireinen työ rehtorin tehtävissä on vienyt aikani niin tyystin, että pääsin tekemään tätä kirjoitustyötä vasta näinkin monen vuoden jälkeen. Ollessani vuoden 2006 vuorotteluvapaalla, sain tilaisuuden ja ajan tarttua tähän "tekemättömään työhön". Tarvittaessa tästä tutkimuksesta voidaan laatia suppeampi informatiivinen historiikirjanen vuosijuhlakäyttöön sekä kiinnostuneille tahoille, jäsenille ja lehdistölle.

Oppilaitoksen nimihistoriasta johtuen valitsin tutkimuksen nimeksi "Jalasjärven musiikkioppilaitostoiminnan kehitys vuosina 1971–2005", sillä itse tutkimuksen sisälläkin sanalla musiikkioppilaitos oli helpompi kertoa koko toiminta-ajan tiedoista ja tapahtumista kokonaisuutena välillä nimiä muuttelematta. Musiikkikoulutus on näet aluksi tapahtunut Jalasjärven musiikkiopisto -nimisen oppilaitoksen alaisuudessa. Ajalla 1.2.1990–31.12.1996 nimenä on ollut Jalasjärven musiikkikoulu jälkiseurauksena vuoden 1987 laista, joka toi musiikkikoulunimityksen mukanaan (Laki 402/87). Vuoden 1997 alusta Jalasjärven ja Alajärven musiikkioppilaitokset yhdistyivät saatuaan lakisääteisen valtiovuonon, ja nimi muuttui Alajärven musiikkiopistoksi, koska sen ympäristö kattoi joka tapauksessa enemmän kuntia (Alajärvi, Lappajärvi, Lehtimäki ja Soini) kuin Jalasjärvi, joka oli toiminut virallisesti vain oman kuntansa alueella. Nykyään Jalasjärven sivutoimipiste toimii itsenäisenä tulos- ja talousyksikkönään.

Tässä tutkimuksessa lähdetään liikkeelle luomalla kuvaa musiikkioppilaitoksista, niiden tehtävistä ja tavoitteista sekä Jalasjärvestä asuinkuntana ja musiikkipitäjänä. Varsinaisessa musiikkioppilaitoksen historiaosuudessa käsitellään aluksi Jalasjärven

musiikkiopiston kannatusyhdistyksen perustamiseen ja alkutaipaleeseen liittyneitä seikkoja. Sen jälkeen edetään yhdistystoimintavaihetta ja kunnallistamisprosessia valottaen vuosittain sekä kerrotaan Alajärven ja Jalasjärven musiikkioppilaitosten yhdistymisestä päämääränä lakisääteisen valtionavun piiriin pääseminen.

Kehityksestä kerrotaan hallinnon ja talouden, toimitilojen ja opetusvälineiden, oppilaiden, henkilökunnan, opetukseen liittyvien seikkojen ja muun toiminnan kautta. Lopuksi halutaan vielä luoda näkymiä tulevaisuuteen kokoamalla oppilaitokselle asetettuja odotuksia, joita on muun muassa kysytty palveluiden käyttäjiltä liitteen 8 mukaisella kyselykaavakkeella, sekä esitetään opettajien kanssa yhteistyössä laadittu kehittämissuunnitelma viidelle seuraavalle vuodelle.

Pääasiallinen tutkimusaineisto koostuu musiikkioppilaitoksen toimintakertomuksista, toiminta- ja opetussuunnitelmista, johtokuntien ja lautakuntien pöytäkirjoista sekä oppilaitoksesta kirjoitetuista lehtiartikkeleista, jotka on kerätty leikekirjoihin syksystä 1980 alkaen. Tärkeimmät lähteet ovat olleet käytössä Jalasjärven kunnan arkistoissa.

2 MUSIIKKIOPPILAITOKSEN TEHTÄVÄT JA TAVOITTEET

2.1 Lain ja asetuksen valossa

Jalasjärven musiikkiopiston perustajajäseniin lukeutuva Kerttu Kiviniemi muisteli keväällä 2006, että syy musiikkiopiston perustamiseen oli nimenomaan palava halu saada musiikinopetus järjestettyä lapsille ja nuorille Jalasjärvellä, sillä useissa pienemmissäkin pitäjissä vastaava mahdollisuus oli jo annettu. Osaltani lisäksi, että laki 147/1968 musiikkioppilaitosten valtionavustuksesta oli tullut voimaan kolme vuotta ennen Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen perustamista. Tämä on varmasti ollut yksi syy käynnistää musiikkioppilaitostoiminta paikkakunnalla. Laki edellytti, että oppilaitoksella on kouluhallituksen hyväksymä ohjesääntö, joka Jalasjärvellä hyväksyttiin kouluhallituksen tekemien muutosehdotusten jälkeen lopulliseen muotoon 8.11.1971. Jalasjärven musiikkiopiston ensimmäisessä ohjesäännössä määritellään opiston tehtäväksi antaa esittävän ja luovan säveltaiteen opetusta sekä edistää musiikkielämän yleistä kehittämistä siten kuin ohjesäännössä on määrätty. (Laki 147/1968, 2§ 2. mom.; Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen johtokunnan pöytäkirja 8.11.1971, 11 §; Jalasjärven musiikkiopiston ohjesääntö 1971, 2 §.)

Myöhemmin 1.2.1990 voimaan tullessa johtosäännössä määriteltiin oppilaitoksen tehtäväksi ”musiikinopetusta antamalla kehittää kansallista musiikkikulttuuria ja laajentaa musiikin harrastusta”. Vuoden 1987 laki käyttää tekstissään samoja sanoja ja jatkaa tehtävistä seuraavasti: ”Musiikkioppilaitoksen tehtävänä on musiikinopetusta antamalla kehittää kansallista musiikkikulttuuria ja laajentaa musiikin harrastusta. Tehtäväänsä oppilaitokset toteuttavat ohjaamalla toiminta-alueensa väestöä musiikin kuunteluun, antamalla musiikin harrastajille perusopetusta ja valmentamalla oppilaita ammattiopintoihin sekä antamalla musiikin ammatillista koulutusta.” (Jalasjärven musiikkikoulun johtosääntö 1990; Laki 402/87.)

Edellä olevalla tekstillä Suomen eduskunta on säätänyt musiikkioppilaitoksen tehtävät musiikkioppilaitoslain 1 §:ssä ja jaottelee lain 2 §:ssä edelleen: ”Musiikkioppilaitos voi olla musiikkikoulu, musiikkiopisto tai konservatorio. Musiikin perusopetusta annetaan musiikkioppilaitoksessa. Musiikin ammatillista koulutusta annetaan musiikkioppilaitoksessa, jossa on konservatorioaste. Musiikkioppilaitoksessa voidaan antaa tanssin perusopetusta ja konservatorioasteella tanssin ammatillista koulutusta.” (Laki 402/87.)

Mitä sitten tarkoitetaan musiikin perusopetuksella? Sen on asetus selventänyt seuraavaan muotoon: ”Musiikin perusopetuksella tarkoitetaan musiikkiopintoja aloittaville lapsille annettavaa musiikin alkuopetusta, instrumenttiopetusta ja sitä tukevaa muuta opetusta sekä aikuisille järjestettävää harrastustavoitteista opetusta.” (Asetus 692/87.)

Elokuun 3. päivänä 1992 annettu laki toi musiikkioppilaitoslakiin valtiosuus-uudistuksia. Tuohon aikaan lakisääteistä valtionapua saavien musiikkiopistojen ja -koulujen valtionapu oli 45 %, uuden lain 8 §:n mukaan valtiosuus tuli olemaan 45 – 60 % kunnan kantokykyluokan mukaan. (Laki 723/1992.) Seuraava laki musiikkioppilaitoksista tuli voimaan 1.8.1995. Sen 1 luvun 1 § määrittelee musiikkioppilaitoksen tehtäväksi antaa säveltaiteen ja siihen liittyvien muiden taidemuotojen perusopetusta, valmennusta alan ammattiopintoihin ja musiikin ammatillista koulutusta sekä järjestää muuta musiikkikulttuurin kehittämiseen liittyvää toimintaa. Musiikkioppilaitos voisi järjestää tehtäväalueeseen kuuluvaa koulutusta ja palveluja myös maksullisena palvelutoimintana. (Laki 516/1995.) Vastaavan asetuksen 1. luvun 1 § määrittää: ”Musiikkioppilaitoksessa annettavalla perusopetuksella tarkoitetaan musiikin pohjakoulutuksen käsittävää musiikin varhaisopetusta, soiton ja

laulun opetusta ja niitä tukevaa muuta opetusta sekä aikuisille järjestettävää harrastustavoitteista opetusta.” (Asetus 880/1995.)

Edellä olevasta huomataan, että musiikkioppilaitosten tehtävä on vähitellen laajentunut, ja siten on tullut mukaan mm. tanssi, musiikkileikkikoulun ohelle ”vauvamuskarit” ja erilaiset valmennusryhmät, vähitellen on alettu myös huomioida enemmän aikuisopiskelijoita. Aikuisopetus onnistuu yleisesti ajatellen kuitenkin vain paikkakuntien opettaja- ja talousresurssit huomioiden.

Vuoden 1998 lopussa oma musiikkioppilaitoslaki haudattiin ja toiminta sisällytettiin 21.8.1998 annettuun lakiin taiteen perusopetuksesta, joka astui voimaan 1.1.1999. Lain 1 § määrittää taiteen perusopetuksen tarkoituksen: ”Taiteen perusopetus on tavoitteellista tasolta toiselle etenevää ensisijaisesti lapsille ja nuorille järjestettävää eri taiteenalojen opetusta, joka samalla antaa oppilaille valmiuksia ilmaista itseään ja hakeutua asianomaisen taiteenalan ammatilliseen ja korkea-asteen koulutukseen. Taiteen perusopetuksen yhteydessä voidaan järjestää myös muuta taiteen edistämiseen liittyvää toimintaa.” (Laki 633/1998.)

Lainsäädännön keskeisenä lähtökohtana on, että ei säädetä oppilaitoksista ja niiden tehtävistä, vaan säädetään koulutuksen tavoitteista, keskeisistä sisällöistä, koulutusasteista ja oppilaiden oikeuksista.

2.2 Eri osastojen opetussuunnitelmien mukaan

Vuoden 1995 lain 7 § edellytti seuraavaa: ”Musiikkioppilaitoksella tulee olla opetussuunnitelma. Opetushallitus antaa opetussuunnitelman laadintaa varten opetussuunnitelman perusteet, joissa määrätään opetuksen valtakunnalliset tavoitteet ja keskeiset sisällöt sekä asetusta täydentävät oppilasarvostelun yleiset perusteet ja todistusten kaavat.” (Laki 516/1995.) Opetushallituksen samana vuonna laatima ”Musiikkiopistojen opetussuunnitelman perusteet 1995” -kirjanen sisältää ajatuksen opetussuunnitelman jatkuvasta kehittämisestä: ”Oppilaitoksen oman opetussuunnitelman kehittäminen on jatkuva prosessi. Sen tavoitteena on saada aikaan selkeät lähtökohdat oppilaitostoiminnan suunnittelulle sekä oppilaitoksen profiloitumiselle omien arvopäämäärien suunnassa.”

”Keskeinen väline opetussuunnitelman kehittämisessä on oppilaitoksen toiminnan ulkoinen ja sisäinen arviointi. Musiikkioppilaitosten ulkoista arviointia tarvitaan lähinnä kansallisella ja alueellisella tasolla toteutettavien kehittämishankkeiden tukena. Sisäinen arviointi perustuu oppilaitoksen itsearviointiin, mikä on edellytyksenä sen oman opetussuunnitelman ja toiminnan jatkuvalle kehittämiselle. Kehittämistyö edellyttää sitä, että siihen voivat aktiivisesti osallistua kaikki oppilaitoksen toimintaan vaikuttavat: opettajat, oppilaat, koko oppilaitosyhteisö ja sidosryhmät.” (Musiikkiopistojen opetussuunnitelman perusteet 1995, 16.) Edellisten ohjeiden jälkeinen Alajärven musiikkiopiston opetussuunnitelma hyväksyttiin 14.8.1996, ja 13.3.1997 se laajennettiin koskemaan myös Jalasjärven toimipistettä, kun oppilaitosten yhdistyminen oli tapahtunut vuoden 1997 alusta lukien. (Alajärven musiikkiopiston johtokunnan pöytäkirja 13.3.1997, 5 §.)

Vuoden 1998 taiteen perusopetusta koskevan lain 5 § kertoo, että opetushallitus päättää taiteenalojen perusopetuksen tavoitteista ja keskeisistä sisällöistä. Opetussuunnitelman perusteet voivat sisältää erilaajuisia oppimääriä. Koulutuksen järjestäjän tulee hyväksyä kullekin taiteenalalle opetussuunnitelma. (Laki 633/1998.) Vastaavan lain asetuksessa, joka annettiin 6. marraskuuta 1998, tarkennetaan 1 §:ssä: ”Taiteen perusopetuksesta annetun lain 5§:n 1 momentissa tarkoitettuja oppimääriä ovat yleinen ja laaja oppimäärä.” (Asetus 813/1998.)

Viimeisin, jatkuvaan kehittämiseen nojautuva Alajärven musiikkiopiston opetussuunnitelma on hyväksytty 17.8.2004 ja se pohjautuu Opetushallituksen vahvistamiin taiteen perusopetuksen musiikin laajan oppimäärän opetussuunnitelman perusteisiin (määräys 41/011/2002). Johdannossa todetaan: ”Opetussuunnitelma on keskeisin ja tärkein väline oppilaitoksen opetustyön kehittämisessä. Opetussuunnitelmassa otetaan huomioon oppilaiden yksilölliset tarpeet ja valmiudet, musiikillisen kulttuuriperinnön siirtäminen, musiikkielämän kansalliset ja kansainväliset muutokset ja kehittämistarpeet, musiikkialan ammattikoulutuksen lähtötaasovaatimukset sekä oppilaitoksen ja sen toimintaympäristön omaleimaisuus.” (Alajärven musiikkiopiston opetussuunnitelma 2004, 1.)

Opetussuunnitelman toiminta-ajatuksessa asetetaan tehtäväksi olla tavoitteellinen, tuloksia tuottava oppilaitos, joka antaa musiikin perusopetusta pääasiassa kouluikäisille. Kaiken toiminnan perustana on musiikin ja taiteen tärkeä rooli elämän sisällön antajana ja rikastuttajana, itsetunnon vahvistaminen, oppilaan musiikillisen lahjakkuuden esiin

saaminen ja käytännön muusikkous. Opetuksen tavoitteena on tukea oppilaan henkistä kasvua ja persoonallisuuden lujittumista sekä luovuuden ja sosiaalisten taitojen kehittymistä. (Alajärven musiikkiopiston opetussuunnitelma 2004, 1.)

Musiikkileikkikoulutoiminnan tavoitteena on herättää lapsen kiinnostus musiikkia kohtaan, kehittää tasapainoisesti yksilön kokonaispersoonallisuutta, edistää lapsen sosiaalista kasvua ja luoda tiedollisia ja taidollisia valmiuksia sekä yleissivistävästi että mahdollisten soitonopintojen aloittamista varten musiikkiopistossa. Tärkeänä tehtävänä on myös kehittää musiikkileikkikoulun, musiikkiopiston ja kotien välistä yhteistyötä. (Alajärven musiikkiopiston opetussuunnitelma 2004, 4.)

Musiikin perustason opintojen tavoitteena on, että oppilas

- * oppii musiikin esittämiseen ja yhteismusisointiin tarvittavia instrumenttitaitoja
- * oppii lukemaan, kirjoittamaan, kuuntelemaan ja tuntemaan musiikkia
- * kehittää musiikillista ilmaisukykyään ja esiintymistaitoaan.

(Alajärven musiikkiopiston opetussuunnitelma 2004, 5.)

Musiikkiopistotason tavoitteena on, että oppilas

- * kehittää edelleen musiikin perustasolla saavutettuja taitoja ja tietoja niin, että hän saa valmiudet musiikin harrastuksen itsenäiseen jatkamiseen tai ammattiopintoihin
- * laajentaa musiikin ja sen eri tyylien tuntemustaan
- * syventää kykyään luovaan ilmaisuun musiikin keinoin

(Alajärven musiikkiopiston opetussuunnitelma 2004, 6.)

3 JALASJÄRVI ASUINKUNTANA JA MUSIIKKIPITÄJÄNÄ

3.1 Jalasjärven kunnasta

Vuonna 1867 perustetun Jalasjärven kunnan pinta-ala on 822 km², josta peltoa on 18.500 ha, metsämaata 33.000 ha ja turvetuotantoon soveltuvaa suota 15.000 ha. Jalasjärven kunta on jaettu kymmeneen eri kylään. (Jalasjärven kunnan Internet-sivut 2006.) Jalasjärven kunnan väkiluku on vähitellen laskenut alle 9 000 asukkaaseen. Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen perustamisvuodesta 1971 asukasluku on vähentynyt 35 vuodessa noin 3000 asukkaalla. Kouluikäisten suurten ikäluokkien vähennyttä on Jalasjärveltä vuosien 1971 ja 2006 välisenä aikana lakkautettu kaikkiaan

yhteensä 25 sivukylän koulua, parhaina vuosina kouluja on ollut yhteensä 34 (Jalasjärven koulutoimen toimiston antamat tiedot toukokuussa 2006). Päätöksiin on osaltaan vaikuttanut myös se seikka, että valtion rahoitusta ei enää jaeta koulupiirien mukaan. Tällä hetkellä Jalasjärvellä toimii yhdeksän peruskoulun ala-astetta, yläaste ja lukio sekä Jalasjärven Ammatillinen Aikuiskoulutuskeskus.

Asukasmäärällä on monella tavalla vaikutusta paikkakunnan hyvinvointiin. Se vaikuttaa verotuloihin ja paikkakunnalla kiertävän rahan määrään sekä palveluiden säilyvyyteen. Lisäksi kunnille maksetaan tänä päivänä valtionosuudet lähes kokonaan asukasluvun perusteella – ikärakenne toki huomioiden. Kunnallisten palveluiden tulevaisuus näyttää Jalasjärvellä tällä hetkellä kohtuullisen turvatulta. Suurimmat haasteet sijoittuvat todennäköisesti 20-30 vuoden päähän, jolloin suuret ikäluokat ovat yli 75-vuotiaita. Tällöin joka kolmas jalasjärveläinen saattaa olla jo yli 65-vuotias. Opetustoimen osalta 2000-luku merkitsee opetuksen laatuun liittyvää kehitystyötä. Vanhempien valveutuneisuus ja vaatimustaso kasvavat, koulumaailman täytyy myös avautua yhä enemmän ulospäin. Opetuspalveluiden monimuotoisuudella ja laadulla tulee olemaan lapsiperheissä suuri painoarvo valittaessa asuinpaikkakuntaa. (Arokallio 2000, 63.)

"Jalasjärvi elää monen muun maaseutumaisen kunnan tapaan voimakasta murrosta vuosituhannen vaihtuessa. Liittyminen Euroopan Unioniin vauhditti maatalouden rakennemuutosta voimakkaasti, ja tällä muutoksella tulee olemaan vahva vaikutus koko paikkakunnan kehitykseen. Jalasjärveläinen yritystoiminta piti onneksi varsin hyvin pintansa 1990-luvun alkupuoliskon lamassa, eikä suurta konkurssiaaltoa päässyt syntymään. Viimeisten vuosien aikana Jalasjärvelle on syntynyt uutta merkittävää yritystoimintaa aivan uusille teollisuuden aloille samalla kun paikkakunnalla pidempään toimineet yritykset ovat kehittäneet ja laajentaneet toimintaansa." (Arokallio 2000, 63.)

Tällä hetkellä Jalasjärven suurimpia ja näkyvimpiä yrityksiä ovat mm. kenkäalan yritys Urho Viljanmaa Oy, Jokipiin Pellava ja Lennol Oy, ilmastointilaitteiden valmistaja Koja Oy, Metallituote Valkkio sekä Juustoportti Oy. Työpaikoissa mitattuna Jalasjärven toiseksi suurin yritys on Jalasjärven Ammatillinen Aikuiskoulutuskeskus, joka toimii kokonaan kunnan omistamana liikelaitoksena. (Käkelä 2000, 73.)

Edellä esitettyjen, viimeisimpien Jalasjärvi-kirjojen tietoihin täytyy kuitenkin lisätä tuoreimmat Jalasjärven koulutoimen tekemät oppilasennusteet lokakuulta 2005, jotka perustuvat todellisiin syntyvyyslukuihin paikkakunnalla. Niiden mukaan Jalasjärven

ala-asteiden oppilaat tulevat vähenemään lukuvuoden 2010–2011 loppuun mennessä yhteensä 94 oppilaalla, yksilöllisen opetus suunnitelman mukaista opetusta saavien oppilaiden määrä vähenee 30 oppilaalla ja yläasteen oppilaat vähenevät 112 oppilaalla, lukion oppilaat sen sijaan lisääntyvät 21 oppilaalla. Yhteensä koululaisia vähenee siis edellisen perusteella 215, mikä on suuntaa antavaa ja asettaa omat paineensa koko Jalasjärven kunnalle. (Jalasjärven koulutoimen oppilasennuste 2005.)

Harrastusmahdollisuudet varsinkin nuorille ovat vuosien varrella tähän saakka olleet moninaiset, mikä asettaa kaikkien tahojen toimijoille korkean vaatimustason opetuksen suhteen, sillä maalaispaikkakunnalla kilpailemme usein myös samojen nuorten kiinnostuksesta. Jalasjärven Jalas huolehtii pääosin urheilutoiminnasta tässä eri lajeja luettelematta, Jalasjärven kansalaisopisto puolestaan hyvin monipuolisesti eri taidealoista kuten esimerkiksi teatterista harrastajateattereiden ja nuorisoseurojen kanssa, kuvataiteesta yhdessä kuvataidekoulun kanssa ja tanssista usean yhteistyötahon kanssa. Lisäksi kansalaisopiston kulttuuripiireihin kuuluvat mm. käsi- ja puutyöt, kirjallisuus ja kielet. Lastenkulttuuritapahtumaa on järjestänyt vuosittain jo yli 20 kertaa Mukula ry ja Jalasjärven seurakunta järjestää omia kerhojaan. Jalasjärven kunnan kulttuuri-, vapaa-aika- ja nuorisotoimi on niin ikään aktiivinen nuorisoharrastepäivien ja -kerhojen järjestelijä. Tässä vain viitteellisesti muutamia harrastemahdollisuuksia, sillä tämän tutkimuksen varsinainen teema keskittyy musiikin ympärille.

3.2 Musiikistaan tunnettu

Ennen keskittymistä musiikkioppilaitoksen historiaan on paikallaan luoda jonkinlainen kuva Jalasjärven muusta musiikkielämästä, jonka perustan tekstiini kirjassa "Ihminen maisemassa – Jalasjärvi 1992", ja jonka olen nyt saattanut ajan tasalle. Jalasjärvi on pitkään ollut monipuolisen musiikkipitäjän maineessa. Eikä syyttä, toimiihan kunnassa kymmenkunta kuoroa (monet kansalaisopiston alaisena), aktiivinen soittokunta ja monipuolinen musiikkioppilaitos. Todisteena menestyksellisestä musiikkikasvatuksesta tuotakoon esiin muun muassa eri kuorojen ulkomaita myöten saavuttama suosio sekä menestykset kilpa-areenoilla – etenkin mainittakoon Aatos Alangon alulle saattama Jalasjärven Nuorisokuoro. Nykyään kuoroa johtaa ala-asteen ja kansalaisopiston musiikinopettaja Inge Jaanson, ja ryhmä on jatkuvasti pysytellyt Suomen nuorisokuorojen eliitissä sekä tuonut ulkomailta tuliaisinaan useita voittoja ja kärkisijoja.

Edelleen mainittakoon harmonikkapelimannien ansioituneet Martti Koivumäki, Kalervo Välimäki, Salomon Katila ja moninkertaiset Suomen mestarit Aapeli Hautanen ja Teppo Välimäki. Viimeksi mainittu jatkaa nuoremmassa polvessa tyttärensä Hennan kanssa perinnettä osallistumalla edelleen lukuisiin juhla- ja kansanmusiikkitilaisuuksiin. Valitettavasti vuodesta 1970 toimineiden Aatos Alangon johtamien viulupelimannien toiminta loppui vähitellen 1990-luvun alussa. Ansiokasta työtä kansanmusiikin ja etenkin kansantanssin parissa ovat jo useita vuosia tehneet Merja ja Harri Ojala. Tässä yhteydessä pitää mainita lisäksi muutamia muitakin jalasjärveläisiä musiikkisukuja, jotka ovat merkittävästi vaikuttaneet paikkakunnan jälkipolvien musikaalisuuteen kuten suvut Anttila, Haapaniemi, Hakala, Hautala, Hirvi, Ikkala, Jussila, Kangasniemi, Kiviniemi, Koski, Luhtanen, Luopajarvi, Riskumäki, Ranto, Vähäkoski, Vättö. Esimerkkinä mainittakoon, että Haapaniemen suvun edustaja Tuomas Haapanen oli Sibelius-Akatemian pitkäaikainen rehtori.

Jalasjärvellä on aikoinaan vaikuttanut monta lahjakasta pelimannia. Heistä huomionarvoisin on seppä Jaakko Frigård-Rautanen (1843-1913), jolta on tallennettu noin 70 sävelmää vuonna 1974 painettuun Jalasjärven nuottikirjaan. Kahdesta hänen soitteestaan, Surullisesta ja Nimettömästä polskasta, on sovitettu hyvin tunnettu Friikoolin messu, jota on Aatos Alangon johdolla esitetty jalasjärveläisin voimin yli sata kertaa eri puolilla Suomea sekä useita kertoja myös Yhdysvalloissa ja Kanadassa. Esiintyjäjoukko koostui kahdesta paikallisesta kuorosta, Peliitoista ja Hirvijärven kuorosta, joita säesti Jalasjärven seurakunnan jousiyhtye.

Sodankyläläinen Jouko Tekoniemi teki koosteen toisestakin Friikoolin soitteisiin perustuvasta teoksesta, jonka nimeksi tuli Viulujen vesper. Molempiin edellisiin on tekstit kirjoittanut sodankyläläinen Arvo Ylitalo. Edellisistä tehtiin myöhemmin levytyksiä varten jalasjärveläisen Lasse Hirven uudistetut sovitukset, joita nykyään edelleen esitetään eri puolilla Suomea. Mainittakoon, että Lasse Hirvi on Jalasjärven musiikkiopiston alkuaikojen kasvatista ja myöhemmin sen opettajakunnasta kasvanut kansainvälisen tason pianotaiteilijaksi ja jazzpianistiksi. Toinen kansainvälinen nimi on urkutaiteilija Kalevi Kiviniemi, jonka vanhempien kotikamarit olivat yksi Jalasjärven musiikkiopiston toiminnan alkuvaiheiden "kehdoista". Kalevi Kiviniemi esiintyy nykyään maailman ympäri joko urkusolistina tai yhteistyössä eri taiteilijoiden ja orkestereiden kanssa – myös Jalas Chamber -orkesterin ja kapellimestari Juhani Nummisen kanssa. Juhani Nummisen johdolla Friikoolin messu ja Viulujen vesper on levytetty uudelleen Lasse hirven sovituksina vuosina 1997 ja 1998.

Seurakunnan musiikkielämässä on huomionarvoista kaksi kirkkokuoroa, Jalasjärven ja Kosken kirkkokuoro sekä Koraalikuoro. Seurakunnan oman lapsi- ja nuorisokuoron puuttuminen on kuitenkin näkynyt siinä, että kuoroihin kaivattaisiin mukaan nuoria jatkajia. Jostain syystä eri yhteydessä toimivista lapsi- ja nuorisokuorolaulajista ei ole siirtynyt osallistujia seurakunnan kuoroihin. Rajoituksensa tietenkin asettaa se, ettei yksi kanttori seurakunnassa ehkä ehdi hoitaa kahden kirkon lisäksi kovin montaa kuoroa. Lisäksi useat ja monipuolistuneet harrastuspiirit kilpailevat nykyään samoista nuorista.

Seurakunnan kanttoreilla on aina ollut merkittävä osa pitäjän musiikkielämässä niin kuorojen kuin soitinryhmien ohjaajina, erilaisten tilaisuuksien musiikkiohjelmien organisaattoreina ja paikkakunnan lasten ja nuorten ohjaajina. Pitkäaikaisimmista kanttoreista mainittakoon Tauno Summanen, joka yli 40 vuotta kestäneen työrupeamansa aikana perusti muun muassa poikasoittokunnan hankkien useimmat soittimet. Lisäksi hän johti lapsikuoroa ja soittokuntaa tehden niille lähes kaikki sovitukset sekä opetti pianon- ja urkujensoittoa. Edellistä työtä jatkoi Esko M. Välimäki, joka johti myös seurakunnan jousiyhtyettä jonkin aikaa. Viimeisimpien kanttoreiden, Maija-Liisa Vätön ja Raimo Kössön aikana, seurakunta on edelleen tehnyt yhteistyötä usean tahon kanssa ja tukenut rahallisestikin monia musiikkiryhmiä, mikä puolestaan on monipuolistanut seurakunnan omaakin hengellistä elämää.

Kunnan kulttuuritoimen satsausta jalasjärveläiselle musiikkielämälle ei saa unohtaa, avustaahan se vuosittain rahallisesti niin yksityisiä kuin yhteisöjäkin. Kulttuuritoimi tekee monipuolista yhteistyötä ja jakaa avustuksia muun muassa opiskeluun, koulutukseen, soitinhankintoihin, konserttijärjestelyihin ja -matkoihin. Kunnassa toimivat kulttuurisihteeri Johanna Vaissalo ja nuoriso-ohjaaja Helena Lampinen sekä kansalaisopiston rehtori Aino Nevala organisoivat usein yhteistyössä usean eri tahon kanssa musiikkiin liittyviä tapahtumia, esimerkiksi musiikkinäytelmiä. Vuosittain jaettavien kulttuuripalkintojen saajien joukossa on useasti huomioitu musiikkialan edustajia.

Kansalaisopiston puitteissa on jalasjärveläisillä ollut aina mahdollisuus valita musiikkiharrastuksensa useista eri vaihtoehdoista. Kuorolaulusta innostuneet ovat voineet aloittaa jo ala-asteikäisinä lapsikuorossa ja aikaa myöten siirtyä jatkoon vuonna 1974 perustettuun Jalasjärven Nuorisokuoroon, jolla on erittäin laaja ohjelmisto sisältäen modernimpaakin kuorotuotantoa. Vuonna 1913 perustetun Hirvijärven kuoron perinteet liittyvät pääasiassa evankeliseen hengelliseen musiikkiin. Jalasjärven Mieslaulajat

puolestaan pyrkii nimensä mukaan vaalimaan perinteistä mieskuoro-ohjelmistoa. Kaikkien edellisten kuorojen toimintaan on ansiokkaasti vaikuttanut kansalaisopiston pitkäaikainen musiikinopettaja Aatos Alanko. Nykyään hänen työtään jatkaa innostunut ja taitava virolaissyntyinen kuoronjohtaja Inge Jaanson, joka ohjaa myös useimpia musiikkiin liittyviä kansalaisopiston piirejä. Puolalaisyntyinen Stefan Lenkiewicz on ohjannut kansalaisopiston piireissä muun muassa vammaisten musiikkiryhmää sekä vanhan tanssimusiikin yhtyettä.

Monipuolinen musiikkimies Esko I. Välimäki johti Peliitat-kuoroa ja sen laulajista muodostettuja kvartetteja kuoron perustamisesta, vuodesta 1972, lähtien – myöhemmin hänen työtään ovat jatkaneet mm. Stefan Lenkiewicz ja Antti Nissilä. Peliittojen ohjelmisto käsittää etupäässä kansanlaulu- ja viihdekuoro-ohjelmistoa, ja he ovat toteuttaneet useita musiikkinäytelmiä, kuten Tukkijoella ja Sammon tarina – lisäksi he olivat Martti Peltomäen järjestämänä mukana TV-ohjelmassa Pitäjien parhaat. Martti Peltomäki on tiedotusvälineissä pitänyt yllä Jalasjärven mainetta musiikkipitäjänä lukuisilla jutuillaan. Hän on myös kirjoittanut mm. TV-näytelmän seppä Friikoolista sekä tehnyt Siionin virsien 200-vuotisjuhlien Uudet veisuut -oopperan libreton.

Erilaisia juhlatilaisuuksia varten on Jalasjärvellä toiminut mm. naiskuoro Lutunat, maakunnallisen Jussi-kuoron riveistä kehkeytynyt laulukvartetti Jalas-Jussit ja vahvistettuna kvartettina toimiva, itseään säestävä Kaikumiehet sekä sekakvartetti Da Capo. Laulua on voinut harrastaa vapaammin kansalaisopiston yhteislaulupiireissä. Kansalaisopiston muina vaihtoehtoina, eri vuosina vaihdellen, mainittakoon musiikin teoreettisten aineiden opetus, piano-, harmonikka-, nokkahuilu- ja viulupiirit.

Vuosikymmenien ajan pitäjän musiikkielämässä tekivät arvokasta taustatyötä seuraavat henkilöt: Markku Laulaja, Mauno Koski ja Sakari Hirvi. Markkun "laulava harmonikka" ja Maunun "komppi" oli tunnettu kokoonpano niin kuorojen kuin yhteislaulujen säestäjänä. Markku Laulaja on siirtynyt pitämään musiikkiliikettään Nurmoon, mistä käsin hän edelleen palvelee musiikkihankinnoissa jalasjärveläisiä, joilla ei enää ole musiikkiliikettä. Sakari Hirvi on tehnyt säestystehtävien ja esimerkiksi veteraanikuoron johtajan tehtävien lisäksi lukuisan määrän kuorosovituksia – "Veteraaniköörin" johdossa toimii nykyään Elias Äijö.

Jo 92-vuotias Jalasjärven Soittokunta saa sekin nykyään opetusta kansalaisopiston suojissa. Koska monia esiintymisiä on kuitenkin kesäaikaan, se edellyttää ympäri-

vuotista toimintaa. Soittokunnan pitkäaikaisimmat ja ammattitaitoiset johtajat ovat olleet kanttori Tauno Summanen (yli 40 vuotta) ja luutnantti Risto Mäkelä (25 vuotta). Soittokunta ja sen sisällä toimivat ryhmät – kuten vaskiseitsikko, jota Risto Mäkelä edelleen johtaa, ja muut pienemmät kokoonpanot – puhaltavat vuosittain "lujaa ja halavalla" noin 20–30 eri tilaisuudessa, joista puolet liittyy hengellisiin yhteyksiin. Aikanaan toimineista poikasoittokunnasta ja nuorten puhallinorkestereista on saatu monta soittajaa mukaan nykyisiin riveihin. Eräs vaikuttavimpia persoonia Jalasjärven Soittokunnassa oli pankinjohtaja, klarinetisti Mauno Kentta, joka sai aikaan Suomen ensimmäisen pelimannituvan rakentamisen – Pelimannitupa toimikin lukuisat vuodet soittokunnan harjoitustilana. Syksystä 1997 alkaen Jalasjärven Soittokuntaa, ja myös musiikkiopiston puolella toimivaa nuorisopuhallinorkesteria, on johtanut yläasteen ja lukion musiikinlehtori Raine Rautanen, joka on avartanut soittokunnan esiintymisiä aina valtakunnallisista tapahtumisista ja kilpailuista alkaen ulkomaisiin konserttimatkoihin saakka.

Koululaitoksen musiikkikasvatuksesta kertovat musiikinopettaja Raine Rautasen vuonna 1991 perustamat yläasteen musiikkipainotteiset luokat sekä koulun yhteydessä pidettävät kerhot, jotka tarjoavat "musiikinpuremille" nuorille mahdollisuuden osallistua bänditoimintaan. Musiikkipainotteiset luokat antavatkin hienon näytteen monipuolisesta osaamisestaan joulun- ja kevätkonserteissa. Nuorisotoimi on aika-ajoin myös järjestänyt bändikoulutusta, samoin kuin erilaisia esiintymismahdollisuuksia jo toimiville yhtyeille, esimerkiksi elokuisessa Aukusti-tapahtumassa.

Svengiä raitille on tuonut opettaja Jaakko "Joose" Tammelin tunnetun Rehupiikles-yhtyeen sieluna, säveltäjänä, sanoittajana ja ideanikkarina. Hänen mittava sävellystuotantonsa kattaa lisäksi valtavan määrän vakavaa musiikkia. Niin hulvattomia kuin tämän instrumentalistin yhtyeelle säveltämät tai sovittamat kappaleet saattavat olla, hänen teoksiinsa sisältyy myös noin 70 aivan ihastuttavaa yksinlaulua ja yli sata kuoroteosta. (Tuohimäki 1992, 63-65)

4 TUTKIMUSONGELMAT

Tämän tutkimuksen ongelmat voidaan kiteyttää seuraaviin keskeisiin kysymyksiin:

- 1) Mitkä olivat ne tekijät, jotka vaikuttivat musiikkioppilaitoksen perustamiseen Jalasjärvellä vuonna 1971?

- 2) Millaista musiikkikasvatusta musiikkioppilaitoksessa on annettu Jalasjärvellä vuosina 1971-2005?
- 3) Kuinka paljon musiikkikasvatusta musiikkioppilaitoksessa on annettu Jalasjärvellä vuosina 1971-2005?
- 4) Mitkä ovat odotukset musiikkioppilaitokselle tulevaisuudessa?

Tutkimusongelmien ensimmäinen kysymys lienee aika itsestään selvä. Sen sijaan palattaessa ongelmanasettelujen kysymyksiin, jotka koskevat musiikkikasvatuksen laatua ja määrää oppilaitoksessa, voitiin niiden todeta menevän osaksi päällekkäin ja niitä on hankala erottaa toisistaan. Suomen musiikkioppilaitosten liiton laatima tilastotietojen kyselylomake sekä vuosittaiset toimintakertomukset tarjosivat kuitenkin hyvät ja yhtenäiset tietojenkeruun menetelmät, joita soveltamalla aikaisempien vuosien tiedot saatiin mahdollisimman hyvin sellaiselle tasolle, että niitä voitiin parhaalla mahdollisella tavalla verrata toisiinsa.

Jotta menneisyyden ja nykyisyyden tutkimisessa saataisiin myös hyöty tulevaisuudelle, otettiin yhdeksi tutkimusongelmaksi kysymys siitä, mitkä ovat ne odotukset, joita paikkakuntalaiset asettavat musiikkioppilaitokselle tulevaisuudessa. Mitä he toivoisivat otettavan huomioon, sillä musiikkioppilaitoshan on palvelulaitos, jolta ostetaan niitä palveluita, joita siltä halutaan – tietenkin musiikkioppilaitoksen tarkoituksen, tehtävien ja tavoitteiden raameissa ymmärrettyinä.

5 TUTKIMUKSEN SUORITTAMINEN

5.1 Muuttujat

Tämän tutkimuksen riippuvat muuttujat ovat musiikkikasvatuksen laatu ja määrä jalasjärveläisessä musiikkioppilaitoksessa sekä seikat, jotka vaikuttivat oppilaitoksen perustamiseen, ja edelleen ne odotukset, joita musiikkioppilaitokselle asetetaan.

Luonnollisesti ei ole voitu ottaa mukaan kaikkia määrään ja laatuun liittyviä tekijöitä, vaan on keskitytty lähinnä niihin asioihin, jotka ilmenevät Suomen musiikkioppilaitosten liiton laatimien, lähes vuosittain oppilaitoksissa täytettävien tilastokaavakkeiden sekä toimintakertomusten tilastojen perusteella.

5.2 Tutkimusaineisto

Kuten jo johdannossa mainitsin pääsiallinen tutkimusaineisto koostuu musiikkioppilaitoksen toimintakertomuksista, toiminta- ja opetussuunnitelmista, johtokuntien ja lautakuntien pöytäkirjoista sekä oppilaitoksesta kirjoitetuista lehtiartikkeleista. Suurin osa materiaalia on julkisoikeudellisten määräysten ja velvoitteiden alaisina syntyneitä lähteitä, joten ne ovat myös erittäin luotettavina pidettäviä. Lisäksi lehtiartikkeleissa olevat tiedot on voitu tarkistaa arkistotiedoista oikeiksi.

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen toiminnasta on aiemmin tehty vain yksi tutkimustyö, joka koski EU-hankkeena toteutettua Bizet-Schtschedrinin Carmen-sarjaa jousiorkesterille ja lyömäsoittajille sekä balettia. Se on opinnäytetyö "Haastetta ja vastuuta projektista", jonka ovat tehneet Maija Arvaja ja Anri Tuohimäki Lahden ammattikorkeakoulun musiikinlaitoksen solistisessa koulutusohjelmassa keväällä 2005. Aikaisempia tutkimuksia Jalasjärven musiikkioppilaitoksen historiasta ei sen sijaan ole tehty, mutta vuonna 1981 entinen johtokunnan puheenjohtaja Armas Paananen laati oppilaitoksen kymmenvuotishistoriikin, josta oli hyötyä tämänkin tutkimuksen kannalta. Lisäksi useat muut oppilaitokset ovat laatineet ainakin jonkinlaisia historiallisia tutkimuksia merkkivuosiensa kunniaksi, joista osasta on jäänyt joko parempi tai heikompi kuva niissä esitettyjen tietojen yhtenäisyydestä tai vastaavasti hajanaisuudesta riippuen. Ainakin 44 musiikkioppilaitokselta on ilmestynyt painettuja julkaisuja musiikkioppilaitostointensa taustoista (Linda 2006). Tällaisia historiikkeja lukiessani päädyin ainakin ajatukselliseen johtopäätökseen yrittää tehdä tutkielmani mahdollisimman yhtenäiselle pohjalle tilastotietojen keruun ja esittämisen osalta.

Hankalinta tutkimuksessa on ollut kaikkien tietojen saattaminen samalle tasolle – toisin sanoen vuosittaisten tilastotietojen kerääminen noin ensimmäiseltä 15 vuodelta samaan muotoon kuin Suomen musiikkioppilaitosten liiton tilastokaavakkeissa. Edellinen oli kuitenkin suhteellisen tärkeä toimenpide, jotta kehitystä voitaisiin paremmin ja asianmukaisesti vertailla. Monia tietoja kuitenkin löytyi toimintakertomuksista tai ainakin niitä voi joistakin kohdin itse laskea, kunhan asialle oli myös aikaa paneutua pidempään. Joidenkin tietojen hankinnassa minulla oli ehkä myös työkokemukseni antama etu löytää tiedot helpommin kuin aivan ulkopuolisen tutkijan.

Toimintakertomukset ja Suomen musiikkioppilaitosten liiton tilastokyselyt sisältävät yleensä aika samantyyppistä tietoa, joten SML:n kyselykaavakkeen soveltuva käyttö oli mielestäni myös siksi perusteltua.

Yksityiset lähteet, kuten johtokuntien jäsenten muistelmat, kirjeet ym., olisivat saattaneet mukavasti värittää tutkimusta, mutta silloin olisi luonnollisesti pitänyt suhtautua lähteisiin kriittisesti ottaen huomioon missä, milloin ja kenelle kirjoitus on laadittu, mikä on ollut sen tehtävä ja kuka sen on laatinut. Edelleen entisten johtokunnan jäsenten, rehtoreiden tai opettajien haastattelu olisi voinut tuoda uusia näkökulmia, mutta tällöin olisi ollut myös huomioitava ajallinen välimatka sekä mahdolliset muistivirheet, vaikka tietenkin tietoja olisi voinut aina osittain tarkistaa arkistoistakin – tietojen vertaaminen keskenään lisääkin lähteen luotettavuutta. (Heikkinen 1974, 23-36.)

"Paikallista historiakirjaa tehtäessä on yleensä suurin ongelma siinä, ettei hyvää historiallista aineistoa tahdo löytyä tarpeeksi, jotta siitä voitaisiin valikoida ja saada kirjaan edustava esitys" (Wahlroos 2000, 49). Tässä tutkimuksessa oli kuitenkin onni siinä, että materiaalia oli runsaasti ja arkistoista löytyi useampia eri lähteitä, joista asioita voitiin tarkistaa. Jos esimerkiksi viikkotunteja ei alkuaikoina ollut merkitty toimintakertomuksiin, niitä voitiin tarkistaa pöytäkirjoista ja päiväkirjoista, jotka onneksi näiltä osin paikkasivat toisiaan, vaikka päiväkirjoja puuttuikin useita – toimintasuunnitelmiin ei tässä kohden ollut luottamista, koska ne saattoivat aina muuttua. "Hyvä arkisto on kaiken alku", otsikoi Lasse Wahlroos kirjassaan *Opas historiakirjan tekijälle*. Tähän voi hyvällä syyllä yhtyä, sillä tutkimuksen alussa meni ensin suunnattomasti aikaa eri vuosien arkistotietojen järjestämiseen, ja seuraavaksi eniten 35 vuoden tietojen yhtenäisten numeraalisten tietojen ja taulukoiden laatimiseen.

Omalta osaltani haluan tiedostaa myös subjektiivisuuden ongelman työskenneltyäni oppilaitoksen ohjaksissa yli 25 vuotta, sillä joitakin asioita vieras henkilö voisi nähdä ehkä eri tavalla "matkan takaa". Edellisestä syystä valitsin luettavien lähteitten joukkoon teoksen "Subjektiivisuuden ongelma historiantutkimuksessa". Sinänsä kirja ei varmasti tuonut yleisyydessään "patenttia" kyseiseen aiheeseen, mutta tärkeintä kai lienee – myös kirjan mukaan – silloinkin, kun tutkija ei pysty olemaan täysin objektiivinen, edes pitää ohjenuoranaan pyrkimystä objektiivisuuteen. (Rasila, 1979, 1)

5.3 Aineiston käsittely

"Historian käytännön metodi koostuu todella hyvin monenlaisista ja tapauksen mukaan vaihtelevista osasuorituksista. Samassakin tutkimuksessa on aivan normaalia ja useimmiten välttämätöntä soveltaa monta eri tekniikkaa, että lähteet saataisiin puhumaan", kirjoittaa Jussi T. Lappalainen (2002, 65) kirjassaan "Haluatko historian-

kirjoittajaksi?" Samaan tulokseen tulin kerätessäni noin 35 vuoden arkistotietoja "kokonaiskartastoksi".

Kerättyäni tarvittavat tiedot yhtenäisiksi jokaiselta lukuvuodelta voin esittää niiden perusteella kehityksen kulkua ja vertailua. Tarkastelua suoritettiin muun muassa seuraavia näkökulmia kuvaamalla:

- oppilaitoksen hallinto
- toiminnan rahoitus
- toimitilat ja opetusvälineet
- oppilaat: pyrkineet ja oppilaiksi valitut, oppilaiden ikä- ja sukupuolijakauma, jakautuminen osastoittain, pää- ja sivuainejakauma, soitinryhmäjakauma, päästötutkinnot, solististen ja yleisten oppiaineiden kurssitutkinnot
- henkilökunta; rehtorit, opettajat (virat, pää- ja sivutoimiset opettajat) sekä muu henkilöstö
- opetus: viikkotuntimäärät, oppituntien pituus, yhteismusisointi sekä musiikkikurssit ja -leirit
- muu toiminta: yhteistyö eri instanssien kanssa, konsertit, kilpailut, projektit ja levytykset ym. merkittävimmät tapahtumat sekä kansainvälinen toiminta

Tilastollisina menetelminä tulivat lähinnä kyseeseen suorat jakaumat, prosentti- ja suhdeluvut sekä keskiarvot. Tuloksia esitellään myös taulukoiden ja luetteloiden avulla sekä erilaisin graafisin keinoin. Musiikkioppilaitoksen opiskelijoiden kotiin lähetettyjä kysely-lomakkeita käytän lähinnä "värinä" tähän tutkimukseen. Vastausten perusteella selvitettiin musiikkioppilaitoksen toiminnallinen tila nelikenttäanalyysin avulla ja laadittiin musiikkioppilaitoksen viisivuotiskehittämissuunnitelma palvelustrategian pohjalle.

Tilastotietojen graafisesta esityksestä olen erittäin kiitollinen Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja, IT-konsultti Sakari Korpelalle, joka avusti työtä siltä osin. Olin kirjoittanut tiedot Word-ohjelmalla tietokoneelle ja minulla oli ajatus, miten niitä voisi kuvata graafisesti. Lukujen ja arvojen laskennan olin vielä tehnyt vanhanaikaisesti laskukoneella, mutta tämä tietokone-ekspertti muokkasi 35 vuoden tilastoista upeat graafiset esitykset, joiden ansiosta lukijan on helppo saada nopeasti kuva ja käsitys kehityksen kulusta.

6 TUTKIMUKSEN TULOKSET

6.1 Alkumarssi omaan musiikkioppilaitokseen kannatusyhdistyksen kautta

Ajatus musiikkiopiston perustamisesta syntyi noin 35 vuotta sitten kulttuurilautakunnassa. Ajatuksen pohjalla on nuorten musiikinopiskelun mahdollistamisen lisäksi ollut myös vuonna 1968 syntynyt laki ja seuraavana vuonna tehty asetus, joka antoi toivoa valtion osallistumisesta musiikkiopiston ylläpitoon. Yhdistyksen perustamiskirjan ja kokouksen hyväksymät säännöt allekirjoitti kokouksen valitsevat kahdeksan henkilöä, joista kokous samalla valitsi yhdistyksen johtokunnan. Perustamiskirjan allekirjoittivat Armas Paananen, Esko M. Välimäki, Kyllikki Piirto, Kerttu Kiviniemi, Arne Kangasniemi, Mauno Kentta, Matti I. Ollila ja Teuvo Henttonen. (Yhdistyksen perustamiskirja sääntöineen 7.5.1971.) Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistys r.y. on merkitty yhdistysrekisteriin 6.10.1971. Musiikkiopiston toiminta on alkanut syyskuussa 1971. (Päiväkirjat syyskuulla 1971.)

6.1.1 Kohotahti kulttuurilautakunnalta

"Kulttuurilautakunta asetti vuonna 1970 toimikunnan tutkimaan ja selvittämään mahdollisuuksia musiikkiopiston perustamiseksi. Toimikunnasta on asiakirjoissa käytetty nimitystä musiikkijaosto. Toimikuntaan valittiin Esko I. Välimäki, Esko M. Välimäki ja Lauri Kotirinta. Toimikunta selvitti, miten paljon opiskelijoita tulisi, jos musiikkiopisto saataisiin aikaan. Ennakkoselvityksen mukaan opistoon olisi tulossa 71 oppilasta. Vaihtoehtoisina toimintamuotoina oli tullut esille oma musiikkiopisto tai liittyminen Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistoon. Selvitys painottui oman musiikkiopiston perustamisen kannalle seuraavista syistä: opettajat saataisiin omasta kunnasta, verotulot jäisivät omaan kuntaan, tulee halvemaksi kuin toiminta Etelä-Pohjanmaan musiikkiopiston yhteydessä ja omalla musiikkiopistolla on tietty informaatioarvo kunnalle", kirjoittaa Armas Paananen musiikkioppilaitoksen perustamissuunnitelmien alkuvaiheista. (Jalasjärven-Peräseinäjoen Kunnallissanomat 14.5.1981.)

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja Armas Paananen jatkaa kirjoituksessaan: "Musiikkiopiston perustamisesta päätettiin kulttuurilautakunnan koollekutsumassa kokouksessa 7.5.1971. Kokoukseen oli kutsuttu kunnan, nuorisolautakunnan, järjestöjen ja yhteisöjen sekä kulttuurielämän edustajia.

Kokoukseen osallistui noin 40 henkeä. Kokous päätti perustaa Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistys r.y. -nimisen yhdistyksen, jonka tarkoituksena on tukea ja edistää musiikin harrastusta sekä suunnitella ja järjestää musiikinharjoittamiseen liittyvää opetusta ja tämän tarkoituksensa toteuttamiseksi ylläpitää musiikkiopistoa." (Jalasjärven-Peräseinäjoen Kunnallissanomat 14.5.1981.)

Keskustellessani musiikkiopiston johtokunnan pitkäaikaisen jäsenen, alusta vuoteen 1992 saakka mukana olleen Kerttu Kiviniemen kanssa hän muisti, että nimenomaan kulttuurilautakunnan silloinen puheenjohtaja Simo Nevala oli ottanut musiikinopetuksen järjestämisen sydämenasiakseen ja vienyt sen kulttuurilautakunnan kokoukseen joidenkin jalasjärveläisten nuorten kyselyjen johdosta. Tärkein syytyn siis nuorten musiikinopiskeluhanun lisäksi oli taustahenkilöiden tuki ja palava halu musiikinopetuksen järjestämiseksi nuorille.

Vielä haluan silti todeta, että musiikkiopiston perustamisen alkusysäyksiin voitaneen lukea se merkittävä seikka, että vuonna 1968 oli tullut voimaan laki musiikkioppilaitosten valtionavustuksesta, joka oli antanut osaltaan kunnille sysäyksen musiikkioppilaitostoiminnan järjestämiseksi, koska tähän tarkoitukseen oli mahdollista hakea valtion myöntämää harkinnanvaraista avustusta (Laki 147/1968).

6.1.2 Ensimmäisen lukuvuoden säe

Jalasjärven Musiikkiopiston kannatusyhdistyksellä oli ensimmäisenä toimintavuotenaan 1971 syksyllä 45 jäsentä, joiden jäsenmaksuksi oli päätetty 5 mk henkilöjäseneltä ja 20 mk yhteisöjäseneltä kalenterivuodessa. Talousarvion loppusummaksi ensimmäiselle täydelle toimintavuodelle 1972 nousi menojen osalta 27 453 mk lopullisen tilinpäätöskokouksen toteutuksen ollessa 25 204 mk. Oppilasta kohden menot olivat bruttona 325 mk ja nettona 138 mk – kunnan osalta nettomeno oli 90 mk. Talousarvio oli laadittu 40 viikkotunnin ja 80 oppilaan pohjalle. Opettajien tuntipalkka vuosina 1971 ja 1972 oli 15 mk ja oppilaan lukukausimaksu 90 mk. Opintoviikkoja oli 13 syksyisin ja 17 keväisin. (Jalasjärven musiikkiopiston johtokunnan pöytäkirjat ja toimintakertomukset 1971–1972.)

Musiikkiopiston toiminta- ja opetussuunnitelman mukaan opisto toimi useilla kylillä ympäri kuntaa: piano-opetusta annettiin Jalastossa (Pauli Kiviniemi), Hirvijärvellä (Nuutti Piirto), Komsilla (Sameli Marttila), Ilvesjoen ja Sanasjärven kouluilla sekä

Jalasjärven kirkonkylässä seurakuntatalolla – seurakuntatalolle oli keskitetty myös viulun ja kitaran opetus. Ohjaajia oli musiikkiopiston ensimmäisenä lukuvuonna kymmenen ja oppilaita syyskaudella 70, joista piano-oppilaita oli 66 (tämä sisälsi myös harmonin ja sähköurkujen opetusta), viuluoppilaita oli kolme ja lisäksi yksi kitara-oppilas. Kevätkaudella 10.1.1972 pidetyssä kokouksessa johtokunta hyväksyi opetukseen vielä seuraavat aineet: laulunopetukseen kahden viikkotunnin lisäyksen, kitaran opetukseen puolen tunnin lisäyksen sekä syksylle 1972 alkavat kolme eri teoriaryhmää ja jousiorkesteritoiminnan aloittamisen. (Toimintakertomukset ja opetussuunnitelmat 1971–1972.)

Pianoon oli oppilaita ollut erittäin runsaasti, enemmänkin kuin olisi voitu ottaa, joka tapauksessa oppilaita otettiin ilmoittautumisjärjestyksessä ilman pääsykokeita. Kitaran- ja viulunsoittoa kohtaan kiinnostus oli ollut vähäisempää, ja johtokunta totesikin, että tulevaisuudessa olisi pyrittävä keksimään keinoja, joilla kiinnostusta muihin instrumentteihin kuin pianoon lisättäisiin. Vielä ensimmäisenä lukuvuonna 1971–1972 oppilaat saivat henkilökohtaista instrumenttiopetusta 15 minuuttia / oppilas, mutta seuraavalla kaudella 1972–1973 yksi 45 minuutin oppitunti jaettiin kahdelle oppilaalle, joten siitä kertyi 22,5 minuuttia / oppilas. (Toimintakertomukset ja opetussuunnitelmat 1971–1972.)

Yleisesti yhdistyksen ja musiikkiopiston toiminta oli ollut vilkkaampaa kuin alun alkaen olisi voitu olettaa. Ensimmäisenä sivutoimisena johtajana toimi 31.5.1972 saakka kansalaisopiston rehtori Teuvo Henttonen. Koko ensimmäinen lukuvuosi käytiin pöytäkirjojen mukaan keskustelua päätoimisen johtajan saamiseksi musiikkiopistolle. Pyrkimyksenä oli saada johtaja, joka voisi monipuolistaa toimintaa ja tuoda "uusia tuulia" musiikkielämän kehittämiseksi paikkakunnalle. Lopulta päädyttiin seurakunnan kanssa yhteisen päätoimisen kanttorin ja musiikkiopiston johtajan palkkaamiseen, ja ensimmäisenä väliaikaisena johtajana aloitti vasta 1.9.1972 musiikinopiskelija Anneli Forsberg Savonlinnasta. (Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen pöytäkirjat 1971–1972.)

6.2 Hallinto tahtipuikossa – raha kapellimestarina

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen alkutaipaleella hallintoeliminä toimivat yhdistyskokous ja sen kahdeksi vuodeksi kerrallaan valitsema johtokunta. Perustavassa kokouksessa 7.5.1971 valittiin kannatusyhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi Armas Paananen. Yhdistyksen puheenjohtajina ovat myöhemmin toimineet: Teuvo Henttonen 1973–1974, Aarne Kangasniemi 1974–1977, Armas Paananen 1978–1985 ja Sakari Korpela vuodesta 1990–edelleen. Selvennyksenä mainittakoon, että vuosien 1985–1990 välillä Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistys "nukkui" vailla toimintaa, vaikka sitä ei onneksi poistettu yhdistysrekisteristä. Edelliset tiedot, kuten seuraavatkin tämän luvun tiedot, perustuvat aina kyseisten vuosien pöytäkirjoihin.

Kannatusyhdistys päätti yksimielisesti lopettaa toimintansa kokouksessa 29.10.1985, kun musiikkioppilaitostoiminta siirtyi 1.8.1985 alkaen Jalasjärven kunnan alaiseksi toiminnaksi. Kunnallisen musiikkiopiston johtokunta piti ensimmäisen kokouksensa 29.7.1985 ja sen puheenjohtajana toimi vuosina 1985–1992 Armas Paananen. Vuonna 1993 hallinto siirtyi Jalasjärven koulutuslautakunnan alaisuuteen, jonka puheenjohtajana toimi vuosina 1993–1996 Ilkka Tolonen. (Johtokuntien ja koulutuslautakunnan pöytäkirjat 1971–1996.)

Vihdoin vuoden 1997 alusta musiikkioppilaitoksella oli mahdollisuus siirtyä lakisääteisen valtiovavun piiriin yhdessä Alajärven musiikkiopiston kanssa. Molemmat oppilaitokset olivat saaneet tätä ennen vain harkinnanvaraista valtiovapua, Jalasjärven osalta vaihteluväli oli ollut 2,69–29,12 prosenttia vuosittain keskimääräisen valtiovavun ollessa 11,64 prosenttia. Näiden kahden oppilaitoksen, Jalasjärven musiikkikoulun ja Alajärven musiikkiopiston, yhdistettyä voimavaransa valtion taholta annettiin 8.11.1996 päätös, jolla ne molemmat turvaisivat alueensa musiikinopetuksen. Tämän jälkeen yhteinen oppilaitos saisi valtiovapua toimintaansa 57 prosenttia. Valtiovapuun oikeuttava tuntimäärä koko alueille oli yhteensä 12 000 tuntia / vuosi. Näiden tapahtumien jälkeen musiikkioppilaitoksen nimeksi tuli vuoden 1997 alusta Alajärven musiikkiopisto, jonka toiminta-alueeseen kuului viisi eri kuntaa: Alajärvi, Lappajärvi, Lehtimäki ja Soini sekä Jalasjärvi, jolla oli 16.12.1996 laaditun yhteistoimintasopimuksen mukaan oma talousarvio, ja jonka nettotappio-osuudesta Jalasjärven kunta vastasi ja vastaa edelleen. Tämä antaa nykyäänkin jalasjärveläisille vapaammat kädet toimia suhteellisen

itsenäisesti. (Jalasjärven musiikkikoulun pöytäkirjat 1996–1997; Jalasjärven kunnan ja Alajärven kaupungin yhteistyösopimus 1996.)

Vuodesta 1997 hallinto on tapahtunut Alajärven musiikkiopiston johtokunnan alaisuudessa, joka puolestaan on toiminut Alajärven kaupungin koulutuslautakunnan alaisena vuoden 2004 loppuun saakka. Vuoden 2005 alusta lukien lautakunnan toimiala on laajentunut, ja siksi sen nimi muutettiin sivistyslautakunnaksi. Alajärven musiikkiopiston johtokunnan puheenjohtajana on vuosina 1997–2004 toiminut Raili Hautamäki ja vuodesta 2005 alkaen Päivi Kuhalampi. Alajärven kaupungin koulutuslautakunnan puheenjohtajana on toiminut vuosina 1997–2004 Tapio Höykinpuro, ja nykyään vuoden 2005 alusta lukien Alajärven kaupungin sivistyslautakunnan puheenjohtajana on Esko Kallio. (Alajärven musiikkiopiston johtokunnan, Alajärven kaupungin koulutuslautakunnan ja sivistyslautakunnan pöytäkirjat 1997–2005.)

Merkkivuotia juhlittaessa on aina ollut tärkeää kiittää ja muistaa henkilöitä, jotka ovat toimineet pitkään musiikkioppilaitoksen hyväksi, sillä osaltaan luottamushenkilöt ovat vaikuttaneet merkittävästi myös niihin taloudellisiin resursseihin, joilla nuoret ovat saaneet elämäänsä kiinnipitäviä ja kasvattavia harrastuksia tai jopa ammatin. Edellisestä syystä olen katsonut tärkeäksi laatia tämän työn liitteeksi 1 luettelon, jossa on koottuna kaikkien niiden johtokuntien ja lautakuntien kokoonpanot, jotka vaikuttavat suoraan Jalasjärven musiikkioppilaitostoimintaan.

6.2.1 Oppilaitoksen kunnallistaminen

Oppilaitoksen kunnallistamista oli kannatusyhdistyksessä suunniteltu jo usean vuoden ajan, mutta virallinen esitys asiasta kunnalle tehtiin 10.9.1982. Esitystä perusteltiin seuraavasti:

- opetuksen tasoa ei ole pystytty nostamaan musiikkiopiston edellyttämään tasoon eikä siihen ole nykyisellä toimintapohjalla toimien edellytyksiä
- kehittämissuunnittelu on epävarmalla pohjalla, kun ei tiedetä taloudellisia mahdollisuuksia
- kunnallisena arvostus nousisi ja ammattitaitoisten opettajien saanti helpottuisi, opetuksen tason nostaminen on nimenomaan riippuvainen ammattitaitoisista opettajista
- kunnallistamisen myötä kiinnostus oppilaitoksen toimintaa kohtaan lisääntyisi ja toisi edellytyksiä sen kaikinpuoliseen kehittämiseen

- musiikkiopisto on toiminut yli kymmenen vuotta yhdistyspohjaisena, parhaimmillaankin se on vapaaehtoista toimintaa, useimmat musiikkiopistot on perustettu suoraan kunnallisiksi tai muutettu sellaisiksi lyhyen ajan sisällä perustamisen jälkeen

Jo vuonna 1979 tehty selvitys ja suunnitelma musiikinopetuksen kehittämisestä Jalasjärvellä sisältää ehdotuksen opiston kunnallistamisesta 1.8.1981 alkaen. (Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen pöytäkirja 10.9.1982.)

Kun asiaa käsiteltiin Jalasjärven kunnanhallituksen kokouksessa 21.11.1983, liitteenä oli myös talousarvio vuodelle 1984, kustannusvertailuja lähiopistojen kesken sekä lukukausimaksut. Kunnanhallitus päätti tuolloin asettaa toimikunnan – kolmihenkisen työryhmän – selvittämään asiaa. Kokoonkutsujaksi määrättiin kunnansihteeri Armas Paananen ja muut jäsenet olivat musiikinopettaja Aatos Alanko ja koulutoimenjohtaja Kustaa Ala-Hautala. (Jalasjärven kunnanhallituksen pöytäkirja 21.11.1983, 1012 §.)

Edellisen toimikunnan eli musiikkityöryhmän selvitys oli kunnanhallituksen 9.7.1984 kokouksen 552 §:n sekä kunnanvaltuuston 25.7.1984 kokouksen 110 §:n liitteenä.

Toimikunta oli rajannut tehtävänsä seuraavasti:

- selvitettiin musiikkiopiston toiminnan nykyinen tila ja puutteet
- selvitettiin keinoja puutteiden poistamiseksi
- selvitettiin eri vaihtoehtojen kustannusvaikutukset

Toimintavaihtoehtoja käytiin läpi kolmella eri pohjalla:

- 1) säilyminen yhdistyspohjaisena eli senhetkinen pohja (halvin)
- 2) kunnallistaminen
- 3) liittyminen Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistoon (kallein)

Toimikunta päätyi oppilaitoksen kehittämisedellytykset huomioiden kakkosvaihtoehdon kannalle, jonka kunnanhallitus kokouksessaan 9.7.1984 keskustelun jälkeen hyväksyi. Alustuksen ensimmäisessä kohdassa mainitaan: ”Kunnallistamisen myötä kustannuksissa tapahtuu nousua, lähinnä palkkakustannuksissa. Painetta toiminnan laajenemiseen, joka on merkittävin kustannuksia lisäävä tekijä, saattaa myös esiintyä. Toiminta on kuitenkin kunnallisten päättäjien käsissä ja kohtuullinen kustannusten lisäys nykyiseen tasoon verrattuna on hyväksyttävääkin silloin, kun se samalla merkitsee toiminnan parantumista.” Viimeinen kappale toteaa: ”Opiston toiminta on vakaammalla pohjalla, kun se nojaa julkishallintoon. Näin myös nähdään valtion viranomaisten taholla. Sillä

voi olla merkitystä siinä vaiheessa, kun säännöksiä muutetaan ja varoja toiminnan ylläpitoon ja kehittämiseen suunnataan.” (Jalasjärven kunnanhallituksen pöytäkirja 9.7.1984, 552 §.)

Musiikkiopiston toiminta muuttui siten kunnalliseksi lukuvuonna 1985–1986 eli 1.8.1985 alkaen. Kunnanvaltuusto hyväksyi ehdotuksen keskustelutta 25.7.1984 pitämässään kokouksessa. (Jalasjärven kunnanvaltuuston pöytäkirja 25.7.1984, 110 §.) Myöhemmin lakisääteisen valtionavun saavuttamisen jälkeen päättäjät voivat olla tyytyväisiä kaukonäköisyyteensä, sillä tuo päätös oli mielestäni täysin oikea.

6.2.2 Jalasjärven ja Alajärven musiikkioppilaitosten yhdistyminen

Jalasjärven musiikkioppilaitos oli koettanut hakeutua lakisääteisen valtionavun piiriin jo useita vuosia silloin kun valtion taholta siihen tarjottiin mahdollisuuksia – joka vuosi sitä ei tarjottu. Oppilaitoksen rehtorina muistan hyvin, että otin muutamia kertoja myös yhteyttä Peräseinäjoen musiikkikoulun toiminnasta vastaaviin, ja koetimme hakea lakisääteisen valtionavun piiriin yhteisin voimin – tosin myöhemmin selvisi, että asiapaperit eivät siltä osin aina olleet kunnossa. Edellisiltä vuosilta minulla oli kuitenkin tietoa oppilaitoksista, jotka olivat päässeet lakisääteisen valtionavun piiriin, tai sitten vastaavasti tietoa, että jokin oppilaitos ei ollut siihen yltänyt, ja miksi ei – kiitos musiikkioppilaitosten liiton syys- ja kevätkokousten, joissa kannattaa siis olla jo yhteyksienkin kannalta mukana. Useasti on ollut sitten jälkeempäin tietoa, keneen voi ottaa yhteyttä ja keneltä voi kysyä jos minkälaista asiaa. Monesti parhaat keskustelut käytiin henkilökohtaisesti illanvietoissa tai jopa sen jälkeen.

Edellisten suullisten tietojen perusteella minulla oli siis tietoa vuodelta 1996 siitä, että Turun seudulta oli lakisääteisen valtionavun piiriin hakenut yhteisesti kolmen musiikkioppilaitoksen ryhmä, jonka tarkoitus oli perustaa yksi yhteinen musiikkioppilaitos yhdistyspohjalle. Tuolloin opetusministeriöltä 28.9.1995 saapuneessa kirjeessä (diaarinumero 169/420/95) oli vielä tasan 30 harkinnanvaraista valtionapua saavan musiikkioppilaitoksen nimet – seuraavan vuoden kirjeessä 3.9.1996 (diaarinumero KES/96/110) oli enää 23 nimeä. Sain myös tiedon, että Turun seudulla kolmen musiikkioppilaitoksen yhdistys olisi ollut valittujen joukossa, mutta valinta kaatui siihen, ettei yhdistys ehtinyt virallisesti rekisteröityä. Syksyllä 1996 oli siis käynnissä haku lakisääteisen valtionavun piiriin, jota oli tarjottu kahdelle uudelle musiikkioppilaitokselle. Edellisistä tiedoista päättelin, että Turkuun saattaisi mennä

vuoden 1997 alusta valtion taholta tarjottu mahdollisuus lakisääteisestä rahoituksesta, mutta päätin kiireisesti selvittää mahdollisuutemme olla juuri se toinen valittu musiikkioppilaitos.

Juuri ennen seuraavalle vuodelle 1997 hakua kävin henkilökohtaisesti syksyllä 1996 läpi harkinnanvaraista valtionapua saavat laitokset, ja löysin kartalta lähimpänä Alajärven musiikkiopiston, jonka perusteet eivät myöskään olleet vielä yksinään riittäneet lakisääteiseen valtionapuun. Huomasin myös, että meillä oli yhteisiä opettajia, jotka kävivät opettamassa molemmissa oppilaitoksissa Seinäjoelta, mitä voisi käyttää perusteena hakemukselle. Taustalla oli jo esittämäni ajatus siitä, että todennäköisesti Turussa asiat olisivat nyt jo vuodelle 1997 kunnossa, ja siellä olisi varmaankin toinen oppilaitos, joka tulisi hyväksytyksi. Näin kävikin! Itse laskeskelin, että muiden harkinnanvaraista valtionapua saavien musiikkioppilaitosten alueet ja asukasluvut eivät olisi niin laajat kuin Alajärven ja Jalasjärven yhteensä, kuuluisihan Alajärven musiikkiopistoon lisäksi Lappajärvi, Lehtimäki ja Soini. Asukaslukepohjaltaan eteläiset kaupungit kuitenkin voittaisivat, mutta niissä puolestaan oli useitakin musiikkioppilaitoksia jo valmiiksi lakisääteisen valtionavun piirissä, mikä voisi olla meidän eduksemme luettavaa.

Ajatukseni asian käynnistäjänä oli; jos vain kaksi musiikkioppilaitosta saa tuen, niin Turkuun menisi toinen paikka, mutta en uskonut, että valtiovalta voisi olla ajattelematta myös alueellisuutta, joten vakaa uskoni taas oli, että yhdistymällä Alajärven kanssa saisimme toisen sijan. Onneksi myös niin kävi! Monet puhelut Alajärvelle kuitenkin soitin, jotta he käynnistäisivät neuvottelut kunnan päättäjien taholla – samoin kävin keskusteluja silloisen opetusministeri Riitta Pirin kanssa. Edelleen muistan, miten Jalasjärven kunnan koulutoimenjohtaja Kustaa Ala-Hautala kysyi minulta, miksi niin myöhään ja kiireisellä aikataululla kyselen näitä kunnan päätöksiä. Ainut perusteluni oli, että vasta nyt tämän mahdollisen yhteistyökumppanin kartalta löysin, ja vasta nyt tuo ajatus tällä sektorilla ehkä toimisi. Pahoittelin ”myöhäistä sytytystäni”. Molempien paikkakuntien päättäjät alkoivat kuitenkin kiireesti hoitaa asiaa valtionavun piiriin pääsemiseksi, ja Alajärveltä kävi myös delegaatio neuvottelemassa opetusministeri Riitta Pirin kanssa.

Jalasjärven kunnanhallitus käsitteli Jalasjärven musiikkikoulun liittämistä Alajärven musiikkiopiston osaksi 21.10.1996 kokouksen 193 §:ssä, sekä 16.12.1996 kokouksen 254 §:ssä. Ensimmäisen kokouksen kolmannessa kappaleessa todetaan: ”Alajärven

kaupungin ja Jalasjärven kunnan välillä on käyty neuvottelut, joiden perusteella on laadittu oheisen liitteen mukainen aiesopimus Jalasjärven musiikkikoulun liittämiseksi Alajärven musiikkiopistoon. Aiesopimuksen mukaan opistolle anotaan yhteensä 15 000 opetustuntia, mikä määrä jaettaisiin kunnille asukaslukujen mukaisessa suhteessa.” Sen jälkeen on ehdotukset johtokuntien jäsenten paikkamääristä / paikkakunta sekä työntekijöiden siirtymisestä vanhoina työntekijöinä uuden yhdistetyn musiikkiopiston työntekijöiksi. Liitteenä on lisäksi taloudellisia selvityksiä valtionavun vaikutuksista. Viimeisessä kappaleessa todetaan: ”Mikäli opetusministeriö hyväksyy suunnitellun yhdistetyn musiikkiopiston lakisääteisen valtionavun piiriin, yhdistymistä koskien laaditaan yhteistoimintasopimus ja toimintaa koskevat johtosäännöt.”

Vihdoin 21.11.1996 saapui opetusministeriön päätös musiikkioppilaitoksen ylläpitämisluvasta ja oikeudesta valtionosuuteen päiväyksellä 8.11.1996 (Nro 12/450/96 ja 15/450/96): ”Opetusministeriö on musiikkioppilaitoksista annetun lain (512/95) 2 §:n 1 momentin ja 13 §:n 3 momentin nojalla päättänyt antaa Alajärven kaupungille luvan ylläpitää musiikkioppilaitosta sekä saada oppilaitoksen käyttökustannuksia varten valtionosuutta opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (705/92) mukaisesti edellyttäen, että tarkoitukseen varataan tarvittavat määrärahat vuoden 1997 talousarviossa.”

Jalasjärven koulutuslautakunnan 27.11.1996 kokouksen 60 §:ssä todettiin: ”Opetusministeriöstä on saatu ilmoitus, että musiikkiopisto on päässyt valtionosuuden piiriin. Tuntimääräksi tuli 12 000 tuntia / vuosi. Siitä Jalasjärven osuus on n. 4 000 tuntia.” Kunnanhallituksen kokouksessa 16.12.1996 on hyväksytty Alajärven musiikkiopiston jäsenkuntien kanssa neuvoteltu yhteistoimintasopimus. Sen 254 §:ssä todetaan: ”Jalasjärvi liittyy Alajärven musiikkiopistoon 1.1.1997. Sopimuksen mukaan opistojen toiminta jakaantuu kahteen tulosityksikköön, joista toisen muodostaa Jalasjärven kunta ja toisen muut kunnat yhdessä.” Sen jälkeen on käsitelty hallinto- ja työntekijäjärjestelyjä. Nykyään Jalasjärven toimipiste saa nauttia Alajärven musiikkiopiston alaisuudessa 57 prosentin valtionavusta tuohon määrättyyn tuntimäärään saakka kuntien asukaslukujen mukaisessa suhteessa.

6.2.3 Katsaus musiikkioppilaitoksen talouteen

Kaikki taloutta koskevat tiedot tässä tutkimuksessa perustuvat musiikkioppilaitoksen tilitietoihin ja tilinpäätöksiin kyseisiltä vuosilta. Tarkasteltaessa Jalasjärven

musiikkioppilaitoksen taloutta nähdään miten rahoitus on kehittynyt kannatusyhdistyksen alkutaipaleen tiukasta ajasta helpottavampaan valtionavun nousuun. Toiminnan alussa oltiin varovaisia ja on koitettu pysyä edullisessa budjetissa pääasiassa paikallisin opetusvoimin. Tappioita on jouduttu paikkaamaan tilapäisellä vekselivelalla oikeastaan vain kerran, vuonna 1972. Vuonna 1977 lainaa on otettu pianonhankintaa varten ja se on maksettu takaisin kolmena seuraavana vuonna. Musiikkioppilaitoksen kunnallistaminen elokuun alussa 1985 helpotti yhdistyksen taloutta ja vei oppilaitostoimintaa vakaammalle pohjalle. Harkinnanvaraisen valtionavun muuttuminen lakisääteiseksi vuoden 1997 alusta nosti oppilaitoksen rahallisen tuen siihenastisesta keskimääräisestä 11,64 prosenttiosuudesta kertaheitolla noin viisinkertaiseksi.

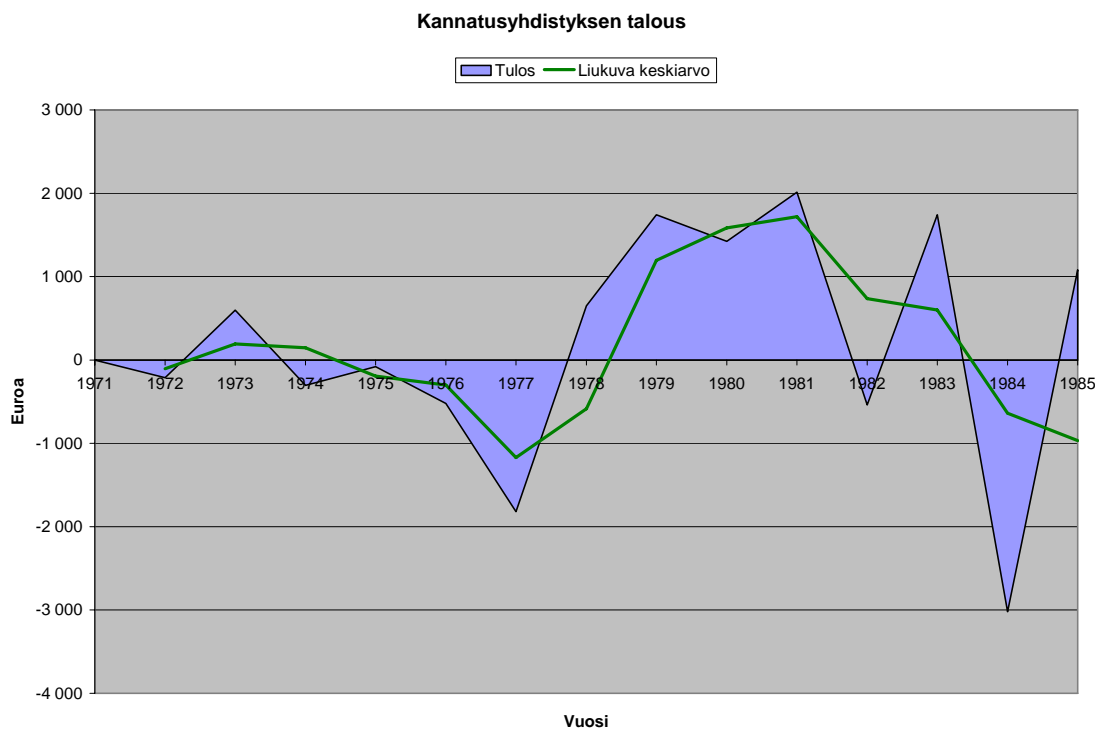
Oppilaitoksen toiminnalla on talouden ohella ollut valtion silmissä kuitenkin aina myös vaikutusta, ja se on puolestaan vaatinut alkuun omankin kunnan rahallista tukea. Tästä ovat osoituksena takavuosina muutamien oppilaitosten valtionosuuksien laskut, kun itse oppilaitoskin on vähentänyt omaa "satsaustaan". Tämä mainittakoon ammatin kautta saatuna tietona Suomen musiikkioppilaitosten liiton kokouksien yhteydessä, kun kollegat ovat kertoneet heidän oppilaitoksissaan niin käyneen. Uskon siis, että Jalasjärven kunnan rahoitustuki on kantanut hedelmää, sillä samalla se on antanut mahdollisuuden oppilaitoksen opetuksen tason nostoon, kun on voitu palkata ammattitaitoista, pätevää opettajakuntaa. Edelleen kunnan satsaus on antanut mahdollisuuden monipuolistaa ainevalikoimaa, ja siten esimerkiksi luoda todellisesti toimivia orkesteri- ja yhtyekokoonpanoja, jotka ovat antaneet nuorille innostuneen opiskelumielen ja elämänsisällön. Kunnan osuus on kuitenkin kuntatalouden kiristyvänä aikana hieman helpottunut, vaikka siellä joinakin vuosina on esiintynyt pieniä nousuja. Osaltaan hyppäykset johtuvat myös kannatusyhdistyksen tukien määrästä. Esimerkiksi vuonna 2003 EU-rahoitteinen Carmen-projekti hoidettiin kannatusyhdistyksen kautta, joten se vähensi myös musiikkioppilaitoksen toimintaa ja menoja, mutta kannatusyhdistys ei sitten ollut antamassa tulojakaan musiikkioppilaitoksen käyttöön. Suurin osa muista tuloista on nimenomaan Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen hankkimaa rahoitusta toiminnan tukemiseen.

Tässä tutkimuksessa olen halunnut havainnollistaa musiikkioppilaitoksen talouskehitystä graafeilla, joista lukija saa nopeasti kuvan rahoituksesta: graafi 1 (s. 27) kertoo pelkästään kannatusyhdistyksen taloudesta, graafi 2 (s. 28) on esitys koko musiikkioppilaitoksen taloudesta ja graafi 3 (s. 28) on kuvaus talousprosentteista ja

nettomenoista. Yksityiskohtaisemmat tiedot lukuina musiikkioppilaitostoiminnan taloudesta vuosina 1971–2005 ovat liitteillä 2–3, liitteellä 4 voi tehdä vertailuja koko maan musiikkioppilaitosten kesken, mutta seuraavassa muutamia esimerkkejä oman musiikkioppilaitoksemme kehityksestä:

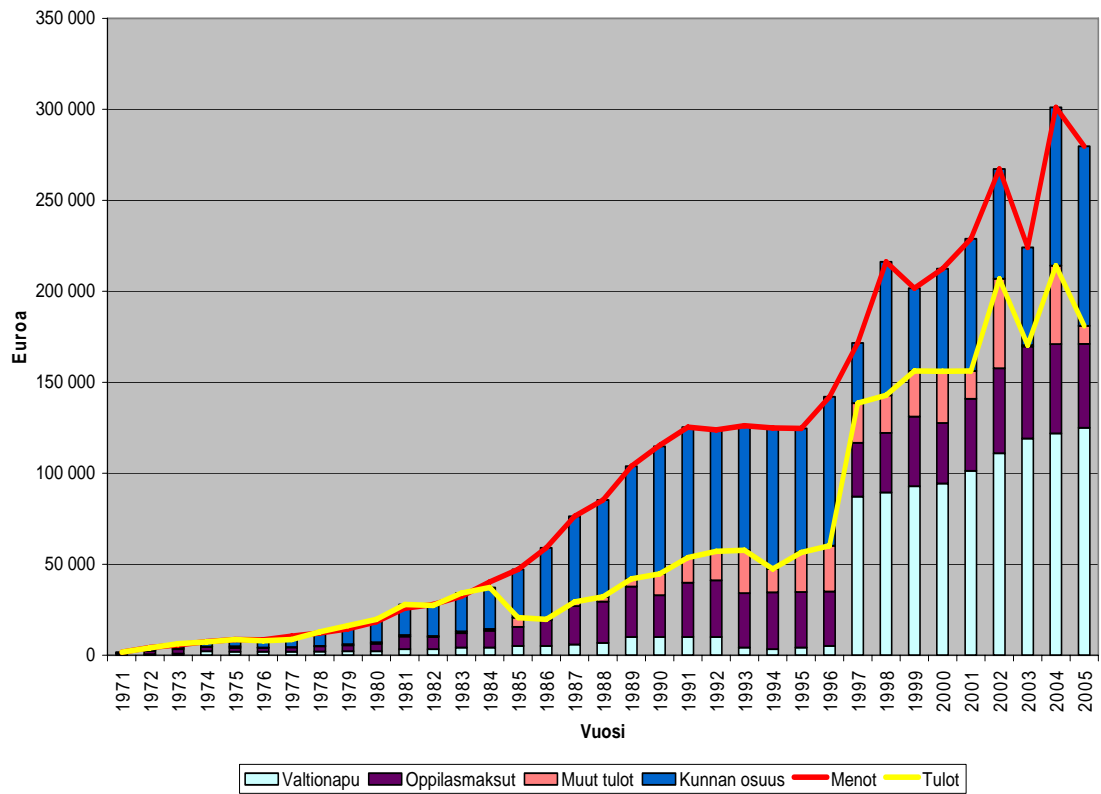
	<u>Oppilaspaikkojen bruttomenot</u> täysinä lukuina	<u>nettomenot</u> täysinä lukuina
v. 1973	440 mk / 74 €	180 mk / 30 €
v. 1983	1 864 mk / 314 €	797 mk / 134 €
v. 1993	3 522 mk / 592 €	2 345 mk / 394 €
v. 2003	7 605 mk / 1 279 €	1 825 mk / 307 €

Talousprosentit ja nettomenot -graafista 3 (s. 28) nähdään, että harkinnanvarainen valtionosuus on kasvanut toisesta toimintavuodesta 1972 alkaen, mutta vain vuoteen 1974 saakka, ja laskenut sen jälkeen koko ajan suhteellisen tasaisesti, kunnes lakisääteinen valtionapu vuonna 1997 nosti tason kertaheitolla. Lisäksi voi huomata, että oppilasmaksujen osuudet ovat koko ajan pienenemään päin, joten painetta niiden nostoon saattaa vähitellen ilmaantua. Kunnan nettotappio-osuudet ovat 1990-luvun puolivälin jälkeen vähän heitelleet, mikä johtunee sekä valtionavun että menojen vaihteluista.

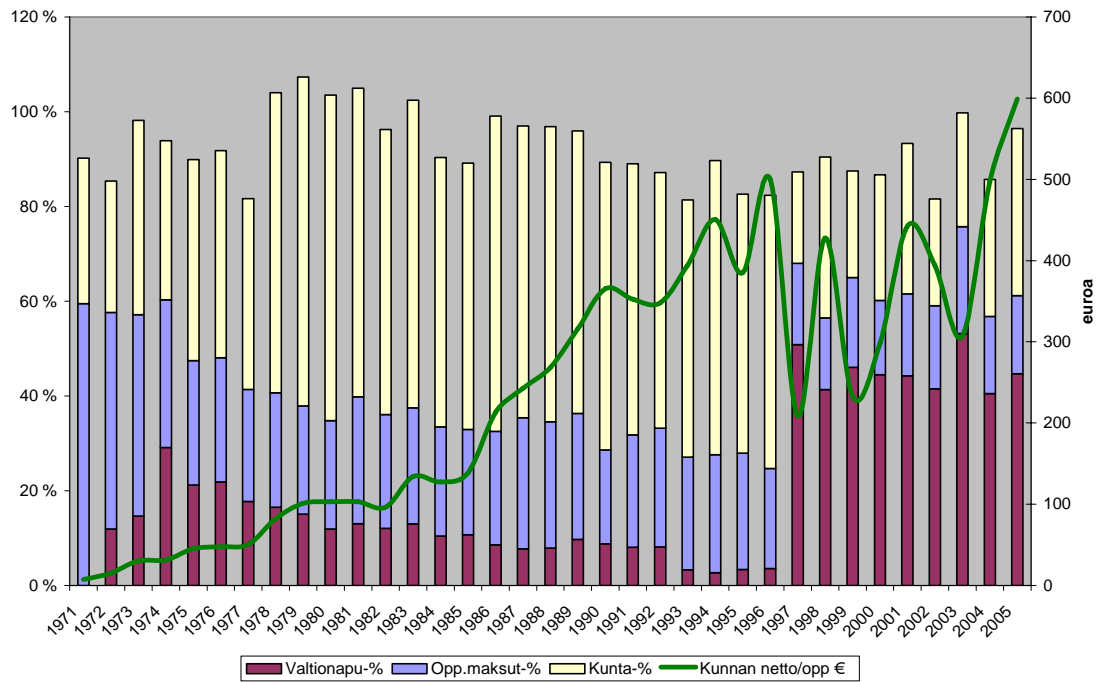
Graafi 1

Musiikkioppilaitoksen talous

Graafi 2

Talousprosentit ja nettomenot

Graafi 3

6.2.3.1 Lukukausimaksut ja oppitunnin pituus

Jalasjärven musiikkioppilaitoksen toimintakertomus- ja tiliasiakirjoihin perustuen on lukukausimaksujen nousu tapahtunut verkkaisesti ja kohtuullisesti muiden hintojen kehityksen ohessa. Tämän voi päätellä siitä, että oppilaitoksen alkutaipaleellakaan ei ole ollut kuin muutamia vapaaoppilas-paikan hakijoita, eikä arkistoista löydy juurikaan merkintöjä valituksista, jotka koskevat korkeita maksuja. Myös pöytäkirjoissa perustellaan useasti vuosien varrella sitä, että musiikinharrastus- ja opiskelumahdollisuus tulisi taata riittävän alhaisilla lukukausi-maksuilla. Omalta toimikaudelta kylläkin muistan muutamia tapauksia, jolloin opiskelun hinta olisi mainittu esteenä opiskelun aloittamiselle, mutta silti on mietityttänyt, miksi opiskelija ei ole sen johdosta hakenut vapaaoppilaspaikkaa tai apurahaa sitä varten. Toisaalta tämänlaatuisen avustuksen myöntämiselle on yleensä ollut perusteena yhden vuoden opiskelu. Musiikkioppilaitoksen siirryttyä lakisääteisen valtionavun piiriin on vapaaoppilaspaikoista luovuttu, mutta kannatusyhdistykseltä voi edelleen anoa avustusta. Pääaineen osalta lukukausimaksut ovat kehittyneet seuraavasti:

Pääaineen lukukausimaksujen kehitys	
syksy 1971	90 mk
1972–1978	100 mk
1979–1980	110 mk
1981–1982	130 mk
1983–keväät 1985	160 mk
syksy 1985	200 mk
keväät 1986	230 mk
syksy 1986	250 mk
1987	300 mk
1988	320 mk
keväät 1989	350 mk
syksy 1989	380 mk
keväät 1990	400 mk
syksy 1990	450 mk
keväät 1991	500 mk
syksy 1991–keväät 1992	550 mk
syksy 1992–keväät 1999	700 mk
syksy 1999–2001	800 mk
2002–2005	170 € (=1010,77 mk)

Edellisestä voidaan nähdä, että ensimmäinen lukukausimaksu oli 90 markkaa ja alkuvuosina maksut on pyritty pitämään useamman vuoden samoina. Kunnallistamisen jälkeen syksyllä 1985 maksuja on tarkistettu lähes lukukausittain, sen jälkeen pisin pysyvä jakso oli syksyn 1992 ja kevään 1999 välillä, jolloin lukukausimaksu pysyi koko

ajan 700 markassa. Siirryttäessä vuonna 2002 eurovaluuttaan tuli yhdellä kertaa tuntuvin 211 markan (= 35, 50 €) korotus.

Oppitunnin pituudella on ollut vaikutusta lukukausimaksujen hintoihin. Kevääseen 1978 saakka lukukausimaksu ja oppitunnin pituus 22,5 minuuttia olivat kaikilla samat, mutta saman vuoden syksystä alkaen viulu katsottiin erityissoittimeksi, jonka opiskelijat saivat 30 minuuttia opetusta samaan hintaan. Pidemmästä 45 minuutin tunnista alettiin periä 50 markan lisälukukausimaksua vuoden 1981 alusta lukien. Vuosina 1983 ja 1984 lisälukukausimaksu oli 70 markkaa ja syksystä 1985 alkaen 80 markkaa. Syksystä 1986 lisämaksua korotettiin sataan markkaan ja siinä se pysyi kevääseen 1990 saakka. Syksystä 1990 vuoden 1996 loppuun lisämaksu pidemmästä tunnista oli 150 markkaa, kunnes se poistettiin oppilaitoksen päästyä lakisääteisen valtionavun piiriin seuraavan vuoden alusta lukien.

Sivuainemaksu tuli mukaan jo vuonna 1972 ja se oli 25 markkaa. Suhteessa tuntuvin korotus tapahtui vuoden 1983 alusta, kun sivuainemaksu kaksinkertaistui 50 markasta 100 markkaan. Rahamääräisesti suurin hyppy oli kuitenkin vuoden 2002 vaihteessa, kun maksu kallistui 244,57 markkaa eli 41,13 euroa. On kuitenkin pantava merkille, että sivuainemaksu oli säilynyt samana jo edelliset kymmenen vuotta. Kun ottaa huomioon sivuainemaksun jälkeenjääneisyyden sekä euroon siirtymisen juuri tuona vuonna, on hinnannousu ymmärrettävä. Sivuinemaksu on täällä hetkellä sata euroa. Sivuinemaksun hinnoitus on edennyt seuraavasti:

Sivuainemaksun kehitys	
1972	25 mk
1979–1980	30 mk
1981–1982	50 mk
1983–keväät 1985	100 mk
syksy 1985	130 mk
keväät 1986	150 mk
syksy 1986–1987	170 mk
1988	180 mk
keväät 1989	200 mk
syksy 1989	230 mk
keväät 1990	250 mk
syksy 1990	300 mk
1991–2001	350 mk
2002–2005	100 € (594,57 mk)

Kaikille oppilaille on alusta alkaen määrätty niin kutsuttu sisäänkirjaamismaksu, joka sisältää mm. opintokirjan ja muita arkistomenoja. Tämä maksu on peritty vain kerran uusilta oppilaita. Ensimmäisinä vuosina maksu oli kolme markkaa ja vuosina 1975–1979 yhteensä viisi markkaa sekä sen jälkeen kymmenen markkaa vuoden 1984 loppuun saakka. Keväällä 1985 hintaa korotettiin 15 markkaan ja jo saman vuoden syksynä 20 markkaan. Syksystä 1986 vuoden 2001 loppuun saakka sisäänkirjaamismaksu on pysynyt 50 markassa ja pieni nousu tapahtui euroihin siirryttäessä. Tällä hetkellä maksu on 10 euroa (59,46 mk).

Sisaralennus ei ole juurikaan muuttunut vuosien varrella. Ensimmäiset vuodet 1971–1978 sisaralennus oli 45 markkaa. Sen jälkeen se nousi 50 markkaan pysyen samana aina eurovaluutan käyttöönottoon saakka, vuoden 2002 alusta lukien sisaralennus on ollut kymmenen euroa (59,46 mk). Sisaralennus musiikkileikkikoulussa oli sen ensimmäisinä vuosina 1980–1982 yhteensä 40 markkaa, sen jälkeen maksu on noudattanut varsinaisten oppilaiden sisaralennuksen summaa.

Syksyllä 1980 alkaneen musiikkileikkikoulun oppilaiden lukukausimaksujen kehitys on ollut suhteellisen tasaista seuraavasti:

Musiikkileikkikoulumaksun kehitys	
syksy 1980	100 mk
1981–1982	110 mk
1983–keväät 1985	130 mk
syksy 1985	160 mk
keväät 1986	170 mk
syksy 1986–keväät 1989	180 mk
syksy 1989–keväät 1990	200 mk
syksy 1990	220 mk
1991–keväät 1992	250 mk
syksy 1992–keväät 1994	270 mk
syksy 1994–2001	300 mk
2002–2005	60 € (356, 74 mk)

Musiikkioppilaitoksessa on aina silloin tällöin ollut muutamia ulkopuolisia teoriaoppilaita ja tutkintojen suorittajia. Teoriaoppilasmaksu otettiin käyttöön syksystä 1985 alkaen ja se oli 50 markkaa. Keväällä 1986 hintaa korotettiin 60 markkaan ja seuraavana syksynä se oli jo sata markkaa. Seuraavan kerran maksua korotettiin vasta kevääksi 1991, jolloin se oli 150 markkaa. Syksyllä 1992 maksu nousi samalla summalla kuin edelliselläkin kertaa sen ollessa nyt 200 markkaa. Teoriaoppilasmaksu nousi seuraavan

kerran vasta eurojen käytönottovuonna 2002, vuosina 2002–2005 se on säilynyt 50 eurossa (297,29 mk). Vain teoria-aineita opiskelevien määrä on vähäinen – yleensä vain sormilla laskettavissa – joten näillä maksuilla ei ole juuri taloudellista merkitystä.

Ulkopuolisia tutkintoja suoritetaan aika vähän, noin pari vuodessa, joten silläkään maksulla ei ole taloudellisesti merkitystä oppilaitoksen budjetissa. Tutkintomaksu määriteltiin ensimmäisen kerran syksyllä 1985, jolloin sen hinta oli sata markkaa. Seuraavana syksynä 1986 hintaa korotettiin jo puolella, 200 markkaan. Vasta keväällä 1991 maksu korottui seuraavan kerran 300 markkaan pysyen siinä eurojen käyttöönottovuoteen saakka, ja vuosina 2002–2005 tutkintomaksu on ollut 70 euroa (416,20 mk).

6.2.3.2 Vertailua lähialueiden musiikkioppilaitosten kustannuksiin lakisääteisen valtionavun ajalta

Nyt kun Jalasjärvi on kuulunut vuodesta 1997 lakisääteisen valtionavun piiriin, on järkevää suorittaa myös pari vertailua kustannuksista juuri tuolta lakisääteisen valtionavun ajalta. Opetustuntien hintaa tarkasteltaessa otan pari esimerkkiä lakisääteisen valtionavunsaannin alkuajalta vuodelta 1998 sekä viimeisimmät 16.9.2005 päivitetty, vuodelta 2004 olevat tiedot, jotka ovat saatavina kaikkien muidenkin musiikkioppilaitosten osalta valtion opetustoimen rahoitusta koskevilla internet-sivuilla. Vuoden 2005 tiedot ovat luettavissa myös tutkimukseni liitteellä 4. (Opetustoimen kustannusraportit 1998 ja 2004.)

Lähialueiden musiikkioppilaitosten vertailu on sikäli järkevää, että niiden toimintaa naapureina eniten tunnetaan, ja alueellinen vaikuttaminen on lähempänä meitä kuin esimerkiksi eteläisten suurkaupunkien osalta. Tutkimuksen takana olevat liitteet ja kaikkien saatavilla olevat Internet-sivut kuitenkin takaavat kaikille mahdollisuuden verrata koko Suomen musiikkioppilaitosten kustannuksia. Yleensä suuremmissa kaupungeissa opetustuntien hinnat nousevat joka tapauksessa huomattavasti kalliimmiksi, koska esimerkiksi vuokratulot nostavat sekä oppilasmaksuja että muita käyttökuluja – toisaalta joissain laajoilla alueilla toimivissa pohjoisemmissa musiikkioppilaitoksissa matkakulut saattavat olla aika huomattavat. Virkaehtosopimusten mukaan kunnat päättävät nykyään aika itsenäisesti siitä maksavatko matkakorvauksia vai eivät, mutta sanoisin, että "täällä maalla" on todella vaikeaa saada kaikkiin orkesterisoittimiin opetusta (esim. kontrabasso), ellei matkakorvauksia muualta

käyville opettajille taata – muutaman tunnin työtähän ei kannata lähteä tekemään, jos kaikki tulot menevät matkoihin ja veroihin.

	Vuonna 1998 Opetus € / tunti	Vuonna 2005 Opetus € / tunti	Netto € / tunti
Alajärven musiikkiopisto	218 mk = 36,66 €	46,15	31,10
Etelä-Pohjanmaan musiikkiopisto (Seinäjäki)	340 mk = 57,18 €	45,38	29,01
Härmänmaan musiikkiopisto	227 mk = 38,18 €	42,60	37,04
Kankaanpään musiikkiopisto	280 mk = 47,10 €	44,04	40,41
Kuula-opisto, Vaasa	279 mk = 46,92 €	43,75	41,47
Lapuan musiikkiopisto	263 mk = 44,23 €	41,05	48,32
Palmgren-konservatorio, Pori	291 mk = 48,94 €	43,71	14,11
Panula-opisto, Kauhajoki	259 mk = 43,56 €	42,73	44,43
Ylä-Satakunnan musiikkiopisto, Parkano	251 mk = 42,22 €	51,39	29,64

(Opetus-toimen kustannusraportit 1998 ja 2004.)

Edellisen taulukon pohjalta nähdään, että vuonna 1998 opetus on ollut tuntia kohden lähialueiden musiikkioppilaitoksista edullisinta juuri Alajärven musiikkiopistossa, johon Jalasjärvi sivutoimipisteenä kuuluu. Hämmästyttävän kallista se on ollut puolestaan Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistossa samaisena vuonna, mutta vielä hämmästyttävämpää on, että kyseessä olevan oppilaitoksen tuntihinta on laskenut huomattavasti vuoteen 2005 mennessä ja näyttää nettotuntikustannuksiltaan olevan nyt toiseksi halvin vertailuoppilaitoksista.

Vuoden 2005 opetustuntihinnoissa Alajärven musiikkiopisto sijoittuu jopa toiseksi kalleimmaksi, vain Ylä-Satakunnan musiikkiopisto on kalliimpi, toisten oppilaitosten tuntihinnat eivät muuten poikkea kovin paljon toisistaan. Nettotuntikuluiltaan Alajärven musiikkiopisto oli kuitenkin neljänneksi halvin, ja Lapua puolestaan kallein. Jalasjärven toimipisteen osalta nettotuntihintaa laskee mielestäni ainakin se, että Jalasjärven kunnan lisäksi myös Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistys on antanut ison rahallisen panoksen paikkakunnan musiikinopiskelijoiden hyväksi. Kannatusyhdistys on jatkuvasti rahoittanut leiri-, orkesteri- ja levytysprojekteja, useimmat kokonaan, mikä on vähentänyt osaltaan musiikkioppilaitoksen yhteisöön kuluva rahamäärää. Kannatusyhdistys on tietenkin voinut omalta taholtaan hakea näihin avustuksia ja

EU-rahoitusta.

Palmgren-konservatoriolla näyttää olevan todella pienet nettokustannukset (vain 14,11 euroa / oppitunti) verrattuna oppitunnin hintaan muuten. Tämä voi selittyä sillä, että he saavat enemmän valtion tukea ammatillisena oppilaitoksena, koska ovat musiikin-tekniikan koulutuksen kautta päässeet ammatillisten oppilaitosten joukkoon ja siten suuremman valtionavun piiriin. Alajärven musiikkiopiston lisäksi oppitunnin hinta on laskenut huomattavasti oppitunnin nettohintaan verrattuna myös Etelä-Pohjanmaan ja Ylä-Satakunnan musiikkiopistoissa, heillä täytyy siis myös olla tuloja tähän erotukseen. Onko Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistossa saatu tukea enemmän kaupungilta, ja onko Ylä-Satakunnan musiikkiopiston hiljattainen liittyminen Pohjois-Pirkanmaan koulutuskuntayhtymään syynä tähän eroon, jää arvailuksi.

Valtakunnallisten tilastojen mukaan oppilaille tulee kalleimmaksi opiskella Ylä-Satakunnan musiikkiopistossa (oppilasmaksut 9,09 € / tunti) ja puolestaan halvimmaksi Härmänmaan musiikkiopistossa (oppilasmaksut 4,49 € / tunti). Alajärven musiikkiopistossa oppilasmaksut ovat 8,93 € / tunti. (Opetustoimen kustannusraportit 1998 ja 2004.)

6.3 Toimitilaa ja opetusvälineitä – "ma non troppo"

6.3.1 Opetustilat ja sivukylät toimipisteinä

Jalasjärven musiikkiopistolla on ollut käytössään opetustiloja – "mutta ei liikaa". Useampaankin otteeseen on suunniteltu, että musiikkiopisto saisi oman keskitetyn toimipaikkansa paikkakunnan keskustassa, mutta koskaan ei ole löytynyt riittävästi poliittista tahtoa myöntää rahaa tähän tarkoitukseen. Joinakin vuosina on suunniteltu, että kansalaisopiston tiloja peruskorjattaessa myös musiikkiopiston tilat tulisivat samaan yhteyteen, mutta tällä hetkellä niissä tiloissa on ainoastaan yksi pianoluokka, joka saatiin käyttöön syksyllä 1998. (Toiminta- ja opetussuunnitelmat 1985–2005.)

Viimeisin suunnitelma oli rakentaa neljä luokkaa päätoimisille opettajille uuden, syksyllä 2005 käyttöönotetun koulukeskuksen yhteyteen, jolloin opetus tapahtuisi käytännöllisesti koulupäivän lomassa. Tällöin olisi voitu aloittaa musiikkipainotteiset luokat ala-asteelta alkaen, kun olisi ollut luokkia, joihin opetusta voitaisiin koulu-aikaankin hajauttaa. Viimeaikoina kuntatalouden tiukennuttua päättäjät kuitenkin

karsivat lopulta musiikkiopiston tilat kokonaan. Tällä hetkellä opetus tapahtuu uuden koulukeskuksen luokissa, mutta pääosin siis koulun jälkeen, koska luokat ovat normaalikäytössä päivisin. Varsinaisina vuokratiloina ovat toimineet lähinnä Pelimannitupa vuosina 1980–2002 piano-, puhallin- ja lyömäsoitinopetusta varten sekä Jalasjärven ammatillisen aikuiskoulutuskeskuksen Kranni-rakennus vuosina 2002–2005 puhallinorkesteria ja lyömäsoittajia varten. (Toimintakertomukset ja -suunnitelmat 1971–2005.)

Musiikinopetus on siis toiminut lähes kokonaan joko kunnan ja seurakunnan tiloissa tai yksityisissä kodeissa, joten se on ollut tietenkin vuokrien kannalta edullista. Kulut ovat koostuneet lähes kokonaan vain siivous- ja käyttökuluista, joten en ole katsonut aiheelliseksi selvittää niitä tarkemmin tämän tutkimuksen puitteissa. Sen sijaan on ollut mielenkiintoista tutkia, miten hyvin kuntalaisia on palveltu eri kylillä, sillä Jalasjärvi on laaja pitäjä, joten opettajien matkustama matka sivukylien kouluille on ollut todella hyvää palvelua sekä kylille että perheille. Alkuvuosista palvelupisteet ovat vähentyneet, mutta tätä voi tietysti ymmärtää sikäli, että myös opetukseen osallistujat sivukylissä ovat vähentyneet. Lisäksi perheiden omat autot ovat lähes välttämättömyys sivukylillä, joten vanhemmilla on paremmat mahdollisuudet kuljettaa lapsiaan harrastusten pariin.

Seuraavassa toimipisteet, vuodet ja paikat, joissa musiikinopetusta on annettu:

- * Kirkonkylä vuosina 1971–2005 / seurakuntatalo, Kanttorila, Kaarina Anttilan asunto ensimmäisenä vuonna, eri koulut, Iloniemi (nykyinen kansalaisopisto), Tasanko, Tenavatien päiväkot, Vilhola, Pelimannitupa
- * Jalasto vuosina 1971–1975 / Pauli Kiviniemen asunto kaikkina edellisinä vuosina
- * Hirvijärvi vuosina 1971–1975, 1978–1979, 1995–1999, 2003 / Nuutti Piirron asunto vuosina 1971–1975, Kyllikki Piirron asunto vuosina 1978–1979, myöhemmin koululla
- * Komsu vuosina 1971–1972 / Sameli Marttilan asunto ensimmäisenä lukuvuonna
- * Ilvesjoen koulu vuosina 1971–1976 ja Ilvesjoen Toimela vuosina 1986–1987 sekä 1991–1994
- * Sanasjärven koulu ensimmäisenä toimintavuotena 1971–1972
- * Koskue vuosina 1971–1980, 1983–1989, 1992–2001 / Pentti Riskumäen asunnossa vuosina 1971–1978, seurakuntakodilla 1978–1979, myöhemmin koululla
- * Metsola vuosina 1972, 1976–1979, 2004–2005 / Marjatta Jokisen asunto alkuvuosina (asunto koulun yhteydessä, joten ihan tarkkaa tietoa jaottelusta ei ole)
- * Luopajärven koulu vuosina 1973–1993, 1998–2005

- * Alavallin koulu vuosina 1976–1991, 1994–1995
 - * Ahon koulu vuosina 1981–1989
 - * Perälän koulu vuosina 1982–1986
 - * Harrin koulu vuosina 1982–1983, 2004–2005
 - * Ylivallin koulu vuosina 1988–1992
 - * Jokipiissä vuosina 1991–1995 (nuorisoseurantalo Alanen / Jokipiin päiväkotii)
- (Toimintakertomukset, toiminta- ja opetussuunnitelmat sekä pöytäkirjat 1971–2005.)

Tiedoista voi laskea, että Jalasjärven musiikkioppilaitos on palvellut vuosittain keskimäärin viidessä (keskiarvo 4,9) toimipisteessä 35 vuoden aikana vaihteluvälin ollessa 2–7 toimipaikkaa / vuosi (toimipaikkojen lukumäärät olivat vuosijärjestyksessä: 6, 6, 6, 6, 6, 6, 6, 6, 6, 6, 4, 5, 6, 6, 5,5, 6, 6, 7, 7, 4, 6, 6, 5, 5, 5, 3, 3, 4, 4, 3, 3, 2, 3, 3, 3). Edellä olevassa luettelossa olen halunnut tuoda esiin myös ne ensimmäiset kodit, jotka vapaaehtoisesti halusivat alussa edistää paikkakunnan musiikinopetusta tiukimpina taloudellisina aikoina. Tämän lisäksi muutamat muutkin opettajat ovat pitäneet soittotunteja joskus kodeissaan, mutta niitä on ollut mahdotonta tarkalleen laskea, joten jätän asian tältä osin vain maininnaksi.

6.3.2 Opetusvälineet, nuotisto ja kalusto

Opetusvälineitä on pyritty hankkimaan tasaisesti opetustoiminnan niin vaatiessa ja rahoitus on koetettu järjestää tarpeen vaatiessa myös erilaisin tempauksin tai hakemalla avustuksia eri tahoilta. Hankintoja on mietitty yhteisesti eri yhdistysten kesken, minkä johdosta monet musiikin harrastajat voivat olla kiitollisia mm. Jalasjärven Soittokunta ry:lle, joka on pääasiassa huolehtinut vaskisoitinten ja esimerkiksi patarumpujen ja erilaisten muiden lyömäsoitinten hankinnasta. Vuosien varrella Jalasjärven kansalaisopisto ja seurakunta ovat myös hankkineet soittimia harrastajien käyttöön.

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksellä on ollut vahva rooli soitinten hankkimisessa oppilaskäyttöön. Kolme pianoa ja lähes kaikki jousisoittimet on hankittu Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen tuella, samoin lyömäsoittajien tarvitsemat soittimet, kuten ksylofonit, marimba ja vibrafoni sekä muutamat puhaltimet. Liitteellä 5 on koottu kaikki Jalasjärven musiikkioppilaitostoiminnan käytössä olevat soittimet. Luettelo koskee musiikkiopiston kannatusyhdistyksen ja kunnan hankkimia soittimia, sillä kannatusyhdistys on luovuttanut hankkimansa soittimet kunnan kalustoon, jossa niistä pidetään huolta ja luetteloa. Jalasjärven Soittokunnalla ja

kansalaisopistolla on oma luettelonsa omista soittimistaan. (Jalasjärven kunnan kalustoluettelo vuosilta 1971–2005.)

Jalasjärven musiikkiopiston käytössä olevan kaluston hankinta-arvot euroina:

Pianot	15 695,30 €
Viulut	1 061,30 €
Sellot	4 008,50 €
Kontrabassot	5 244,60 €
Kitara	130,00 €
Ksylofonit	11 141,50 €
Puupuhaltimet	11 658,80 €
Vaskipuhaltimet	18 618,50 €
Nuottitelineet, nuotit ym.	3 828,90 €
Muut, tietokoneet ym.	<u>9 635,40 €</u>
Yhteensä	81 022,80 €

Kaluston hankintavuosista liitteellä 5 nähdään, että alkuvuosina on ensimmäisinä soittimina ostettu pianoja, viuluja ja sello, sillä oppiaineina opetettiin tuolloin juuri näiden instrumenttien soittoa. Myöhemmin on satsattu soitinvalikoiman monipuolistamiseen sekä yleensä vähän kalliimpiin soittimiin, sillä esimerkiksi halvimpia soittimia, kuten oppilastason viuluja, kitaroita tai huiluja ei juurikaan luettelosta löydy. Yli 25 vuoden kokemuksesta myös tiedän, että vuosien varrella on noudatettu ajattelutapaa, että halvimpia soittimia oppilaiden on mahdollista hankkia itsekin niiden edullisuuden vuoksi. Sen sijaan orkesterikokoonpanoja ajatellen on ostettu mm. kontrabassoja, vaskisoittimia, lyömäsoittimia sekä basso- ja alttohailu. Vuoden 2000 jälkeen kalustoon on tullut mukaan tietokonetekniikka ja syntetisaattorit, jotka palvelevat myös koulua yläasteen ja lukion musiikkiluokassa. Mainittakoon, että uuteen koulukeskukseen siirtymisen yhteydessä syksyllä 2005 on lisäksi käytössä koulun uusi hieno äänitysstudio, vaikkei se olekaan musiikkiopiston hallinnassa.

6.4 Oppilaat

6.4.1 Pääsykokeilla ja ilman

Tutkittaessa musiikkiopistoon tulleita varsinaisia oppilaita voidaan todeta heti aluksi, että pääsykokeita ei pidetty vuosina 1971–1979, vaan oppilaat tulivat musiikkiopistoon ilmoittautumisjärjestyksessä. Lisäksi kaikki valmiiksi tehdyt tilastotiedot eivät tarkalleen pitäneet paikkaansa, koska niihin oli merkitty usein vain kevään pyrkimistiedot, ja tarvittaessa paikkojen vapauduttua joihinkin aineisiin saatettiin myös syksyllä pitää pääsykokeita. Pyrkineiden tietoja voitiin kuitenkin tarkistaa arkistossa säilytetyistä pääsykoetiedoista sekä toimintakertomusten opistoontulovuosista. Tilastoon on otettu mukaan nimenomaan aina uudet oppilaat, oli sitten kyse ilmoittautumisesta tai pääsykokeeseen osallistumisesta, koska tässä voidaan samalla laskea kaikki vuosien aikana musiikkioppilaitokseen halunneet ja päässeet oppilaat. Tämän sivun tilastoluvut ovat mukana seuraavan sivun yhteenlasketuissa loppusummissa.

Vuosi	<u>Ilmoittautuneet / pyrkineet oppilaat</u>			<u>Valitut uudet oppilaat</u>			<u>Otettu %</u>
	<u>m</u>	<u>f</u>	<u>yht.</u>	<u>m</u>	<u>f</u>	<u>yht.</u>	
	(m = poikia, f = tyttöjä)						
v. 1971	18	52	70	18	52	70	100 %
v. 1972	9	25	34	9	25	34	100 %
v. 1973	8	25	33	8	25	33	100 %
v. 1974	8	20	28	8	20	28	100 %
v. 1975	6	24	30	6	24	30	100 %
v. 1976	9	21	30	9	21	30	100 %
v. 1977	9	37	46	9	37	46	100 %
v. 1978	10	17	27	10	17	27	100 %
v. 1979	15	18	33	15	18	33	100 %

Vuonna 1980 pidettiin ensimmäiset pääsykokeet kaikille oppilaille, sekä entisille että uusille. Seuraavassa tilastossa ovat mukana nimenomaan uudet oppilaat, eivätkä enää ne 82 entistä oppilasta, joista 19 oli poikia ja 63 tyttöä. Todellisesti vuonna 1980 pyrkijöitä oli siis yhteensä 133, joista 39 oli poikia ja 94 tyttöä. Kaikkiaan vuosina 1971–2005 musiikkioppilaitokseen on ilmoittautunut / pyrkinyt yhteensä 1 489 oppilasta, joista 925 on päässyt aloittamaan opinnot.

Vuosi	Ilmoittautuneet / pyrkineet oppilaat			Valitut uudet oppilaat			Otettu %
	m	f	yht.	m	f	yht.	
	(m = poikia, f = tyttöjä)						
v. 1980	20	31	51	16	17	33	65 %
v. 1981	13	30	43	4	19	23	53 %
v. 1982	22	49	71	3	17	20	28 %
v. 1983	17	23	40	10	16	26	65 %
v. 1984	19	34	53	9	21	30	57 %
v. 1985	7	21	28	3	5	8	29 %
v. 1986	11	45	56	6	16	22	39 %
v. 1987	15	27	42	5	13	18	43 %
v. 1988	19	45	64	7	21	28	44 %
v. 1989	20	23	43	9	11	20	47 %
v. 1990	21	25	46	9	14	23	50 %
v. 1991	10	23	33	7	12	19	58 %
v. 1992	8	16	24	3	10	13	54 %
v. 1993	10	13	26	6	8	14	54 %
v. 1994	7	36	43	6	17	23	53 %
v. 1995	9	23	32	6	14	20	63 %
v. 1996	13	22	35	7	12	19	54 %
v. 1997	12	21	33	6	16	22	67 %
v. 1998	15	35	50	5	27	32	64 %
v. 1999	17	24	41	16	20	36	88 %
v. 2000	14	15	29	11	16	27	93 %
v. 2001	12	23	35	5	10	15	43 %
v. 2002	9	15	24	5	11	16	67 %
v. 2003	59	99	158	11	27	38	24 %
v. 2004	14	8	22	10	9	19	86 %
v. 2005	9	27	36	9	21	30	83 %
Yht.	<u>494</u>	<u>995</u>	<u>1489</u>	<u>286</u>	<u>639</u>	<u>925</u>	<u>62 %</u>

(Jalasjärven musiikkioppilaitoksen pääsykoetiedot 1971–2005.)

Vuonna 1982 oli pyrkijöitä otettuihin verrattuna suhteessa enemmän kuin normaalisti – liekö koulumainonta tehonnut enemmän juuri tuona vuonna? Vuosina 1999–2000 ja 2004–2005 on puolestaan otettu oppilaiksi lähes kaikki hakeneet. Keväällä 1998

ennakoitiin jo syksyksi uuden päätoimisen pianonsoitonopettajan Csilla Mesterin muutttoa paikkakunnalle ottamalla enemmän piano-oppilaita – tuolloin etsittiin myös toista säestystehtävien hoitajaa oppilaille. Vuoden 2004 luvut saattavat selittyä sillä, että juuri edellisenä vuonna oli erikoissuuri pyrkijämäärä, jolloin iso osa nuorista oli jo testannut musikaalisuuttaan, ja näin vähemmällä joukolla oli paremmat mahdollisuudet päästä oppilaiksi. Vuoden 2005 luvut puolestaan kertovat, että tuolloin otettiin enemmän alaluokkien ja päiväkotien "pikkuviulisteja" kokeilemaan soitinopiskelun alkeita.

Tiedoissa kiinnittää huomiota etenkin vuosi 2003, jolloin pyrkijöitä on ollut todella paljon enemmän muihin vuosiin verrattuna. Kyseisenä vuonna soittimet esiteltiin kaikilla Jalasjärven peruskoulujen ala-asteilla. Esittelyjä oli toki pidetty useampanakin vuonna, mutta juuri tuolloin pääsykokeet pidettiin heti joka koululla soitinesittelyn jälkeen, ja se ilmeisesti sai oppilaat oma-aloitteisesti pyrkimään kiinnostavaan soitinopiskeluun. Tästä taulukosta ei kuitenkaan nähdä sitä, että moni oppilas jätti tuona vuonna tulematta oppiin, vaikka tuli valituksi. Syiksi paljastui myöhemmin muun muassa se seikka, etteivät kaikki oppilaat olleet tiedotuksesta huolimatta puhuneet pyrkimisestä kotonaan, ja osa selitti poisjäännin joko taloudellisin syin, kuljetusongelmin tai sitten asia oli vain ollut hetken mielijohde esittelyn yhteydessä. Yksi syy oli vielä se, etteivät kaikki oppilaat tulleet valituksi juuri siihen soittimeen, johon olisivat halunneet. Orkestereiden tasapainon kannalta musiikkioppilaitos on pyrkinyt ohjaamaan oppilaita enemmän juuri orkesterisoittimiin.

Tilastoissa on yksi ainoa vuosi 2004, jolloin pyrkijöinä on ollut enemmän poikia kuin tyttöjä. Selitys tähän saattaa olla, että tuona vuonna on koetettu houkutella opiskelijoita enemmän vaski- ja puhallinsoittimiin, joita pojat ovat muutenkin tuntuneet mieltävän enemmän omaksi soittimekseen kuin tytöt. Poikia myös otettiin tuolloin ainoan kerran enemmän kuin tyttöjä. Myös vuosina 1999 ja 2000 lähes kaikki pojat on otettu sisään, ja muutenkin valittujen prosentti on ollut aika korkea. Edelliseen on todennäköisesti sama syy, sillä vaskioppilaiden määrää on lisätty.

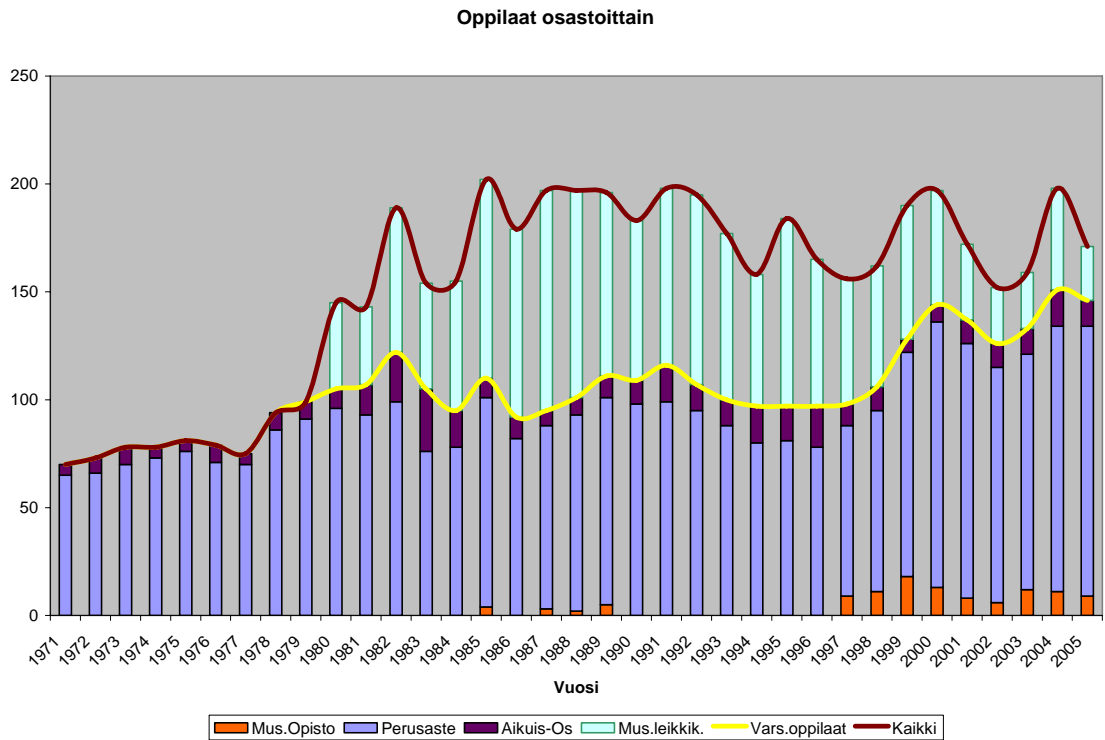
6.4.2 Oppilaat osastoittain

Toiminnan alussa nykyistä osastojakoa ei ollut, vaan kaikki opiskelivat musiikkiopistossa, joka nykyisin on tulkittavissa etupäässä musiikin perustason opetuksesi. Vuoden 2004 opetussuunnitelman mukainen perustaso-opetus tunnettiin aikaisemmin

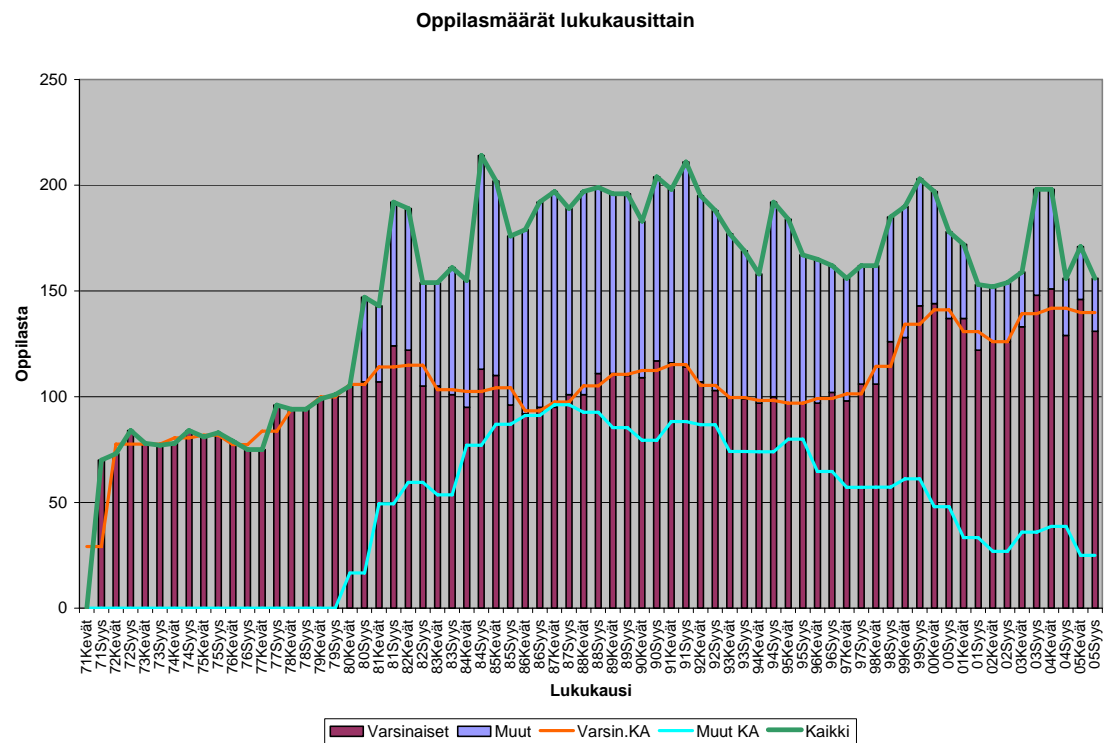
musiikkiopiston perusasteen opetuksena vuoden 1997 opetussuunnitelman mukaan. Tämän tasoinen opetus on toteutettu pääasiassa musiikkikouluosastossa, jollainen otettiin osastojakoon mukaan syksyllä 1982. Seuraava osastojako kertoo siis opetuksen asteesta, josta aikaisemmin oli tietoa luvussa 2, sekä samalla oppilaiden iästä. Oppilaita osastoittain vertailtaessa otettiin mukaan toimintakertomusten kevätlukukausien tiedot, paitsi ensimmäiseltä syksyltä on mainittu suluissa oppilaina aloittaneiden määrä, vaikka se ei ole mukana yhteenlasketuissa loppusummissa, jotta se eivät väärentäisi tilastoja.

Osastojakokehityksestä graafissa 4 (s. 42) voidaan nähdä, että suurin joukko oppilaista on kuulunut aina musiikkikouluosastolle, myöhemmin musiikkiopiston perusasteelle. Tähänastisen toiminnan aikana tämän osaston oppilaat ovat opiskelleet yhteensä 3 089 lukuvuotta. Musiikkiopisto-osastolle on tullut ensimmäiset kolme oppilasta syksyllä 1984, mutta näissä kevätilastoissa he näkyvät yhdellä lisääntyneenä vasta vuonna 1985. (Toimintakertomukset 1971–2005.) Tämä on tietenkin edellyttänyt näiden neljän oppilaan opintojen etenemistä siten, että kaikki kolme peruskurssia on suoritettu sekä solistisessa aineessa että teoriassa ja säveltapailussa, ja edellisten lisäksi yleisen musiikkitiedon peruskurssi on hyväksytty. Vaikka edelliset ehdot vielä täytyisivätkin, kaikki eivät ole silti halunneet jatkaa opintojaan musiikkiopistosuorituksiin vaan ovat halunneet siirtyä vapaampaan opiskeluun aikuisosastoon. Toinen vaihtoehto useille on ollut myös opintojen jatkaminen jossain muualla.

Yhteensä musiikkiopisto-osaston oppilaille on vuosien aikana kertynyt 111 opiskeltua lukuvuotta ja aikuisosaston oppilaille (yli 16-vuotiaita, jotka eivät jatka musiikkiopisto-osastossa) 392. Varsinaiset oppilaat ovat opiskelleet yhteensä 3 592 lukuvuotta ja vuonna 1980 alkaneen musiikkileikkikoulun oppilaille on kertynyt yhteensä 1 599 lukuvuotta. Kaikkiaan Jalasjärven musiikkioppilaitoksen suojissa on opiskeltu 5 191 lukuvuotta 1971–2005. Graafeilla 4 (s. 42) ja 5 (s. 42) on havainnollinen esitys oppilasmääristä osastoittain ja lukukausittain. Niissä olevista keskiarvokäyristä voi myös huomata varsinaisten oppilaiden määrän jonkin verran kasvaneen lakisääteisen valtionavun rahoituksen saannin jälkeen vuonna 1997. Vielä tarkemmin lukuina vuosittaiset oppilasmäärät ja keskiarvot ovat vertailtavissa liitteissä 6 a) ja 6 b). (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Graafi 4

Graafi 5

Tarkasteltaessa vuosittaisia oppilasmääriä voidaan todeta, että varsinaisia oppilaita on ollut vähiten oppilaitoksen aloittamisvuonna 1971, tasan 70 oppilasta. Eniten oppilaita oli keväällä 2004, yhteensä 151 oppilasta – keskimääräinen oppilasmäärä vuonna 2004

oli kevään ja syksyn välillä kuitenkin 141,83 oppilasta, joka sekkin oli keskimääräisesti korkein luku.

Musiikkileikkikoulutoiminta alkoi syksyllä 1980 ensimmäisen kerran 40 oppilaan joukolla. Musiikkileikkikoululaisia oli eniten keväällä 1987, yhteensä 102 lasta.

Tuolloin heitä oli myös keskimääräisesti eniten laskettaessa yhteen kevään ja syksyn oppilaat eli 96,17 oppilasta. Vähiten musiikkileikkikoululaisia oli vuonna 2005, jolloin sekä syksyllä että keväällä sattui olemaan sama määrä, 25 lasta molempina.

Keskimääräinen oppilasmääräkin oli siis 25. Musiikkileikkikoulun osalta oppilaiden vähenemisessä näkyy mielestäni selvästi viime vuosina 6-vuotiaiden siirtyminen esikouluun, jolloin lapsi ja vanhemmat ovat päättäneet jättää musiikkileikkikoulun varsinaisen koulujaksamisen hyväksi.

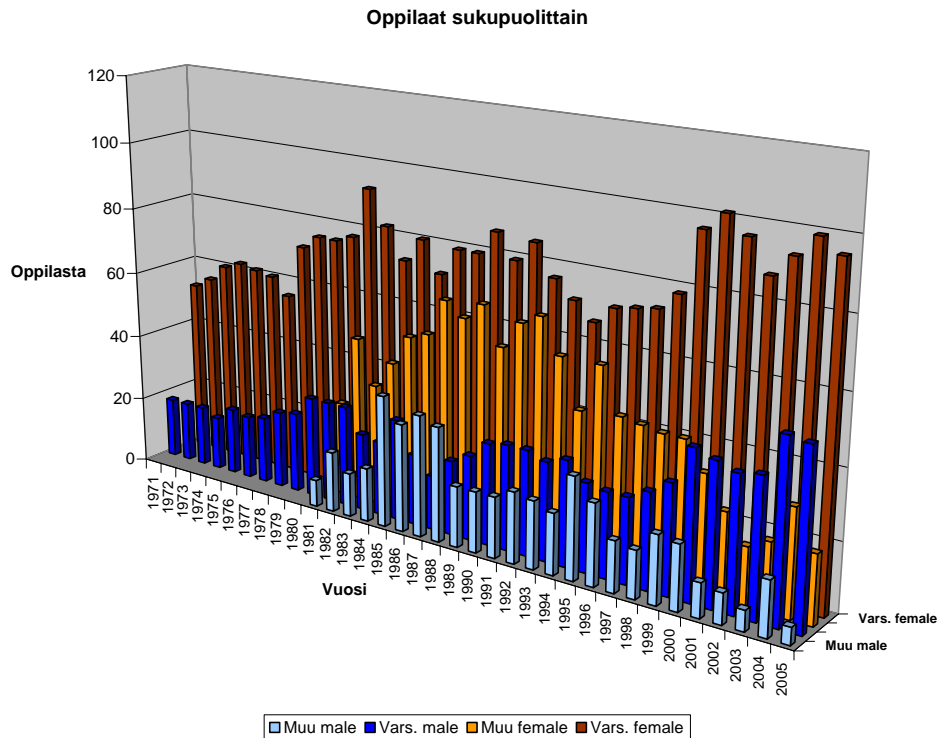
6.4.3 Tyttöjä ja poikia

Musiikkioppilaitoksen sukupuolijakaumaa tutkittaessa on liitteellä 6 c) otettu mukaan jokaisen lukuvuoden kevätlukukauden tiedot, jolloin saadaan tällä hetkellä tietoa yhteensä 34 eri lukuvuodelta. Ensimmäisen syksyn 1971 tiedot on merkitty mielenkiinnosta vain tiedoksi sulkuihin ilman yhteenlaskua loppulukuihin. Kohdassa muut oppilaat näkyy vuoden 1981 kohdalla musiikkileikkikoulutoiminnan aloittaminen (alkoi syksyllä 1980).

Tyttöjen ja poikien lukumääriä laskettaessa oli jo odotetusti selvää, että suurin osa oppilaista olisi tyttöjä. Musiikkiopistossa 34 vuoden aikana varsinaiset oppilaat ovat opiskelleet yhteensä 3 592 lukuvuotta, josta tyttöjen osuus on 2 631 lukuvuotta (73,25 %) ja poikien 961 lukuvuotta (26,75 %). Seuraavassa vastaavat luvut muista oppilaista (lähinnä musiikkileikkikoululaisista): lukuvuosien yhteenlasketusta määrästä 1 599 tyttöjen osuus on 1 122 (70,17 %) ja poikien 477 (29,83 %). Molemmissa ryhmissä siis vajaan 30 prosentin osuus poikia. Laskettaessa vastaavat luvut kaikkien oppilaiden osalta (sekä varsinaiset että muut oppilaat) on poikien osuus 27,70 prosenttia.

Varsinaisista oppilaista poikia oli lukumääräisesti eniten vuonna 2004, yhteensä 52 eli 34,44 prosenttia. Suhteellisesti poikia oli kuitenkin eniten vuonna 2005 eli 34,93 prosenttia, yhteensä 51 poikaa. Tyttöjä oli lukumäärällisesti eniten vuonna 2000, yhteensä 101 eli 70,14 prosenttia. Suhteellisesti tyttöjä oli kuitenkin eniten vuonna 1987 eli 83,16 prosenttia, yhteensä 79 tyttöä, vastaavasti vuosi oli suhteellisesti pienin poikien lukumäärän osalta. Graafissa 6 (s. 44) on pylväsdiagrammeina nähtävissä sekä varsinaisten että muiden oppilaiden sukupuolijakaumat vuosittain (male = mies-

puolinen, female = naispuolinen). Niistäkin on nähtävissä varsinaisten oppilaiden poikien määrän vähittäinen lisääntyminen oppilasmäärän lisääntymisen ohella. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Graafi 6

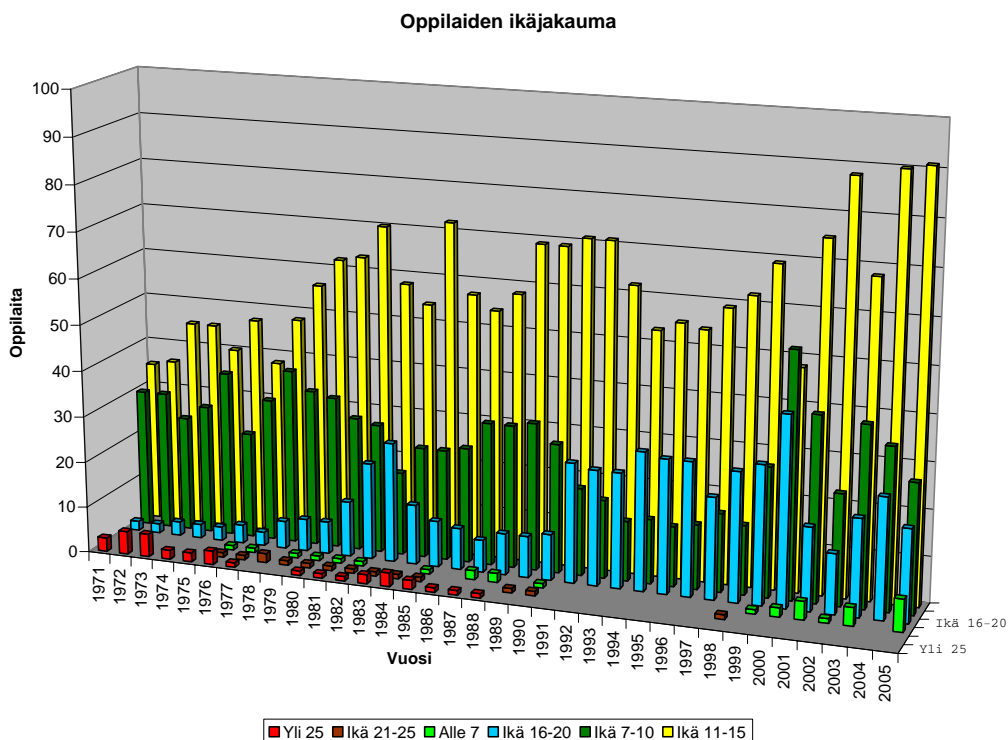
Sukupuolijakaumaa tutkittaessa on musiikkioppilaitostoiminnassa ollut huomattavana, että mm. instrumenttivalinnoissa on eroja poikien ja tyttöjen välillä. Puhaltimissa, ja etenkin vaskipuhaltimissa, on huomattavasti enemmän poikia kuin tyttöjä, vaikka tässä tutkimuksessa niitä ei olekaan tarkemmin erikseen taulukoihin laskettu. Puhaltimista huilussa on kuitenkin selvä tyttövoittoisuus. Lyömäsoittimet puolestaan ovat aina vetäneet enemmän poikia kuin tyttöjä.

6.4.4 Nuoria ja vähän vanhempia

Oppilaiden ikäjakaumaa on seuraavassa tarkasteltu varsinaisten oppilaiden osalta, sillä musiikkileikkikoulun oppilaat ovat yleensäkin alle 7-vuotiaita. Tutkimuksen liite 6 d) kertoo tarkat oppilasmäärät ja ikäjakaumat jaksotellen varsinaiset oppilaat alle 7-vuotiaisiin, 7-10-vuotiaisiin, 11-15-vuotiaisiin, 16-20-vuotiaisiin, 21-25-vuotiaisiin sekä yli 25-vuotiaisiin. Myös ensimmäisen syksyn 1971 tiedot ovat mielenkiinnosta suluissa näkyvissä, vaikka niitä ei ole mukana yhteenlasketuissa loppusummissa.

Alle 7-vuotiaat oppilaat ovat pääasiassa opiskelleet viulunsoittoa, jolle yleensä suositellaankin varhaista aloittamisikää. Ymmärrettävästi alle 7-vuotiaita on oppilaitoksessa opiskellut vain vähän; yhteensä eri vuosien keväisten tietojen mukaan alle 7-vuotiaat ovat opiskelleet 31 lukuvuotta eli 0,86 prosenttia, 7-10-vuotiaita oli huomattavasti enemmän, yhteensä 917 opiskeltua lukuvuotta eli 25,13 prosenttia. Vuonna 2000 tähän 7-10-vuotiaitten ryhmään on kuulunut poikkeuksellisen paljon oppilaita, toisin sanoen koko oppilasjoukko on ollut silloin suurin näistä ikävertailuryhmistä eli melko opintojensa alussa olevaa nuorta katrasta. Oppilaita oli tuolloin yhteensä 53, kun niitä keskimääräisesti on ollut 26,96 oppilasta / kevät. Kaikkien vuosien yhteinen suurin oppilasjoukko on kuitenkin ollut 11-15-vuotiaat nuoret, jotka ovat kevättietojen mukaan opiskelleet yhteensä 2 052 lukuvuotta eli yli puolet (57,13 %) yhteenlaskettujen opiskeltujen lukuvuosien määrästä. Keväät 2002, 2004 ja 2005 olivat suurimmat tämän ikäryhmän valloittamat vuodet. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Kolmanneksi suurin opiskelijaryhmä vuosina 1971–2005 on ollut 16-20-vuotiaat joko aikuisosastoon tai musiikkiopisto-osastoon kuuluvat oppilaat, yhteensä 547 opiskeltua lukuvuotta eli 15,23 prosenttia. Vähiten oppilaita on kuulunut ikäryhmään 21-25-vuotiaat, yhteensä 14 opiskeltua lukuvuotta eli 0,39 prosenttia. Yli 25-vuotiaat ovat opiskelleet täsmälleen saman verran kuin nuorimpaan ääripäähän kuuluneet, eli 31 lukuvuotta, siis 0,86 prosenttia. Nämä kahden vanhimman ikäryhmän oppilaat ovat opiskelleet pääasiassa 1970- ja 1980-luvuilla laulua. Graafista 7 (s. 46) on nähtävänä oppilaiden ikäjakaumat vuosittain, josta voi esimerkiksi myös heti huomata, että vain kerran (vuonna 2000) on 7-10-vuotiaita ollut enemmän kuin 11-15-vuotiaita. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Graafi 7

6.4.5 Solististen aineiden oppilaat pääaineittain ja sivuaineittain – instrumenteittain ja soitinryhmittäin

Jalasjärven musiikkiopiston ensimmäiset solistiset aineet olivat piano, viulu ja kitara – laulu tuli mukaan ensimmäisen lukuvuoden kevätkaudella. Toisena lukuvuonna aloitti yksi kontrabasso-oppilas ja kolmantena lukuvuonna puolestaan yksi sello-oppilas instrumenttiopintonsa. Musiikkiopiston ensimmäinen puhallinoppilas oli saksofonisti lukuvuonna 1976–1977, sen jälkeen puhallinopetus laajeni seuraavana lukuvuonna huiluun, klarinettiin ja trumpettiin. Baritoni ja pasuuna kuuluivat ensimmäisinä vaskisoittimina soitinvalikoimaan lukuvuonna 1979–1980. Seuraavassa muiden instrumenttien mukaantulovuodet: käyrätorvi, lyömäsoittimet ja harmonikka vuonna 1981, alttorvi 1984, tuba 1987, oboe 1997. Liitteellä 6 e) on tarkemmat luvut solististen pääaineiden opiskelijoista koko tähänastisen toiminnan ajalta. Solististen sivuaineiden opiskelijat ovat liitteellä 6 f). (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Seuraavassa on kooste solististen aineiden opiskelijoista pääaineittain ja sivuaineittain kaikkien 35 vuoden ajalta sekä lyhenteiden selitykset:

Musiikkioppilaitoksessa opiskellut lukuvuodet yhteensä, pää- ja sivuaineiset vuosina 1971–2005

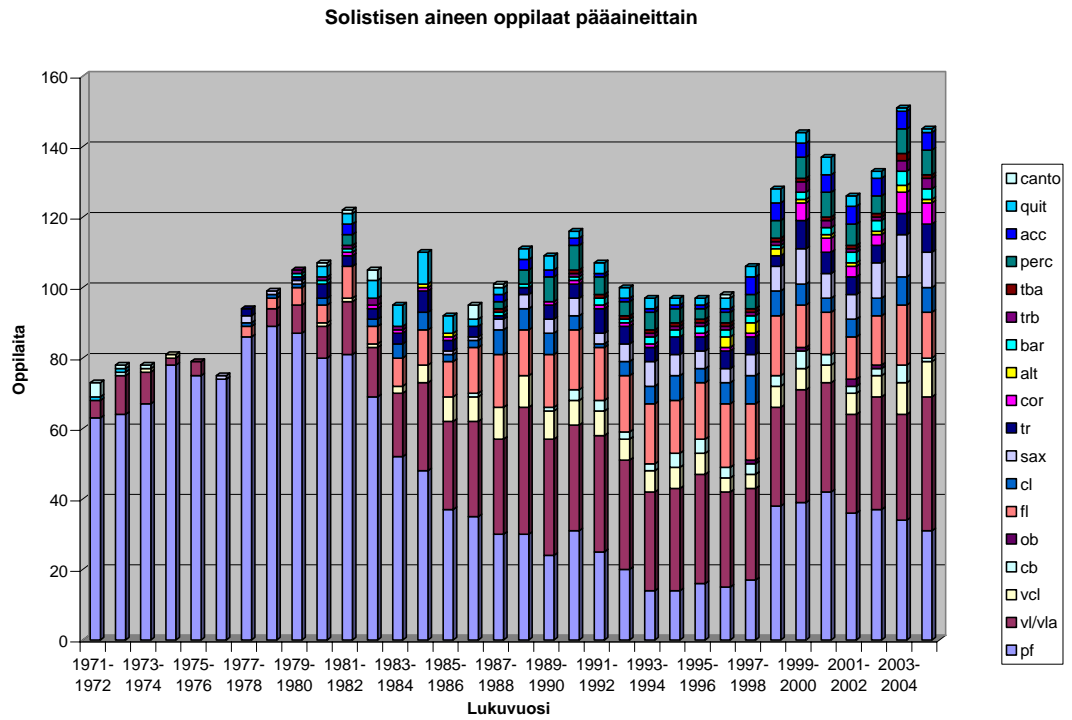
pf	vl/vla	vcl	cb	ob	fl	cl	sax	tr	cor	alt	bar	trb	tba	perc	acc	quit	canto	yht.
1578	727	146	49	5	341	120	122	115	40	18	37	26	17	94	57	83	17	3592
102	20	18	10	8	36	16	11	8	-	-	4	8	-	1	4	9	2	257
<u>1680</u>	<u>747</u>	<u>164</u>	<u>59</u>	<u>13</u>	<u>377</u>	<u>136</u>	<u>133</u>	<u>123</u>	<u>40</u>	<u>18</u>	<u>41</u>	<u>34</u>	<u>17</u>	<u>95</u>	<u>61</u>	<u>92</u>	<u>19</u>	<u>3849</u>

pf = piano	ob = oboe	cor = käyrätorvi	perc = lyömäsoittimet
vl = viulu	fl = huilu	alt = alttotorvi	acc = harmonikka
vla = alttoviulu	cl = klarinetti	bar = baritonitorvi	quit = kitara
vcl = sello	sax = saksofoni	trb = pasuuna	canto = laulu
cb = kontrabasso	tr = trumpetti	tba = tuuba	

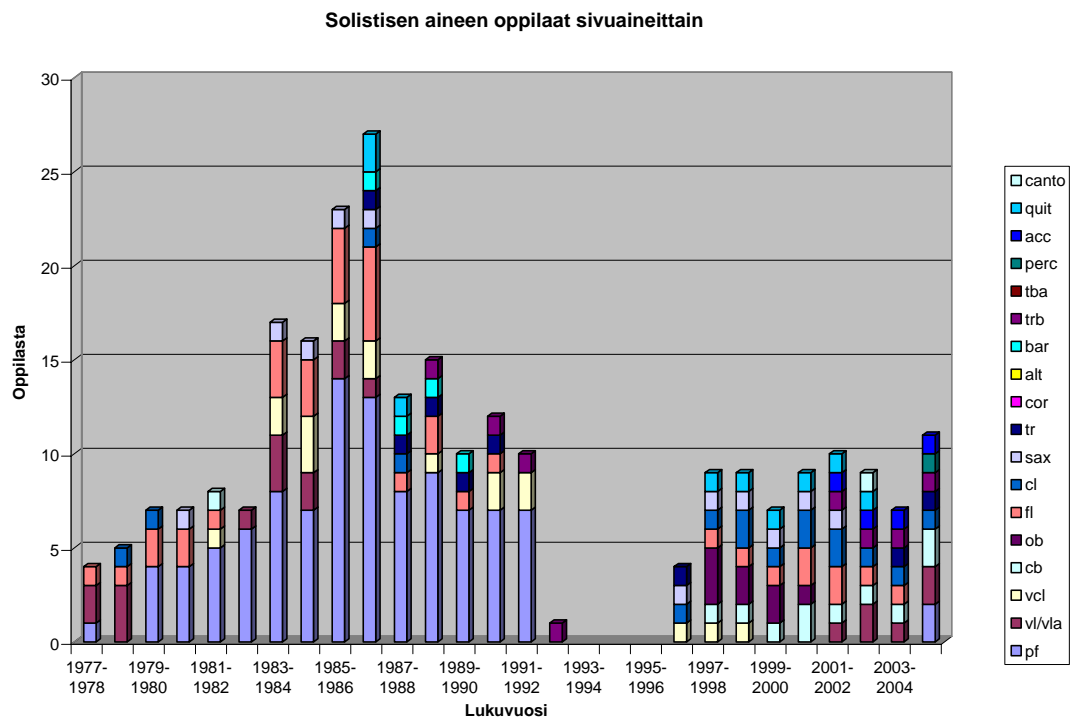
Piano on ollut suosituin solistinen pääaine 24 vuotta koko 35-vuotisen toiminnan aikana. 1980-luvun loppupuolelta instrumenttijakauma on kuitenkin kääntynyt myös viulistien hyväksi, kun orkesteritoiminta on vireytynyt paikkakunnalle saatujen päätoimisten viulunsoitonopettajien ansiosta. Niinpä lukuvuosina 1988–1989 ja 1989–1990 Jalasjärven musiikkioppilaitoksessa opiskeli enemmän viulisteja kuin pianisteja, sillä viulunsoitonopettaja Slawomir Jarmolowicz oli juuri aloittanut musiikkioppilaitoksen uutena opettajana. Tilanne oli edelleen viulistien hyväksi sama syksystä 1991 kevääseen 1998, kun viulunsoitonopettaja Erzsébet Lendvay puolestaan muutti paikkakunnalle. Piano-oppilaita kuitenkin lisättiin jälleen pianonsoitonopettaja Csilla Mustalammin tultua päätoimisen tuntiohjaajan tehtävään vuonna 1998, jonka jälkeen pianisteja oli koko ajan hiukan enemmän kevääseen 2004 saakka. Lukuvuonna 2004–2005 viulisteja oli jälleen enemmän. Vuosien varrella puupuhallinsoittimista suosituin on ollut huilu ja vaskipuhaltimista puolestaan trumpetti. Graafilla 8 (s. 48) on esitetty solististen aineiden oppilaat pääaineittain, graafilla 9 (s. 48) on solististen aineiden oppilaat sivuaineittain ja graafilla 10 (s. 49) opiskellut lukuvuodet pää- ja sivuaineissa yhteensä. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Kun tarkastellaan solististen aineiden opiskelijoita soitinryhmittäin, voidaan edelleen todeta, että koko 35-vuotisen historian aikana piano-oppilaita on ollut ylivoimaisesti eniten. Koko musiikkioppilaitoksen toiminnan aikana opiskeltuja lukuvuosia on kertynyt 3 592, joista 1 578 eli 44 prosenttia pääaineena piano. Jousisoittajien osuus on 26 prosenttia, puupuhaltajien 16 prosenttia, vaskisoittajien 7 prosenttia ja muiden instrumenttien soittajien 7 prosenttia. Sivuaineena opiskelluista lukuvuosista (yhteensä 257 lukuvuotta) pianistien osuus on 40 prosenttia, jousisoittajien 19 prosenttia, puupuhaltajien 27 prosenttia, vaskisoittajien 8 prosenttia ja muiden instrumenttien soittajien loput 6 prosenttia. Liitteellä 6 g) on tarkemmat luvut musiikkioppilaitoksen

pääaineista soitinryhmittäin ja liitteellä 6 h) musiikkioppilaitoksen sivuaineista soitinryhmittäin. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

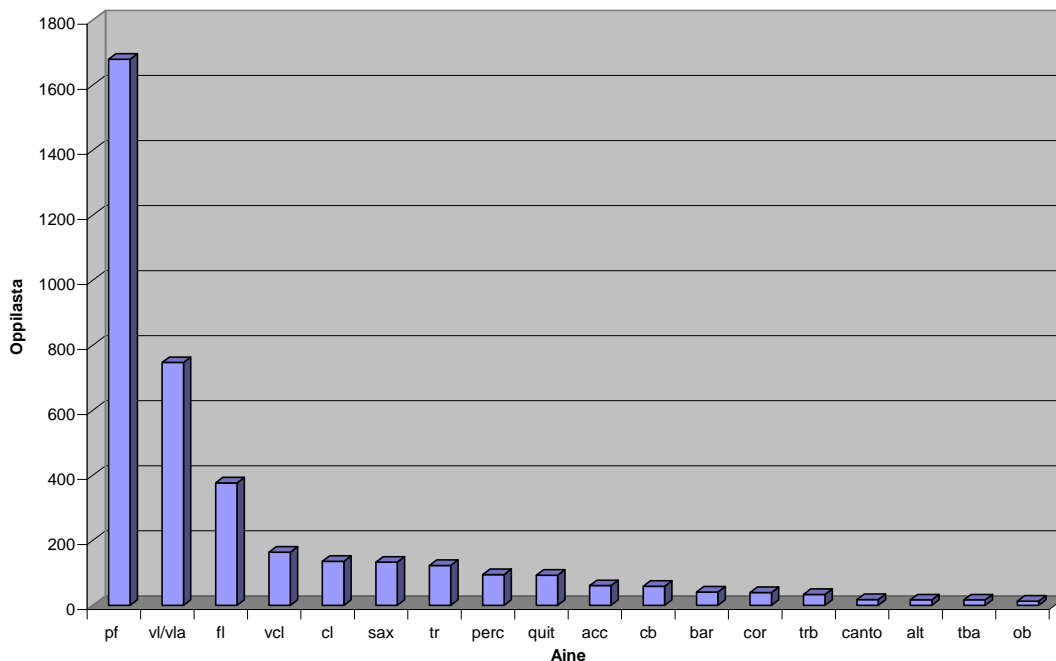

Graafi 8

Graafi 9

Opiskellut lukuvuodet pää- ja sivuaineissa yhteensä

Graafi 10

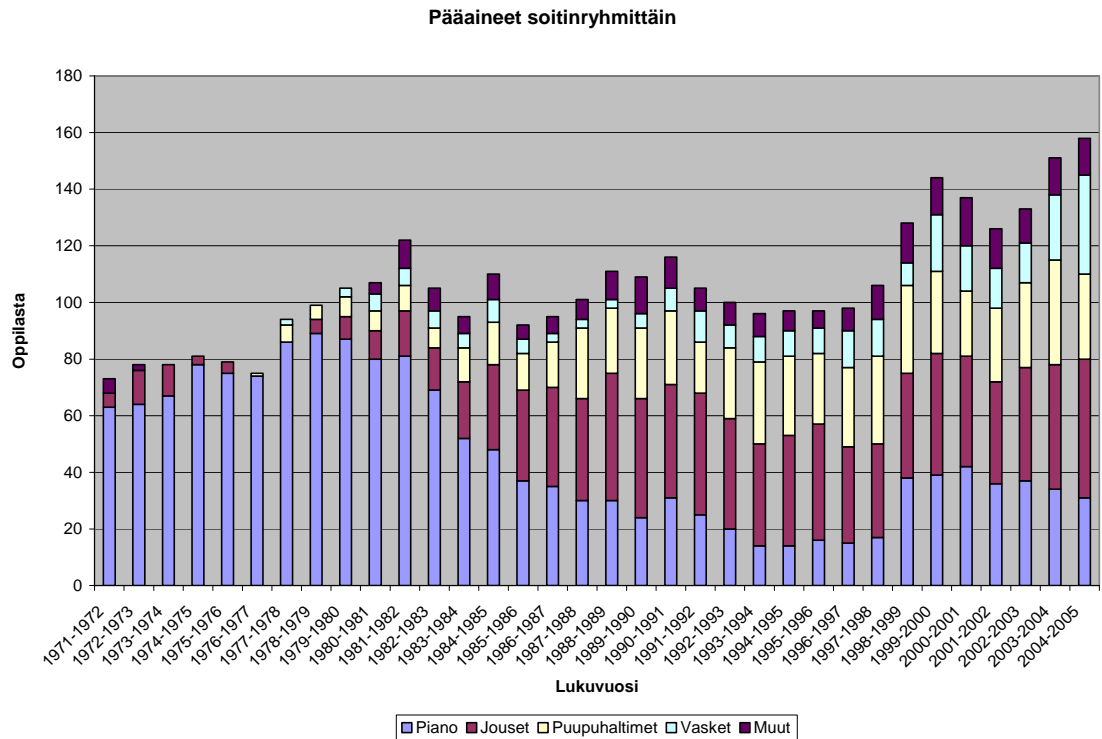
Musiikkioppilaitoksessa opiskellut lukuvuodet soitinryhmittäin yhteensä,
pää- ja sivuaineiset vuosina 1971–2005

	<u>piano</u>	<u>jousisoittimet</u>	<u>puupuhaltimet</u>	<u>vaskipuhaltimet</u>	<u>muut</u>	<u>yht.</u>
Pääaineet	1578	922	588	253	251	3592
Sivuaineet	102	48	71	20	16	257
	<u>1680</u>	<u>970</u>	<u>659</u>	<u>273</u>	<u>267</u>	<u>3849</u>

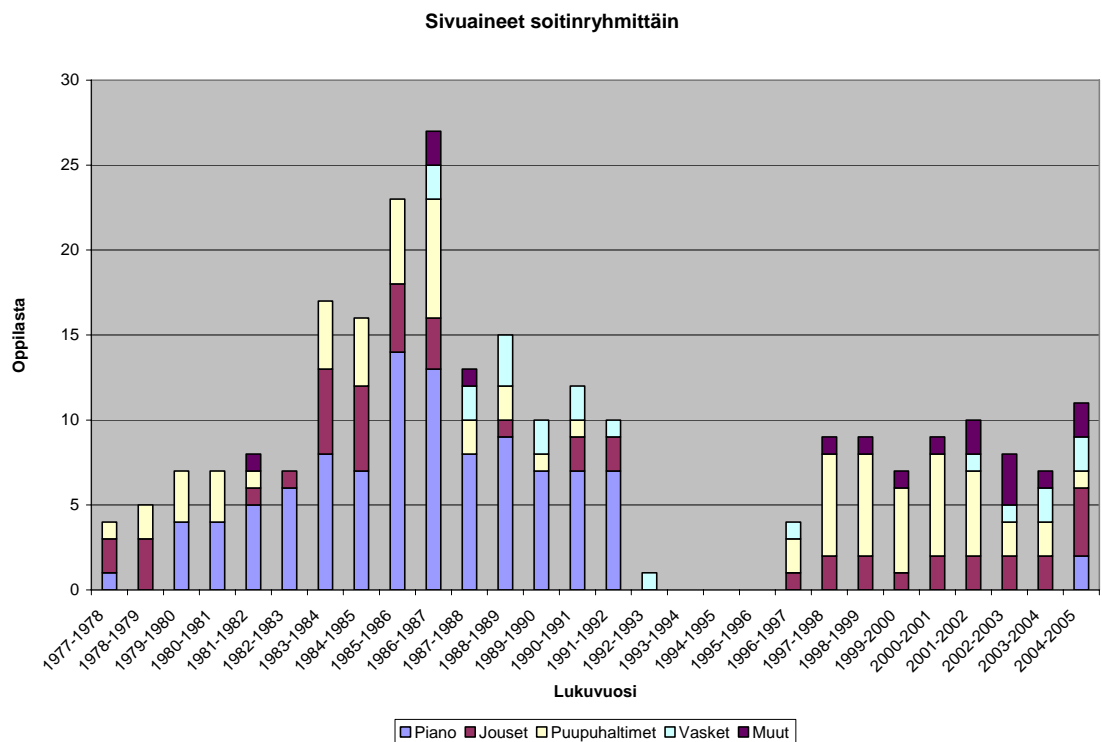
Kun verrataan eri pääaineisten soitinryhmien opiskelijoiden määriä vuosittain, voidaan todeta, että pianistit oli kaikkein suurin opiskelijaryhmä kevääseen 1986 saakka. Jousisoittajia ei ole ollut ollenkaan lukuvuosina 1976–1977 ja 1977–1978. Lukuvuonna 1986–1987 pianisteja ja jousisoittajia oli tasan sama määrä (35) ja siitä eteenpäin aina kevääseen 1998 saakka jousisoittajia oli enemmän kuin pianisteja. Lukuvuonna 1998–1999 pianisteja oli vain yksi enemmän kuin jousisoittajia yhteensä. Jatkossa jousisoittajia oli enemmän lukuvuonna 1999–2000, tasan sama määrä (36) pianistien kanssa lukuvuonna 2001–2002, ja jälleen enemmän jousisoittajien hyväksi syksystä 2002 kevääseen 2005. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Lukuvuonna 1989–1990 puupuhaltajia on ollut ensimmäisen kerran enemmän kuin pianisteja. Lisäksi syksystä 1992 kevääseen 1998 ja lukuvuonna 2003–2004 oli samoin puupuhaltajia enemmän kuin pianisteja. Minkään muun soitinryhmän kuin pianistien

edustajia ei ole koskaan ollut jousisoittajia enempää. Graafissa 11 (s. 50) on esitetty pääaineet soitinryhmittäin, graafissa 12 (s. 50) sivuaineet soitinryhmittäin sekä graafissa 13 (s. 51) opiskellut lukuvuodet pää- ja sivuaineissa yhteensä soitinryhmittäin. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

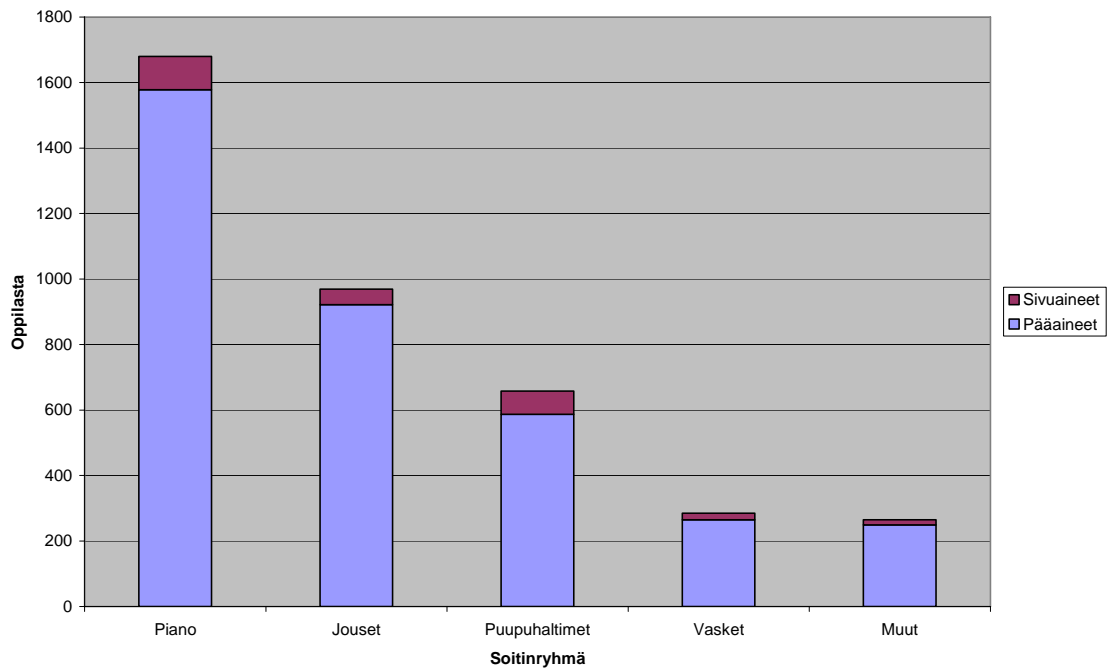

Graafi 11

Graafi 12

Opiskellut lukuvuodet pää- ja sivuaineissa yhteensä soitinryhmittäin

Graafi 13

6.4.6 Tutkinnot

6.4.6.1 Päästötutkinnot / päättötutkinnot tai vastaavat opinnot

Musiikkiopiston päästötodistukseen, myöhemmin päättötodistukseen, vaadittavat opinnot ovat käsittäneet peruskurssien jälkeisen solistisen aineen, teorian ja säveltapailun I-kurssitutkinnot sekä kenraalibasson kirjoituksen ja soiton. Myöhemmin kenraalibasson on voinut korvata sointujen kirjoituksella ja soitolla tai yleisen musiikkitiedon I-kurssilla – tosin kaikki jalasjärveläiset ovat suorittaneet kenraalibasso-opinnot. Musiikkiopiston päästötodistukseen vaadittavat opinnot on suorittanut ainoastaan kahdeksan oppilasta: huilistit Leena Hirsimäki, Johanna Kangas, Merja Raumanni, Jaana Ranta ja Albert Lenkiewicz, pianisti Harri Männikkö ja viulistit Outi Hakala ja Anri Tuohimäki. (Toimintakertomukset 1991–2005.)

Ensimmäiset musiikkikoulun päästötodistukset jaettiin keväällä 1983 kahdelle pianistille Lasse Hirvelle ja Raine Rautaselle. Todistuksen saamisen edellytys oli solistisen pääaineen sekä teorian ja säveltapailun 3/3-peruskurssien suorittaminen, sekä lisäksi tuli olla suoritettuna yleisen musiikkitiedon peruskurssi. Vastaavat opinnot vaaditaan nykyäänkin musiikkiopiston perusasteen päättötodistukseen, joita jaettiin ensimmäisen kerran keväällä 1997. Vuoden 2005 aikana on alettu puhua kurssitutkinto-

nimikkeeseen muuttamisesta tasosuoritus-nimikkeeksi. Vuoteen 2005 saakka on kuitenkin vielä käytetty nimeä peruskurssi. (Toimintakertomukset 1983–2005.)

Päästötodistukset / päättötodistukset lukuvuosittain

Musiikkiopisto-osaston päästötodistukset tai vastaavat opinnot

	<u>pääaineet</u>	<u>yht.</u>
1991-92	piano 1, huilu 3	4
1997-98	viulu 1, huilu 1	2
1998-99	viulu 1	1
2004-05	huilu 1	1
		<hr/>
	yhteensä	8

Musiikkikoulun / musiikkiopiston perusasteen päästötodistukset tai vastaavat opinnot

1982-83	piano 2	2
1983-84	piano 3, huilu 1	4
1984-85	piano 1	1
1985-86	huilu 2	2
1986-87	huilu 1	1
1987-88	piano 4, huilu 1, laulu 1	6
1988-89	piano 2, huilu 2, klarinetti 1	5
1989-90	piano 2, huilu 2	4
1990-91	piano 4, huilu 2	6
1991-92	piano 3, huilu 1	4
1992-93	huilu 4, viulu 2, pasuuna 1	7
1993-94	piano 2, viulu 3, sello 1, huilu 2, klarinetti 1, trumpetti 1, kitara 2	12
1994-95	piano 2, sello 1, saksofoni 1	4
1995-96	piano 2, viulu 4, alttoviulu 1, sello 2, huilu 1	10
1996-97	viulu 3	3
1997-98	viulu 2, kontrabasso 1, huilu 4, kornetti 1, käyrätorvi 1, saksofoni 1	10
1998-99	viulu 2, kontrabasso 1, huilu 4	7
1999-2000	piano 1, viulu 1, alttoviulu 1, huilu 1, alttosaksofoni 2, tenorisaks. 2	8
2000-01	piano 2, viulu 1, huilu 5, trumpetti 1, baritoni 1, harmonikka 1	11
2001-02	piano 1, viulu 1, huilu 1, klarinetti 2, alttosaksofoni 2	7
2002-03	huilu 3, baritonisaksofoni 1, lyömäsoittimet 1	5
2003-04	piano 1, viulu 1, huilu 1, alttorvi 1, lyömäsoittimet 1	5
2004-05	piano 1, sello 1, klarinetti 1, alttosaksofoni 1	4
		<hr/>
	yhteensä	128

Edellisen luettelon mukaan musiikkiopisto-osaston päästötodistuksen on saanut kaikkiaan kahdeksan oppilasta (kuten aiemmin todettiin) ja musiikkikoulun / musiikkiopiston perusasteen päästötodistuksen 128 oppilasta. Musiikkiopisto-osaston päästötodistuksen saaneista viisi on ollut huilisteja, kaksi viulisteja ja vain yksi pianisti. Musiikkikoulun / musiikkiopiston perusasteen päästötodistuksen saaneiden pääaineet olivat lukumääräjärjestyksessä seuraavat: huilu 38, piano 33, viulu tai alttoviulu 23, saksofoni 10, klarinetti 5, sello 5, trumpetti tai kornetti 3, kontrabasso 2, kitara 2, lyömäsoittimet 2, pasuuna 1, käyrätorvi 1, alttotorvi 1, laulu 1 ja harmonikka 1. (Toimintakertomukset 1982–2005.)

6.4.6.2 Solististen aineiden kurssitutkinnot

Ensimmäiset solististen aineiden kurssitutkinnot tehtiin keväällä 1975, siihen asti oli kuitenkin suoritettu niin kutsuttuja lukukausitutkintoja kevästä 1973 alkaen, jolloin toimintakertomuksessa mainitaan ensimmäinen julkinen oppilasnäyte 18.5.1973 klo 19.30 ja arvostelulautakunnan jäsenet. Ensimmäiset pianonsoiton 1/3 -peruskurssitutkintojen todistukset saivat Jaakko Kangasniemi, Martti Kangasniemi, Elina Myllymäki, Pirjo-Marja Myllyniemi, Päivi Rajala ja Pentti Soini, viulunsoiton 1/3-peruskurssitutkintotodistuksen sai Sirkka Viitala. Musiikkiopistotason ensimmäinen I-kurssitutkinto tehtiin vuonna 1986, pääaine oli laulu ja kurssin tekijänä Marja-Liisa Latva-Kokko opiston ulkopuolisena suorittajana. Ensimmäinen I-kurssin tekijä musiikkioppilaitoksen omista oppilaista oli keväällä 1989 Mervi Haikola pääaineenaan huilu. (Toimintakertomukset 1973–2005.)

Seuraavassa listassa on tuotu oppiaineiden mukaantulo- ja aikajärjestyksessä esiin ne oppilaat, jotka ovat jaksaneet viedä opintonsa solistisen aineen osalta pitkäjänteisesti loppuun saakka, eli suorittaneet vähintään musiikkiopistotason I-kurssin:

- * Laulun I-kurssin on suorittanut 1 oppilas: Marja-Liisa Latva-Kokko (1986)
- * Huilunsoiton I-kurssin on suorittanut 15 oppilasta: Mervi Haikola (1989), Leena Hirsimäki (1992), Johanna Kangas (1992), Merja Raumanni (1992), Sampsa Kuusiluoma (1995), Jaana Ranta (1997), Virpi Kulmala (1999), Markus Saarela (1999), Terhi Kero (2000), Emilia Myllyviita (2000), Päivi Lehtinen (2001), Tuulia Väliheikki (2002), Anne Ventelä (2003), Albert Lenkiewicz (2004), Emilia Packalén (2005)
- * Pianonsoiton I-kurssin on suorittanut 2 oppilasta: Harri Männikkö (1991) ja Tuomo Vättö (2000)
- * Pasuunansoiton I-kurssin on suorittanut 1 oppilas: Juha Männikkö (1995)

- * Tuubansoiton I-kurssin on suorittanut 1 oppilas: Jarno Yli-Kohtamäki (1995)
 - * Viulunsoiton I-kurssin on suorittanut 3 oppilasta: Anri Tuohimäki (1997), Outi Hakala (1999) ja Jaan Jaanson (2002)
 - * Alttoviulunsoiton I-kurssin on suorittanut 1 oppilas: Liisa Luhtanen (1998)
 - * Baritoninsoiton I-kurssin on suorittanut 2 oppilasta: Tuomo Vättö (1998), Pertti Yli-Kohtamäki (2004)
 - * Alttosaksofoninsoiton I-kurssin on suorittanut 2 oppilasta: Matti Perälä (2001) ja Juha Luhtanen (2005)
- (Toimintakertomukset ja todistukset 1986–2005.)

Musiikkiopistotason I-kurssisuorituksia on vuosien varrella kertynyt yhteensä 28 kappaletta, mikä kertoo, että musiikkiopiston kurssit ovat pitkäjänteistä työtä, johon vain muutamat harjoitteluintoiset oppilaat yltävät. Tosin jotkut Jalasjärvellä musiikkiopintonsa aloittaneet oppilaat ovat myös siirtyneet muualle jatkamaan – esimerkiksi peruskoulun jälkeen menneet erityislukioihin ja sitä kautta etsiytyneet opiskelupaikkakunnan musiikkioppilaitoksiin. Tässä tutkimuksessa ei ole kuitenkaan mahdollisuutta perehtyä selvittämään entisten oppilaiden musiikin jatko-opintoja ja musiikin harrastuneisuutta, mutta siinä olisi tietenkin jatkotutkimusaihetta jollekulle asiasta kiinnostuneelle.

Ammattitutkintotason suorituksia on Jalasjärvellä tehty ainoastaan yksi Jalasjärven valtakunnallisen musiikkileirin aikaan. Sen suoritti vaasalaissyntyinen viulisti, joka oli jo ammattiopinnoissa:

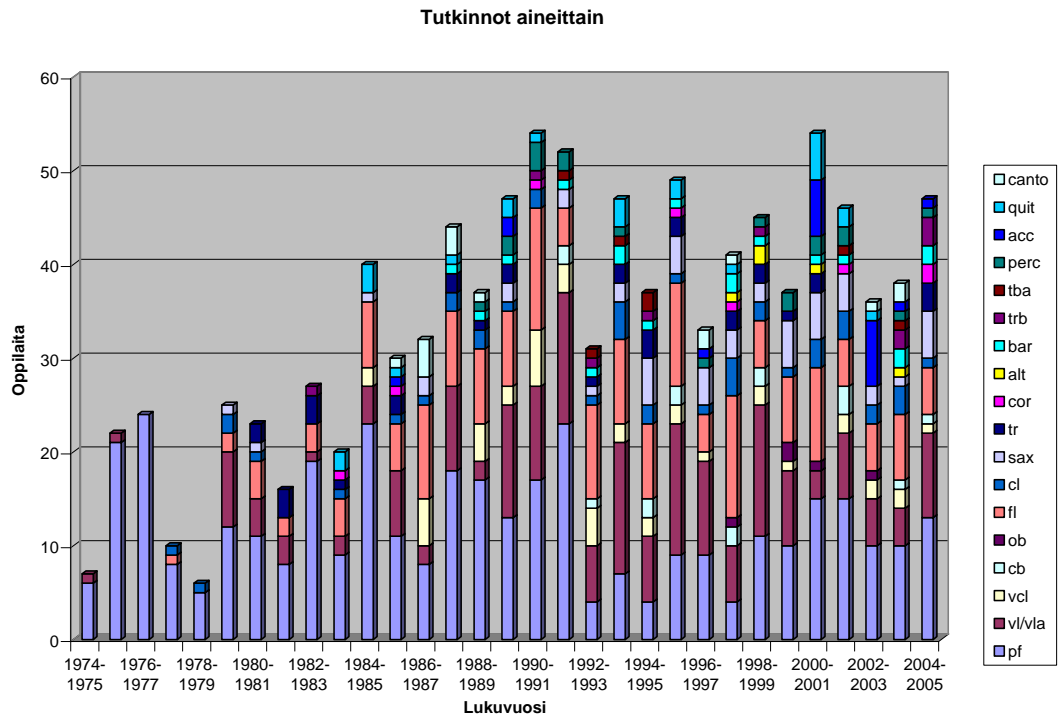
- * Viulunsoiton II B -kurssin on suorittanut 1 oppilas: Ninja Jakobsson (2002).
- (Toimintakertomus ja todistus 2002.)

Kaikkiaan Jalasjärven musiikkioppilaitoksessa on suoritettu vuosien kuluessa yhteensä 1 057 solististen aineiden tutkintoa, joista peruskursseja oli 1 028 kappaletta. Näistä 173 tutkintoa oli 3/3 tai 2/2-peruskursseja, 301 tutkintoa oli 2/3-peruskursseja ja loput 554 tutkintoa olivat 1/3 tai 1/2 -peruskursseja – 2/2 ja 1/2-peruskurssit olivat laulututkintoja. Graafilla 14 (s. 56) on nähtävissä musiikkioppilaitoksessa suoritettujen solististen aineiden tutkinnot lukuvuosittain ja graafilla 15 (s. 56) ne on nähtävänä soitinryhmittäin. Seuraavalla sivulla on lisäksi yksityiskohtaiset lukumäärät. Eniten solististen aineiden tutkintoja on suoritettu lukuvuosina 1990–1991 ja 2000–2001, molempina vuosina sama määrä, 54 kappaletta. Lukuvuonna 1991–1992 suoritettiin myös lähes sama määrä, 52 kappaletta. (Toimintakertomukset 1974–2005.)

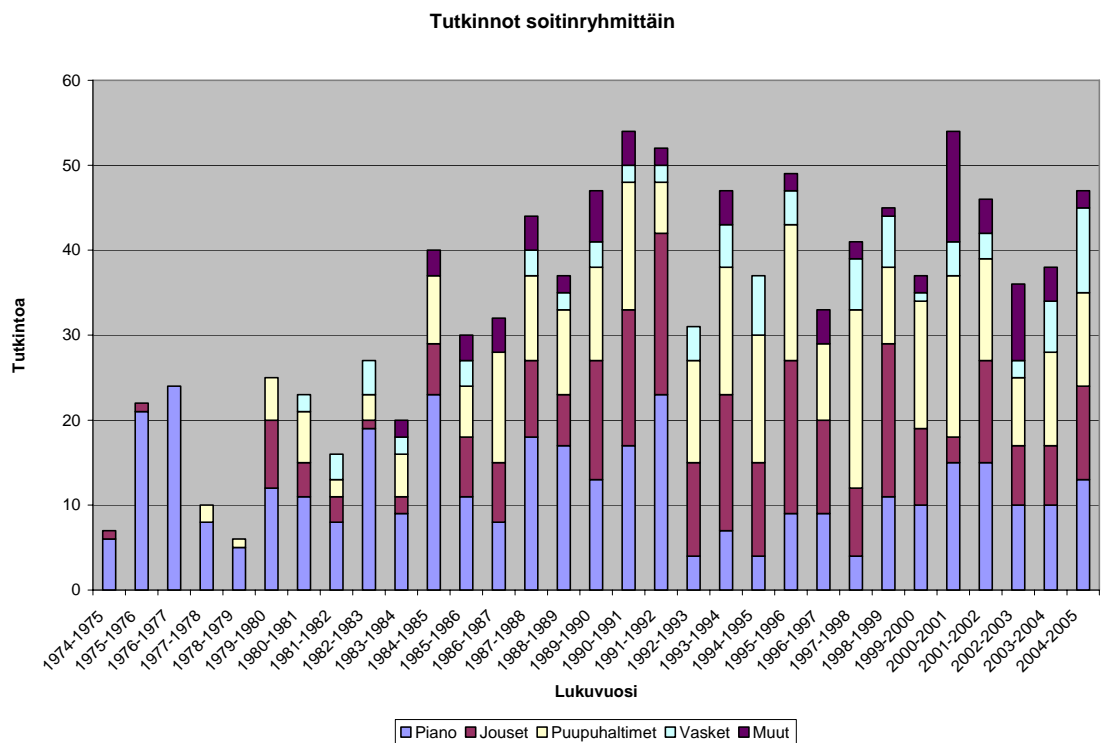
Jalasjärven musiikkioppilaitoksen solististen aineiden kurssitutkinnot vuosittain:

<u>Lukuvuosi</u>	<u>1/3 tai 1/2</u>	<u>2/3</u>	<u>3/3 tai 2/2</u>	<u>peruskurssit yht.</u>	<u>I</u>	<u>IIA</u>	<u>IIB</u>	<u>kaikki yht.</u>
1974-75	7			7				7
1975-76	15	6	1	22				22
1976-77	13	8	3	24				24
1977-78	5	3	2	10				10
1978-79	-	3	3	6				6
1979-80	20	1	4	25				25
1980-81	19	4		23				23
1981-82	8	8		16				16
1982-83	15	10	2	27				27
1983-84	16	1	3	20				20
1984-85	31	7	2	40				40
1985-86	16	11	2	29	1			30
1986-87	20	11	1	32				32
1987-88	25	11	8	44				44
1988-89	21	8	7	36	1			37
1989-90	28	15	4	47				47
1990-91	21	18	14	53	1			54
1991-92	29	10	10	49	3			52
1992-93	13	13	5	31				31
1993-94	21	12	14	47				47
1994-95	17	12	5	34	3			37
1995-96	15	20	14	49				49
1996-97	19	7	5	31	2			33
1997-98	17	13	9	39	2			41
1998-99	21	15	7	43	2			45
1999-2000	14	12	9	35	2			37
2000-01	29	9	12	50	4			54
2001-02	24	11	9	44	2			46
2002-03	15	14	5	34	1		1	36
2003-04	13	15	8	36	2			38
<u>2004-05</u>	<u>27</u>	<u>13</u>	<u>5</u>	<u>45</u>	<u>2</u>			<u>47</u>
Yht.	554	301	173	1028	28		1	1057

(Toimintakertomukset ja todistukset 1971–2005.)

Graafi 14

Graafi 15

6.4.6.3 Yleisten aineiden kurssitutkinnot

Musiikin teoriaa ja säveltapailua opetettiin jo oppilaitoksen ensimmäisestä lukuvuodesta alkaen, mutta se tapahtui lähinnä soittotuntien yhteydessä. Ensimmäisessä toimintasuunnitelmassa on maininta, että ensin oli soittotuntia 15 minuuttia ja sitten teoriaa

seuraavaksi tulevan oppilaan kanssa 15 minuuttia tämän seuraavan oppilaan jäädessä sitten omalle soittotunnilleen. Näin laskettiin, että jokainen oppilas saisi 30 minuuttia opetusta, mutta opettajan tunteinahan se tietenkin vastasi 45 minuuttia jaettuna kahdelle oppilaalle eli 22,5 minuuttia / oppilas. (Toimintasuunnitelma lukuvuodelle 1971–1972.)

Musiikin teoriaa ja säveltapailua on opetettu oppilaille ryhmissä syksystä 1972 alkaen, jolloin ryhmiä toimi jopa viidellä eri kylällä. Ensimmäiset merkinnät yleisten aineiden kurssitutkinnoista ovat vasta keväältä 1975. Lukuvuoden 1977-78 aikana ei ollut opetusta. Opetus jatkui taas syksyllä 1979, mutta sitä oli vain yksi oppitunti musiikkiopiston puitteissa. Todennäköisesti tällä välin musiikinteoriaa ja säveltapailua opetettiin kouluissa, ja ainakin lukuvuonna 1979-80 näin oli, koska toimintakertomuksessa vuodelta 1980 on maininta "koulujen oppilaat suorittivat kouluissaan 73 hyväksytyä 1/3-teoriaa ja 9 hyväksytyä 1/3-säveltapailua". Vielä kahtena seuraavanakin vuonna on 42 (18 + 24) suoritusta merkitty kouluissa tehdyiksi. (Toimintasuunnitelmat ja toimintakertomukset 1972–1980.)

Erityisen metodin mukaista musiikinteorian ja säveltapailun opetusta annettiin syksystä 1985 kevääseen 1994. Mainittuna syksynä paikkakunnalle muutti opettaja Pirkko Paski, joka oli opiskeluaikanaan erikoistunut musiikkiin ja Kodály-metodiin. Hän vei läpi kaksi eri koulutusryhmää aloittaen lasten kanssa heti musiikkileikkikoulun jälkeen, ja opetus kesti useamman vuoden jokaista peruskurssia kohden. Pirkko Paskin lopetettua hänen aloittamaansa työtä jatkoi Jalasjärven kansalaisopiston musiikinopettajana toiminut Eeva Kirsilä. Hän vaikutti Kodaly-ryhmän opettajana sen toimimisen viimeisenä lukuvuonna 1993–1994. (Toimintakertomukset 1985–1994.)

Seuraavalla sivulla on koottuna vuosittain Jalasjärven musiikkioppilaitostoiminnan aikana suoritettut yleisten aineiden kurssitutkinnot, joita on vuosien aikana kertynyt yhteensä 2 818 kappaletta, musiikkiopistotason tutkintoja oli yhteensä 81 ja musiikkikoulutason / musiikkiopiston perustason tutkintoja yhteensä 2 737. (Toimintakertomukset 1974–2005).

Jalasjärven musiikkioppilaitoksen yleisten aineiden kurssitutkinnot vuosittain:

	<u>Musiikinteoria</u>			<u>Säveltapailu</u>			<u>Yl.mus.tieto</u>	<u>Teoria</u>	<u>Säveltap.</u>	<u>Yht.</u>
	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	pk	I	I	
1974-75	11	-	-	11	-	-	-	-	-	22
1975-76	23	10	-	23	10	-	-	-	-	66
1976-77	8	7	10	7	6	10	-	-	-	48
1977-78	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1978-79	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1979-80	85	-	-	9	-	-	-	-	-	94
1980-81	37	-	-	1	-	-	-	-	-	38
1981-82	35	27	1	11	23	1	-	-	-	98
1982-83	23	22	6	20	23	6	-	-	-	100
1983-84	29	14	13	28	4	8	5	-	-	101
1984-85	24	20	7	23	19	9	9	-	4	115
1985-86	-	22	14	-	19	11	6	-	-	72
1986-87	11	6	23	10	6	23	9	7	-	95
1987-88	15	11	-	15	11	-	20	-	4	76
1988-89	18	15	7	18	15	8	2	-	-	83
1989-90	27	-	-	27	-	-	6	-	-	60
1990-91	37	20	13	37	20	13	-	4	4	148
1991-92	16	31	12	16	30	12	10	-	-	127
1992-93	18	19	34	18	19	34	12	-	-	154
1993-94	20	17	16	20	17	16	21	-	-	127
1994-95	15	14	10	15	14	10	15	6	6	105
1995-96	15	14	18	14	14	17	2	-	4	98
1996-97	11	12	15	11	12	14	14	7	3	99
1997-98	22	10	9	22	10	8	17	-	4	102
1998-99	17	2	8	17	2	8	9	-	-	63
1999-2000	1	21	-	1	21	-	8	6	8	66
2000-01	28	15	19	28	15	19	15	-	-	139
2001-02	39	23	12	39	26	12	10	7		168
2002-03	-	18	20	-	18	20	-	-	4	80
2003-04	17	15	14	17	15	14	15	-	3	110
2004-05	37	24	13	37	24	13	16	-	-	164
Yht.	<u>639</u>	<u>409</u>	<u>294</u>	<u>495</u>	<u>393</u>	<u>286</u>	<u>221</u>	<u>37</u>	<u>44</u>	<u>2818</u>

Edellisestä taulukosta voidaan huomata, että musiikkiopiston suorittamiseen tarvittavista yleisistä aineista puuttuu kokonaan kenraalibasson kirjoitus ja soitto (tai sitä vastaava sointuopetus) tai vaihtoehtoisesti yleisen musiikkitiedon I-kurssi. Nämä aineet vaativat vähintään kaksi opetustuntia viikossa, mikä on tietenkin aika kallista (ja yleensä suurimmaksi osaksi myös henkilökohtaista). Niinpä musiikkiopiston päästötodistus tavoitteenaan opiskelevat oppilaat on yleensä lähetetty apurahan kera tekemään nämä opinnot jollekin kesäleirille, useimmat kuukauden mittaiseen Lahden teoreettisten aineiden seminaariin.

6.4.6.4 Soitinkohtaisten tutkintojen suoritusten suhteesta

Selvittäessäni musiikkioppilaitoksen oppilasmääriä, instrumenttijakoja ja tutkintoja minua alkoi vähitellen myös kiinnostaa se, missä suhteessa soitinkohtaisia tutkintoja oli suoritettu juuri sen instrumentin opiskelijoihin nähden. Tällä tavalla voi luoda silmäystä opetuksen tehokkuuteen, vaikkakaan se ei kerro vielä tutkintojen laatua. Laadusta tutkintojen osalta kertoo ehkä kuitenkin jonkin verran se, mille tasolle oppilaat ovat suurimmaksi osaksi yltäneet. Edellisen voisi konkretisoida miettimällä, ovatko oppilaat jääneet alkuvaiheen perustasolle vai kyenneet jatkamaan sen loppuun tai jopa jatkamaan musiikkiopistotasolle. Tämän ajatuksen pohjalta laadin seuraavan taulukon:

OPPIAINEIDEN JA TUTKINTOJEN VERTAILUTAULUKKO

Musiikkioppilaitoksessa opiskellut lukuvuodet yhteensä,
pää- ja sivuaineiset vuosina 1971–2005

pf	vl/vla	vcl	cb	ob	fl	cl	sax	tr	cor	alt	bar	trb	tba	perc	acc	quit	canto	yht.
1680	747	164	59	13	377	136	133	123	40	18	41	34	17	95	61	92	19	3849

Solististen aineiden tutkinnot aineittain vuosina 1971–2005

pf	vl/vla	vcl	cb	ob	fl	cl	sax	tr	cor	alt	bar	trb	tba	perc	acc	quit	canto	yht.
374	187	43	16	5	178	43	52	34	8	5	18	10	7	19	19	24	15	1057

Suoritettujen tutkintojen suhde opiskeltuihin lukuvuosiin

pf	vl/vla	vcl	cb	ob	fl	cl	sax	tr	cor	alt	bar	trb	tba	perc	acc	quit	canto	keski-arvo
0,22	0,25	0,26	0,27	0,38	0,47	0,32	0,39	0,28	0,20	0,28	0,44	0,29	0,41	0,20	0,31	0,26	0,79	0,27

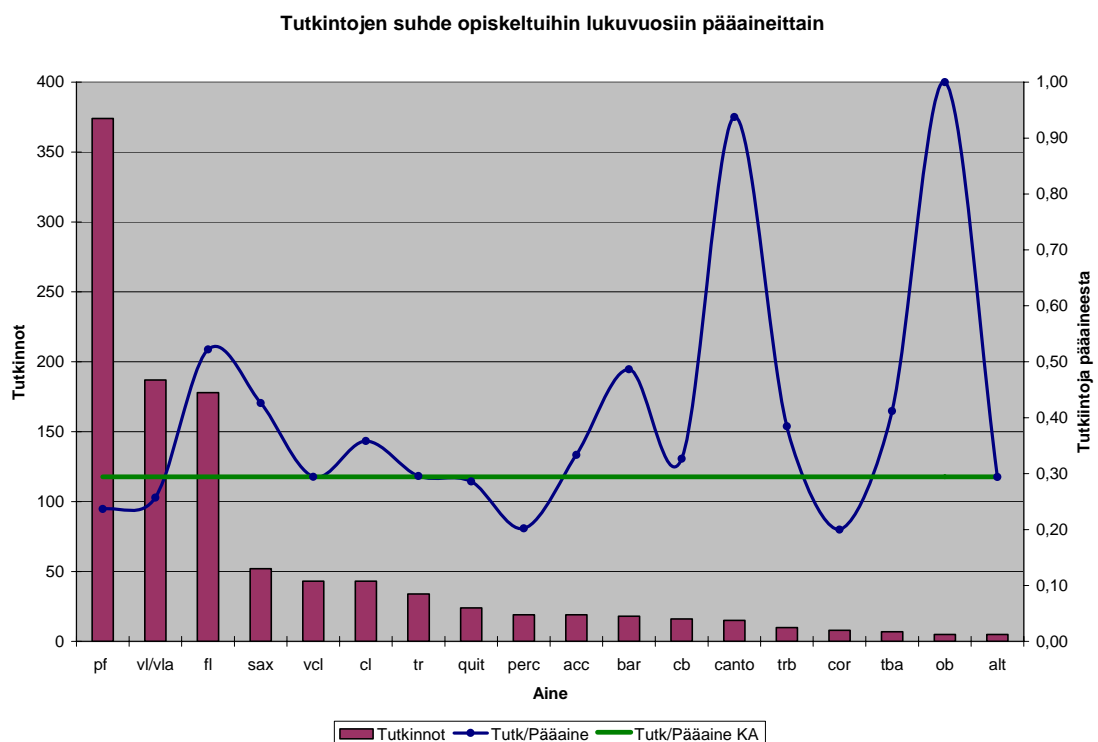
Taulukosta voidaan nähdä, että lukuvuotta kohden on suoritettu keskimäärin 0,27 solistisen aineen tutkintoa (sekä pää- että sivuaineet mukaan lukien). Itse asiassa tätä lukua oli aika vaikea tulkita, koska musiikkioppilaitostoiminnan ensimmäisellä

vuosikymmenellä (kevääseen 1980 mennessä) tutkintoja tehtiin todella vähän, vain yhdeksän prosenttia kaikkien tutkintojen määrästä. Toisaalta tämä on tietenkin varsin ymmärrettävää toimintaa aloitettaessa. 1980-luvulla on suoritettu 30 prosenttia tutkinnoista ja 1990-luvulla puolestaan 40 prosenttia. 2000-luvulla on jo viiden ensimmäisen vuoden aikana suoritettu 21 prosenttia tutkinnoista, joten vuosittaisten suoritettujen tutkintojen määrä lisääntyy koko ajan. (Toimintakertomukset ja todistukset 1971–2005.)

Eri instrumenteittain suoritetuista tutkinnoista voidaan todeta, että suhteessa eniten tutkintoja ovat tehneet laulajat. Pitkään tutkintolautakuntien puheenjohtajana toimineena kuitenkin tiedän, että monet nimenomaan laulututkinnon tehneistä oppilaista ovat musiikkioppilaitoksen ulkopuolisia, kanttori Maija-Liisa Vätön oppilaita. Maija-Liisa Vättö on tehnyt aktiivista laulunopetusta muilla paikkakunnillakin kuin Jalasjärvellä, minkä johdosta laulututkinnoista seitsemän on ulkopuolisten oppilaiden tekemiä. (Todistukset 1985–2004.) Edellisen tiedon perusteella oikea suhdeluku omien oppilaiden tutkintojen suoritusten suhteen olisi siis 0,42. Muutenkin on huomioitavaa, että sellaisissa oppiaineissa, joissa opiskelijoita on ollut suhteellisen vähän, luvut saattavat heitellä nopeasti. Vakuuttavimpia edellisen taulukon suhdeluvut ovat siis sellaisissa aineissa, joissa oppilaita on eniten, kuten selvästi kolmen suosituimman aineen joukossa: piano, viulu ja huilu.

Huomioiden edelliset näkökohdat olisi pää- ja sivuaineisten tutkintojen suhde opiskeltuihin lukuvuosiin nähden seuraavassa järjestyksessä: huilu (0,47), baritonitorvi (0,44), laulu (0,42), tuuba (0,41), saksofoni (0,39), oboe (0,38), klarinetti (0,32), harmonikka (0,31), pasuuna (0,29), trumpetti (0,28), alttorvi (0,28), kontrabasso (0,27), kitara (0,26), sello (0,26), viulu 0,25), piano (0,22), käyrätorvi (0,20), lyömäsoittimet (0,20) (Toimintakertomukset ja todistukset 1971–2005). Järjestystä tarkastellessani en ole kuitenkaan vakuuttunut siitä, voiko "tehokkuutta" täten laittaa järjestykseen, koska esimerkiksi instrumenttien soiton ja opiskelun vaikeutta ei ole helppo määritellä. Toisinaan niistä näkee luetteloita, joissa vaikkapa viulu, käyrätorvi ja oboe ovat vaikeimpien joukossa. Olisikohan sittenkin niin, että edellinen järjestys onkin helppousjärjestys? Silloin puhaltimet olisivat listan alkupäästä aika helppoja, ja loppupäähän sijoittuvien instrumenttien soitto aika vaikeata ja hitaasti etenevää. "Tehokkuus" ja laatu eivät siis vielä ratkenneet tässä tutkimuksessa, ja uskon niiden säilyvänkin vailla todellisia kirjallisia mittareita, vaikka taloudesta vastaavat niitä aina etsivät.

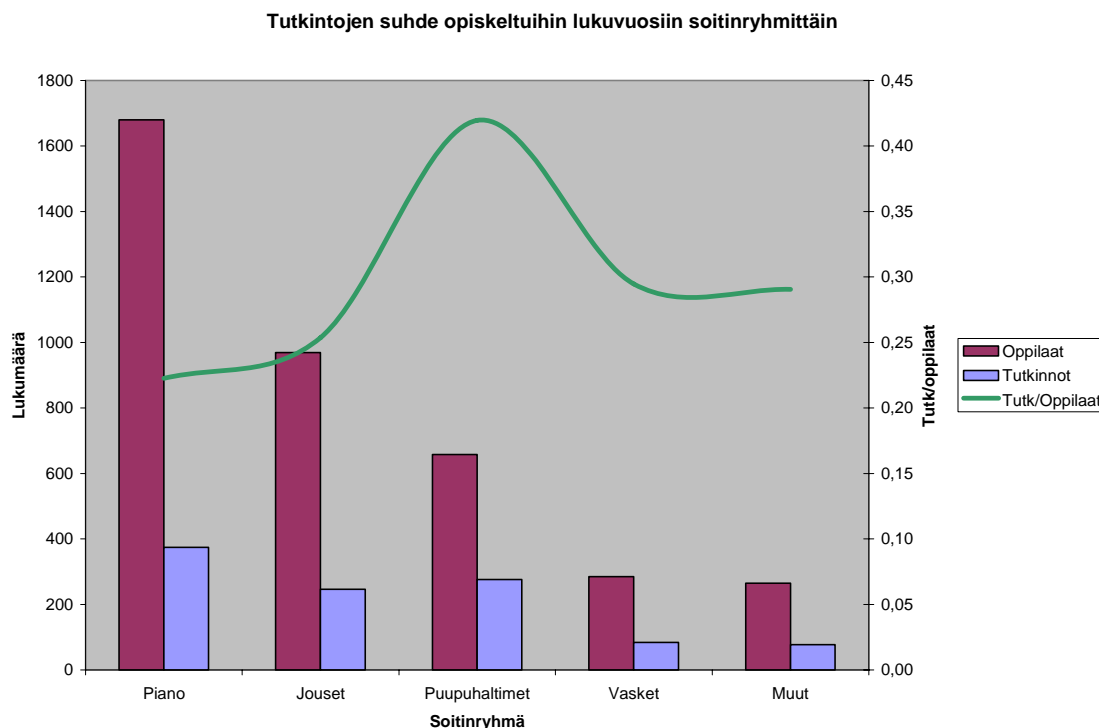
Seuraavilla graafeilla 16 (s. 61) ja 17 (s. 62) on valotettu vielä havainnollisesti tutkintojen suhdetta oppiaineittain opiskeltuihin lukuvuosiin nähden. Graafi 16 kertoo tutkintojen lukumäärät (vasemmalla) ja suhdeluvut (oikealla) pääaineittain – toisin kuin aiemmassa taulukossani, jossa ne oli laskettu suhteessa sekä pää- että sivuaineisiin. Vihreä yhtenäinen viiva on tutkintojen suhdelukujen keskiarvo, joka on vähän alle 0,30. Sininen liikkuva käyrä kertoo suhdeluvun jokaisen pääaineen osalta. Graafi 16:sta voidaan lukea, että eniten tutkintoja ovat musiikkioppilaitoksen toiminnan aikana tehneet pianistit, yli 370 kappaletta, mikä on kuitenkin alle 0,25 tutkintoa vuodessa. Toiseksi eniten tutkintoja ovat tehneet viulistit (tai alttoviulistit), vähän alle 190 kappaletta, mikä on yli 0,25 tutkintoa opiskeltua lukuvuotta kohden. Kolmanneksi eniten on tehty huilututkintoja, vähän alle 180 kappaletta, mikä on yli 0,50 tutkintoa / lukuvuosi. Suhteessa eniten tutkintoja pääaineessa ovat tehneet oboistit, 1 tutkinto / lukuvuosi ja laulajat yli 0,9 tutkintoa (ellei oteta huomioon edellisellä sivulla esittämäni korjausta laulajien taustatietojen osalta). (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Graafi 16

Graafi 17 (s. 62) selventää tutkintojen suhdetta opiskeltuihin lukuvuosiin nähden soitinryhmittäin. Tässä on siis tiivistettynä edellisen graafi 16:n tiedot. Vasemman puolen asteikosta nähdään lukumäärät, tummanpunaisesta pylväästä opiskeltujen lukuvuosien määrä ja sinisestä pylväästä tutkintojen määrä. Vihreä käyrä kertoo suhdeluvut (asteikko oikealla). Nopealla toteamuksella voi havaita, että puupuhallin-

ryhmä on pärjännyt suhteessa parhaiten, sillä tämän ryhmän oppilaat ovat suorittaneet pääaineessaan yli 0,40 tutkintoa / lukuvuosi. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Graafi 17

6.5 Henkilökunta

Toimintakertomuksista kootun ja liitteenä 7 a) olevan tilaston mukaan Jalasjärvellä toimivassa musiikkioppilaitoksessa on ollut vuosina 1971–2005 yhteensä 115 eri työntekijää, jos on kysymys johtajista / rehtoreista ja opettajista. Johtajan tai rehtorin tehtävissä näistä on toiminut seitsemän eri henkilöä. Pitkäaikaisimpana rehtorina on toiminut tämän historian jalasjärveläissyntyinen kokoaja Auli Tuohimäki, yli 25 vuotta. Koko henkilökunnan määrästä kertoo keskiarvoluku 13,32 eli keskimäärin koko toimintakaudella on työtehtävissä toiminut yli 13 henkilöä. Luettelo johtajista ja opettajista toiminta-aikoineen on tämän tutkimuksen liitteellä 7 b). Kesämusiikkileirien opettajia ei ole laskettu edellisiin lukuihin, vaan niistä on mainittu musiikkileirejä koskevassa osuudessa 6.6.4. Leiriopettajien luettelo ja vuositiedot ovat liitteellä 7c).

Opettajista pisimpään musiikkioppilaitoksen hyväksi on työskennellyt psykologi Juhani Aho, jonka opetusaine on ollut kitara, ja jonka työrupeama on kestänyt yli 20 vuotta. Tämän jälkeen opettajien työvuosista voidaan kiittää etenkin seuraavia pitkään palvelleita henkilöitä: 1) pianonsoitonopettajan virassa toimivaa, puolalaissyntyistä Stefan Lenkiewiczia (palvellut yli 19 lukuvuotta), josta enemmän kohdassa viranhaltijat,

2) musiikkileikkikoulua, saksofonisoittoa ja puhallinorkesteria ohjannutta lukion ja yläasteen musiikinlehtori Raine Rautasta (palvellut yli 17 lukuvuotta), 3) sellonsoiton opettaja Klára Zsirosia (palvellut tasan 16 lukuvuotta), 4) musiikkioppilaitoksen vaskisoittajien opettajaa Petri Saloa (palvellut yli 15 lukuvuotta), 5) viulunsoitonlehtori Erzsébet Lendvayta (palvellut 15 vuotta), josta lisää kohdassa viranhaltijat ja 6) kontrabassonsoitonopettaja Mikko Rantalaista (palvellut yli 12 lukuvuotta). (Toimintakertomukset ja pöytäkirjat 1971–2005.)

6.5.1 Johtajat ja rehtorit

Jalasjärven musiikkiopiston yhdeksänä ensimmäisenä vuotena musiikkioppilaitoksella oli vain sivutoimisia johtajia, jotka päätyönään hoitivat lähinnä kansalaisopiston tai seurakunnan tehtäviä. Sivutoimisten johtajien keskiarvoluku oli 0,26 ja luonnollisesti päätoimisten rehtoreiden vastaava luku oli 0,74, koska oppilaitoksella on vain yksi johtaja / rehtori. Ensimmäisen johtajan tehtävään kysyttiin useitakin eri henkilöitä – lähinnä opettajia – mutta lopulta kansalaisopiston rehtori Teuvo Henttonen otti vastaan tehtävän, josta tehtiin päätös musiikkiopiston johtokunnan kokouksessa 23.9.1971. Tämä sivutoimisen johtajan työtehtävä Teuvo Henttosen osalta päättyi työsopimuksen mukaan 31.8.1972. (Toimintakertomukset ja pöytäkirjat 1971–2005.)

Koko ensimmäisen lukuvuoden ajan oli johtajakysymystä pohdittu todella useaan otteeseen kuudessa eri kokouksessa. Ensimmäisen kerran keskusteltiin yhteisen työntekijän hankkimisesta seurakunnan kanssa 5.10.1971. Sitten odoteltiin seurakunnan vastauksia ehdotukseen, ja vihdoinkin yhteistyön varmistuttua saatiin lehti-ilmoitusten kautta johtajan tehtävään savonlinnalainen hakija, musiikinopiskelija Anneli Forsberg. Seurakunnan musiikkityön ohella hän hoiti sivutoimista johtajan tehtävää ajalla 1.9.1972–31.5.1973. (Jalasjärven musiikkiopiston johtokunnan pöytäkirjat 1971–1973.)

Kolmas sivutoiminen musiikkiopiston johtaja oli maanviljelijä Lauri Rita-Kasari, joka hoiti lisäksi seurakunnan kanttorin tehtäviä toisen kanttorin ohella. Hän työskenteli musiikkiopiston johdossa syksystä 1973 alkaen aina äkilliseen kuolemaansa saakka. Sen jälkeen hänen sijaisenaan ajalla 9.4.–31.5.1975 toimi opettaja Kaarina Oksanen (o.s. Anttila). Viimeisin sivutoiminen johtaja oli kanttori Pekka Harttola, jonka toimikausi oli 12.9.1975–31.5.1980. (Jalasjärven musiikkiopiston johtokunnan pöytäkirjat 1973–1980.)

Ennen päätoimisen rehtorin toimen perustamista oli johtokunnassa jälleen edellisenä toimikautena keskusteltu runsaasti tästä aiheesta, peräti kuudessa kokouksessa. Jo edellisenä vuotena johtajaa oli haettu lehti-ilmoituksin, mutta vain yksi hakija oli ilmaantunut. Johtokunta päätti siirtää päätoimisen johtajan valintaa vielä vuodella, jolloin tehtävää haki kaksi henkilöä. Heistä valittiin Auli Rautanen, työn alkaessa myöhemmin sukunimellä Tuohimäki, joka hoiti tehtävää 1.8.1980–31.8.1981. Auli Tuohimäen jäädessä äitiyslomalle valittiin rehtoriksi musiikinopiskelija Sirkka Latva-Mantila ajalle 1.9.1981–31.5.1982. Tämän jälkeen päätoimisen rehtorin tehtävää on jälleen hoitanut Auli Tuohimäki 1.8.1982 alkaen – toimi on muutettu viraksi syksystä 1985 alkaen, jolloin oppilaitos kunnallistettiin. Jalasjärven ja Alajärven musiikkioppilaitosten yhdistyttyä rehtorin virka on muutettu apulaisrehtorin viraksi 1.1.1997 alkaen. (Jalasjärven ja Alajärven musiikkiopiston johtokuntien pöytäkirjat 1971 – 2005.)

6.5.2 Viranhaltijat ja päätoimiset opettajat

Jalasjärven musiikkioppilaitoksessa on toiminut ainoastaan neljä päätoimista opettajaa, joiden viikoittainen opetustuntimäärä on ollut yli 16 tuntia. Kaksi näistä tehtävistä on myöhemmin muutettu viroiksi. Virkoja / toimia on syksyn 1986 jälkeen ollut yksi tai kaksi / vuosi, keskiarvoksi koko toiminta-ajalta tuli 0,76 eli ei siis yhtään kokonaista virkaa / toimea yhtä vuotta kohti. Päätoimisten tuntiopettajien keskiarvokin oli vain 0,5 eli puolitehtävää vuotta kohden. Koska opettajia on ollut näinkin vähän, on paikallaan esitellä heidät tarkemmin, sillä Jalasjärvellä asuvat opettajat ovat ylläpitäneet erittäin merkittävää kulttuurielämää paikkakunnalla. Edellisen voi todeta mm. konserttien ja tilaisuuksien määrästä, joista on kerrottu muualla tässä tutkimuksessa. Pääasiassa esiintymisissä on lähes aina mukana joku paikkakunnalla asuva musiikkioppilaitoksen viranhaltija tai päätoiminen opettaja joko ohjaamassa tai itse myös esiintyjänä. (Toimintakertomukset ja päiväkirjat 1971–2005.)

Ensimmäinen päätoiminen tuntiopettaja oli puolalaissyntyinen Stefan Lenkiewicz, joka on palvellut oppilaitoksessa yli 19 vuotta tultuaan tehtäväänsä syksyllä 1986. Hän on ollut musiikin monitoimimiehenä johtaen sinfoniaorkesteria ja opettaen pianonsoittoa, useita eri puhaltimia – pääasiassa klarinettia ja saksofonia – sekä kitaraa ja kaikkia musiikinteoreettisia aineita. Hän on ollut siten pienelle paikkakunnalle todella tärkeä, monipuolinen vaikuttaja ja kasvattaja, sekä toiminut oppilaineen monien tilaisuuksien juhlistajana ja säestäjänä. Stefan Lenkiewicz työskenteli päätoimisena pianonsoiton-

opettajana syksystä 1987 syksyyn 1988, jonka jälkeen tehtävä on muutettu pianonsoitonopettajan viraksi. (Toimintakertomukset ja päiväkirjat 1986–2005.)

Toinen päätoiminen tuntiopettaja oli myös puolalaissyntyinen Slawomir Jarmolowicz, joka opetti viulun- ja alttoviulunsoittoa sekä johti Juniori- ja Mukulajousia. Slawomir Jarmolowiczin opetuskausi kesti syksystä 1988 syksyyn 1990, loppusyksystä 1990 hänen sijaisenaan toimi viulunsoitonopettaja Tarja Torpo-Laitila Kauhajoelta. (Toimintakertomukset ja päiväkirjat 1988–1990.)

Kolmanneksi päätoimiseksi tuntiopettajaksi saatiin unkarilainen Erzsébet Lendvay, joka aloitti viulun- ja alttoviulunsoiton opetuksen keväällä 1991, myöhemmin tehtävä on muutettu viulunsoitonopettajan viraksi syksystä 1997 alkaen. Erzsébet Lendvay on siis ohjannut jalasjärveläisiä jousisoittajia jo noin 15 vuotta johtaen myös jousiorkestereita ja kamarimusiikkikokoonpanoja kuten jousikvartetteja. Hänen pitkäjänteinen työnsä viulunsoitonopetuksessa on kantanut hedelmää, mikä näkyy mm. siinä, että viulunsoittajien tutkintojen suoritukset ovat lisääntyneet ja myös 3/3-peruskursseja ja musiikkiopistotason I-kursseja on alkanut olla huomattavasti enemmän – toisin sanoen opinnot ovat kantaneet pidemmälle ja moni hänen oppilaistaan on myös jatkanut ammattiopintoihin. Erzsébet Lendvay on lisäksi viulusukupolven kasvattajana luonut pohjan tasokkaalle jousiorkesteritoiminnallemme, joka käyttää hyödykseen entisiä oppilaita ja ammattiopiskelija- tai ammattilaissoittajia. Yhteistyössä kapellimestari Juhani Nummisen kanssa on syntynyt tunnettu Jalas Chamber -orkesteri, joka on tehnyt useita levytyksiä ja edustaa Suomea mitä erilaisimmissa tilaisuuksissa, joista enemmän projekteista ja levytyksistä kertovassa osuudessa. (Toimintakertomukset ja päiväkirjat 1991–2005.)

Neljäs päätoiminen tuntiopettaja on palkattu syksystä 1998 alkaen. Paikkakunnalle ja musiikkioppilaitoksen vaativiin haasteisiin, kuten erilaisiin kilpailuihin, oli jo pitkään kaivattu säästäjäapua, joten tuolloin koetettiin ottaa enemmän piano-oppilaita päätoimisen pianonsoitonopettajan palkkaamista ajatellen. Tehtävään saatiinkin erinomaisen unkarilainen pianisti Csilla Mester – vuodesta 2002 alkaen nimellä Csilla Mustalammi. Valitettavasti hän ei ole kuitenkaan pystynyt sairautensa vuoksi hoitamaan enää säästystehtäviä useampaan vuoteen, mutta hoitaa edelleen menestyksekkäästi piano-oppilaiden opetusta. (Toimintakertomukset ja päiväkirjat 1998–2005.)

6.5.3 Sivutoimiset opettajat

Sivutoimisiin opettajiin on tässä tutkimuksessa luettu kaikki ne 103 opettajaa, jotka ovat työskennelleet Jalasjärven musiikkioppilaitoksessa alle 16 viikkotuntia, vaikka itse asiassa näistä viidelle on syntynyt kertyvä päätoimi yhteisesti joidenkin muiden musiikkioppilaitosten opetustuntien kanssa. Kertyvä päätoimi on ollut seuraavalla viidellä opettajalla: lyömäsoitonopettaja Toni Hietala, vaskisoitonopettaja Raine Koivisto, saksofonisoitonopettaja Detlev Stürzenberger, sellonsoitonopettaja Henri Takkinen ja viulunsoittoa opettanut Anri Tuohimäki. (Toimintakertomukset, päiväkirjat ja työtodistukset 1971–2005.)

Sivutoimisten opettajien määrän keskiarvoluvuksi koko toimintakaudelta kertyi 11,06. Lukuvuosien 1971–1980 vaihteluväli oli 6–10 sivutoimista opettajaa / vuosi, kun taas lukuvuosien 1980–1990 vaihteluväli oli 11–15 ja lukuvuosien 1990–2005 vaihteluväli oli 9–15 sivutoimista opettajaa / vuosi. Jälkimmäisessä jaksossa yhdeksän sivutoimista opettajaa oli vain kerran, lukuvuonna 1995–1996. Edellinen useiden opettajien määrä kertoo siitä, että oppilaitoksessa tarvitaan monien eri instrumenttien opettajia, eikä niinkään paljon päätoimista henkilökuntaa. (Toimintakertomukset ja päiväkirjat 1971–2005.)

6.6 Opetus

6.6.1 Viikkotuntimäärät

Opetuksen viikkotuntimäärät olivat Jalasjärven musiikkiopiston perustamisen alkuvuosikymmenellä noin kolmanneksen pienemmät kuin nykyään, mikä on ymmärrettävää musiikinopetusta käynnistettäessä (Toimintakertomukset 1971–2005). Tuohon aikaan oli varmasti pulaa sekä taloudellisten resurssien että opetuksellisten resurssien osalta, minkä johdosta useat paikkakunnan musiikkia opiskelevat nuoret toimivat myös itse opettajina muille. Edellinen oli tietenkin halpaa niin palkkakustannusten kuin matkakorvaustenkin osalta.

Ensimmäisen lukuvuoden 1971–1972 viikkotuntimäärä, 36 viikkotuntia, oli alin. Vuosien 1971–1980 viikkotuntimäärien keskiarvo oli 47,78 viikkotuntia. Syksyllä 1980 alkoi musiikkileikkikoulutoiminta, mikä nosti viikkotunteja jonkin verran. Myös muu soitonopetus ja instrumenttivalikoima alkoi lisääntyä. Vuoden 1980 syksystä kevääseen

1986 viikkotuntimäärien keskiarvo oli 71 viikkotuntia. Seuraava jakso kehityksessä olivat lukuvuodet 1986–1997, jolloin oppilaitoksen viikkotunnit pysyttelivät vähän yli sadassa, eli keskiarvon mukaan näiden kunnallisen musiikkioppilaitosvuosien viikkotuntimäärä oli 105,36. Alajärven musiikkiopistoon liittymisen jälkeen ja lakisääteisen valtionavun turvin on viikkotuntimäärää voitu jonkin verran nostaa – lukuvuosien 1997–2005 viikkotuntimäärien keskiarvo oli 133,13 viikkotuntia. Turvatumman rahoituksen myötä on viikkotunteja käytetty jonkin verran enenevässä määrin yhteismusisointiin ja orkesteritoimintaan. (Toimintakertomukset, toiminta- ja opetussuunnitelmat sekä päiväkirjat 1971–2005.)

6.6.2 Oppituntien pituus

Oppituntien pituutta on käsitelty jo suurelta osin lukukausimaksujen yhteydessä luvussa 6.2.3.1. Oppituntien pituuteen on menneinä vuosina vaikuttanut myös se seikka, miten pitkälle oppilaat ovat opinnoissaan edenneet. Yleisesti sääntönä on ollut, että oppilas on aloittanut opintonsa puolen tunnin henkilökohtaisella soittotunnilla. Tämä tarkoitti alkuvuosina 22,5 minuutin opetusta, joka oli puolet 45 minuutin virallisesta oppituntin pituudesta, ja jonka mukaan opettajille on maksettu. Nykyään lyhin soittotuntin pituus on 30 minuuttia, ja oppilaat ovat pääsääntöisesti saaneet tämän ajan ennen ensimmäisen peruskurssinsa suorittamista. Kun oppilas on valmistellut toista peruskurssia, hänellä on ollut mahdollisuus saada 45 minuutin henkilökohtainen soittotunti. Vain harvoilla on ollut mahdollisuus saada 60 minuutin oppitunti omassa instrumentissaan ennen kolmannen peruskurssin suorittamista, mutta seuraavaa, musiikkiopistotason I-kurssia valmisteltaessa se on ollut pääsääntönä. (Toiminta- ja opetussuunnitelmat sekä päiväkirjat 1971–2005.)

Musiikinteorian ja säveltapailun opetus tapahtui aluksi lukuvuonna 1971–1972 siten, että soittotuntinsa lopettanut jäi seuraavaksi tulevan soittajan kanssa 15 minuutin yhteisopetukseen, mutta jo seuraavana vuonna siirryttiin useamman oppilaan ryhmäopetukseen. Käytäntö on sen jälkeen ollut, että opetustuntien pituudet ovat olleet aluksi 45 minuuttia viikossa 1/3- ja 2/3-peruskurssseissa. 3/3-peruskurssissa (nykyään puhutaan tasosuorituksista) opetusmäärä on kaksinkertainen eli 90 minuuttia viikossa kuten kaikissa musiikkiopistotason yleisissä ja teoreettisissa aineissa. Yleisen musiikkitiedon peruskurssissa opetus aika on ollut 75 minuuttia viikossa. (Toiminta- ja opetussuunnitelmat sekä päiväkirjat 1971–2005.)

6.6.3 Yhteismusisointi ja orkesteritoiminta – alkuvaikeuksista erityispainopisteesi

Jalasjärven musiikkioppilaitoksen yhteissoitto ja orkesteritoiminta oli kohtalaisissa vaikeuksissa toiminnan ensimmäisellä vuosikymmenellä lähinnä siksi, että tuolloin lähes kaikki oppilaat olivat pianisteja. Aktiivinen opettaja Aatos Alanko viritteli kuitenkin jo jousiyhtyeen toimintaa ensimmäisen lukukauden loppupuolella. Hän itse myös johti jousiyhtyettä lukuvuonna 1972–1973, jolloin viulisteja oli oppilaitoksessa kaikkiaan 11 ja heidän lisäksi musiikkiopistossa oli jousisoitinoppia saamassa yksi kontrabasso-oppilas. Syksyllä 1973 viulisteja oli enää viisi ja yhteytoiminta loppui. (Toimintakertomukset ja johtokunnan pöytäkirjat 1971–1973.)

Uusia jousisoiton aloittajia tuli lisää keväällä 1974, jolloin heitä oli yhdeksän viulistia, yksi sellisti ja yksi kontrabasson soittaja. Seuraavina vuosina ei jousisoitinoppilaita silti juuri ollut, jotta jousiyhtyettä tai -orkesteria olisi voitu perustaa. (Toimintakertomukset 1974–1979.) Mukana olleena viulistina tiedän, että muutamat soittajat kokoontuivat kuitenkin aina silloin tällöin harjoituksiin seurakunnan jousiyhtyeeseen, jossa soitti yleensä vähän alle kymmenen henkeä – soittajista puolet oli nuoria ja toinen puoli jo aikuisia harrastajia. Seurakunnan jousiyhtyeen johtajina toimivat opettaja Aatos Alanko ja kanttori Esko M. Välimäki.

Vasta syksyllä 1977 paikkakunnalla alkoi käydä opettamassa Svatopluk Cibulka, joka hallitsi useampia instrumentteja: klarinettia, saksofonia ja viulua. Tuolloin viulistien määrä alkoi jälleen hieman kasvaa. Jousiorkesteri alkoi harjoitella jälleen keväällä 1980 ja ensimmäisen kerran jousiorkesterin nimi näkyy 8.5.1980 pidetyssä oppilaskonsertissa, joka oli kevään päätöstilaisuus. Orkesteri esitti viisi lyhyttä kappaletta: Jolly little string quartet, Now I cay down to sleep, Follow the leader, Long long ago ja Ahti Sonnisen Cantate cantica socii. Jousiorkesteria johti luonnollisesti Svatopluk Cibulka. (Toimintakertomukset 1977–1980.)

Puhallinyhtyeiden esityksiä nähtiin konserttiohjelmissa ensimmäisen kerran samoin vuonna 1980, jolloin syyskauden avaukseksi pidettiin Puhaltajien ilta -niminen konsertti. Soolojen lisäksi mukana oli puhallinkvintetti, trumpettiduo, huiluduo, vaskiduo ja klarinettitrio. Ohjelmassa oli Waltersin, Wennerbergin, Devienen, Telemannin, Kolasinskyn, Mercerin ja Mancinin sävellyksiä. Yhtyeiden harjoittajina olivat toimineet vaskisoittajien osalta Risto Mäkelä, klarinetin ja saksofonin osalta Svatopluk Cibulka sekä huilistien osalta Auli Rautanen. Kaikki kolme edellä mainittua

ohjaajaa olivat tulleet musiikkiopiston opettajiksi syksyllä 1977, ja heidän tehtäviinsä kuului jo tuosta alkaen puhallinyhtyeiden harjoittaminen kansalaisopiston piirien alaisuudessa. Risto Mäkelä johti myös Jalasjärven Soittokuntaa. (Toimintakertomukset 1977–1980.)

Musiikkiopiston 10-vuotiskonsertissa 17.5.1981 esiintyi puhallinorkesterina Jalasjärven Soittokunta, jonka riveihin oli vuotta aiemmin liitetty nuorisopuhallinorkesteri, ja jossa musiikkiopiston puhallinoppilaat soittivat. Samassa juhlassa kuultiin Svatopluk Cibulkan johtamia Opiston viuluviikarit -orkesteria sekä jousiyhtyettä, joka säesti Hannele Laakson ja Marjut Alangon esittämää Vivaldin a-molli kaksoisviulukonserttoa. Puhallinyhtyeistä oli mukana Telemannin Sonaatilla kahdelle huilulle Hanna Heikkilä ja Eija Kasari. (Toimintakertomus 1981.)

Vuoden 1981 kevään kymmenvuotisjuhlien jälkeen musiikkiopistolla ei ollut omaa jousiyhteytoimintaa vaan paikkakunnan muutamat jousisoittajat harjoittelivat kansalaisopiston puolella toimivassa ryhmässä Aatos Alangon ohjauksessa. Vuoden 1983 keväällä konserttiohjelmien joukkoon palasi jälleen musiikkiopiston jousiorkesteri, joka esiintyi kaikkiaan neljä kertaa tuohon aikaan suosituissa, eri kylillä pidettävissä tupakonserteissa sekä kerran Ilmajoen musiikkikoulun kanssa järjestetyssä yhteiskonsertissa. Vuosina 1984 ja 1985 pidemmälle ehtineiden jousiyhtye harjoitteli kirkonkylässä ja aloittelijoiden jousiyhtye Luopajärven koululla. Musiikkiopiston jousisoittajat opiskelivat kuitenkin kansalaisopiston piirinä aina kevääseen 1986 saakka. (Toimintakertomukset 1981–1986.)

Vuosina 1982–1984 on aina silloin tällöin ohjelmistoissa esiintynyt lähinnä erilaisia huilu- ja viuluduoja sekä -trioja, joissa yhtenä soittimena on ollut joskus myös piano. Keväästä 1985 alkaen musiikkiopistolla oli jo kaksi säännöllisesti harjoittelevaa huilukvartettia ja keväällä 1986 on lisäksi maininta toimintansa aloittaneesta klarinettitriosta ja nuorten puhallinorkesterista. Saman vuoden syksystä toimi sello-orkesteri. Pidemmälle ehtineiden puhaltajien harjoittelu Jalasjärven Soittokunnassa on ollut koko ajan jatkuvaa, kunhan vain ”kynnelle kykeneviä” soittajia on löytynyt oppilaitoksen riveistä. (Toimintakertomukset 1982–2005.)

Vakinaisten viranhaltijoiden, ”moni-instrumentalisti” Stefan Lenkiewiczin ja viulunsoitonopettaja Erzsébet Lendvayn sekä huilisti Auli Tuohimäen muutettua paikkakunnalle on yhtye- ja orkesteritoimintaan tullut väriä ja monipuolisuutta. Heidän

ohellaan varsinkin yläasteen ja lukion musiikinlehtori Raine Rautanen on taannut tavoitteellisen jatkuvuuden puhallinorkesteritoiminnalle yhteistyössä vaskisoitinopettaja Petri Salon kanssa. Jousiorkesterin taiteellisen tason on vakiinnuttanut jo kesästä 1992 oppilaitoksen musiikkileireillä ja myöhemmin myös lukuvuosien aikana jousiorkesteriprojekteja johtanut ammattikapellimestari Juhani Numminen. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Musiikkioppilaitoksessa toimineet kokoonpanot ja orkesterit sekä toimintavuodet:

- * Jousiyhtye, syys 1972 – kevät 1973, kansalaisopiston piirinä syys 1980 – kevät 1986
- * A-jousiorkesteri, kevät 1987 – syys 1989, syys 1997 – kevät 2005
- * Sinfoniaorkesteri, kevät 1989 – kevät 1999, kevät 2004
- * Juniorijouset tai juniori-/jousiorkesteri kevät 1980 – kevät 1981, syys 1986 – kevät 2005 / nimellä Opiston viuluviikarit syys 1980 – kevät 1981 ja Mukulajouset kevästä 1989 alkaen kevääseen 2005
- * B-jousiorkesteri, syys 1997, syys 2001 – kevät 2002, syys 2003 – kevät 2005
- * Kamariorkesteri, kevät 1993 – syys 1994
- * Salonkiorkesteri, syys 2003 – kevät 2005
- * Viuluryhmä, kevät 1989 – syys 1990, syys 2002 – kevät 2003
- * Viulutrio syys 1997, syys 2001 – kevät 2002 (2 eri), syys 2004 – kevät 2005
- * Viulukvartetti kevät 1998, syys 2001 – kevät 2002 (2 eri)
- * Jousitrio kevät 1991 – kevät 1995, syys 1996 –
- * Jousikvartettitoimintaa (1-2) kevät 1991 – kevät 1997, syys 2001 – kevät 2003
- * Alttoviuluseptetti kevät 2005
- * Sello-orkesteri tai selloryhmä syys 1986 – syys 1987, kevät 1989, kevät 2004
- * Nuorisopuhallinorkesteri (vuoroin musiikkiopiston tai kansalaisopiston alaisuudessa, mutta musiikkiopiston oppilaita mukana) syys 1975 – kevät 1980, kevät 1986 – syys 1987, syys 1997 – kevät 2005
- * Jalasjärven Soittokunta on toiminut koko ajan vuosia väliin jättämättä, mutta musiikkioppilaitoksen puhaltajia on ollut sen riveissä kevästä 1978 vuoteen 2005
- * Jalasjärvi Brass Band kevät 1997, syys 2000 – 2001, syys 2003 – kevät 2005
- * Vaskitrio tai -yhtye kevät 1989 – syys 1991
- * Huiluduo, -trio, -kvartetti, -kvintetti, -sektetti tai huiluorkesteri kevät 1985 – 2005
- * Klarinettiduo, -trio, -kvartetti tai muu klarinettiyhtye kevät 1986 – syys 1991, kevät 1998 – 2005
- * Saksofoniyhtyeet, syys 1999 – 2005

* Lyömäsoitinyhtye Jalasjärvi Percussion, syys 2003 – 2005
(Toimintakertomukset ja päiväkirjat 1971–2005.)

Edellisestä luettelosta voidaan todeta, että orkesteritoiminta on kehittynyt vähitellen sitä mukaa kuin oppiainevalikoimakin on monipuolistunut. Kun jousisoittajat ovat lisääntyneet, on ollut mahdollista perustaa useampia jousiorkestereita tai -yhtyeitä. Sama on tapahtunut puhallinsoiton osalta, kun ”laiva on saatu käännettyksi piano-voittoisesta aallokosta orkesterimyötäiseen”. Näin on oppilaita varmasti myös innostettu yhteissoiton, haasteellisten konserttitavoitteiden ja sosiaalisesti myönteisen ilmapiirin hengessä jatkamaan tavoitteenaan taiteellisesti korkeatasoinen musiikkielämys ja hyvän kokemuksen kautta hyvä musiikkisuhde.

Koska yhteismusisoinnista ja kansainvälisestä toiminnasta on vähitellen tullut musiikkioppilaitoksen erityispainopistealue, on seuraavassa esittely nykyisistä tärkeimmistä kokoonpanoista perustuen musiikkioppilaitoksen toimintakertomus-tietoihin sekä niiden konserttiohjelmissa kirjoitettuihin esitetietoihin.

Jalas Chamber

Jalas Chamber -niminen jousiorkesteri perustettiin yli kymmenen vuotta sitten Jalasjärven valtakunnallisten musiikkileirien yhteydessä tehtävien projektien ansiosta. Musiikkileirillä koottiin ammattiohjaajat ja opiskelijat sekä myös muutamia entisiä oppilaitoksen oppilaita yhteiseen joukkoon taiteellisesti korkeatasoisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tältä orkesterilta ovat syntyneet myös äänitteet Oskar Merikannon (vuonna 2000), Toivo Kuulan (vuonna 2002) ja Leevi Madetojan (vuonna 2004) musiikista – kaikkiin edellä mainittuihin äänitteisiin on liittynyt musiikkinäytelmä säveltäjien elämästä. Levytykset ovat saaneet upeat arvostelut ja niitä on käytetty useissa radio- ja TV-lähetyksissä, mm. Peter von Baghin vuonna 2004 tekemässä Suomi-sarjassa Sininen laulu. Jalas Chamber säestää myös Jalasjärven Nuorisokuoroa sen vuonna 2003 ilmestyneellä levyllä ”Ja tuuli käy”.

Yhteistyö kapellimestari Juhani Nummisen ja eri taiteilijoiden kanssa on ollut antoisaa aina ulkomaisia konserttimatkoja myöten. Ammattikapellimestarin ote työssä näkyy ja sen voi yleisesti ottaen todeta myös kiittävästä levyarvosteluista sekä konserttien ja projektien lehtiartikkeleista. Etenkin urkutaiteilija Kalevi Kiviniemen kanssa yhteiskonsertit ovat jatkuneet hyvän yhteishengen ja lukuisten esiintymispyyntöjen

ansiosta. Eri puolilla Suomea pidettyjen konserttien lisäksi Jalas Chamber on esiintynyt Ranskassa, Espanjassa, Virossa, Unkarissa, Sveitsissä, Belgiassa, Hollannissa ja Ruotsissa. Kokoonpano on edustanut Suomea Euroopan Nuorisoorkestereiden Festivaaleilla Sveitsissä sekä viimeksi vuonna 2005 Pohjoismaisessa musiikkikasvatuskongressissa (NUMU) Jyväskylässä.

Belgian-Hollannin ja Ruotsin konserttimatkoilla orkesteri edusti Suomea osana Etelä-Pohjanmaan liiton EU-kulttuurin vientiprojektia. Orkesterin ohjelmistoon kuului mm. Merikannon, Kuulan, Madetojan, Panulan ja Sibeliuksen musiikkia. Orkesterin peruspilareita on koko ajan ollut hyvä yhteistyö kapellimestari Juhani Nummisen ja oppilaitoksen nykyisen viulunsoitonopettajan, Erzsébet Lendvayn kanssa. Mikäli orkesteri on esittänyt sovituksia, ne ovat pääasiassa olleet Lahden konservatorion lehtorin ja sävellyksen opettajan, Kari Karjalaisen käsialaa.

Jalasjärven Soittokunta ja Jalasjärven Nuorisopuhallinorkesteri

Jalasjärven Soittokunta on yli 90-vuotias, vireä ja elinvoimainen puhallinorkesteri. Orkesteriin on syksyllä 2005 yhdistetty edellinen Jalasjärven Nuorisopuhallinorkesteri, jonka jäsenet ovat harjoitelleet sitä ennen yhdessä noin viisi vuotta. Samaan aikaan on perustettu myös uusi iso nuorisopuhallinorkesteri, joka aloitti toimintansa alusta. Sen soittajat ovat soittaneet omaa instrumenttiaan vasta 1-2 vuotta, joten he eivät osallistu vielä kansainväliseen toimintaan, mutta tämä kuitenkin kertoo puhallinmusiikin aktiivisesta ja vilkkaasta toiminnasta ja jatkokasvatuksesta huolehtimisesta. Lähes kaikki soittokunnan ja nuorisopuhallinorkesterin jäsenet ovat nykyään musiikkiopiston oppilaita ja jälkimmäinen toimiikin musiikkioppilaitoksen alaisuudessa. Pitkäaikaisimmat johtajat Tauno Summanen ja Risto Mäkelä ovat tehneet vakaata pohjatyötä nykyään Raine Rautasen johtamille puhallinorkestereille.

Puhallinopettajat ovat ammattitaitoisia, ja Jalasjärvellä on viime vuosina ollut ilo saada jokaiseen vaskisoittimeen oma erityisopettajansa: vaskisoittimia opettavat Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistosta Arto Panula (korkeat vasket) ja Petri Salo (matalat vasket), käyrätorvea ovat viimeksi opettaneet Jenni Uitto ja Harri Ala-Aho. Puupuhallinopetuksesta ovat huolehtineet oman paikkakunnan opettajat Stefan Lenkiewicz klarinetin ja saksofonien osalta sekä Auli Tuohimäki huilun osalta. Orkesterin johtajana toimii oppilaita hyvin nuorekkaalla ja uudistuvalla ohjelmistolla kannustava yläasteen ja lukion musiikinlehtori Raine Rautanen, joka suunnittelee ohjelmiston yhteistyössä Petri

Salon kanssa. Petri Salo puolestaan harjoituttaa nuoria kooten useamman oppilaitoksen puhaltajia yhteen – pisimmällä olevat voivat päästä Seinäjoki Symphonic Bandin riveihin.

Puhallinorkesteri on jatkuvasti ottanut osaa erilaisiin alueellisiin ja valtakunnallisiin tapahtumiin (mm. taidetapahtumat ja Nuori soittaa -tapahtuma Kuopiossa) saaden hyvää ja positiivista palautetta. Ulkomaisia konserttimatkoja on tehty Ranskaan, Puolaan (osa orkesteria), Unkariin, Tšekin tasavaltaan ja Saksaan. Puhallinorkestereille – samoin kuin jousiorkestereillekin – järjestetään toisinaan viikonloppu- ja leiriopetusta normaalien viikoittaisten harjoitusten lisäksi, mikä lisää nuorten taitoa ja innostusta. Yhteiset matkat ovat aina kasvattaneet niin sosiaalisuutta ja yhteishenkeä kuin myös musiikin tekemistä haastavana taiteena.

Jalas-huiluryhmät

Huiluoppilaat ovat esiintyneet aina tarvittaessa sekä solisteina että huiluryhmissä, joissa on nykyään käytössä myös piccolo, alttohuilu ja bassohuilu (joskus panhuilu). Auli Tuohimäen ohjaamat huilistit ovat jatkuvasti ottaneet osaa valtakunnallisiin ja kansainvälisiin tapahtumiin, kilpailuihin ja pedagogiikkapäiville, sekä edustaneet Suomea useasti ulkomailla mm. Suomen Huiluseuran lähettiläinä. Huiluryhmät ovat vierailleet Unkarissa, Italiassa, Ranskassa, Yhdysvalloissa, Puolassa, Japanissa, Virossa, Perussa, Brasiliassa, Australiassa, Malesiassa, Etelä-Afrikassa, Tšekin tasavallassa, Saksassa ja Ruotsissa. Viimeisin edustus Jalas-huilukvartetilla oli Tukholmassa Etelä-Pohjanmaan liiton kulttuurivientiprojektin edustajina, joka toteutettiin EU-projektina.

Jalasjärven huiluryhmä on aina matkoillaan myös luonut Suomen Huiluseuralle kansainvälisiä kontakteja, joita on voitu käyttää yhteistyössä, ja se on tehnyt tunnetuksi suomalaista huilumusiikkia niin soittamalla kuin nuottimateriaalin ja säveltäjätietojen välittäjänä. Jalasjärven huilukvartetti on tehnyt myös oman äänitteensä. Jalasjärven huiluryhmä osallistui viimeksi Suomessa pidettäville suurille huilufestivaaleille Turussa ja Kuhmossa vuonna 2004, mutta huiluryhmillä on kotimaassa kymmeniä muita esiintymisiä tai tapahtumia vuosittain.

6.6.4 Musiikkileirit ja -kurssit

Jalasjärven musiikkioppilaitoksen pienempi kurssimuotoinen opetus viikonloppuisin ja loma-aikoina johti kesämusiikkileirien järjestämiseen. Jalasjärvellä pidettiin mm. helmikuussa 1987 ja 1988 Talvimusiikkipäivät hiihtoloman aikoihin, jolloin musiikkioppilaitoksen oppilaat saivat harjoitella orkesterissa unkarilaisen Zsolt Herceghin johdolla. Orkesterisoiton ohella Mariann Hercegh opetti viulua ja Tüni Hercegh selloa. Syksyllä 1987 oli huilutaiteilija, nykyään huilunsoiton tohtori, Ilari Lehtinen pitänyt huilisteille myös viikonloppukurssin. (Toimintakertomukset 1987–1988.)

Jalasjärven musiikkileiri aloitti toimintansa jousisoitinleirinä vuonna 1987 ja sen opetus jatkui samalla pohjalla vielä seuraavankin vuoden. Puhallinsoittimet tulivat mukaan kolmantena leirivuotena eli vuonna 1989, jolloin saatiin mukaan sekä puupuhallin- että vaskisoitinoppilaita. Aina silloin tällöin orkesterisoittimien opetuksen ohella on kokeiltu joidenkin aineiden kiinnostavuutta, kuten yhtenä vuonna kitaraa ja musiikkileikkiä sekä kahtena vuonna laulua. Pianonsoiton opetus tuli mukaan vuonna 1989, mutta siitä on luovuttu vuoden 1998 jälkeen lähinnä siksi, että pianoja oli kallis ja hankala kuljettaa leiripaikalle niiden kärsimättä ja kolhiintumatta – opetusta ehdittiin kuitenkin antaa kymmenen vuotta siinäkin aineessa. Joskus leiriä on edeltänyt sitä valmistava kurssi, kuten toukokuussa 1994 viikonloppuna järjestetty kansanmusiikin kurssi. Tuolloin leirin päätösviikonlopuksi oli tulossa Eteläpohjalaiset Spelit -kansanmusiikkijuhla 1994, jossa oppilaat esiintyivät kansanmusiikkiryhmillä sekä tekivät musiikinäytelmää pelimanni Friikoolista. Ohjaajana kurssilla toimi lahtelainen kansanmusiikin kouluttaja Seppo Sillanpää. (Toimintakertomukset 1987–1998.)

Jalasjärven kahdeksallatoista valtakunnallisella musiikkileirillä on opettanut kaikkiaan 64 eri opettajaa (liite 7 c), joista useimmat ovat johtavia pedagogeja maamme merkittävistä musiikkioppilaitoksista tai itse taitavia orkesterimuusikoita ja arvostettuja taiteilijoita. Kesäaika on mahdollistanut heidän palkkaamisensa leirille. Oppilaita leireillä on kerääntynyt koko toiminta-ajalta yhteensä 1 095, joista 366 on ollut jalasjärveläisiä ja 729 muualta Suomesta. Seuraavana esitetyn tilaston mukaan leireillä on toiminut keskimäärin 12,22 opettajaa vuosittain vaihteluvälin ollessa 6–22, oppilaita on ollut keskimäärin 60,83 vaihteluvälillä 37–108. (Toimintakertomukset 1987–2005.)

Jalasjärven valtakunnallisten musiikkileirien opettaja- ja oppilasmäärät:

<u>Vuosi</u>	<u>Opettajia</u>	<u>Oppilaita</u>	<u>Kotipaikka Jalasjärveltä</u>	<u>Muualta Suomesta</u>
1987	7	43	23	20
1988	6	37	9	28
1989	13	65	28	37
1990	12	56	28	28
1991	12	57	21	36
1992	10	47	19	28
1993	15	80	15	65
1994	14	63	19	44
1995	15	58	18	40
1996	16	108	41	67
1997	22	103	24	79
1998	16	87	12	75
1999	12	66	28	38
2000	10	44	20	24
2001	11	45	13	32
2002	11	58	17	41
2003	-	-	-	-
2004	9	38	9	29
2005	9	40	22	18
Yhteensä	<u>220</u>	<u>1095</u>	<u>366</u>	<u>729</u>

Vuonna 1990 leiri sai nimeensä sanan ”valtakunnallinen”, jolla koetettiin houkutella oppilaita laajemmaltikin koko Suomesta naapurikuntien ja opettajiksi saapuvien kotipaikkakuntien lisäksi. Yleensä oppilaita onkin lähes aina ollut enemmän muualta kuin Jalasjärveltä, vain ensimmäisenä vuonna 1987 oman pitäjän oppilaita on ollut enemmän kuin muualta tulleita ja kolmantena leirivuonna 1989 jalasjärveläisiä opiskelijoita oli tasan yhtä paljon kuin muualta tulleita oppilaita. Oppilaita on eri vuosina ollut aivan ympäri Suomea, esim. Helsingistä Sodankylään ja Oulusta Lappeenrantaan, Turusta Kemiin ja Kouvolaan Vaasaan ja kaikkea siltä väliltä. Vuonna 1993 oli erityisuuuri joukko puhallinoppilaita, kun tasan 20 Rauman Poikasoittokunnan jäsentä saapui kesäleirin oppilaitaiksi. Useimmiten on lisäksi Jalasjärven Soittokunta toiminut pohjana Jalasjärven leirien puhallinoppilaille. Joskus oppilaita on ollut myös

ulkomailta; Ruotsista, Saksasta, Yhdysvalloista ja Brasiliasta. (Toimintakertomukset 1987–2002, 2004–2005.)

Muualta tulleet opiskelijat ovat rikastuttaneet musiikkikokemuksia yhteisessä suuressa orkesterissa, jollaista ei ehkä aina saada kokoon pienellä paikkakunnalla normaalin lukuvuoden aikana. Samoin jalasjärveläisille nuorille on ollut sosiaalinen rikkaus tutustua uusiin, muualta tuleviin soittajaystäviin ja kuulla itseään taitavampia esiintyjä malliksi samalla kun lahjakkaimmat omatkin nuoremme ovat saaneet olla innostamassa muita kehittyviä muusikon alkuja ja harrastajia. Laatu ei siis kasva ainoastaan siitä, että oman kunnan nuoret saavat taitavien pedagogien oppia vaan usein se on kokonaisuus, joka kehittyy monista eri osatekijöistä ja haasteista yhteisen päämäärän, taiteellisesti nautittavan musiikkielämyksen saavuttamiseksi.

6.7 Muu toiminta

Jalasjärven musiikkioppilaitoksen toimintakertomuksia ja lehtileikkeitä selatessani huomasin, että musiikkioppilaitoksen kuluneet vuodet ovat olleet hyvin tapahtumarikkaita. Tätä rikkautta koetan tuoda esiin lähinnä toimintakertomusten kautta, koska "musiikkioppilaitostoiminta lehdistön valossa" näyttäisi muodostuvan vähintäänkin toisen pro gradu -työn aiheeksi. Laajasta yhteistyöstä sekä tapahtumiin, kilpailuihin, konsertteihin ja niihin liittyviin matkoihin, levytyksiin ja projekteihin saa jonkinlaisen esimerkinomaisen kuvan seuraavasta: ”Carmen-projektista tiedotettiin noin 30 tiedotusvälineelle, niin paikallisesti kuin valtakunnallisestikin. Hankkeen edetessä järjestettiin neljä eri tiedotustilaisuutta – hankkeesta kirjoitettiin yli 30 lehtiartikkelia ja lisäksi hankkeen vastuuhenkilöitä haastateltiin radiossa. Kuvataidekilpailu ja kouluesitykset herättelivät niin koululaisten kuin heidän vanhempiensakin mielenkiintoa myös balettiesityksiä kohtaan. Esityksistä painettiin näyttävät käsiohjelmat sekä julisteet, joita levitettiin ympäri maakuntaa ja kauemmaksikin.” (Arvaja – Tuohimäki 2005, 30.)

6.7.1 Yhteistyötä eri tahojen kanssa

Jalasjärven musiikkioppilaitos on tehnyt sen perustamisesta asti yhteistyötä useitten eri tahojen kanssa. Seuraavaan luetteloon on kerätty toimintakertomusten perusteella vuosien varrelta muutamia tärkeimpiä yhteistyökumppaneita, koska täydellistä luetteloa on mahdoton laatia. Luettelo antaa jonkinlaista kuvaa siitä laajuudesta, minkälaisiin

tahoihin ollaan oltu yhteydessä. Se kertoo myös aktiivisuudesta ja yhteen hiileen puhaltamisesta, joka pienellä paikkakunnalla on välttämätöntä, jos aikoo saada jotain näyttävämpää aikaan. Samalla yhteistyö on monesti myös laatua nostavaa niin musiikillisen antinsa puolesta kuin ihmisten kanssakäymisessä toistensa kanssa ja monipuolisemmassa kokoonpanossa musisoimisessakin.

Yhteistyötahoja vuosien varrelta:

Seurakunta: musiikkiopistolaisilla on omat vuorot jumalanpalveluksissa, kirkkonäytelmät, konsertit ja levytykset kirkossa, esiintyminen aina pyydettyäessä kaikissa seurakunnallisissa tilaisuuksissa, palvelun vastineeksi musiikkioppilaitos saa käyttää seurakuntasalia konsertteihinsa

Kansalaisopisto: alkuvuosikymmenillä teoreettisia aineita opetettiin kansalaisopistossa, yleinen musiikkitieto kansalaisopistossa on edelleen musiikkiopiston oppilaista koottu ryhmä, yhteiset näytelmäprojektit, puhallinorkesteritoiminta, kansalaisopiston soittimia musiikkiopiston oppilailla

Kunnan kulttuuritoimi ja nuorisotoimi: yhteisten konserttien järjestäminen edullista, musiikkiopistolaisilla yleensä vapaa pääsy konsertteihin, täten tulee kuuntelukasvatus toteutettua hyvässä yhteistyössä, konserttimatkat, yhteiset projektit mm. Aukusti-tapahtumassa

Jalasjärven Soittokunta: musiikkiopiston puhaltajia soittaa Soittokunnassa ympärivuotisesti, yhteisiä konserttimatkoja, soitinhankinnat ja nuottihankinnat suunnitellaan yhteistyössä

Mukula ry: yhteiset musiikkisatu- ja näytelmäprojektit ym. musiikkiohjelmat

Kuorot: orkesterit tai yhtyeet säestävät paikallisia kuoroja tarvittaessa, esim. kirkkokuoro ja Jalasjärven Nuorisokuoro, yhteisiä nuottihankintoja

Taiteilijat: orkesterit kapellimestari Juhani Nummisen ja puhallinorkesterinjohtaja Raine Rautasen kanssa ovat tehneet yhteistyötä erilaisten solistien kanssa, mm. seuraavien: urkutaiteilija Kalevi Kiviniemi, sellisti Marius Järvi, laulusolistit Leena Kosola, Sirkka Lampimäki, Kirsi Ranto, Maarit

Säveltäjäyhteistyö: säveltäjä Kari Karjalainen on jo useita vuosia tehnyt laajoja sävellyskokonaisuuksia tilaustyönä juuri Jalas Chamber -orkesterille, jalasjärveläissyntyinen Lasse Hirvi on sovittanut kokonaisuuksia orkestereille ja kuoroille, yhtyeitä on esiintynyt myös eri taiteilijoiden sävellyskonserteissa esitellen heidän teoksiaan.

Muut musiikkioppilaitokset: yhteistyötä syntyy etenkin niihin musiikkioppilaitoksiin, joiden kanssa on yhteisiä opettajia, yhteinen kiertävä musiikkitapahtuma Alajärven, Lapuan ja Härmänmaan musiikkiopistojen kanssa, orkesteri- ja kamarimusiikkitoimintaa yhdistetty mm. Kankaanpään musiikkiopiston (jousiorkesteri, vierailut kamarimusiikkitapahtumissa), Panula-opiston (yhteiset projektit) ja Etelä-Pohjanmaan musiikkiopiston (puhallinorkesteritoimintaa, yhteiskonsertit) kanssa, SML:n järjestämät orkesteritapahtumat kolmen vuoden välein

Muut kunnat ja koululaitokset: alkuvuosina teoria-aineita opetettiin koulujen musiikin tunneilla, musiikkiopiston oppilaat värittävät koulujen juhlatilaisuuksia esityksillään, Seinänaapurikuntien 7 kunnan alueella (Ilmajoki, Jalasjärvi, Kurikka, Nurmo, Peräseinäjoki, Seinäjoki, Ylistaro) sekä Karviassa, Kauhajoella ja Kankaanpäässä toteutettu yhteinen Carmen-projekti EU-hankkeena, muutamien eri kuntien kouluihin on harrastettu koulukonserttavierailuja ja -vaihtoa, soitinesittelyjä ja toisinaan myös pääsykokeita on pidetty sivukylien kouluja myöten, eri maiden kulttuureja on tuotu esiin yhteisesittelyin ja niihin liittyvien muiden kulttuuriesittelyjen kautta esim. unkarilainen (tai muu) musiikki- ja ruokakulttuuri

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistys r.y.: varojen hankinta mm. soittimiin, stipendeihin ja erilaisiin projekteihin: musiikkinäytelmät, levytykset, matkat, kilpailut, yhteistapahtumat, lisäksi järjestetään mm. kahvi- tai ruokatarjoiluja

Eri musiikkialan seurat ja muut yhteisöt: esiintymiset lukuisissa eri tilaisuuksissa eri järjestäjien kanssa: mm. sairaalat, päiväkodit, kuntoutuskeskukset, mm. Suomen Huiluseuran kanssa ollut runsaasti esiintymisiä, kilpailuja, matkoja ja festivaaleja, Etelä-Pohjanmaan liitto: Kulttuurivienti-projekti

Belgiaan ja Hollantiin (Antwerpen, Rotterdam, Bryssel, Haag) ja Ruotsiin (Tukholma, Västerås), Turun Katedraali soi -juhlatuokot, kansainvälisiä konsertteja, festivaaleja ja tapahtumia järjestävät lukuisat eri tahot, kuten Suomi-instituutit, Suomi- muu maa -seurat, soitin- ja pedagogiyhdistykset

6.7.2 Musiikkioppilaitos ja kansalaisopisto

Muutamien tahojen kanssa on tehty yhteistyötä niin pitkään, että se ansaitsee oman lyhyen mainintansa. Kansalaisopisto on ollut erittäin tärkeä kumppani, jonka kanssa on työskennelty yhdessä kaikki 35 vuotta – musiikkiopiston johtajakin oli aivan toiminnan alussa yhteinen, Teuvo Henttonen. Alkuvuosina teoreettisten aineiden opetus tapahtui yhteistyössä kansalaisopiston kanssa. Puhallinsoitinten tultua mukaan instrumentti-valikoimaan vuoden 1976 jälkeen, kansalaisopiston piirinäkin harjoitteleva Jalasjärven Soittokunta on ollut myös musiikkioppilaitoksen oppilaiden harjoitusorkesteri vuodesta 1978 lähtien. Jousiyhtyeipiirejä ja puhallinryhmiä on toiminut varsinkin ensimmäisellä musiikkiopiston toiminnan vuosikymmenellä kansalaisopiston yhteydessä. Yhteistyö jatkuu edelleen siten, että yleistä musiikkitietoa opetetaan kansalaisopistossa.

Näyttävintä yhteistyö on ollut musiikkiin liittyvien eri näytelmien synnyttämisessä, joita on suurten projektien osalta kertynyt tässä yhteistyössä kaikkiaan kahdeksan, vuosina 1991, 1993, 1994, 1995, 1998, 2001, 2002, 2004. Projekteista on kerrottu tämän tutkimuksen kohdassa 6.7.5. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

6.7.3 Konsertteja ja esiintymisiä – vastavuoroista palvelusta seurakunnan kanssa

Musiikkioppilaitoksen konserttitoiminta on alkuvuosista lisääntynyt vähitellen, mikä on luonnostaan ymmärrettävää. Kahtena ensimmäisenä lukuvuonna ei löydy merkintää esiintymisistä sen paremmin toimintakertomuksista kuin pöytäkirjoistakaan, vaikka voisi hyvin kuvitella, että esimerkiksi koulujen ja seurakunnan väki ovat jo tuolloinkin halunneet kuulla musiikkiopistolaisten esityksiä sopivissa tilaisuuksissa. Ilmeisesti musiikkiopiston puolella juuri opintonsa aloittaneiden odotettiin kuitenkin vähän kasvavan taidoissaan pidemmälle, ennen kuin on pidetty julkisia konsertteja, ja oppilaita on kasvatettu esiintymiseen oppilasnäyte-nimikkeen alla. Edelleen keväältä 1979 puuttuu kevätkonserttimerkintä, mutta luultavasti se on kuitenkin pidetty edellisten vuosien tapaan. (Toimintakertomukset ja pöytäkirjat 1971–2005.)

Vuoden 1980 jälkeen konserttitoiminta ja koko pitäjän tilaisuuksiin osallistuminen on alkanut lisääntyä huomattavasti. Tähän on varmasti useitakin syitä, mutta ensin tulee mieleen se seikka, että juuri tuon vuoden syksystä alkaen palkattiin ensimmäinen päätoiminen rehtori ainoastaan musiikkiopiston palvelukseen. Siihen saakkahan edelliset johtajat olivat joutuneet hoitamaan musiikkiopistoa muun työnsä ohella heidän päätyönsä ollessa kansalaisopistossa, seurakunnassa tai koulussa. On ymmärrettävää, että tästä syystä heillä ei myöskään varmasti ollut aikaa kirjata kaikkia esiintymisiä ja tapahtumia arkistoihin. Päätoimisella rehtorilla oli tietenkin joka tavalla enemmän aikaa myös esiintymisten järjestelyihin. (Toimintakertomukset ja pöytäkirjat 1971–2005.)

Esiintymisjännityksen lieventämiseksi on vuosien varrella kokeiltu soittoesityksiä salia pienemmissä paikoissa järjestämällä konsertteja eri kylillä. Näissä merkeissä vuosina 1983–1998 pidetyt tupakonsertit olivat suosittuja, ja niitä kertyi yhteensä 42 kappaletta. Nykyään pienemmät luokkakonsertit ajavat samaa asiaa läheisessä ilmapiirissä. Kaikkien vuosien suurimman konserttiurakan pitivät huilistit lukuvuonna 1999–2000 Australian matkaohjelmallaan soittamalla eri paikkakunnilla 14 konserttia matkakassansa kartuttamiseksi. Edelliseen liittyi vielä useimmiten jumalanpalveluksessa avustaminen musiikin osalta samana päivänä ennen konserttia, mikä selittää osaltaan suurinta seurakunnallisiin tilaisuuksiin osallistumisen määrää (32 / lukuvuosi) ja kaikkien vuosien toiseksi suurinta konserttilukumäärää (54 / lukuvuosi). Seuraavan lukuvuoden suurin konserttimäärä – 58 konserttia – selittyy kolmeen eri ulkomaiseen konserttimatkaan valmistautumisella. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Ensimmäiset neljä kirkkokonserttia marraskuussa 1982 olivat Jalasjärven seurakuntaviikon iltamusiikkikonsertteja, joissa oli useita musiikkiopiston oppilaiden esityksiä. Seuraava kirkkokonsertti oli vasta syksyllä 1985. Esiintyjät eivät olleet varsinaisesti oppilaiden piiristä, mutta se voidaan laskea oppilaitoksen organisoimiin konsertteihin. Esiintyjinä Jalasjärven kirkossa pidetyssä konsertissa olivat Maija-Liisa ja Keijo Vättö ja he lahjoittivat konsertin tuoton Jalasjärven musiikkiopiston soitinrahaston hyväksi. Kirkkokonsertteja on vuoteen 2005 mennessä kertynyt tasan 60. Muutamina vuosina niihin liittyviksi on laskettu muitakin hankkeita: lukuvuoden 1996–1997 esityksiin "Sinua me kaipaamme" -kirkkonäytelmän 4 esitystä, lukuvuonna 2000–2001 Oskar Merikannon musiikista syntyneen CD-levyn yhteydessä pidetyt neljä kirkkokonserttia, vuoden 2002 kirkkokonsertteihin on laskettu kolme Toivo Kuula -kirkkonäytelmän esitystä ja vuoden 2004 konsertteihin viisi Leevi Madetoja -kirkkonäytelmän esitystä. (Toiminta-kertomukset 1982–2005.)

Numeraalinen kooste musiikkioppilaitoksen konserttitoiminnasta:

<u>Lukuvuosi</u>	<u>konserttien määrä yht.</u> (joista tupakonsertteja)	<u>muu tapahtuma</u>
	/ joista kirkkokonsertteja / ulkomaan matkoihin liittyviä kons.	yht./seurakunnall. tilaisuus
1971–1972 ja 1972–1973	ei toimintakertomukseen ole vielä kirjattu esiintymisiä	
1973–1974	6 oppilasnäytteet nimellä	-
1974–1975	1 julkinen ja 4 oppilasnäytetilaisuutta	-
1975–1976	1 konsertti kevätkuulustilaisuus, stipendijä aletaan jakaa	-
1976–1977	1 konsertti	-
1977–1978	1	-
1978–1979	? ei merkintää edes pöytäkirjoissa	-
1979–1980	1	-
1980–1981	7	12 / 1
1981–1982	2	13 / 1
1982–1983	10 (4 tupakons.) / 4 kirkkokons.	24 / 12
1983–1984	8 (4 tupakons.)	24 / 11
1984–1985	11 (4 tupakons.)	29 / 16
1985–1986	16 (4 tupakons.) / 2 kirkkokons.	24 / 8
1986–1987	18 (3 tupakons.)	37 / 21
1987–1988	17 (3 tupakons.) / 1 kirkkokons.	43 / 20
1988–1989	15 (3 tupakons.) / 1 kirkkokons. / 3 (Italia)	47 / 17
1989–1990	18 (3 tupakons.)	39 / 17
1990–1991	22 (3 tupakons.) / 4 kirkkokons.	46 / 18
1991–1992	25 (2 tupakons.) / 1 kirkkokons. / 3 (Ranska)	35 / 11
1992–1993	23 (3 tupakons.) / 1 kirkkokons. / 3 (U.S.A)	61 / 26
1993–1994	28 (1 tupakons.) / 2 kirkkokons.	53 / 17
1994–1995	22 / 4 (Puola)	41 / 16
1995–1996	32 (3 tupakons.) / 6 (Japani)	37 / 15
1996–1997	39 (1 tupakons.) / 8 kirkkokons. / 4 (Unkari)	39 / 11
1997–1998	52 (1 tupakons.) / 8 (Peru, Viro, Venäjä)	28 / 10
1998–1999	43 / 5 kirkkokons. / 9 (Peru, Brasilia)	37 / 22
1999–2000	54 / 6 kirkkokons. / 24 (Ranska, Australia)	49 / 32
2000–2001	58 / 9 kirkkokons. / 14 (Viro, Espanja, Unkari)	51 / 31
2001–2002	42 / 5 kirkkokons. / 10 (Sveitsi)	37 / 15
2002–2003	37 / 4 kirkkokons. / 13 (Etelä-Afrikka)	43 / 19
2003–2004	45 / 2 kirkkokons. / 8 (Tšekinmaa, Saksa)	45 / 21
2004–2005	47 / 9 kirkkokons. / 13 (Belgia, Hollanti, Ruotsi)	36 / 15
Yhteensä	<u>706</u> (42 tupakons.)/ <u>60</u> kirkkokons. / <u>122</u>	<u>930</u> / <u>403</u>

Varsinaisen konserttitoiminnan lisäksi oppilailla on ollut runsaasti mitä erilaisimpia pieniä esiintymistapahtumia ja tilaisuuksia, joissa he ilahduttavat taidoillaan vieraita ja saavat samalla arvokasta harjaannusta. Koska seurakunta on osoittautunut merkittäväksi yhteistyötahoksi esiintymispyynnöillään, olen halunnut selvittää, miten suuri osa esiintymisistä tapahtuu tätä kautta. Kaikista kevääseen 2005 saakka pidetystä 706 konsertista 60 oli kirkkokonsertteja eli 8,50 prosenttia. Muiden esiintymistilaisuuksien osalta seurakunnallisten tapahtumien määrä on sen sijaan huomattavasti suurempi: 930 muun tapahtuman joukkoon kuului 403 seurakunnallista tilaisuutta eli jopa 43,33 prosenttia. Eniten seurakunnallisissa tilaisuuksissa soitettiin jumalanpalveluksissa, aktiivisimmat kaudet olivat lukuvuonna 1999–2000, yhteensä 24 kertaa, ja 2000–2001, yhteensä 27 kertaa. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Hengellisten tilaisuuksien lisäksi musiikkiesityksiä on viety piristykseksi mm. sairaille ja vanhuksille. Musiikkiopiston oppilaat ovat vierailleet keskimäärin kaksi kertaa vuodessa sairaalassa tai kunnalliskodilla / avopalvelukeskuksessa. Vanhukset ovat siirtyneet uuteen avopalvelukeskukseen vuonna 1988, minkä jälkeen siellä on nykyään esiinnytty useamminkin varsinkin veteraaninaisten tupailloissa. Oppilaat esiintyvät nykyään usein koulujen erilaisten juhlien yhteydessä, samoin perhejuhlissa kuten syntymäpäivillä tai häissä ja siunaustilaisuuksissa. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

Viime vuosina kansainvälisyys ja "maailman pienentyminen" niin tietoliikenne- kuin matkustusyhteyksienkin osalta on lisännyt kansainvälisiin yhteyksiin liittyviä konsertteja, joita on kertynyt yhteensä 122. Ensimmäinen ulkomainen konserttimatka tehtiin keväällä 1989 Italiaan Jalasjärven Nuorisokuoron kanssa. Musiikkiopistosta oli mukana huilukvartetti. Muista konserttimatkoista enemmän tämän tutkimuksen kohdassa 6.7.5. (Toimintakertomukset 1971–2005.)

6.7.4 Palkittuina ja arvioitavina – kilpailuissa mukana ja tunnustusta vastaanottamassa

Ensimmäisellä kymmenvuotiskaudella musiikkioppilaitoksen toimintakertomuksissa ei näy osallistumisia erilaisiin kilpailuihin, vaikka jotkut ovat ehkä saattaneetkin osallistua koulujen kulttuurikilpailuihin tai muihin henkisiin kilpailuihin itse ilmoittautumalla. Ensimmäisen kerran kilpailuihin on otettu toimintakertomusten mukaan osaa vuonna 1986, jolloin siitä on maininta: ”Musiikkiopiston huilukvartetit Minihuilut ja Tritonus saivat kevätkaudella tunnustusta osallistumisesta Könnin perinteissä puhaltimin

-kilpailuun, jonka järjestivät SuLaSolIn Etelä-Pohjanmaan piiri, Pohjalainen ja Yleisradion Pohjanmaan aluekeskus. Kilpailu järjestettiin nauhakilpailuna. Molemmat huilukvartetit palkittiin kunniakirjoilla ja Minihuilit myös rahapalkinnolla.” Vuoden 1986 toimintakertomuksessa on maininta toisestakin kilpailusta: ”Jalasjärveläinen pianistilupaus Harri Männikkö otti osaa Fazerin järjestämään valtakunnalliseen pianokilpailuun, jonka karsinta loppukilpailuun tapahtui niin ikään lähetettyjen äänitysten perusteella. Kilpailun 80 osanottajasta Harri ei kuitenkaan päässyt jatkoon, mutta todettakoon, että koko kilpailun taso oli erittäin korkea.” (Toimintakertomus 1986.)

Sekä alueelliseen että karsinnan jälkeen läänin- ja valtakunnantason taidetapahtumaan musiikkiopistosta otettiin osaa ensimmäisen kerran keväällä 1988. Viidestä musiikkiopistolaisesta kaksi, Harri Männikkö (piano) ja Leena Hirsimäki (huilu) valittiin läänintason tapahtumaan, josta molemmat saivat kunniakirjat. Lisäksi Harri Männikkö, joka opiskeli pianonsoitonlehtori Susanna Elo-Ahosen johdolla, valittiin valtakunnan tason tapahtumaan, josta hänelle myönnettiin edelleen kunniakirja. Seuraavan kerran taidetapahtumaan osallistuttiin vuonna 1992 Vaasassa (seitsemän henkilökohtaista osallistujaa ja kolme ryhmää), missä kolme parasta esitystä sai kukkaset – näistä kaksi oli Jalasjärveltä; Harri Männikkö (piano) ja Erzsébet Lendvayn ohjaama jousikvartetti, jossa soittivat Hanna Lehto (viulu), Juha Männikkö (viulu), Katariina Haanpää (viulu) ja Maija Lehto (sello). Pianisti Harri Männikkö palkittiin kunniakirjalla ja valittiin jatkamaan myös valtakunnantason tapahtumaan, lisäksi hän esiintyi Vaasan tapahtumailtana maaherra ja rouva Tom Vestergårdin vastaanotolla. Vuoden 1993 aluetaidetapahtumaan Nurmossa otti osaa 7 eri kokoonpanoa (5 yhtyettä ja 2 orkesteria) ja 10 puhallinoppilasta. Tuomisina oli 7 kunniakirjaa. Tästä edelleen läänintapahtumaan Alajärvelle jatkoivat Erzsébet Lendvayn ohjaamat jousikvartetti ja kamariorkesteri. Edellisistä kokoonpanoista jousikvartetti sai kunniakirjan. (Toimintakertomukset 1988, 1992–1993.)

Nykyään taidetapahtuman nimi on muuttunut Nuori kulttuuri -tapahtumaksi, johon eri lajit voivat ottaa osaa muutaman vuoden välein. Vuonna 2003 Pohjanmaan tapahtumaan Alajärvellä otti osaa kuusi eri musiikkiryhmää, joista kaksi, Erzsébet Lendvayn ohjaama Jalasjärven jousikvartetti, jossa soittivat Soili Rautanen (viulu) Maria Kujala (viulu), Jenni Liikaoja (alttoviulu) ja Mervi Anttila (sello) sekä Raine Rautasen johtama Jalasjärven Nuorisopuhallinorkesteri, saivat kunniakirjan. (Tapahtumaa koskeva luettelo ja tulokset 8.3.2003.)

Omalla paikkakunnalla pidettäviin kulttuurikilpailuihin musiikkiopistolaisia on osallistunut vuosina 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1994, 1998. Yleensä musiikkiopistolaiset ovat menestyneet ymmärrettävästi erityisopetusta saaneina kilpailuissa todella hienoin palkintosijoituksin, joita en ole tässä yhteydessä katsonut tarpeelliseksi luetella, koska toimintakertomuksissa niistä ei ole kaikilta vuosilta tarkkoja sijoituksia. Vesaisten kulttuurikilpailuihin on merkitty 11 oppilaan osallistuminen vuonna 1994. Jalasjärveläisten ja peräseinäjokelaisten musiikinopiskelijoiden kesken järjestettiin yhteinen viulukilpailu marraskuussa 1997 ja maaliskuussa 2000. (Toimintakertomukset 1988–1992, 1994, 1997–1998, 2000.)

Sininuorisoliiton järjestämille valtakunnallisille nuorisopäiville musiikkioppilaitoksen oppilaat ovat osallistuneet ensimmäisen kerran Ähtärissä huhtikuussa 1990, missä I palkinnon saivat Stefan Lenkiewiczin johtama sinfoniaorkesteri sekä Auli Tuohimäen ohjaama huilukvartetti Tritonus. II palkinnon sai Raine Koiviston ohjaama vaskiyhtye Trioli. Henkilökohtaisiin lajeihin osallistui 11 oppilasta, joista 8 palkittiin – I palkinnon saivat Johanna Kangas, huilu ja Harri Männikkö, piano. Erityismaininnan I palkinnon kera saivat Jalasjärven sinfoniaorkesteri ja Harri Männikkö. Kaikkiaan kilpailuihin on osallistunut vuosien myötä yhteensä 57 ryhmää ja 209 oppilasta on ottanut osaa henkilökohtaisiin lajeihin. Tuliaisina on ollut yhteensä 153 palkintoa, joista I palkintoja oli kaikkiaan 61. Menestys on siis ollut todella hienoa, mutta huomioitavaa on, että näihin kilpailuihin otetaan yleensä osaa harrastuspohjalta, eikä tiedottaminen kilpailuista esimerkiksi musiikkioppilaitoksille ole ollut systemaattista, vaan se on suuntautunut pääasiassa kuntien ja kaupunkien nuoriso- ja kulttuuritoimille sekä raittiusjärjestöille. (Jalasjärven-Peräseinäjoen Kunnallissanomat 2.4.1998; Toimintakertomukset 1990–1997, 1999–2000, 2004.)

Valtakunnallisille nuorisopäiville osallistuminen yhteensä 12 kertaa seuraavin tuloksin:

<u>Vuosi</u>	<u>Osallistujat lajeihin</u>	<u>Sijoitukset (mukana sijat 1-3)</u>
1990	3 ryhmää / 11 henkilökohtaista lajia	11 palkintoa, joista I palkintoja 4
1991	4 ryhmää / 14 henkilökohtaista lajia	11 palkintoa, joista I palkintoja 6
1992	4 ryhmää / 17 henkilökohtaista lajia	17 palkintoa, joista I palkintoja 8
1993	6 ryhmää / 29 henkilökohtaista lajia	15 palkintoa, joista I palkintoja 5
1994	4 ryhmää / 16 henkilökohtaista lajia	13 palkintoa, joista I palkintoja 7
1995	5 ryhmää / 17 henkilökohtaista lajia	15 palkintoa, joista I palkintoja 3

1996	5 ryhmää / 11 henkilökohtaista lajia	8 palkintoa, joista I palkintoja 3
1997	5 ryhmää / 12 henkilökohtaista lajia	12 palkintoa, joista I palkintoja 2
1998	7 ryhmää / 33 henkilökohtaista lajia	20 palkintoa, joista I palkintoja 8
1999	5 ryhmää / 25 henkilökohtaista lajia	7 palkintoa, joista I palkintoja 3
2000	5 ryhmää / 16 henkilökohtaista lajia	12 palkintoa, joista I palkintoja 6
2004	4 ryhmää / 8 henkilökohtaista lajia	11 palkintoa, joista I palkintoja 6

Yhteensä 57 ryhmää / 209 henkilökohtaista lajia 153 palkintoa, joista I palkintoja 61

Jalasjärven kunnan vuosittain jakaman kulttuuripalkinnon ovat saaneet seuraavat musiikkiopiston ohjaajat tai oppilaat, yhdeksänatoista eri vuonna:

- * Aatos Alanko 1980 (pääasiassa kuitenkin kuorotyöstään)
- * Esko I. Välimäki 1984 (pääasiassa kuitenkin kuorotyöstään)
- * Auli Tuohimäki 1985
- * Lasse Hirvi ja Jaakko Tammelin 1987 (kolmelle jaettu)
- * Jukka Koski 1988 (kolmelle jaettu)
- * Jalasjärven Soittokunta Risto Mäkelän johdolla 1990 (kahdelle jaettu, mukana musiikkiopiston oppilaita)
- * Harri Männikkö 1991 (kahdelle jaettu)
- * Jalasjärven sinfoniaorkesteri Stefan Lenkiewiczin johdolla 1992 (kahdelle jaettu)
- * Johanna Kalmari 1994 (kahdelle jaettu)
- * Kirsi Ranto ja Margareta Luopajarvi 1995 (Margareta Luopajarvi on yksi pitkäaikaisista vaikuttajista musiikkioppilaitoksen päättävissä elimissä)
- * Matti Piirto sekä Ritva ja Matti Harjunpään perhe 1996 (Matti Piirto ja Ritva Harjunpää ovat pitkäaikaisista vaikuttajista musiikkioppilaitoksen päättävissä elimissä)
- * Hanna Lampinen 1997 (kahdelle jaettu)
- * Kirsi Ranto 1998 (kahdelle jaettu)
- * Jenni, Emilia ja Maiju Packalén 1999 (kahdelle jaettu)
- * Kalevi Kiviniemi ja Matti Perälä 2000
- * Albumi-yhtye 2001 (yhtyeessä useita musiikkiopiston oppilaita, kahdelle jaettu)
- * Toivo Kuula -ryhmä ja Juha Luhtanen 2002
- * Albert Lenkiewicz 2003 (kahdelle jaettu)
- * Päivi ja Raine Rautanen 2004 (musiikkia ja näyttelemistä, projekteja, käsikirjoitusta ja ohjausta, kahdelle jaettu)

(Jalasjärven kunnan kulttuuritoimen palkintoluettelot 1976–2005.)

Musiikkioppilaitoksen opettajia kuuluu myös opettajien ammattijärjestöön (OAJ) sekä sen paikallisyhdistykseen, jonka merkeissä yläasteen ja lukion musiikin lehtorille ja musiikkioppilaitoksen puhallinorkesterinjohtaja Raine Rautaselle annettiin vuonna 2000 opettajien ammattiyhdistyksen (OAY) Vuoden opettaja -titteli ja tunnustus. Samana vuonna 2000 Raine Rautanen sai myös Jalasjärven kunnan Nuorisokasvattaja-palkinnon. Musiikkiopistoa luotsaavalle Auli Tuohimäelle on lisäksi myönnetty kulttuuriryöstään kaksi lehdistöjen palkintoa, Antti-patsas vuonna 2003 ja Artturi Leinosen palkinto vuonna 2004. Edelliset ovat olleet tunnustus nuorten menestymisestä valtakunnan tason tapahtumissa ja kilpailuissa sekä tunnustus ohjaajiemme tekemästä nuorisokasvatus- ja kulttuuriryöstä. (Jalasjärven musiikkiopiston palkintoluettelot ja toimintakertomukset 1980–2005.)

Suomen musiikkioppilaitosten liiton järjestämille valtakunnallisille orkesteri- ja kamarimusiikkitapahtumille on osallistuttu vuodesta 1991 alkaen. Ensimmäinen, Oulun tapahtumaan arvioitavaksi lähetetty kokoonpano oli Auli Tuohimäen ohjaama huilukvartetti Tritonus (Mervi Haikola, Leena Hirsimäki, Merja Raumanni ja Johanna Kangas). Joka kolmen vuoden välein järjestetty tapahtuma ei ole kilpailu vaan osallistujat saavat kirjallisen palautteen esityksestään. Kuopion tapahtumassa 1994 oppilaitostamme edusti Erzsébet Lendvayn ohjaama jousikvartetti, jossa soittivat Anri Tuohimäki (viulu), Pirjo Peltoniemi (viulu), Liisa Luhtanen (alttoviulu) ja Leena Lammi (sello). Vuonna 1997 Kuopion valtakunnallisilla orkesteri- ja kamarimusiikkipäivillä edusti Jalasjärven jousiorkesteri kapellimestarinaan Juhani Numminen ja orkesterin solistina esiintyi Jaana Ranta, huilu. Yhteisedustus oli lisäksi Juhani Nummisen johtamalla Jalasjärven-Kankaanpään sinfoniaorkesterilla. Vuonna 2000 edelleen Kuopiossa pidetyille Nuori soittaa -päiville osallistui Raine Rautasen johtama Jalasjärven nuorisopuhallinorkesteri solistinaan Timo Hakala, ksylofoni, sekä Juhani Nummisen johtama Jalasjärven-Kankaanpään jousiorkesteri Merikanto-konsertilla urkutaiteilija Kalevi Kiviniemen kanssa Kuopion tuomiokirkossa. (Toimintakertomukset 1991, 1994, 1997 ja 2000.)

Lähialueiden kolme musiikkioppilaitosta, Alajärven, Lapuan ja Härmänmaan musiikkiopistot, ovat järjestäneet keskenään vuorotellen eri instrumentteja koskevia katselmuksia, joihin osallistuneet oppilaat ovat saaneet sanallisen arvioinnin. Ensimmäinen katselmuksia oli Kauhavan jousitapahtuma vuonna 2003 ja toinen Taidetta puhaltimilla ja lyömäsoittimilla -tapahtuma Jalasjärvellä vuonna 2004 sekä viimeisin

Piano-, harmonikka- ja laulutaiteenpäivä Alajärvellä vuonna 2005. Useamman musiikkioppilaitoksen Lakeus soi -pianokilpailuun otettiin osaa Vaasassa vuonna 2003, osallistujana oli Eeva Rita-Kasari opettajanaan Stefan Lenkiewicz. (Toimintakertomukset 2003–2005.)

Lahden valtakunnallinen puhallinkilpailu on ollut laajan ohjelmistonsa (pakollisine ja vapaavalintaisine ohjelmineen ja finaalikarsintoineen sekä ammattilais- ja opiskelijasarjoihin) sekä useampipäiväisen tapahtumansa johdosta merkittävin säännöllinen puhallinkilpailu Suomessa. Lahden aivan ensimmäiseen järjestettyyn puhallinkilpailuun vuonna 1994 ottivat osaa pasunisti Juha Männikkö ja huilisti Sampsa Kuusiluoma. Seuraavaan kilpailuun vuonna 1997 otti osaa huilisti Jaana Ranta ja vuonna 2000 huilisti Albert Lenkiewicz sekä alttosaksofonisti Matti Perälä. Edellisistä Matti Perälä selviytyi finaaliin, ja sai alle 19-vuotiaiden saksofonistien sarjan II palkinnon säestäjänään Csilla Mester. Jälleen vuonna 2003 puhallinkilpailuun otti osaa alttosaksofonisti Juha Luhtanen ja huilisti Albert Lenkiewicz, joka myös voitti Jouni Suntion säestämänä valtakunnan parhaan huilistin tittelin seuraavaksi kolmeksi vuodeksi. I palkinto tuli huilistien alle 19-vuotiaiden sarjasta Albertin ollessa vasta 15-vuotias – lisäksi hänet palkittiin myös puupuhallinsarjojen parhaana soittajana. (Toimintakertomukset 1994, 1997, 2000 ja 2003.)

Valtakunnallisiin muihin huilukilpailuihin musiikkioppilaitoksen oppilaat ovat osallistuneet kahdesti. Vuonna 1999 pidettiin Tempeliaukion kirkossa Helsingissä Lions-järjestöjen huilukilpailu, jossa pakollisena kappaleena oli Cecile Chaminaden Concertino, ja johon osallistui Jaana Ranta säestäjänään Csilla Mester (nykyään Mustalammi). Jaana ei tullut valituksi edustamaan Suomea, mutta paras yhteistyö palkittiin nuottitelinepalkinnolla – vain yksi huilisti lähetettiin Europa-Forummin edustajaksi Turkin Antalyan loppukilpailuun. Vuonna 2001 pidettyyn valtakunnalliseen Vivaldi-huilukilpailuun Jalasjärven musiikkileirin aikaan osallistui Albert Lenkiewicz, joka sijoittui II palkintosijalle. (Toimintakertomukset 1999 ja 2001.)

Valtakunnan rajojen ulkopuolella kansainvälisiin arvointitapahtumiin on ottanut osaa ainoastaan yksi musiikkioppilaitoksen oppilas, viulisti Anri Tuohimäki opettajanaan Erzsébet Lendvay. Tämä tapahtui vuonna 1998 Petroskoin kansainvälisillä musiikki-festivaaleilla, joihin otettiin osaa yhdessä Kankaanpään musiikkiopiston viulistien kanssa. Parhaat esiintyjät saivat osallistumisestaan kunniakirjan, Anri Tuohimäki oli yksi heistä. (Toimintakertomus 1998.)

6.7.5 Huilunsoiton ja kansanmusiikin maailmanennätys

Hullutuksiakaan musiikkioppilaitoksen toiminnasta ei ole puuttunut, sillä sen historiassa on kaksi maailmanennätystä: huilunsoiton ja kansanmusiikin maailmanennätys. Huilistit kunnostautuivat humoristisessa mielessä kesäaikaan 1989 soittaessaan Mukula-tapahtumaviikolla joko yksin tai kaksin yhteensä kolme vuorokautta ja kolme tuntia – yhteensä 75 tuntia. Mukana olivat kaikki musiikkioppilaitoksen 16 pillipiiparia, jotka saivat itsensä Guinnessin vuoden 1990 Ennätysten kirjaan värikuvan kera. (Guinness 1990, 228–229.) Ennätysten valvontapöytäkirjasta 26.6.1989 klo 12.00 – 29.6.1989 klo 15.00 löytyy yhteensä 14 eri valvojan nimet vakuutena ennätysten toteutumisesta, soittovuorojen pituus oli 2-5 tuntia. Tapahtumasta on kertynyt leikekirjaan yhteensä seitsemän lehtiartikkelia aina Helsingin Sanomia ja Ilta-Sanomia myöten. Noin kymmenessä radiolähetyksessä ja yhdessä TV-lähetyksessä kerrottiin tapahtumasta haastatteluin. (Jalasjärven musiikkiopiston leikekirja 1989.)

Kansanmusiikin maailmanennätys toteutettiin valvontapöytäkirjan mukaan 19.6.1994 klo 12.00 – 21.6.1994 klo 16.00. Ennätysten teko kesti siis yhteensä 52 tuntia ja osallistujia oli yhteensä 113 – soittajina tai laulajina heitä oli kerrallaan vähintään kaksi. Ennätysten teko alkoi komeasti Stefan Lenkiewiczin johtaman sinfoniaorkesterin soidessa, jatkossa oli musiikkioppilaitoksen oppilaiden lisäksi mukana useita eri ryhmiä Jalasjärven Nuorisokuorosta Pelimanneihin. Valvontapöytäkirjassa on vuoroittain yhteensä 29 eri nimeä varmistamassa ennätysten toteutuneen keskeytyksittä. Tapahtumasta on kertynyt leikekirjaan yhteensä viisi lehtiartikkelia maakunnan päälehtiä Ilkkaa ja Pohjalaista myöten. Tällä ennätysellä lyötiin vuoden 1988 Ähtärin Speleissä tehty ennätys 48 tuntia 13 minuuttia. Radiohaastattelujen määrästä ei ole tietoa, vaikka järjestelijänä muistan niitäkin olleen. Molemmat edelliset ennätykset on toteutettu Jalasjärven valtakunnallisten musiikkileirien ja Mukulatapahtuman yhteydessä, kansanmusiikin maailmanennätys liittyi myös Spelit-kansanmusiikki-tapahtumaan Jalasjärvellä samana vuonna. (Ilkka 29.6.1994; Jalasjärven musiikkiopiston leikekirja 1994.)

6.7.6 Projekteja, levytyksiä ja konserttimatkoja – kannatusyhdistys tukena

Varsinaisen musiikkioppilaitoksen opetuksen menot ovat aina olleet sitä luokkaa, ettei ylimääräisiin projekteihin juuri olisi riittänyt varoja, ellei Jalasjärven musiikkiopiston

kannatusyhdistys r.y. olisi varsinaisen musiikinopetuksen kunnallisen rahoituksen myötä myöhemmin ryhtynyt tukemaan muuta oppilaita kannustavaa musiikkitoimintaa. Tämän toiminnan tuloksena on voitu toteuttaa vuosittain erilaisia musiikkiprojekteja, kilpailuihin osallistumisia, konserttimatkoja aina ulkomaita myöten sekä useita levytyksiä. Tämä on edellyttänyt myös jatkuvaa rahoituksen etsintää (mm. erilaisten artikkelien myyntiä, arpajaisia ja muita tempauksia) ja apurahojen hakua. Yhdistyksen toimintaan on sisällynyt paljon muutakin kuten soitinhankintoja, nuottimateriaalin tuottamista, stipendien jakoa, esiintymisasujen hankintoja jne.

Seuraavista projekteista kertyvää luettelo voidaan kutsua Jalasjärven musiikkiopiston ja myös kannatusyhdistyksen ansioluetteloksi – useat hankkeet on harjoitettu Jalasjärven valtakunnallisten musiikkileirien aikaan, vaikka joitakin niitä on esitetty myös monesti myöhemmissä yhteyksissä.

Jalasjärven musiikkiopiston ja sen kannatusyhdistyksen ansioluettelo yhteistyössä eri tahojen kanssa (kannatusyhdistys vuodesta 1990 mukana):

<u>Vuosi</u>	<u>Tapahtuma tai projekti</u>
1987	Jalasjärven valtakunnallinen musiikkileiri aloittaa toimintansa jousisoitinpohjalla nimellä Jalasjärven jousileiri.
1988	Jalasjärven jousileiri
1989	Jalasjärven musiikkileiri -nimitys otetaan käyttöön, kun puhallimet tulevat mukaan leirille, soittimina myös kitara, lyömäsoittimet ja piano.

Seuraavana Jalasjärven valtakunnallisten musiikkileirien projektit:

1990	C. Saint-Saëns: Eläinten karnevaalit, leiriorkesterin johtaja Ilari Lehtinen, mukana Mukulateatteri
1991	S. Prokofjev: Pekka ja susi, leiriorkesterin johtaja Stefan Lenkiewicz, käsikirjoitus Kari Kaunonen, mukana kansalaisopiston Opistoteatteri, ohjaus Hannu Salo
1992	P. Jalkanen: Oi ihana Panama, leiriorkesterin kapellimestari Juhani Numminen, kertoja Matti Piirto
1993	P. Judin: Hölmölän kylässä, leiriorkesterin kapellimestari Juhani Numminen, mukana kansalaisopiston näytelmäryhmä, käsikirjoitus ja ohjaus Hannu Salo
1994	Nuori Frigård -musiikkinäytelmä, leiriorkesterin kapellimestari Juhani Numminen, musiikin sovitus Lasse Hirvi, mukana kansalaisopiston

- teatteriryhmä Pitkänsitkiä, ohjaus Hannu Salo
- 1995 Nuori Frigård -musiikkinäytelmä & musiikin levytysprojekti, orkesterin kapellimestari Juhani Numminen, musiikin sovitus Lasse Hirvi, mukana kansalaisopiston teatteriryhmä Pitkänsitkiä, ohjaus Hannu Salo
- 1996 Kyrönjoen latvavesillä -musiikkikuvaelma, leiriorkesterin kapellimestari Juhani Numminen, mukana Jalasjärven runoryhmä, ohjaus Hannu Salo
- 1997 Friikoolin messun levytys, kapellimestari Juhani Numminen, musiikin sovitus Lasse Hirvi & esitys Karijoen Speleissä Jalasjärven messukuorolla ja musiikkileirin orkesterilla
- 1998 Viulujen vesperin levytys Jalasjärven messukuorolla ja musiikkileirin orkesterilla, kapellimestari Juhani Numminen, musiikin sovitus Lasse Hirvi & Oskar Merikanto – tuotanto ja elämä -musiikkinäytelmä, Jalas Chamber, kapellimestari Juhani Numminen, mukana kansalaisopiston näytelmäryhmä, käsikirjoitus Hannu Salo, ohjaus Hannu Salo ja Päivi Rautanen
- 1999 Pariisin matkan harjoitusleiri, orkesterin kapellimestari Juhani Numminen, & uuden nuorisopuhallinorkesterin kokoaminen (18 uutta puhaltajaa)
- 2000 O. Merikanto: Romanssi Merellä -levytys, Jalas Chamber, kapellimestari Juhani Numminen & Kalevi Kiviniemi, urut, sovitustilaus Kari Karjalaiselta yhteistyössä Kalevi Kiviniemen kanssa
- 2001 Sammakkoprinssi-musikaali, tilaussävellys Kari Karjalaiselta, mukana Jalasjärven kansalaisopiston näytelmäryhmä, käsikirjoitus ja ohjaus Tiina-Kaisa Aro-Heinilä & Vivaldi -huilukilpailu, Jalas Chamber -orkesteri säesti konsertot, kapellimestarina molemmissa Juhani Numminen
- 2002 Toivo Kuula -musiikkinäytelmä "Usko, Toivo ja Rakkaus" & Tuijotin tulehen -levytys, Jalas Chamber, kapellimestari Juhani Numminen & Kalevi Kiviniemi, urut & Marius Järvi, sello, sovitustilaus Kari Karjalaiselta yhteistyössä Kalevi Kiviniemen kanssa, mukana Jalasjärven kansalaisopiston näytelmäryhmä, käsikirjoitus ja ohjaus Päivi Rautanen, ohjausapu Eija-Irmeli Lahti
- 2002 Tuliurut -projektin organisointi, Jalasjärven kunnan kustantama yhteistaideteos Lamminjärvellä, Jalas Chamber, kapellimestari Juhani Numminen & Kalevi Kiviniemi, urut & Marius Järvi, sello, Mia Liskin tanssiryhmä ja Jalasjärven naisvoimistelijat, koreografia Mia Liski, mukana Tähtiraketti
- 2003 R. Schtschedrin: Carmen-sarja jousiorkesterille ja lyömäsoittajille &

- baletti (Carmen-projektissa mukana seitsemän kuntaa), Naapurit-orkesteri, kapellimestari Juhani Numminen, Silkkivarvas-baletti, koreografia Mila Lozovaya, valot Hesse Laaksonen
- 2004 Leevi Madetoja -musiikinäytelmä "Leevi kaunosielu" & Elegia -levytys, Jalas Chamber, kapellimestari Juhani Numminen & Kalevi Kiviniemi, urut & Marius Järvi, sello, sovitustilaus Kari Karjalaiselta yhteistyössä Kalevi Kiviniemen kanssa, mukana Jalasjärven kansalaisopiston näytelmäryhmä, käsikirjoitus Päivi Rautanen, ohjaus Eija-Irmeli Lahti
- 2005 Friikoolin malliin -konserttikonaisuus Pohjoismaiseen musiikki-kasvatuskongressiin (NUMU), Jalas Chamber, kapellimestari Juhani Numminen, juontaja Martti Peltomäki

Edellisestä luettelosta heijastuu musiikkioppilaitoksen tekemä poikkitaiteellinen työ, jolle eri yhteistyötahot ovat todella tärkeitä. Yhteistyötahoista on koostetta tämän tutkielman kohdassa 6.7.1, mutta tässä yhteydessä haluan mainita erityisesti pitkäaikaista yhteistyötä tehneet yksittäiset henkilöt: useissa näytelmissä ansiokkaasti käsikirjoittaneet ja ohjanneet Hannu Salo, Päivi Rautanen ja Eija-Irmeli Lahti sekä ”hovisovittajat” Lasse Hirvi, Kari Karjalainen ja Kalevi Kiviniemi, joista jälkimmäinen on myös urkutaiteilijana ollut tärkein yhteistyötaiteilija – äänittäjänä tärkein yhteistyöhenkilö on ollut Mika Koivusalo. Kaikkein vaikuttavimman ja myös taiteellisesti merkittävimmän panoksen orkestereidemme projektien, konserttien ja levytysten kanssa on tehnyt kapellimestari Juhani Numminen, jonka kädenjälki säilyy sekä nuorten sisäistämissä taidoissa että äänitteissä jälkipolville asti. (Toimintakertomukset 1987–2005.)

Levytykset:

- 1992 Jasjärven huilukvartetti, ohjaaja Auli Tuohimäki
- 1994 Jalasjärven musiikkikoulun jouset soi, johtajat ja ohjaajat: Erzsébet Lendvay, Stefan Lenkiewicz ja Klára Zsiros
- 1995 Friikoolin mailta / sinfoniaorkesteri ja kuoro, kapellimestari Juhani Numminen
- 1997 Friikoolin messu / jousiorkesteri ja kuoro, kapellimest. Juhani Numminen
- 1998 Viulujen vesper / jousiorkesteri ja kuoro, kapellimest. Juhani Numminen
- 2000 Oskar Merikanto: ”Romanssi Merellä” / Jalas Chamber -orkesteri kapellimest. Juhani Numminen & Kalevi Kiviniemi, urut

- 2002 Toivo Kuula: ”Tuijotin tulehen” / Jalas Chamber -orkesteri, kapellimest. Juhani Numminen & Kalevi Kiviniemi, urut & Marius Järvi, sello
- 2003 Ja tuuli käy, Jalasjärven nuorisokuoro, johtaja Inge Jaanson & Jalas Chamber -orkesteri, kapellimest. Juhani Numminen
- 2004 Leevi Madetoja: "Elegia" / Jalas Chamber -orkesteri, kapellimest. Juhani Numminen & Kalevi Kiviniemi, urut & Marius Järvi, sello

Koosteena todettakoon, että musiikkioppilaitos on ollut kaikkiaan yhdeksän eri äänitekokonaisuuden toteuttajana, joista Friikoolin messu ja Viulujen vesper ovat kuitenkin samalla levyllä. (Toimintakertomukset 1992–2004.)

Kansainvälisyyden laajentuessa myös musiikkioppilaitoksen ryhmien ulkomaiset konserttimatkat ovat lisääntyneet vuosien myötä. Läheltä seuranneena voi ilokseen huomata nuorten kielitaidon lisääntyneen, ja ehkä osaltaan sen johdosta myös kiinnostuksen konserttimatkailuun innostaneen nuoria musiikin lisäksi. Jalasjärven musiikkioppilaitostoiminta onkin kannustanut nuoriaan useilla ulkomaisilla haasteilla, joista seuraavassa luettelo konserttimatkojen muodossa kokoonpanoittain. Konserttimatkojen yhteydessä on usein tehty yhteistyötä varsinkin Kankaanpään musiikkiopiston orkesterilaisten kanssa

Jousiorkesterin ulkomaiset konserttimatkat:

- 1994 Puola (Grajewo, Elk)
- 1996 Unkari (Budapest, Szarvas)
- 1997 Viro (Pärnu)
- 1999 Ranska (Pariisi)
- 2001 Espanja (Fuengirola, Torremolinos, Penalmadena, Granada)
- 2002 Sveitsi (Rheinfelden, Zürich, Winterthur, Yverdon)
- 2004 Belgia-Hollanti (Bryssel, Antwerpen, Rotterdam, Haag)
- 2005 Ruotsi (Tukholma, Vesterås)

Ensimmäisellä, Puolaan suuntautuneella konserttimatkalla johtajana toimi vielä pianonsoitonopettaja Stefan Lenkiewicz, myöhemmillä matkoilla kapellimestari Juhani Numminen, jonka aikana Jalas Chamber aloitti toimintansa ja nimi vakiintui.

Viimeisten kahden konserttimatkan aikana Jalas Chamber -orkesteri oli mukana Etelä-Pohjanmaan liiton kulttuurinvientiprojektissa, joka toteutettiin EU-hankkeena, ja jonka aikana tehtiin toimijoille kansainvälistymisopas. (Toimintakertomukset 1994–2005.)

Jalasjärven Soittokunta, jossa musiikkiopiston oppilaat soittavat, on vierailut seuraavissa maissa:

- 1992 Ranska (Pariisi)
- 1994 Puola (Grajewo), puhallinyhtye soittokunnasta
- 2001 Unkari (Budapest / Rázene-puhallinorkesterifestivaalit ja Szarvas)
- 2004 Tšekin tasavalta (České Budějovice) – Saksa (Bischofwerda), matkalla esiintyi myös saksofoniyhtye

Ulkomaisia konserttimatkoja jousi- / sinfoniaorkesteri on tehnyt yhdeksään eri maahan, Jalasjärven Soittokunta tai puhallinorkesteri puolestaan viiteen eri maahan. Saksofoniryhmät ovat esiintyneet kahdessa eri maassa soittokunnan viimeisimmällä matkalla. (Toimintakertomukset 1992–2005.)

Jalasjärven huiluryhmän ulkomaiset konserttimatkat:

- 1986 Unkari (Miskolc, Aggtelek)
- 1989 Italia (Ascoli Piceno, San Benedetto del Tronto, Monterubbiano)
- 1992 Ranska (Pariisi)
- 1993 U.S.A. (New York)
- 1994 Puola (Grajewo)
- 1995 Japani (Osaka, Tokio)
- 1997 Viro (Pärnu)
- 1997 Peru (Lima, Cuzco)
- 1998 Peru (Lima) – Brasilia (Rio de Janeiro)
- 2000 Australia (Sydney konservatorion ja Canberran yliopiston musiikkiosaston vieraina, Brisbane) – Malesia (Kuala Lumpur)
- 2001 Viro (Tallinnan kansainväliset huilufestivaalit)
- 2002 Etelä-Afrikka (Johannesburg, Pretoria, Kapkaupunki)
- 2004 Tšekin tasavalta (Ceske Budejovice) – Saksa (Bischofwerda)
- 2005 Ruotsi (Tukholma, Jalas-huilukvartetti Etelä-Pohjanmaan liiton kulttuurinvienti-projektin lähettiläänä)

Huiluryhmät ovat konsertoineet 15 eri maassa – jokaisessa maanosassa Etelämannerta lukuunottamatta. Huilistien konserttimatkoista seitsemällä on lisäksi ollut mukana yksittäistä viuluohjelmaa. (Toimintakertomukset 1986–2005.)

6.8 Jalasjärven musiikkioppilaitoksen tulevaisuus ja odotukset oppilaitokselle

Vuosien varrella musiikkioppilaitoksen piirissä on aina silloin tällöin tehty jonkinlaisia kyselyitä ja suunnitelmia toiminnan kehittämiseksi – toisinaan ne on suunnattu opettajille tai luottamushenkilöitä, toisinaan oppilaille ja vanhemmille. Tämän tutkimuksen tarkoitus on ollut selvittää Jalasjärven musiikkioppilaitostoiminnan historiaa, mutta voidakseni luoda kuvaa myös musiikkioppilaitoksen tulevaisuuteen, päätin lähettää maaliskuussa opettajien kautta oppilaille ja heidän vanhemmilleen lyhyesti vastattavan palautekaavakkeen (liite 8). Palautteen toivottiin tulevan viimeistään kevään päätöskonserttiin 24.5.2006 mennessä. Esitiedoissa kysyttiin, onko vastaaja tyttö vai poika tai vanhemmista nainen vai mies, lisäksi kysyttiin vastaajan ikää, opiskeluainetta ja orkesteria – muu kohdassa ajateltiin, että esim. teoreettiset aineet tai musiikkileikkikoulu voisivat olla oppiaineena. Vastaaja sai täyttää lomakkeen niiltä osin kuin halusi, ja mukana oli vastaanottajan maksama palautuskuori. Toiminnan arvioinnissa vastaajia pyydettiin kertomaan musiikkioppilaitoksen hyvistä puolista, kehittämiskohteista ja uusista ideoista.

6.8.1 Palveluiden käyttäjien toiveet

6.8.1.1 Kyselyyn vastanneiden taustatiedot

Toiminnan arviointi -palautteeseen keväällä 2006 tuli varsinaisilta oppilailta kaikkiaan 42 vastausta eli tämän hetken 126 oppilaasta tai heidän vanhemmistaan vastasi vain 33,33 prosenttia. Tämän voi tulkita kahdella tavalla; joko vastaamattomat ovat hyvin tyytyväisiä toimintaan, eikä heillä ole mitään valittamista, tai sitten kysely ei ollut tarpeeksi hyvin järjestetty. Opettajia on kylläkin pyydetty muistuttamaan palautteen jättämisestä, ja myös konserteissa on muistutettu asiasta.

Seuraavassa palautteeseen vastanneiden palveluiden käyttäjien taustatiedot:

Sukupuoli ja ikä:

- vastaajista 32 oli tyttöjä ikävälillä 10–17-vuotiaat
- vastaajista 4 oli poikia ikävälillä 14–16-vuotiaat

- vanhemmista vastasi 6, joista kaikki olivat naisia ikävälillä 37–50-vuotiaat

Opiskeluaine:

- vastaajista 13 oli pianisteja, 8 huilisteja, 6 viulisteja, 6 vaskisoittajia, 2 klarinetistia ja 1 sellisti – loput 6 eivät halunneet kertoa opiskeluainettaan
- puhallinorkesterin oli maininnut oman instrumentin lisäksi 10 oppilasta ja jousiorkesterin oli maininnut 5 oppilasta
- musiikkileikkikoulua koskien oli vain yksi palaute, ja sekin ilmoittautumiskaavakkeessa

6.8.1.2 Nykyisen toiminnan hyvät puolet

Musiikkioppilaitoksen toiminnan hyvistä puolista vastattiin lukumääriä luettelematta ja samoja asioita kooten seuraavasti:

- hyvät opettajat ja kärsivälliset opettajat, mukavat ja ammattitaitoiset opettajat
- musiikkioppilaitoksen olemassaolo yleensäkin
- soittokunta ja konserttimatkat, hyvä tunnelma ja monipuolisuus
- opettaja on kannustava ja tarkka, osaa innostaa sekä ymmärtää, miten lasten kanssa työskennellään tavoitteellisesti ja innostus säilyttäen
- hieno asia, kun opettaja tulee lapsen koululle, tämä on mahdollistanut opiskelun
- todella mahtavaa, että opettaja voi opettaa omalla koululla heti oppituntien jälkeen ja pidemmällä 45 minuutin soittotunnilla ehtii enemmän
- soittotunnin ajankohta erittäin hyvä ja innostava, hyvä opetus
- oppitunnin pituus hyvä, sopiva, riittävä
- lomamatkat samaan aikaan koulujen kanssa hyvä asia
- opetus on ollut monipuolista, kappaleet ovat olleet mukaansa tempaavia, mukavia jne. ja niitä on harjoiteltu kotonakin
- oppilaan saama positiivinen palaute on ollut tärkeää motivoinnin ja innostuksen ylläpitämiseksi, samoin nelikätiset piano-ohjelmistot
- hyvää palvelua, kiitos!
- monipuoliset opetustavat ovat olleet mieluisia oppilaille
- oppilaskonsertit hyvä asia
- opettaja ja tunnukset ok, ”meillä on pelannut hienosti!”
- hyvänlaatuinen instrumentti käytössä
- erityisesti tuleva soittokunnan retki ulkomaille
- orkesterissa soittaminen tärkeää ja mukavaa
- oppii soittamaan, pääsee reissaamaan ja saa uusia kavereita

Oppilaitten kommentteina tuli esiin myös omakohtaista innostusta soitonharrastukseen mm. kertomalla: soitto on muutenkin tosi kivaa ja haastavaa.

6.8.1.3 Kehittämiskohteet

Kehittämiskohteina saatiin seuraavia vastauksia, joissa on koko henkilökunnalle ja taloudesta päättäjillekin pohdittavaa:

- oma flyygeli musiikkiopistolle itselleen
- ei valittamista
- kotiin voisi tulla viestiä esim. kuinka soitot ovat edenneet
- lapsi toivoo lisää erityishaasteita perusopintojen lisäksi, sillä hän kokee esiintymisen erityisen mielekkäänä ja hauskana
- jotkut opettajat voisivat hoitaa informaation kulun paremmin eli kaikille oppilaille asti, ettei kauempaa tulevien tarvitse tulla turhaan esim. orkesteriharjoituksiin, jos niitä ei kerran ole
- sisarusten soittotunnit / teoritunnit olisi hyvä saada samalle päivälle ja joustavasti, ettei tarvitse odotella turhia tunteja, P.S. nyt on toiminut hyvin, toivottavasti jatkossakin
- teoritunnin pituus
- eri instrumenttiryhmillä olisi järkevää saada oma opettaja oman kylän koululle, koska yhden ihmisen on helpompaa tulla sinne opettamaan kuin järjestellä monen kyydityksiä kirkolle, kirkonkyläläisten on lisäksi helpompaa joustaa soittoajoissa
- kaikkia nuoria ei varmasti kamalasti innosta klassinen musiikki, joten olisi mukavaa, jos esim. konserteissa voitaisiin soittaa jotain muutakin kuin klassista (muissakin kuin päätöskonserteissa), se lisäisi myös kuuntelijoita
- Iloniemessä on talvella kylmä, muutenkin omat tilat olisivat hieno asia
- hinta on aika korkea
- tutkinnot ja muut konsertit saisivat olla vapaaehtoisia
- ei saisi olla oppitunnilla häiriöitä kuten kännykkäsoittoja

Edellä olevasta luettelosta voi todeta, että jotkut ovat taloudellisia kysymyksiä, toiset taas järjestelyjä ja informaation kulkua koskevia. Sitten on tietenkin vielä peruskysymyksiä kuten opetustilan sopivuus, eli ilman muuta pitäisi olla selvää, ettei opetusluokka saa olla kylmä, kun soittajan sormien pitäisi toimia näppärästi.

Lisääntynyt kännyköitten käyttö näkyy myös vievän aikaa tunneilta, joten parasta olisi

käyttää häiritsemätöntä "äänetön"-tilaa ja tekstiviestejä, jolloin puhelinliikennettä voi hoitaa soittotuntien välillä tai jälkeen eikä niiden aikana.

Yksi maininta oli siitä, että hinta on aika korkea. Edellinen tarkoittaa kai lukukausimaksua, johon tietysti selityksenä on, että yksityisopetus on yleensä aina kalliimpaa kuin ryhmäopetus. Toivottavasti kuitenkin yleisesti ymmärretään, että valittujen opiskelijoiden opintoja tuetaan aika reippaasti valtion ja kunnan taholta, esimerkiksi vuoden 2005 oppilasmaksut kattavat vain 16,47 prosenttia kuluista. Yksi maininta oli myös, että tutkinnot ja konsertit saisivat olla vapaaehtoisia. Musiikkioppilaitos on kuitenkin oppilaitos, jolla on tavoitteensa ja tehtävänsä, joiden kautta edellisten välttämättömyyttä voi perustella. Lisäksi tutkinnot ovat monesti myös edellytys jatko-opintoihin, eikä opintonsa juuri aloittanut ehkä vielä osaa arvioida sitä, tuleeko musiikista hänelle myöhemmin tärkeämpikin kuin harrastus. Tiettyyn tasoon saakka, eli musiikkiopiston perusasteen päättäviin opintoihin asti lakisääteisestä valtionavusta nauttivat oppilaat ovat tätä avustustakin hyödyntävinä velvoitetut myös hoitamaan tavoitteelliset tehtävänsä ja tutkintonsa Jalasjärven musiikkioppilaitoksessa.

6.8.1.4 Uudet ideat

Uusina ideoina ehdotettiin seuraavia asioita:

- joitakin kivoja leirejä
- duoja, trioja, kvartetteja ym. ryhmiä voisi olla enemmän, ne on kivoja
- pitäisi olla jokin ryhmä, jossa soitettaisiin uudenaikaista musiikkia, että voisi soveltaa jo osaamia taitoja, myös sellaisia orkestereita, joissa on useita erilaisia soittimia – ei aina vain viuluja ja puhaltimia – näin voisivat muutkin innostua enemmän ja oppia nopeammin hauskasti
- musiikkileikkikoulu Komsin koululle

Edellä olevasta huomaa, että kaikki eivät ole vielä siirtäneet tietoisuuteensa, että Jalasjärvellä on jo 18 vuotta järjestetty kesämusiikkileiri, jolla on ollut suurimman osan toiminta-ajasta sekä jousisoitin- että puhallinopetusta. Leiriesitteet on kuitenkin lähetetty koteihin ja lisäksi aktiivisimmat opettajamme ovat jakaneet muidenkin leirien tiedotteita oppilaille. Tätä tiedotusta on ehkä syytä kuitenkin lisätä, koska valtakunnassa toimii lukemattomia hienosti toimivia kesäleirejä, joille on mahdollista palkata arvostettuja ja kokeneita pedagogeja.

Pieniä yhtyeitä kaivataan lisää, mikä olisi hyvä asia, mutta niitä saattaa olla vaikea rahoittaa. Uudenaikaisen musiikin soittaminen olisi ohjelmistonvalintakysymys ja haaste opettajille. Tosin tämä toivomus saattaa tarkoittaa myös kevyempää pop/jazz – musiikkia, jota on oppilaitoksessamme harrastanut vain muutama opettaja.

Oppilaitoksen toiminnassa on myös tehty selkeä valinta, että sen puitteissa harrastetaan lähinnä niin sanottua klassista musiikkia. Tällä klassisella linjalla on katsottu sen toimivan nykyisellä oppilasmäärällä kohtuullisen hyvin, mutta jos ”kevyt puoli” hajauttaa ja vähentää orkestereihin tulijoita, ei kumpikaan puoli toimi tyydyttävästi. Kevyempi musiikki on siis tietoisesti jätetty nuorisotoimen järjestämien bändikurssien sekä koulujen bändikerhojen varaan.

Musiikkileikkikouluja on vuosien varrella toiminut kiitettävästi eri kylillä, ja käytäntönä on ollut, että vähintään kuusi lasta pitäisi löytyä sivukylälle, että sinne saataisiin oma ryhmä. Tässä toivotaan aina aktiivisuutta kyliltä itseltään, että he järjestäisivät esimerkiksi koulujen tai kylätoimikuntien kautta kyseiset ryhmät.

6.8.2 Vuosien 2006-2010 kehittämissuunnitelma

Lukiessani oppilaiden ja vanhempien palautteita sekä käydessäni keskusteluja myös opettajien kanssa päätin jaotella musiikkioppilaitoksen toiminnallisen tilan nelikenttä-analyysin pohjalle: vahvuudet, heikkoudet, uhkat ja mahdollisuudet (Nelikenttä-analyysi / www.pk-rh.com/pdf/kor-lii-swot-ohje.pdf). Sen perusteella laadimme lähinnä päätoimisten opettajien kanssa myös seuraavan 5-vuotiskehittämissuunnitelman. Seuraavassa näkökohdat nelikenttäanalyysin valossa:

Vahvuudet:

- osaamisen korkea taso
- palvelualltius ja innostuneet opettajat
- vahva kulttuuriperinne ja musikaaliset sukuperinteet paikkakunnalla
- monipuolisuus
- opettajien oma aktiivisuus ja vapaus järjestää toimintaa
- hyvä yhteishenki ja yhteistyö eri tahoille
- tarjontaa sivukylilläkin
- orkesteritoiminta ja pienyhtyeitoiminta
- kannatusyhdistys tukena
- tasokkaat kesäleirit sekä tiiviimmät harjoitusviikonloput onnistuvat

Heikkoudet:

- opetustilojen sopivuus, puute ja hajanaisuus
- kaikkien opettajien välistä toimintaa vaikea järjestää, koska vain neljä päätoimista työntekijää asuu paikkakunnalla ja tuntiopetusta hoitaa kymmenen opettajaa, joista vain kolme on paikkakuntalaisia, muut käyvät Jalasjärvellä 1-2 kertaa viikossa
- orkesterin soittajiston riittävyys tietyissä aineissa
- pienyhteytoimintaa kaivataan lisää, mutta siihen ei ole riittävästi varoja
- kodin ja musiikkioppilaitoksen välinen yhteistyö
- sivupaikkakuntien on vaikeampi saada palstatilaa maakunnan ja valtakunnan tason lehdistössä
- kylä- ja koulupolitikointi

Uhat:

- kunta- ja palvelurakennemuutos
- jotkut pitävät kalliina palveluna
- byrokratia
- opettajapula tietyissä aineissa, opettajien vaihtuvuus
- kansanperinteen jatkuvuus ei ole turvattu
- väestörakenne, lasten ja harrastusikäisten määrän väheneminen
- vapaaehtoisten loppuminen

Mahdollisuudet:

- oma-aloitteinen toiminta, itsenäisyys ja ideointivapaus
- voimavarojen hyödyntäminen ottamalla huomioon eri yhteistyötahot niin paikallisesti kuin alueellisestikin (mm. kansalaisopiston piirit, Soittokunta, Nuorisokuoro, nuorison bänditoiminta, koulujen välinen yhteistyö, naapurimusiikkioppilaitosten kanssa tehtävä yhteistyö sekä koko maakunnan kulttuurilaitokset ja koulut jne.)
- kunnan omaleimaisuus, mm. kansanperinne ja Spelit (Spelit omalla paikkakunnalla ovat aikoinaan synnyttäneet muutamia kansanmusiikkiryhmiä kuten Kullannuput, järjestettyjen kurssien kautta on elvytetty mm. viulupelimannien toimintaa, musiikkiopisto on myös vienyt ohjelmakokonaisuuksia Speleihin), Mukula- ja Aukusti-tapahtuma paikkakunnan omina tapahtumina
- vastuun jakaminen

- koulutus ja arvioinnin kehittäminen tuloksia tuottavina seikkoina
- palvelupisteenä ei voida vielä palvella tarpeeksi hakijamääriin nähden, mutta kuitenkin aika hyvässä suhteessa asukaslukuun nähden, pääsykoe voi olla myös positiivinen asia, koska oppilaat kokevat sen kautta saavuttaneensa itselleenkin lisäarvoa
- Jalasjärvi on suhteellisen menestyvä maalaiskunta, turha luoda lisää pessimismia
- elämme parempien tilojen toivossa uudessa oppimiskeskuksessa, koska luokkia täytyy vapautua, jos oppilasmäärät vähenevät ennusteen mukaan, mikä sinänsä on musiikkioppilaitokselle huono asia, jos halukkaat oppilaat vähenevät samassa suhteessa
- kansainvälinen toiminta on valttimme nuorison keskuudessa sekä avartuvan maailman suhteen

Edellä olevan perusteella laadimme yhteistyössä lähinnä päätoimisten opettajien kanssa Jalasjärven musiikkioppilaitostoiminnan 5-vuotiskehittämissuunnitelman aputyövälineenä joissakin kunnissa käytetty Palvelustrategia (Palvelustrategia / www.kunnat.net/k_peruslistasivu.asp?path=1;55264;55275;4332;48694).

PALVELUSTRATEGIAN TÄYTÄNTÖÖNPANON TOIMENPITEET

Jalasjärven toimipisteen 5-vuotissuunnitelma / Alajärven musiikkiopisto			
Tavoite	Oppilasmäärän säilyttäminen ja opetuksen tason säilyttäminen on realistinen tavoite kuntien kiristyneestä tilanteesta huolimatta		
Aikataulu	vuosina 2006–2010		
Nykytila	Toimenpiteet	Toiminnalliset vaikutukset	Taloudelliset vaikutukset
<p>-varsinaisia oppilaita on nyt noin 130 ja lisäksi musiikkileikkikoulu-laisia noin 30–40 vuosittain</p> <p>- lähes kaikki opettajamme alkavat olla muodollisesti päteviä</p>	<p>- säilytetään sama oppilasmäärä, koska tätä pienemmällä oppilasmäärällä emme voi enää toimia niin, että puhallin- ja jousiorkesteritoiminta voisi jatkua</p> <p>- säilytetään opetuksen taso pitämällä pätevät opettajat työssä, tähän auttaisi omien tilojen saanti Jalasjärvellä</p>	<p>- orkestereihimme on jatkuvasti tulossa uusia puhallin- ja jousisoittajia, jotta ne voivat toimia</p> <p>- oppilaamme menestyvät opinnoissaan ja säilyttävät edelleen jatko-opintomahdollisuuden</p> <p>- omat tilat motivoisivat opettajakuntaa ja oppilaita</p>	<p>- valtionapu ja tunnit pysyvät ennallaan, koska jos vähennämme tunteja, myös valtionapu laskee</p> <p>-pätevä henkilöstö aiheuttaa paineita palkoissa sekä lukukausimaksuissa</p> <p>- musiikkileikkikoulu lähes ylläpitää itse itsensä, joten oppilasmäärä ei rasita taloutta</p> <p>- resurssit omiin tiloihin</p>
Tavoite	Oppiaineiden monipuolisuuden ja orkesteritoiminnan säilyttäminen		
Aikataulu	vuosina 2006–2010		
Nykytila	Toimenpiteet	Toiminnalliset vaikutukset	Taloudelliset vaikutukset
<p>- tällä hetkellä 17 eri oppiainetta</p> <p>- 3 eri tasoista puhallinorkesteria ja 3 eri tasoista jousiorkesteria paikkakunnalla, lisäksi erilaisia pienyhtyeitä</p> <p>-soittimia on tarjolla yhteistyössä Soittokunnan ja kansalaisopiston kanssa kohtuullisesti</p> <p>- flyygeli käytössä vain seurakuntatalolla ja yläasteella</p>	<p>- säilytetään oppiainevalikoima yhtä laajana etupäässä puhallinorkesteri- ja jousiorkesterisoittimia ajatellen, jotta on aina tulossa uusia soittajia mukaan</p> <p>- huolehditaan riittävästä soitinmäärästä ja niiden huollosta</p> <p>- yhden oman flyygelin osto vuonna 2008</p>	<p>- puhallinryhmät, nuorisopuhallinorkesteri ja soittokunta toimivat</p> <p>- jousiryhmät ja jousiorkesterit toimivat</p> <p>- oppilaiden motivaatio säilyy yhteismusisoinnin kautta, sosiaalisuus sitouttaa soitinharrastuksen jatkossakin ja saa syntymään hyvän suhteen musiikin harrastamiseen</p> <p>- hyvät instrumentit innostavat harjoitteluun</p>	<p>- talous ennallaan, vain normaalit vuosittaiset palkkorotukset</p> <p>- ryhmät saavat valtakunnallisia ja alueellisia tukia sekä avustuksia toimintaan tasonsa ansiosta</p> <p>- kaluston hankintaan tarvitaan varoja kuten ennenkin, tempauksilla voidaan saada rahoitusta</p> <p>- voitaisiin alkaa periä pientä vuokraa soittimista</p>

Jalasjärven toimipisteen 5-vuotissuunnitelma / Alajärven musiikkiopisto			
Tavoite	Yhteistyön ylläpitäminen eri tahoihin, myös koteihin suuntautuva yhteistyö		
Aikataulu	2006–2010		
Nykytila	Toimenpiteet	Toiminnalliset vaikutukset	Taloudelliset vaikutukset
<p>- pyyntöjä yksittäisten oppilaiden esityksistä ja soitinryhmien osallistumisesta tapahtumiin tulee paljon, keskiarvo vuoden 1980 jälkeen on 37,2 muuta esiintymistilaisuutta / vuosi</p> <p>- musiikkioppilaitos tiedottaa aina luku- vuoden alussa toiminnasta, säännöistä ja opetuksesta sekä jakaa syyskauden ja kevätkauden alussa konsertti- ja tapahtumataulukot, lisätietoja annetaan esim. projektien ja matkojen yhteydessä erikseen, silti toivotaan tiedottamisen lisäämistä</p> <p>- vanhemmat toivovat oppilaan oman opettajan informoivan opiskelun edistymisestä nykyistä enemmän</p>	<p>- yhteistyö, ja kontaktien pitäminen eri tahojen kanssa tärkeää sekä henkisessä että taloudellisessa mielessä</p> <p>- pidetään entistä enemmän huolta tiedottamisesta koteihin</p> <p>- aletaan käyttää vastaavaa käytäntöä kuin kouluissa on ”vanhempien vartti”, musiikkiopistossa se voi olla nimellä ”soittotunti vanhempien kanssa”, joka sijoitetaan niin, että opetusta on jo ollut jonkin aikaa, jolloin voidaan kertoa oppilaan edistymisestä, ja sen jälkeen keskustellaan tulevasta suunnitelmasta, aloitetaan lv. 2006–2007</p>	<p>- pystymme palvelemaan kuntaa, eri järjestöjä ja yhteistyötahoja, sillä edellisiä myös kysytään eniten esiintyjiksi, on myös valtakunnallista ja kansainvälistä kysyntää</p> <p>- oppilaan ja hänen vanhempiensa luottamus opettajaan lisääntyy</p> <p>- opettaja tutustuu oppilaan taustaan ja persoonaan paremmin oppien huomioimaan hänen koko persoonansa ja saa opettajan kehittämään keinoja lapsen kannalta mielekkäällä tavalla</p> <p>- kaikki osapuolet arvioivat toimintaa ja kehitystä sekä työskentelevät avoimin mielin lapsen parhaaksi</p>	<p>- oppilaille stipendejä eri yhteistyötahoilta</p> <p>- kannatusyhdistyksen kautta tulee lisärahoitusta toimintaan korkeatasoisten konserttien ja esitysten myynnistä sekä tuotetun levy- ja nuottimateriaalin myynnistä</p> <p>- ei kustannusten lisäystä ”soittotunnista vanhempien kanssa”, koska se hoidetaan normaalien soittotuntien yhteydessä</p>

Jalasjärven toimipisteen 5-vuotissuunnitelma / Alajärven musiikkiopisto			
Tavoite	Omiin tiloihin siirtyminen ja musiikkipainotteisuuden toteuttaminen ala-asteelta asti		
Aikataulu	vuoteen 2010 mennessä, (yksi luokka / vuosi, vuodesta 2007 alkaen)		
Nykytila	Toimenpiteet	Toiminnalliset vaikutukset	Taloudelliset vaikutukset
<p>Jalasjärven koulujen oppilasmäärä on hyvää vauhtia vähenemässä: lukuvuoteen 2010–2011 mennessä vähenee yhteensä 215 oppilaspaikkaa: ala-asteilta vähenee 94 oppilasta, yksilöllisen opetussuunnitelman mukaista opetusta saavien osuus vähenee 30 oppilaalla, yläasteelta vähenee 112 oppilasta, ainoastaan lukion oppilaat lisääntyvät 21 oppilaalla</p> <p>(Jalasjärven koulutoimen oppilasennuste 2005.)</p>	<p>- aloitetaan ala-asteilta asti musiikkipainotteisuus, joka onnistuu koulun vapautuvien luokkien kautta musiikkiopiston käyttöön siten, että koulu-aikaan musiikkiluokasta puolet voi opiskella teoriaa, kun puolet on hajautettuina soitinopettajien tunneille</p>	<p>- Jalasjärven väkiluku laskee, mutta musiikinopetuksen mielenkiinto säilyy - oppilaat ovat virkeitä opiskelijoita päiväaikaan - musiikkioppilaitoksen opetus pysyy sekä houkuttelevana että perheiden aikaa säästävänä - jää laatu-aikaa yhteiseen käyttöön iltaisin</p>	<p>- perheet säästävät matkakuluissa, kun ei tarvitse enää kuljettaa lapsia iltaisin soitto- ja teoriatunneille</p>

Jalasjärven toimipisteen 5-vuotissuunnitelma / Alajärven musiikkiopisto			
Tavoite	Aktiivinen osallistuminen alueellisiin, valtakunnallisiin ja kansainvälisiin tapahtumiin		
Aikataulu päätapahtumille	<p>2007–2010</p> <ul style="list-style-type: none"> * Alajärven-Härmänmaan-Lapuan alueellinen musiikkitapahtuma kiertää, muu toiminta jatkuu entiseen tapaan <p>2006</p> <ul style="list-style-type: none"> * Puhallinorkesterilla 2 ulkomaan yhteistyöprojektia, Pärnussa ja Lontoossa * Jousiorkesterilla yhteistyöprojekti Lontooseen * Huiluryhmällä yhteistyöprojekti Manchesterin huilufestivaalien kanssa <p>2007</p> <ul style="list-style-type: none"> * Orkesterien ja muusikoiden vastaanottovuosi * Valtakunnalliset nuorisopäivät Jalasjärvellä (SINULI) <p>2008</p> <ul style="list-style-type: none"> * Orkesteri- ja tanssiteos, Tšaikovski: Pähkinänsärkijä tai vastaava teos, jota ei ole vielä päätetty * Puhallinorkesterin vierailu Viroon ja Saksaan * Jousiorkesterin vierailu Italiaan <p>2009</p> <ul style="list-style-type: none"> * Musiikkinäytelmä-projekti, tilaustyö & levytysprojekti * Nuori soittaa -tapahtuma (SML) * kansainvälinen toiminta avoin <p>2010</p> <ul style="list-style-type: none"> * kansainvälinen toiminta avoin 		
Nykytila	Toimenpiteet	Toiminnalliset vaikutukset	Taloudelliset vaikutukset
-viime vuosina musiikkioppilaitoksen ryhmillä on ollut noin 1–3 ulkomaista konserttimatkaa vuosittain - erilaisiin tapahtumiin on osallistuttu myös vuosittain joko yhteisesti organisoiden, oppilaiden kanssa vierailien tai vieraita vastaanottaen	- jatketaan kansainvälistä musiikkikulttuurien vaihtoa - kokoontuminen paikkakunnan yhteistyötahojen kanssa vähintään kaksi kertaa vuodessa	- nuoret kasvavat seuraamaan toimintaa ja tapahtumia laajemmalla alueella, myös valtakunnallisesti ja kansainvälisesti tässä yhä ”pienenevässä maailmassa”, kun yhteydet ovat sekä liikenteellisesti että tietoteknisesti helpommin saavutettavissa - lisää sosiaalisuutta ja on myös rauhankasvatusta -vaatii vetäjiltä aikaa ja ”sydämenpaloa” nuorten hyväksi - tieto eri tahojen suunnitelmista on kaikilla muillakin tiedossa	- vaatii taloudellisia resursseja enemmän kuin vain opetuksesta huolehtiminen (joko oppilaitokselta, yhdistysten kautta tai oppilailta itseltään) - yhteydet ja verkostot hyödyttävät mahdollisesti laajemminkin tulevaisuudessa

7 YHTEENVETO

Kootessani ajatuksia tämän tutkimuksen seestyvässä ilmanalassa, voin todeta, että matka on ollut minulle antoisa ja kartalle on merkitty monta kiinnekohtaa, joille voi suunnitella uusia reittejä. Musiikkioppilaitoksen tehtäville ja tavoitteille olen toivottavasti saanut myös lukijalle selventävää majakanvaloa niin laista ja asetuksista kuin opetussuunnitelmistakin. Samalla ne ovat olleet peräsimenä Jalasjärven kunnan ja sen musiikkitoiminnan sekä sukuperinteiden vesistöissä. Kun tietää, mistä satamasta on lähtenyt, on helpompi ottaa myös suuntaa väylällä.

Tämän tutkimuksen tehtävä oli katsoa historiallisesti taaksepäin niihin tekijöihin, jotka vaikuttivat Jalasjärven musiikkioppilaitoksen perustamiseen sekä kertoa paikkakunnan musiikkioppilaitostoiminnan 35-vuotisesta kehityksestä niin määrällisesti kuin sisällöllisestikin. Palveluiden käyttäjien toiveiden kautta oppilaitoksen horisonttiin piirtyivät ne odotukset, joiden kautta on pyritty laatimaan suunnitelma hyvän musiikinopiskelun ja hyvän musiikkisuhteen luomiselle.

Laivan lastia tarkasteltaessa voi todeta alkuvesistön olleen aikalailla karikkoinen. Sääntöjä ja karttoja suunnasta oli, mutta talouden, tilojen ja välineiden kanssa oli jokapäiväistä tasapainoilua. Edullista työvoimaa käytettiin lähipiiristä, mutta halua ja tahtoa riitti niin laivaan lastatuilla lapsilla kuin miehistöllä ja rahdin taustatukijoilla. Majakka oli sytytetty musiikinpalolla! Vähitellen talouden kohennuttua on voitu palkata myös ammattitaitoisempaa opettajakuntaa, joka on osannut sopivasti asettaa yhä rohkeampia ja taiteellisempia haasteiden reimareita musiikinmeressä purjehtijoille.

Jos laivan kapteeneilla on yleensä ollut oma sanansa aluksen suunnasta, niin on musiikkioppilaitoksessakin esimerkiksi yhteistyö seurannut johtajien ja rehtoreiden suuntautumista. Kansalaisopiston rehtorin toimiessa ohjaksissa tehtiin enemmän yhteistyötä kansalaisopiston piirien kanssa. Kun johtajana toimi seurakunnan kanttori, suuntauduttiin enemmän seurakunnan toimintaan ja painotettiin myös seurakunnan hengellisen musiikin tarpeita. Seurakunnan jousiyhtye oli pelimannitoiminnan jälkeen ensimmäinen kokoonpano, jossa musiikkiopiston oppilaat soittivat. Kun musiikkiopisto vihdoinkin sai oman päätoimisen rehtorin vuonna 1980, on toiminnassa tämän jälkeen ollut näkyvissä ajankäytön mahdollisuus. On voitu paneutua useitten eri tahojen kanssa tehtävään laajempaan yhteistyöhön yli kunta-, maakunta- ja valtakuntarajojen.

Vuosien kuluessa musiikkioppilaitoslaivan koneistoa ylläpitivät eri tahot. Syksystä 1971 heinäkuun loppuun 1985 Jalasjärven musiikkipiston kannatusyhdistys r.y. toimi ylläpitäjänä. Sen jälkeen oppilaitos kunnallistettiin ja Jalasjärven kunta takasi turvatumman rahoituksen ajalla 1.8.1985 – 31.12.1996. Vihdoin vuoden 1997 alusta lukien Alajärven ja Jalasjärven musiikkioppilaitokset yhdistyivät, koska tämä takasi niille siitä alkaen lakisääteisen valtionavun. Ylläpitäjänä toimii nykyään Alajärven kaupunki ja nimi on muuttunut Jalasjärven musiikkiopistosta (musiikkikoulu ajalla 1.2.1990 – 31.12.1996) Alajärven musiikkiopiston Jalasjärven sivutoimipisteeksi. Nyt voidaan iloita viisaasta sopimuksesta, jolla Jalasjärven toimipiste säilytti kuitenkin oman itsenäisyytensä saamalla alueensa omaksi tulos- ja talousyksikökseen, jonka nettotappio-osuudesta kunta vastaa. Edellinen takaa jalasjärveläisille oman päätännän oppilaiden määrästä ja taloudellisesta satsausten sekä kehityksen suunnasta. Hyötyjä oli kuitenkin myös Alajärven musiikkiopisto ja sen toiminta-alue, koska ainoastaan yhteistyö takasi molemmille oppilaitoksille 57 prosentin valtionavun yhteensä 12 000 tunnista vuodessa.

Taloudesta puhuttaessa tutkimuksen tulokset osoittavat, että koko toiminnan ajan lähes kaikki rahat ovat menneet opetustoimintaan. Erillisiä projekteja, konserttimatkoja ja levytyksiä jne. rahoittaa edelleen pääasiassa kannatusyhdistys. Käytettävää opetusvälineistöä on kyllä jonkin verran, mutta omia tiloja ei vielä kukaan monista suunnitelmista huolimatta. Palveluiden järjestämisellä laajan pitäjän eri kylillä on ollut suuri merkitys musiikkioppilaitostoiminnan alusta asti. Edellinen seikka näkyy edelleen vanhempien ja nuorten toiveissa palautekaavakkeissa, vaikka paremmat kulkuyhteydet ja omat autot ovat helpottaneet harrastusmahdollisuuksiin osallistumista. Viimeksi uuden koulukeskuksen valmistuessa vuonna 2005 olisi ollut mahdollista toteuttaa musiikkipainotteisuus ala-asteilta lähtien, jos vain neljä luokkaa olisi ollut päiväaikaan musiikkiopiston käytössä. Mutta päättäjillä ei ollut riittävästi rohkeutta myöntää rahaa tilojen toteutukseen. Asioita pitkään seuranneena olisin kuitenkin yleisesti sitä mieltä, että kunnan päättäjien tulisi miettiä tarkkaan paikkakunnan vetovoimatekijöitä, sillä juuri tuo musiikkipainotteisuuden toteutuminen olisi voinut olla yksi varteenotettavista vaihtoehdoista vanhempien päätöksille muuttaa paikkakunnalle ja pysyä siellä, koska lapset ja heidän harrastusmahdollisuutensa ovat todella tärkeitä perheille. Tällä hetkellä opetus tapahtuu kuitenkin koulukeskuksen luokissa, mutta pääosin siis kouluajan jälkeen, koska luokat ovat koulukäytössä päivisin.

Tutkimusmatkani aikana huomasin monesti, että etukäteen ajattelemanani toteutus poikkesi alkuperäissuunnitelmasta, koska matkan varrelle tuli mielenkiintoisia saarekkeita, joilla mieleni teki poiketa. Käytin siis seikkailijan vapautta, ja aloin tutkia muun muassa lukukausittaisten oppilasmäärien suhdetta suoritettuihin tutkintoihin tai aloin selvittää musiikkioppilaitoksen eri yhteistyötahoja laajemminkin, varsinkin seurakunnan kanssa toteutettua konserttitoimintaa ja sitä, miten konserttitoiminta ja muissa tilaisuuksissa musisoiminen eri yhteyksiin liittyen on jakaantunut. Kilpailuista ja palkinnoistakin olin ajatellut ottaa vain muutamia mainintoja, mutta minusta itsestäni oli oppilaitoksen ruorissa erityisen mielenkiintoista tutkia tätä menestystä tarkemmin. Talous ja taloudellisuus oli yksi näkökohta, joka varmasti itseni lisäksi kiinnostaa myös päättäjiä, niinpä en mielestäni voinut jättää väliin talousvertailua muutamiin lähimpiin musiikkioppilaitoksiin. Tutkimuksestani alkoi siis ajan kuluessa tulla vähitellen laajempi ja tarkempi, koska maisemat näyttivät paranevan syvemmissä vesissä. Silti tutkittavaa jää varmasti myös jäljelle, mistä voisi antaa vaikkapa seuraavia aiheita:

- Miten musiikkiharrastuneisuus on jatkunut Jalasjärven musiikkioppilaitoksessa vietettyjen opiskeluvuosien jälkeen? / Missä määrin oppilaat ovat siirtyneet musiikin ammattiopintoihin ja musiikkiin liittyviin ammatteihin?
- Musiikkioppilaitoksen toiminta lehdistön valossa
- Ulkomaalaisten musiikinopettajien merkitys / kansainvälisyyden merkitys Jalasjärven musiikkioppilaitokselle

Jos menneisyyttä tarkastelee muutamina mielenkiintoisina lukuina, voisi Jalasjärven musiikkioppilaitoksen toiminnasta kertoa lyhyesti seuraavaa:

- oppilaitoksessa on opiskellut vuosina 1971–2005 kaikkiaan 925 varsinaista oppilasta, mikä on 62 prosenttia musiikinopiskeluun halunneista oppilaista, keskimääräinen oppilasmäärä on ollut lukuvuosittain 105,65
- musiikkioppilaitoksessa on opiskeltu yhteensä 3 592 lukuvuotta pääaineissa ja 257 lukuvuotta sivuaineissa, muut oppilaat, lähinnä musiikkileikkikoululaiset, ovat opiskelleet yhteensä 1 599 lukuvuotta
- musiikkioppilaitoksessa on toiminut yhteensä 115 opettajaa johtajat mukaan luettuna, Jalasjärven kahdeksallatoista valtakunnallisella musiikkileirillä on toiminut 16 eri opettajaa kesäisin
- sekä varsinaisista että muista oppilaista yli 70 prosenttia on ollut tyttöjä ja kaikki lukuvuodet mukaan laskien lähes 60 prosenttia opiskelijoista sijoittuu ikävälille 11–15 vuotta

- edelleen kaikki lukuvuodet mukaan laskien pääaineisista oppilaista 44 prosenttia on ollut pianisteja, 26 prosenttia jousisoittajia, 16 prosenttia puupuhaltajia, seitsemän prosenttia vaskisoittajia ja seitsemän prosenttia muiden instrumenttien soittajia
- musiikkioppilaitoksessa on jaettu vuoden 2005 kevääseen mennessä yhteensä kahdeksan musiikkiopistotason päästötodistusta ja 128 musiikkikoulun / musiikkiopiston perusasteen päästötodistusta sekä suoritettu yhteensä 1 057 solististen aineiden ja 2 818 yleisten aineiden kurssitutkintoa (nykyään tasosuoritusta)
- konsertteja on kertynyt kevääseen 2005 mennessä yhteensä 706 ja muissa tapahtumissa esiintymisiä 930

Tässä tutkimuksessa on voitu selvittää tarkasti useita määrällisiä kysymyksiä, mutta esimerkiksi tutkintojen suoritusten laatu on edelleen ikuinen kiistakysymys, kun päättäjille pitäisi laatia mittareita tuloksista. Muutamina esimerkinomaisina laatuselvityksinä näkisin kuitenkin muun muassa sen, että opiskelijat pystyvät viemään opintonsa yhä pidemmälle, eli korkeammalle tasolle, omalla paikkakunnalla, mikä näkyy tutkimuksessa ylempien tasojen suoritusten lisääntymisenä. Tämä kertoo opettajiemme yhä ammattitaitoisemmasta otteesta opetukseen. Oma kieltään tasosta kertoo tietenkin myös se, että opiskelijat ovat menestyneet ja saaneet hyviä arvioita valtakunnan tason tapahtumissa, katselmuksissa ja kilpailuissa. Lisäksi musiikkiopiston ryhmiä on kelpuutettu laajempiin, jopa kansainvälisiin yhteistyöhankkeisiin, joissa heidän konserttitoimintansa on ollut arvostettua ja saanut siten jatkuvuutta tulevalle toiminnalle. Edellinen on puolestaan lisännyt kierteenomaisesti musiikin paloa ja nuorten innostusta haasteellisiin tavoitteisiin kohti kaukaisempia valtameriä.

LÄHTEET

Painetut lähteet:

- AROKALLIO, Ahti (2000) Muutosvauhti kiihtyy. Teoksessa: Jalasjärvi 2000.
 Hepromintöyrältä Kärmesrämäkkähän. Seinäjoki: I-print:
 Jalasjärven-Peräseinäjoen Kunnallissanomat
 Asetus valtionosuutta saavista musiikkioppilaitoksista (692/1987)
 Asetus musiikkioppilaitoksista (880/1995)
 Asetus taiteen perusopetuksesta (813/1998)
 Guinness suuri ennätyskirja 1990 (1989) Hämeenlinna: Karisto Oy
- HEIKKINEN, Antero (1974) Historiantutkimuksen päämäärät ja menetelmät.
 Helsinki: Gaudeamus
- KÄKELÄ, Matti: "Hyvin väsyneitä, mutta tyytyväisiä". Jalasjärven-Peräseinäjoen
 Kunnallissanomat 2.4.1998
- KÄKELÄ, Matti (2000) Yritystoiminnassa haetaan myös uusia uria. Teoksessa:
 Jalasjärvi 2000, Hepromintöyrältä Kärmesrämäkkähän. Seinäjoki: I-print:
 Jalasjärven-Peräseinäjoen Kunnallissanomat
- Laki musiikkioppilaitosten valtionavustuksesta (147/1968)
 Laki valtionosuutta saavista musiikkioppilaitoksista 402/1987)
 Laki valtionosuutta saavista musiikkioppilaitoksista annetun lain muuttamisesta
 (723/1992, Musiikkioppilaitoslaki)
 Laki musiikkioppilaitoksista (516/1995)
 Laki taiteen perusopetuksesta (633/1998)
- LAPPALAINEN, Jussi T. (2002) Haluatko historiankirjoittajaksi? Suomalaisen
 Kirjallisuuden Seura. Helsinki: Gummerus Kirjapaino Oy
- NEVALA, Antti: "Jalasjärvi ylsi Speleillä maailmankartalle". Ilkka 29.6.1994
 Opetushallitus: Musiikkiopistojen opetussuunnitelman perusteet 1995
 Opetushallitus: Taiteen perusopetuksen musiikin laajan oppimäärän opetussuunnitelman
 perusteet (määräys 41/011/2002)
- PAANANEN, Armas: "Jalasjärven musiikkiopiston perustamisesta ja toiminnasta".
 Jalasjärven-Peräseinäjoen Kunnallissanomat 14.5.1981
- RASILA, Viljo (1979) Subjektiiivisuus vai objektiivisuus? Teoksessa:
 Subjektiiivisuuden ongelma historiantutkimuksessa. Historiatieteen laitoksen
 julkaisuja 3. Acta Universitatis Tamperensis Ser.B vol.11. Tampere: Domus-
 Offset Oy

- TUOHIMÄKI, Auli (1992) Musiikistaan tunnettu. Teoksessa: Ihminen maisemassa –
 Jalasjärvi 1992. Seinäjoen Painohalli Ky: Jalasjärven kulttuurilautakunta
- WAHLROOS, Lasse (2000) Opas Historiakirjan tekijälle. Oy Finn Lectura Ab.
 Saarijärvi: Saarijärven Offset Oy

Arkistolähteet:

- Alajärven musiikkiopiston johtokunnan ja koulutuslautakunnan pöytäkirjat
 vuosilta 1996–2005
- Jalasjärven koulutoimen oppilasennuste 2005
- Jalasjärven koulutuslautakunnan ja musiikkiopiston johtokunnan pöytäkirjat
 vuosilta 1982–1996
- Jalasjärven kulttuurilautakunnan pöytäkirjat vuosilta 1970–1971
- Jalasjärven kunnan ja Alajärven kaupungin yhteistyösopimus 1996
- Jalasjärven kunnan kulttuuritoimen palkintoluettelot vuosilta 1976 - 2005
- Jalasjärven kunnanhallituksen ja valtuuston pöytäkirjat 1971–2005
- Jalasjärven musiikkikoulun ohjesääntö 1971
- Jalasjärven musiikkikoulun johtosääntö 1991
- Jalasjärven musiikkiopiston johtokunnan pöytäkirjat 1971–2005
- Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen perustamiskirja sääntöineen 7.5.1971
- Jalasjärven musiikkiopiston/-koulun kannatusyhdistyksen johtokunnan pöytäkirjat,
 vuosilta 1971–2005
- Jalasjärven musiikkiopiston leikekirjat vuosilta 1989 ja 1994
- Jalasjärven musiikkiopiston palkintoluettelot
- Jalasjärven musiikkioppilaitoksen kurssitutkintotodistukset 1971–2005
- Jalasjärven musiikkioppilaitoksen pääsykoetiedot 1980–2005
- Jalasjärven musiikkioppilaitoksen toimintakertomukset, päiväkirjat sekä toiminta- ja
 opetussuunnitelmat vuosilta 1971–2005
- Jalasjärven musiikkioppilaitoksen työsopimukset 1971 - 2005
- Nuori kulttuuri -tapahtumaa koskeva luettelo ja tulokset 8.3.2003
- Opetusministeriön kirjeet 28.9.1995 (diaarinumero 169/420/95)
 ja 3.9.1996 (diaarinumero KES/96/110)

Muut painamattomat lähteet:

ARVAJA, Maija – TUOHIMÄKI, Anri (2005) Haastetta ja vastuuta projektista.

Lahden ammattikorkeakoulun opinnäytetyö

Jalasjärven kunnan Internet-sivut. <<http://www.jalasjarvi.fi>> 3.4.2006

Linda. Yliopistokirjastojen yhteistietokanta

<<http://www.lib.helsinki.fi/kirjastoala/linnea/tietokannat.htm>> 1.4.2006

Nelikenttäanalyysi (SWOT). Pk-yrityksen riskienhallinnan työvälinesarja.

<<http://www.pk-rh.com/pdf/kor-lii-swot-ohje.pdf>> 4.4.2006

Opetustoimen kustannusraportit 1998 ja 2004

<<http://vos.uta.fi/rap/kust/v98/k08y6yol.html>> 29.3.2006

<<http://vos.uta.fi/rap/kust/v04/k08o6yql.html>> 29.3.2006

Palvelustrategia

<http://www.kunnat.net/k_peruslistasivu.asp?path=1;55264;55275;4332;48694>

2.4.2006

LIITTEET

Johtokuntien ja lautakuntien jäsenet vuosina 1971–2005

LIITE 1 (1)

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen johtokunnan jäsenet sen perustamiskokouksesta 7.5.1971 alkaen. Virallisesti yhdistys on merkitty yhdistysrekisteriin 6.10.1971 numerolla 107476.

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen toiminta-ajat kokouspäivämäärinä:
7.5.1971–29.10.1985, jonka jälkeen yhdistys nukkui 5 vuotta, yhdistys säilyi kuitenkin yhdistysrekisterissä tuona aikana
19.4.1990–edelleen

Perustavassa kokouksessa 7.5.1971 valittiin kannatusyhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi Armas Paananen. Yhdistyksen puheenjohtajina ovat myöhemmin toimineet: Teuvo Henttonen 1973–1974, Aarne Kangasniemi 1974–1977, Armas Paananen 1978–1985 ja Sakari Korpela 1990–edelleen.

Varapuheenjohtajat olivat: Aarne Kangasniemi 1972–1974, Pentti Viitala 1975, Armas Paananen 1976–1977, Aarne Kangasniemi 1978–1985, Risto Kivikko 1990–1994, Helena Kuusiluoma 1994–1996, Irma Haanpää 1996–2004, Martti Kangasniemi 2004–edelleen.

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen johtokunnan jäsenet ja toimintakaudet aakkosjärjestyksessä:

Aho Juhani (psykologi) 1993–1995

Haanpää Irma 1990–2004

Harjunpää Ritva 1993–2003

Harttola Pekka 1975–1980 (sihteeri 1979–1980)

Henttonen Teuvo 1971–1974 (sihteeri 1971–1973)

Jokinen Marjatta 1975–1980 (opettajajäsen 1976, 1978–1980, sihteeri 1977–1979)

Jussila Kaisa 1971–1977 (sihteeri 1973–1976)

Kangasniemi Aarne 1971–1985

Kangasniemi Martti 2003–edelleen (varapuheenjohtajana 2004–edelleen)

Kentta Mauno 1971–1973

Kivikko Risto 1990–1994

Kiviniemi Kaija 1978–1985

Kiviniemi Kerttu 1971–1985

Knuutila Esa 1996–2000

Kohtanen Markku 1990–1995

Koivumäki Tarja 2004–edelleen
Korpela Sakari 1990–edelleen (puheenjohtajana 1990–edelleen)
Kuusiluoma Helena 1994–1996
Lehto Raija 1990–1993
Luopajarvi Maarika 1984–1985 (opettajajäsen 1984–1985)
Luopajarvi Margareta 1975–1985
Männikkö Anna-Liisa 1981–1985
Oksanen Kaarina 1975 (opettajajäsen 1975)
Ollila Matti 1971
Paananen Armas 1971–1985
Packalén Pirjo 1995–edelleen
Parkkinen Liisa 2000–edelleen
Peltoniemi Kirsti 1997–edelleen
Perälä Elina 1995–edelleen
Piiro Kyllikki 1971–1974, 1980–1983
Rannila Terttu 1995–1997
Ranto Arto 1990–1993
Rita-Kasari Lauri 1973–1975
Tulensalo Marjatta 1975–1980
Tuohimäki Auli 1980–1981, 1982–1985, 1990–edelleen
Vierikko Virpi 1990–1995
Viitala Pentti 1975–1985 (varapuheenjohtaja 1975)
Välimäki Esko M. 1971–1975

Yhdistyksen sihteereinä ovat toimineet: Teuvo Henttonen 1971–1973, Kaisa Jussila 1973–1976, Marjatta Jokinen 1977–1979, Pekka Harttola 1979–1980, Auli Tuohimäki 1980–1981, Sirkka Latva-Mantila 1981–1982, Auli Tuohimäki 1982–1985, 1990–edelleen.

Yhdistyksellä on ollut myös erikseen rahastonhoitajia: Anna-Liisa Tuomela 1972, 1974–1975, Pirkko Piirto 1976, Riitta-Liisa Hongisto 1977, Leena Saarenpää 1978–1985.

Kannatusyhdistys päätti yksimielisesti lopettaa toimintansa kokouksessa 29.10.1985, kun musiikkioppilaitostoiminta siirtyi Jalasjärven kunnan alaiseksi toiminnaksi.
Kunnallisen musiikkiopiston johtokunta piti ensimmäisen kokouksensa 29.7.1985.

Kunnallisen musiikkiopiston johtokunnan jäsenet:

LIITE 1 (3)

Haikola Mervi 1990 (oppilasedustaja 1990)

Hakola Annmari 1991–1992 (oppilasedustaja 1991–1992)

Harjunpää Ritva 1989–1992

Huhtakallio Ritva 1989 (kunnanhallituksen edustaja 1989)

Ikkala Marjatta 1989–1992

Kauppila Kerttu 1987–1988, 1990–1992 (kunnanhallituksen edustaja 1987–1988,
1990–1992)

Kiviniemi Kaija 1985–1988

Kiviniemi Kerttu 1985–1992

Latva-Mantila Mikko 1985–1988

Latva-Pukkila Sari 1989–1992

Lenkiewicz Stefan 1986–1992 (opettajien edustaja 1986–1992)

Luopajarvi Margareta 1985–1988

Mustalammi Tarja 1985–1992

Ojala Harri 1985–1992

Paananen Armas 1985–1992 (puheenjohtaja 1985–1992)

Piirto Matti 1985–1992 (varapuheenjohtaja 1985–1992)

Tuohimäki Auli 1985–1992 (sihteeri 1985–1992)

Vättö Keijo 1985–1986 (opettajajäsen 1985–1986)

Kunnallisen musiikkiopiston (musiikkiopiston johtokunnan ja myöhemmin
koulutuslautakunnan alaisina) palkanlaskijoina ovat aikajärjestyksessä toimineet:

Tarja Tantarimäki 1986–1988

Marjo Kuoppala 1989–1991

Tarja Tantarimäki 1991–1993

Saara Raivio 1994–1996.

Koulutuslautakunnan jäsenet vuosina 1993–1996 aakkos-järjestyksessä:

Aho Juhani psyk. 1993–1996 (varapuheenjohtaja 1993–1996)

Hautamäki Ulla 1993–1996

Ikkala Marjatta 1993–1996

Kytömäki Sinikka 1993–1996

Lappalainen Jari 1993–1996

Mäkisaari Antti 1993–1996

Peltonen Usko 1993–1996

Piirto Matti 1993–1996 (sihteeri 1993–1996)

Alajärven musiikkiopiston johtokunta toimii Alajärven kaupungin koulutuslautakunnan alaisuudessa vuodet 1997–2004 – vuodesta 2005 alkaen sivistyslautakunnan alaisuudessa. Alajärven musiikkiopiston johtokunnan jäseninä ovat toimineet:

Jalasjärven kunnan edustajina:

Lautamäki Sinikka 1997–2005 ja edelleen

Luopajarvi-Heinonen Marianna 2005 alkaen ja edelleen

Piirto Matti 1997–2005

Talja Tapani 1997–2005 ja edelleen

Alajärven kaupungin edustajina:

Hautamäki Raili 1997–2004 (puheenjohtaja 1997–2004)

Kuhlampi Päivi 2005 alkaen ja edelleen (puheenjohtaja 2005–edelleen)

Kujala Marjo-Riitta 1997–2000

Luoma-aho Mauri 1997–2005 ja edelleen

Paalijärvi Pentti 2001–2004

Pylvänäinen Mauno 2005 alkaen ja edelleen

Lappajärven kunnan edustajina:

Valo Mikko 1997–2005 ja edelleen

Lehtimäen kunnan edustajina:

Jokiaho Päivi 1998–2002

Kontoniemi Ari 1997–1998

Kunnari Kari 2005 alkaen ja edelleen (varapuheenjohtaja)

Soukka Helinä 2002–2004

Soinin kunnan edustajina:

Katajamäki Päivi 2001–2005 ja edelleen

Paarvala Ritva 1997–2000

Sihteerinä on toiminut Alajärven musiikkiopiston rehtori Raija Aho 1997–2005 ja toimii edelleen.

Läsnäolijana ja esittelijänä mukana kokouksissa Jalasjärven toimipisteen osalta apulaisrehtorina Auli Tuohimäki 1997 -2005.

MUSIIKKIOPPILAITOKSEN TALOUS VUOSINA 1971–2005

LIITE 2 (1)

(ent. markat muutettu euroiksi v. 2001 jälkeen: 1 € = 5,94573 mk)

<u>Vuosi</u>	<u>MENOT</u>	<u>TULOT yht.</u>	<u>valtionapu</u>	<u>oppilasmaksut</u>	<u>muut tulot</u>	<u>kunnan osuus</u>
s.-1971	9 765	9 765	-	5 808	957	3000 mk
1972	25 204	23 942	3 000	11 517	2 425	7000 mk
1973	34 130	37 686	5 000	14 500	4 186	14 000 mk
1974	44 648	42 830	13 000	13 912	918	15 000 mk
1975	51 839	51 362	11 000	13 595	4 767	22 000 mk
1976	50 308	47 205	11 000	13 181	1 024	22 000 mk
1977	62 084	51 262	11 000	14 680	582	25 000 mk
1978	72 605	76 471	12 000	17 535	936	46 000 mk
1979	86 369	96 727	13 000	19 720	4 007	60 000 mk
1980	109 150	117 623	13 000	25 000	4 623	75 000 mk
1981	153 585	165 553	20 000	41 194	4 359	100 000 mk
1982	166 281	163 074	20 000	39 981	3 093	100 000 mk
1983	192 563	202 914	25 000	47 220	5 694	125 000 mk
1984	239 236	221 279	25 000	55 095	5 184	136 000 mk
1985	280 080	122 561	30 000	62 165	30 396	157 519 mk
1986	350 555	117 301	30 000	84 075	3 226	233 254 mk
1987	453 534	174 290	35 000	125 540	13 750	279 244 mk
1988	507 191	191 240	40 000	135 305	15 935	315 951 mk
1989	617 493	249 225	60 000	164 214	25 011	368 268 mk
1990	685 937	266 241	60 000	136 035	70 206	416 695 mk
1991	745 215	318 928	60 000	176 983	81 945	426 287 mk
1992	736 658	339 237	60 000	184 730	94 507	397 421 mk
1993	750 013	342 826	25 000	178 180	139 646	407 187 mk
1994	742 590	281 558	20 000	184 985	76 573	461 032 mk
1995	740 862	335 829	25 000	181 860	128 969	405 033 mk
1996	844 484	357 755	30 000	178 510	149 245	486 729 mk
1997	1 020 084	823 291	518 336	175 500	129 455	196 793 mk
1998	1 285 819	849 546	531 771	194 700	123 075	436 273 mk
1999	1 199 075	929 106	552 186	227 280	149 640	269 969 mk
2000	1 262 580	927 841	561 441	198 000	168 400	334 739 mk
2001	1 360 723	929 058	601 974	235 810	91 274	431 665 mk
	14 880 660	8 863 526	3 422 708	3 156 810	1 534 008	6 774 059 mk
=	2 502 747	1 490 738	575 658	530 937	258 002	1 139 315 €

<u>Vuosi</u>	<u>MENOT</u>	<u>TULOT yht.</u>	<u>valtionapu</u>	<u>oppilasmaksut</u>	<u>muut tulot</u>	<u>kunnan osuus</u>
siirto =	2 502 747	1 490 738	575 658	530 937	258 002	1 139 315 €
seuraavassa alla ensin suluissa vuoden 2001 vertailuluku euroina, tätä ei lasketa enää loppusummiin						
(2001)	(228 857 €)	(156 257 €)	(101 245 €)	(39 660 €)	(15 352 €)	(72 601 €)

2002	267 180	206 915	110 954	46 750	49 211	60 265 €
2003	224 174	170 320	119 148	50 609	563	53 854 €
2004	301 115	214 078	121 972	49 025	43 081	87 037 €
2005	279 703	181 076	125 050	46 055	9 971	98 627 €
Yht.	3 574 919	2 263 127	1 052 782	723 376	360 828	1 439 098 €

Jalasjärven musiikkiopiston kannatusyhdistyksen tappiot ja voitot 1971–1985

<u>vuosi</u>	<u>tappio</u>	<u>voitto</u>	<u>huomioitavaa</u>
1971	-	-	muut tulot tappion tasaamiseksi hankittu mm. haasteviestillä
1972	1 262 mk	-	otettu tilapäisesti vekselivelkaa 1000 mk
1973	-	3 556 mk	
1974	1 818 mk	-	
1975	477 mk	-	SML:n jäsenmaksu, hyväksytty SML:n jäseneksi 1.1.1975 (pöytäkirja 17.1.1975, 7 § Muut asiat, kohta d)
1976	3 103 mk	-	
1977	10 822 mk	-	5000 mk:n lainanotto pianon hankintaa varten (pöytäkirja 16.9.1977, 7§)
1978	-	3 866 mk	lainan lyhennys 1000 mk
1979	-	10 358 mk	lainan lyhennys 2000 mk
1980	-	8 473 mk	lainan lyhennys 2000 mk
1981	-	11 968 mk	
1982	3 207 mk	-	
1983	-	10 351 mk	
1984	17 957 mk	-	
1985	-	6 434 mk	säästö 31.7.1985 mennessä, kun opetustoiminta siirtyi Jalasjärven kunnalle
	<hr/>	<hr/>	
	38 646 mk	55 006 mk	

Talous prosenttilukuina ja Jalasjärven kunnan nettomenot vuosina 1971–2005 LIITE 3

(markat muutettu euroiksi v. 2001 jälkeen: 1 € = 5,94573 mk)

Vuosi	MENOT	valtionapu		oppilasmaksut		kunnan osuus		kunnan netto-
			%		%		%	meno/opp.
syys-1971	9 765	-		5 808	59,48	3 000	30,72	(43 mk)
1972	25 204	3 000	11,90	11 517	36,72	7 000	27,77	90 mk
1973	34 130	5 000	14,65	14 500	42,48	14 000	41,02	180 mk
1974	44 648	13 000	29,12	13 912	31,16	15 000	33,60	186 mk
1975	51 839	11 000	21,22	13 595	26,23	22 000	42,44	269 mk
1976	50 308	11 000	21,87	13 181	26,20	22 000	43,73	284 mk
1977	62 084	11 000	17,72	14 680	23,65	25 000	40,27	299 mk
1978	72 605	12 000	16,53	17 535	24,15	46 000	63,36	489 mk
1979	86 369	13 000	15,05	19 720	22,83	60 000	69,47	601 mk
1980	109 150	13 000	11,91	25 000	22,90	75 000	68,71	612 mk
1981	153 585	20 000	13,02	41 194	26,82	100 000	65,11	612 mk
1982	166 281	20 000	12,03	39 981	24,04	100 000	60,14	573 mk
1983	192 563	25 000	12,98	47 220	24,52	125 000	64,91	797 mk
1984	239 236	25 000	10,45	55 095	23,03	136 000	56,85	757 mk
1985	280 080	30 000	10,71	62 165	22,20	157 519	56,24	824 mk
1986	350 555	30 000	8,56	84 075	23,98	233 254	66,54	1 265 mk
1987	453 534	35 000	7,72	125 540	27,68	279 244	61,57	1 442 mk
1988	507 191	40 000	7,89	135 305	26,68	315 951	62,29	1 597 mk
1989	617 493	60 000	9,72	164 214	26,59	368 268	59,64	1 879 mk
1990	685 937	60 000	8,75	136 035	19,83	416 695	60,75	2 173 mk
1991	745 215	60 000	8,05	176 983	23,75	426 287	57,20	2 096 mk
1992	736 658	60 000	8,14	184 730	25,08	397 421	53,95	2 069 mk
1993	750 013	25 000	3,33	178 180	23,76	407 187	54,29	2 345 mk
1994	742 590	20 000	2,69	184 985	24,91	461 032	62,08	2 678 mk
1995	740 862	25 000	3,37	181 860	24,55	405 033	54,67	2 289 mk
1996	844 484	30 000	3,55	178 510	21,14	486 729	57,64	2 972 mk
1997	1 020 084	518 336	50,81	175 500	17,20	196 793	19,29	1 242 mk
1998	1 285 819	531 771	41,36	194 700	15,14	436 273	33,93	2 543 mk
1999	1 199 075	552 186	46,05	227 280	18,95	269 969	22,51	1 381 mk
2000	1 262 580	561 441	44,47	198 000	15,68	334 739	26,51	1 770 mk
2001	1 360 723	601 974	44,24	235 810	17,33	431 665	31,72	2 631 mk
	14 880 660	3 422 708	23,00	3 156 810	21,21	6 774 059	45,52	38 945 mk
=	2 502 747	575 658	23,00	530 937	21,21	1 139 315	45,52	6 550 €

Vuosi MENOT valtionapu % oppilasmaksut % kunnan osuus % nettomeno/opp.

siirto 2 502 747 575 658 23,00 530 937 21,21 1 139 315 45,52 6 550 €

seuraavassa alla ensin suluissa vuoden 2001 vertailuluku euroina, tätä ei lasketa enää loppusummiin

(2001) (228 857 €) (101 245 €) (44,24) (39 660 €) (17,33) (72 601 €) (31,72) (2 631 €)

2002 267 180 110 954 41,53 46 750 17,50 60 265 22,56 394 €

2003 224 174 119 148 53,15 50 609 22,58 53 854 24,02 307 €

2004 301 115 121 972 40,51 49 025 16,28 87 037 28,90 497 €

2005 279 703 125 050 44,71 46 055 16,47 98 627 35,62 599 €

Yht. 3 574 919 1 052 782 29,45 723 376 20,23 1 439 098 40,26 8 347 €

Opetustoimen kustannusraportti 2004 <http://vos.uta.fi/rap/kust/v04/k08o6yql.html>

KUSTANNUSSOVELLUS 2004 *** TAITEEN PERUSOPETUS *** PVM: 16.09.2005 *** RAPORTTI: K08O6YQL ***

KUSTANNUKSET TOIMINNOITTAIN, TULOT JA NETTOMENOT (EUROA/OPETUSTUNTI)										
Oppilaitos	Opetus- tuntien määrä	josta varh.iän kasvat. tunteja	Opetus e/tunti	Kiin- teistöt e/tunti	Ylläp.- hallinto e/tunti	Yhteensä e/tunti	Tulot e/tunti	josta opisk. maksut e/tunti	Netto e/tunti	Kiinteis- töt brutto e/m2
Musiikin perusopetus										
02353 Ala-Keiteleen musiikkiopisto	12.911	1.342	43,88	3,08	8,33	55,29	10,79	8,46	44,50	73,66
02015 Alajärven musiikkiopisto	13.927	620	46,15	0,36	4,94	51,45	20,35	8,93	31,10	25,24
02307 Brages musikinstitut	13.269	630	38,98	7,13	18,75	64,86	40,62	9,66	24,24	200,50
01934 Espoon musiikkiopisto	47.159	2.338	46,61	5,92	3,17	55,69	30,48	9,94	25,21	207,60
01935 Et-Pohjanmaan musiikkiopisto	26.788	1.706	45,38	12,47	8,68	66,52	37,51	6,84	29,01	110,54
02340 Heinolan musiikkiopisto	10.367	725	37,96	2,70	8,16	48,82	9,20	7,91	39,61	34,02
01938 Helsingin konservatorio	26.642	1.960	44,08	3,18	8,28	55,54	11,74	10,66	43,80	75,43
01940 Huittisten musiikkiopisto	12.719	957	44,91	1,67	9,14	55,72	18,24	6,30	37,49	50,02
01941 Hyvinkään musiikkiopisto	22.610	1.298	39,98	10,91	7,81	58,69	6,20	5,55	52,49	214,79
02339 Härmänmaan musiikkiopisto	9.693	344	42,60	1,15	6,91	50,66	13,61	4,49	37,04	62,99
01944 Imatran seudun musiikki-inst.	14.466	463	44,45	3,44	8,71	56,60	14,38	7,42	42,22	59,41
01945 Itä-Helsingin musiikkiopisto	48.612	5.792	41,22	9,59	5,66	56,47	27,51	15,74	28,95	166,33
02338 Jakobstadsnejd. musikinstitut	13.198	0	47,40	14,21	5,02	66,64	7,54	7,54	59,09	104,69
01948 Joensuun konservatorio	26.952	3.129	44,03	5,50	4,18	53,71	13,61	7,21	40,10	70,42
01949 Jokilaaksojen musiikkiopisto	17.750	914	47,11	6,06	9,83	63,00	31,46	5,72	31,54	91,97
02337 Jämsänjoki-laakson musiikkiop.	10.896	1.295	45,45	2,25	7,44	55,14	13,10	7,20	42,04	83,44
01951 Kainuun musiikkiopisto	23.952	859	46,70	5,67	7,29	59,65	12,21	6,75	47,44	53,18
01952 Kankaanpään musiikkiopisto	12.643	695	44,04	4,52	5,20	53,77	13,36	7,13	40,41	38,83
01937 Kauniaisten musiikkiopisto	10.478	813	44,16	5,23	12,86	62,25	20,65	13,67	41,60	547,94
01921 Keravan musiikkiopisto	16.967	1.767	38,22	2,71	13,11	54,03	22,89	15,44	31,14	54,73
02342 Keski-Helsingin musiikkiopisto	13.465	1.382	35,36	7,99	7,38	50,73	28,29	15,61	22,44	169,22
02352 Keski-Karjalan musiikkiopisto	12.306	1.283	46,92	3,64	12,07	62,62	29,99	5,29	32,64	71,89
01957 Keski-Pohjan-maan konservatorio	27.633	1.633	37,99	7,31	3,16	48,46	30,07	6,20	18,39	91,01
01984 Keski-Savon musiikkiopisto	12.008	805	42,93	7,49	7,88	58,30	17,84	5,71	40,46	48,57
01998 Keskisen Uu- denmaan musiikkiop.	22.040	1.440	43,18	2,46	8,57	54,22	17,77	10,16	36,45	42,87
01997 Kirkkonummen musiikkiopisto	12.371	1.586	44,94	2,51	6,05	53,50	14,77	12,35	38,73	40,33
01954 Koillis-Lapin musiikkiopisto	10.439	288	46,88	3,01	7,06	56,96	8,57	6,12	48,39	57,15
01977 Korsholms musikinstitut	5.298	0	40,72	4,92	13,16	58,81	8,95	8,64	49,86	0,00
01958 Kotkan seudun musiikkiopisto	24.675	0	42,49	4,12	6,62	53,23	24,58	7,98	28,65	72,35
02332 Kuhmon musiikkiopisto	10.520	1.085	46,58	2,82	6,48	55,87	13,26	9,31	42,61	74,93

KUSTANNUKSET TOIMINNOITAIN, TULOT JA NETTOMENOT (EUROA/OPETUSTUNTI)										
Oppilaitos	Opetus- tuntien määrä	josta varh.iän kasvat. tunteja	Opetus e/tunti	Kiin- teistöt e/tunti	Ylläp.- hallinto e/tunti	Yhteensä e/tunti	Tulot e/tunti	josta opisk. maksut e/tunti	Netto e/tunti	Kiinteis- töt brutto e/m2
01719 Kuopion konservatorio	46.613	5.063	45,50	5,12	7,65	58,27	31,02	10,52	27,25	110,48
02308 Kuopion musiik.yst.mus.opisto	7.630	35	39,10	2,12	11,16	52,38	19,64	8,06	32,74	73,10
01959 Kuula-opisto - Kuula-institut.	24.207	2.213	43,75	4,34	7,81	55,91	14,43	8,54	41,47	65,80
02013 Kuusamon musiikkiopisto	8.591	734	47,49	2,34	10,50	60,33	9,44	5,18	50,88	37,36
01960 Käpylän musiikkiopisto	16.141	840	46,22	5,90	5,98	58,10	15,90	15,90	42,20	95,16
01961 Lahden konservatorio	33.352	2.498	41,72	11,99	10,11	63,82	31,46	7,81	32,37	127,18
02484 Lahden musiikkiopisto	13.861	746	37,15	4,74	9,87	51,76	35,54	18,17	16,22	41,10
01962 Lapin musiikkiopisto	22.529	1.016	47,99	2,44	6,57	57,00	7,72	5,93	49,28	52,72
01963 Lappeenrannan musiikkiopisto	26.655	1.720	46,02	6,96	4,47	57,45	29,96	8,08	27,49	90,01
01964 Lapuan musiikkiopisto	11.267	766	41,05	4,83	8,32	54,19	5,87	4,77	48,32	33,12
01987 Lauttasaaren musiikkiopisto	9.966	560	38,19	7,77	21,54	67,50	32,53	20,97	34,97	106,71
01990 Liminganseudun musiikkiopisto	4.300	0	45,53	0,72	10,11	56,36	12,49	7,21	43,87	0,00
02343 Loimaan seudun musiikkiopisto	8.645	0	42,19	3,64	8,65	54,47	17,21	5,59	37,26	78,61
01936 Lounais-Hämeen musiikkiopisto	17.988	1.539	44,63	8,98	4,92	58,53	18,04	6,58	40,49	154,85
02485 Luoteis-Helsingin mus.opisto	11.558	912	36,74	5,49	9,85	52,07	24,84	14,59	27,23	79,27
01967 Länsi-Helsingin musiikkiopisto	20.100	2.042	38,49	6,45	7,11	52,05	27,54	15,20	24,52	154,15
02333 Länsi-Karjalan musiikkiopisto	8.465	682	42,75	0,24	6,68	49,67	16,76	5,24	32,91	49,90
02344 Länsi-Pirkanmaan mus.op.	11.005	544	39,51	1,60	8,14	49,25	11,61	7,20	37,63	64,46
01955 Länsi-Pohjan musiikkiopisto	20.230	806	49,36	4,86	4,29	58,51	21,01	5,93	37,50	94,59
01965 Länsi-Uuden-maan musiikkiop.	24.080	1.475	47,79	10,91	6,50	65,19	16,27	9,76	48,92	87,13
02357 Läntisen Keski-Suomen mus.op	4.821	120	40,55	2,70	9,00	52,24	10,83	8,68	41,42	44,88
01966 Mikkelin musiikkiopisto	25.324	1.342	42,27	8,48	5,38	56,14	26,15	7,57	29,99	166,42
01923 Musiikkiopisto Juvenalia	31.652	3.433	45,25	13,83	7,67	66,75	41,33	10,69	25,42	241,82
02306 Musikinstitutet Arkipelag	15.116	654	39,18	5,46	5,08	49,72	35,97	7,32	13,76	88,35
01924 Musikinstitutet Kungsvägen	24.395	2.111	48,53	7,63	8,88	65,03	38,32	9,06	26,72	147,06
02346 Musikinstitutet Legato	7.943	135	46,63	2,00	10,95	59,58	30,89	5,81	28,69	0,00
01930 Musikinstitutet Raseborg	18.445	888	44,88	4,62	5,96	55,46	6,50	6,50	48,96	81,04
01996 Naantalın musiikkiopisto	6.503	827	36,97	2,21	12,01	51,18	12,10	7,86	39,07	57,39
02345 Nurmijärven musiikkiopisto	16.200	3.145	37,99	4,59	7,15	49,74	26,02	16,15	23,71	102,63
01968 Oulun konservatorio	33.947	180	45,07	4,56	6,67	56,30	10,01	6,58	46,29	53,54
02334 Pakilan mus.op.	15.691	1.752	35,61	4,60	7,65	47,85	24,95	14,78	22,90	105,42
01971 Palmgren konservatorio	22.437	1.616	43,71	5,66	9,58	58,94	44,83	8,31	14,11	41,86
01953 Panula -opisto	7.970	373	42,73	4,43	11,28	58,44	14,01	8,41	44,43	58,13
01925 Pielisen-Karjalan	16.047	1.045	45,76	5,32	5,40	56,48	12,71	4,35	43,77	59,62

KUSTANNUKSET TOIMINNOITAIN, TULOT JA NETTOMENOT (EUROA/OPETUSTUNTI)										
Oppilaitos	Opetus- tuntien määrä	josta varh.iän kasvat. tunteja	Opetus e/tunti	Kiin- teistöt e/tunti	Ylläp.- hallinto e/tunti	Yhteensä e/tunti	Tulot e/tunti	josta opisk. maksut e/tunti	Netto e/tunti	Kiinteis- töt brutto e/m2
musiikkiop.										
01979 Pirkanmaan musiikkiopisto	28.983	0	44,69	8,74	7,43	60,86	34,22	11,24	26,65	147,77
01969 Pohj-Helsingin musiikkiopisto	21.000	805	43,18	4,35	7,37	54,90	26,70	18,86	28,20	173,60
02356 Pohj.Keski-Suomen musiikkiop.	5.950	814	42,15	2,31	10,36	54,82	15,66	8,14	39,16	52,11
01970 Pohjois-Kymen musiikkiopisto	29.954	1.150	48,12	9,18	9,75	67,05	35,49	7,90	31,56	113,28
01995 Pop&Jazz konservatorio	18.051	1.015	44,92	7,27	6,47	58,66	29,69	15,57	28,97	152,73
01933 Porvoonseudun musiikkiopisto	35.893	4.608	42,94	4,65	9,22	56,81	23,46	11,40	33,35	63,65
01972 Raahen mus.op.	18.574	1.100	38,21	2,15	5,83	46,19	6,30	4,53	39,88	31,38
01973 Rauman musiikkiopisto	16.996	692	41,10	2,79	6,57	50,45	8,91	8,91	41,55	43,09
01974 Riihimäen musiikkiopisto	18.150	1.640	42,89	2,46	7,95	53,30	10,91	5,93	42,39	61,28
01975 Salon mus.opist	13.545	1.645	41,80	3,71	8,01	53,52	13,90	6,83	39,62	41,37
01976 Savonlinnan musiikkiopisto	20.703	1.225	43,83	6,20	6,22	56,25	25,97	7,36	30,27	79,18
01942 Sibelius-opisto	31.269	2.541	44,83	6,06	6,73	57,62	35,90	9,06	21,72	113,88
02305 Suomalainen konservatorio	31.070	1.248	48,45	9,42	5,95	63,81	30,68	10,79	33,14	140,79
01931 Tampereen konservatorio	44.888	2.945	39,32	8,23	2,81	50,36	27,42	9,39	22,94	123,94
01932 Turun konservatorio	24.028	4.029	46,24	21,59	6,74	74,56	16,93	8,43	57,63	171,13
02525 Turun seudun musiikkiopisto	29.604	1.540	41,22	9,92	7,38	58,52	29,05	9,26	29,47	99,18
01981 Vakka-Suomen musiikkiopisto	10.150	350	37,53	0,67	6,98	45,19	14,44	7,78	30,75	19,29
01982 Valkeakosken musiikkiopisto	19.950	564	41,72	6,08	7,48	55,28	12,03	6,16	43,25	100,57
01983 Vantaan mus.op	44.427	4.069	45,67	4,01	7,85	57,53	14,74	14,35	42,79	92,53
01985 Viitasaaren alueen musiikkiop.	5.330	408	46,10	4,38	12,74	63,22	17,32	7,87	45,90	59,91
01986 Ylivieskan seudun musiikkiop.	19.130	2.082	44,88	4,24	8,78	57,90	21,90	6,55	35,99	100,01
01993 Ylä-Pirkanmaan musiikkiopisto	14.925	822	44,63	1,47	7,40	53,51	20,13	6,39	33,38	73,17
01992 Ylä-Satakunnan musiikkiopisto	11.300	327	51,39	5,29	2,00	58,69	29,05	9,09	29,64	74,87
01943 Ylä-Savon musiikkiopisto	11.565	1.144	42,49	1,79	7,80	52,08	15,94	7,22	36,14	55,28
Musiikin perusopetus	1.661.863	115.724	43,57	6,16	7,37	57,10	22,64	9,34	34,46	96,95

Jalasjärven musiikkioppilaitoksen käytössä oleva kalusto vuosina 1971–2005

<u>Soitin tai esine:</u>	<u>hankintavuosi</u>	<u>kpl</u>	<u>hankintahinta</u>
<u>Pianot:</u> Hellas Figaro (Yläaste)	1974	1	3 700 mk
Hellas Preludi (Luopajarvi)	1975	1	4 100 mk
Hellas Preludi (Yläaste, kirjasto)	1977	1	4 520 mk
Yamaha (Iloniemi, käytetty)	1997	1	30 000 mk
Yamaha (Uusi, koulukeskus)	1998	1	42 000 mk
Technics SX-PX6 sähköpiano	1992	1	9 000 mk
<u>Viulut:</u> Alttoviulu	1973	1	1 500 mk
Kiinalainen viulu	1974	1	108 mk
Kiinalainen viulu + olkatuki	1974	1	(112 + 36 mk) 148 mk
Alttoviulu	1981	1	2 000 mk
Viuluja 2 kpl	1983	2	a' 305 mk = 610 mk
Viulun jousi	1986	1	153 mk
Suzuki-viulusarja	1988	1	1 200 mk
Tsekkil. ¼-viulu-sarja	1988	1	591 mk
<u>Sellot:</u> Kokosello	1973	1	1 000 mk
½-sello + jousi ja pussi	1983	1	1 500 mk
½-sello + jousi ja pussi	1983	1	2 228 mk
½-sello, käytetty + Cremona-jousi	1985	1	(900 + 216 mk) 1 116 mk
Sellon jousi ja pussi koko selloon	1985	1	edell.kokoselloon 400 mk
½-sello	1988	1	3 000 mk
Sellokompletti Sonata ¼ YHC-300	1997	1	4 125 mk
Sellokompletti Sonata ¼ trim	2005	1	880 €
Sellokompletti Sonata ½ trim	2005	1	880 €
<u>Kontrabassot:</u>			
Musima ½ cb + pussi + ranskal.Götz-jousi	1990	1	4 485 mk
Musima ¾ cb + pussi + ranskal.jousi	1991	1	8 030 mk
Kontrabasson jakkarat	1997	2	a' 175 mk = 350 mk
Kontrabassokotelo Sonata ¾ YH-50-SHBC	1997	1	3 375 mk
Kontrabassokompletti ¼ Sonata YHB-300	2000	1	10 900 mk
Kontrabassokotelo Sonata yh-50-shbcnd	2004	1	680 €
ranskalaisella jousella			
<u>Kitara:</u> Yamaha C-40	2002	1	130 €
<u>Ksylofonit:</u>			
Korogi ksylofoni	1989	1	5 300 mk
Korogi ksylofoni 550 R	1991	2	a' 5 500 mk 11 000 mk
Marimba, Musser M-250, käytetty 4 ¹ / ₃ okt	2003	1	3 364 €
Vibrafoni (4967 €) + malletit (69 €)	2004	1	5 036 €

LIITE 5 (2)

Puupuhaltimet:

Bassohuilu Gemeinhardt GE-20BSP	2000	1		20 000 mk
Alttuhuilu Miyazawa SH, Strabinger tyynyt hopea suukpl, hopeoitu runko	2005	1	4 900 €	
Huilu, Yamaha + käyräsuukpl	2002	1	630 €	
Alttosaksofoni, Bneschex	2003	1	700 €	
Alttosaksofoni, Buffet, käytetty	2004	1	550 €	
Klarinetit, Yamaha Ycl 450	2006	2 a'	757,50 =	1 515 €

Vaskisoittimet:

Alttotorvi, Eb Yamaha lakattu, Y-202	1996	1		5 500 mk
Alttotorvi Eb Jupiter lakattu, Jal-456L	1996	1		3 200 mk
Kornetti Bb Yamaha lakattu Ycr-2330	1996	3 a'	2700 mk	8 100 mk
Taskutrumpetti Jupiter pun. JPT-416GG	1999	1		2 213 mk
Taskutrumpetti Bb Jupiter JPT-416L	1999	1		1 875 mk
Pikku-tuuba	1996	1		9 900 mk
Pasuuna Bb/F Jupiter kultamess.Jsl-536RL	1999	1		5 213 mk
Pasuuna Bb/F Jupiter lakattu Jsl-536RL	2003	1	950 €	
Pasuuna Bb/F Jupiter Ergonomic Jsl-438LA	2003	1	550 €	
Käyrätorvi F pienikokoinen BH-602-1	1999	1		6 000 mk
Käyrätorvi F/Bb Hans Hoyer tupla	2003	1	2 300 €	
Käyrätorvi Bb/F Besson pieni BH-605-1	2003	1	2 100 €	
Käyrätorvi F/Bb Hans Hoyer tupla	2005	1	2 300 €	
Baritoni-torvi B&S 4v sarjassaBS-3171KL	1999	1		7 875 mk
Baritoni-torvi, käytetty	2005	1	1 250 €	
Tenoritorvi Jupiter 3 vent JBR-462L	2004	1	780 €	

Nuottitelineet ja nuotit ym.:

Rautaisia nuottitelineitä	1981	5 a'	59 mk	295 mk
Rautaisia nuottitelineitä	1985	15 a'	60 mk	900 mk
Rautaisia nuottitelineitä	1985	5 a'	60 mk	300 mk
Nilton Magic –nuottitelineet 2 laatikollista	1996	16		5 280 mk
Nilton Magic –nuottitelinelaatikot	1996	2		720 mk
Nilton Magic –nuottitelineet 1 laatikollinen	2004	8	520 €	
Nilton Magic –nuottitelinelaatikko	2004	1	65 €	
Orkesterin nuottitelinevalot 2 laat.+ lamput	2003	2 a'	432 €	864 €
Nuottiviivastotaulu	1979	1		200 mk
Nuottipiirrin	1979	1		58 mk
Nuottikoteloita 100 kpl	2001	100 a'	6,60	660 mk
Nuotistoa ennen kunnallistamista 1985		1		1 000 mk
Nuotistoa Kuula	1998	1		347 mk
Nuotistoa Brahms	1999	1		203 mk
Nuotistoa Bach	1999	1		840 mk
Puhallinorkesterikirjallisuus	2003	1	563 €	

Muu kalusto, tietokoneet ym.

Valaisin ”Lampukas”	1988	1		480 mk
Adler Gabriele 9009 kirjoituskone	1988	1		2 290 mk
Lattiavitriini VI 3 pyökki	2002	1	1 283 €	
3 tietokonetta DTK Athlon (54 % valt.apua)	2001	3 a'	6020 mk	18 060 mk
1 tietokone (70 % valt.ionapua)	2003	1	804 €	

LIITE 5 (3)

Kannettava tietokone ASUS (50 % valt.apua) 2005	1	670 €
Tietokoneisiin: Yamaha S 30 syntetisaat.	2002 1	1 000 €
Yamaha S 80 syntetisaattori	2002 1	2 000 €
3 keybord telinettä	2002 3	a'35 € 105 €
Technich johdot	2002 1	111 €
Tulostin HP PSC1210 + kaapeli	2003 1	159 €

<u>Musiikkileikkikoulun rytmisoittimet:</u>	<u>vuosi</u>	<u>kpl</u>	<u>hankintahinta</u>
Aulos-nokkahuilut	1981	2	2 x 20,00 = 40,00 mk
Bongo-rumpu	1980	1	82,45 mk
Claves	1980	3	3 x 12,75 = 38,25 mk
Claves	1985	2	2 x 36,00 = 72,00 mk
Gabasa LP	1991	1	180,00 mk
Guiro	1985	1	76,00 mk
Guiro	1985	1	39,20 mk
Guiro	1985	2	2 x 22,40 = 44,80 mk
Guiro Mexico	1991	1	136,00 mk
Kantele 5-kielinen	1985	1	236,00 mk
Kantele 5-kielinen	1987	2	2 x 244,00 = 488,00 mk
Kastanjetit, puuvarrella	1980	2	2 x 10,62 = 21,25 mk
Kehärumpu	1980	1	100,30 mk
Kehärumpu + nuija	1985	1	114,40 + 16 = 130,40 mk
Kellopeli	1980	1	113,90 mk
Kulkuset	1981	4	4 x 10,00 = 40,00 mk
Lautaset	1980	1	30,60 mk
Lautaset	1991	1	191,25 mk
Lyöntirauta	1985	2	2 x 7,20 = 14,40 mk
Lyöntirauta	1985	2	2 x 4,00 = 8,00 mk
Maracas	1980	1	10,20 mk
Maracas	1985	1	28,00 mk
Nuijat Sch 7	1991	1	76,50 mk
Nuijat Sch 16	1991	1	140,25 mk
Nuijat	1991	3	3 x 19,00 = 45,00 mk
Palakellopelin osia, Sonor ksyol c1 – c2	1991	8	8 x 106,25 = 850,00 mk
Palakellopelin osia, Sonor KS 50 PO C	1991	1	476,00 mk
Palakellopelin osia, Sonor KS 50 PO G	1991	1	476,00 mk
Penaali	1980	2	2 x 20,40 = 40,80 mk
Tamburiini	1980	1	25,50 mk
Tamburiini	1985	1	28,00 mk
Triangelit	1981	3	3 x 8,50 = 25,50 mk
Triangeli	1980	1	12,75 mk
Triangeli	1985	1	23,20 mk
Triangeli	1985	1	17,20 mk
Triangeli	1985	1	20,00 mk

Musiikkileikkikoulun kalustoa

736,28 € = 4 377,70 mk

Oppilaat osastoittain

LIITE 6 a)

<u>Vuosi</u>	<u>mus.opisto</u>	<u>mus.koulu</u>	<u>aikuisos.</u>	<u>varsinaiset</u>	<u>muut</u>	<u>kaikki</u>
/ kevät	<u>myöh. m.o. perusaste</u>		<u>opp. yht.</u>		<u>mus.leikkik.</u>	
(syys 1971)		(65)	(5)	(70)	-	(70)
v. 1972		66	7	73	-	73
v. 1973		70	8	78	-	78
v. 1974		73	5	78	-	78
v. 1975		76	5	81	-	81
v. 1976		71	8	79	-	79
v. 1977		70	5	75	-	75
v. 1978		86	8	94	-	94
v. 1979		91	8	99	-	99
v. 1980		96	9	105	-	105
(musiikkileikkikoulutoiminta oli alkanut syksyllä 1980 yhteensä 40 oppilaan joukolla)						
v. 1981		93	14	107	36	143
v. 1982		99	23	122	67	189
v. 1983		76	29	105	49	154
v. 1984		78	17	95	60	155
(syksyllä 1984 tulivat mukaan ensimmäiset 3 musiikkiopistotason oppilasta)						
v. 1985	4	97	9	110	92	202
v. 1986	-	82	10	92	87	179
v. 1987	3	85	7	95	102	197
v. 1988	2	91	8	101	96	197
v. 1989	5	96	10	111	85	196
v. 1990	-	98	11	109	74	183
v. 1991	-	99	17	116	82	198
v. 1992	-	95	12	107	88	195
v. 1993	-	88	12	100	77	177
v. 1994	-	80	17	97	61	158
v. 1995	-	81	16	97	87	184
v. 1996	-	78	19	97	68	165
v. 1997	9	79	10	98	58	156
v. 1998	11	84	11	106	56	162
v. 1999	18	104	6	128	62	190
v. 2000	13	123	8	144	53	197
v. 2001	8	118	11	137	35	172
v. 2002	6	109	11	126	26	152
v. 2003	12	109	12	133	26	159
v. 2004	11	123	17	151	47	198
v. 2005	9	125	12	146	25	171
Kaikki yht.	<u>111</u>	<u>3 089</u>	<u>392</u>	<u>3 592</u>	<u>1599</u>	<u>5 191</u>

Oppilasmäärät ja keskiarvot vuosittain talousvertailua varten

LIITE 6 b)

Vuosi	keväällä		syksyllä		keskiarvo		yht.
	varsinaiset	muut	varsinaiset	muut	varsinaiset	muut	
kevät - syys							
syys - 1971	-	-	70	-	29,17	-	29,17
v. 1972	73	-	84	-	77,58	-	77,58
v. 1973	78	-	77	-	77,58	-	77,58
v. 1974	78	-	84	-	80,50	-	80,50
v. 1975	81	-	83	-	81,83	-	81,83
v. 1976	79	-	75	-	77,33	-	77,33
v. 1977	75	-	96	-	83,75	-	83,75
v. 1978	94	-	94	-	94,00	-	94,00
v. 1979	99	-	101	-	99,83	-	99,83
v. 1980	105	-	107	40	105,83	16,67	122,50
v. 1981	107	36	124	68	114,08	49,33	163,41
v. 1982	122	67	105	49	114,92	59,50	174,42
v. 1983	105	49	101	60	103,33	53,58	156,91
v. 1984	95	60	113	101	102,50	77,08	179,58
v. 1985	110	92	96	80	104,17	87,00	191,17
v. 1986	92	87	95	97	93,25	91,17	184,42
v. 1987	95	102	101	88	97,50	96,17	193,67
v. 1988	101	96	111	88	105,17	92,67	197,84
v. 1989	111	85	110	86	110,58	85,42	196,00
v. 1990	109	74	117	87	112,33	79,42	191,75
v. 1991	116	82	114	97	115,17	88,25	203,42
v. 1992	107	88	103	85	105,33	86,75	192,08
v. 1993	100	77	99	70	99,58	74,08	173,66
v. 1994	97	61	100	92	98,25	73,92	172,17
v. 1995	97	87	97	70	97,00	79,92	176,92
v. 1996	97	68	102	60	99,08	64,67	163,75
v. 1997	98	58	106	56	101,33	57,17	158,50
v. 1998	106	56	126	59	114,33	57,25	171,58
v. 1999	128	62	143	60	134,25	61,17	195,42
v. 2000	144	53	137	41	141,08	48,00	189,08
v. 2001	137	35	122	31	130,75	33,33	164,08
v. 2002	126	26	126	28	126,00	26,83	152,83
v. 2003	133	26	148	50	139,25	36,00	175,25
v. 2004	151	47	129	27	141,83	38,67	180,50
v. 2005	146	25	131	25	139,75	25,00	164,75
Yht.	<u>3 592</u>	<u>1 599</u>	<u>3 727</u>	<u>1 695</u>	<u>3 648,21</u>	<u>1 639,00</u>	<u>5 287,23</u>

Oppilaiden sukupuolijakauma vuosittain

LIITE 6 c)

	<u>Varsinaiset oppilaat</u>			<u>Muut oppilaat</u>			<u>Yhteensä</u>
	<u>m(poikia)</u>	<u>f (tyttöjä)</u>	<u>yht.</u>	<u>m</u>	<u>f</u>	<u>yht.</u>	
(Syys 1971)	(18)	(52)	(70)	(-)	(-)	(-)	(70)
Kevät 1972	18	55	73	-	-	-	73
Kevät 1973	18	60	78	-	-	-	78
Kevät 1974	16	62	78	-	-	-	78
Kevät 1975	20	61	81	-	-	-	81
Kevät 1976	19	60	79	-	-	-	79
Kevät 1977	20	55	75	-	-	-	75
Kevät 1978	23	71	94	-	-	-	94
Kevät 1979	24	75	99	-	-	-	99
Kevät 1980	30	75	105	-	-	-	105
Kevät 1981	30	77	107	8	28	36	143
Kevät 1982	30	92	122	18	49	67	189
Kevät 1983	23	82	105	13	36	49	154
Kevät 1984	22	73	95	16	44	60	155
Kevät 1985	30	80	110	39	53	92	202
Kevät 1986	21	71	92	32	55	87	179
Kevät 1987	16	79	95	36	66	102	197
Kevät 1988	22	79	101	34	62	96	197
Kevät 1989	25	86	111	18	67	85	196
Kevät 1990	30	79	109	18	56	74	183
Kevät 1991	31	85	116	18	64	82	198
Kevät 1992	31	76	107	21	67	88	195
Kevät 1993	29	71	100	20	57	77	177
Kevät 1994	31	66	97	18	43	61	158
Kevät 1995	26	71	97	30	57	87	184
Kevät 1996	25	72	97	24	44	68	165
Kevät 1997	25	73	98	15	43	58	156
Kevät 1998	28	78	106	14	42	56	162
Kevät 1999	2	96	128	20	42	62	190
Kevät 2000	43	101	144	19	34	53	197
Kevät 2001	41	96	137	10	25	35	172
Kevät 2002	39	87	126	9	17	26	152
Kevät 2003	40	93	133	6	20	26	159
Kevät 2004	52	99	151	16	31	47	198
<u>Kevät 2005</u>	<u>51</u>	<u>95</u>	<u>146</u>	<u>5</u>	<u>20</u>	<u>25</u>	<u>171</u>
Kaikki yht.	<u>961</u>	<u>2 631</u>	<u>3 592</u>	<u>477</u>	<u>1 122</u>	<u>1 599</u>	<u>5 191</u>

Oppilaiden ikäjakauma

LIITE 6 d)

	<u>alle 7 v.</u>	<u>7-10 v.</u>	<u>11-15 v.</u>	<u>16-20 v.</u>	<u>21-25 v.</u>	<u>yli 25 v.</u>	<u>yht.</u>
(Syys 1971)	(-)	(30)	(35)	(2)	(-)	(3)	(70)
Kevät 1972	-	30	36	2	-	5	73
Kevät 1973	-	25	45	3	-	5	78
Kevät 1974	-	28	45	3	-	2	78
Kevät 1975	-	36	40	3	-	2	81
Kevät 1976	1	23	47	4	1	3	79
Kevät 1977	1	31	38	3	1	1	75
Kevät 1978	-	38	48	6	2	-	94
Kevät 1979	1	34	56	7	1	-	99
Kevät 1980	1	33	62	7	1	1	105
Kevät 1981	1	29	63	12	1	1	107
Kevät 1982	1	28	70	21	1	1	122
Kevät 1983	-	18	58	26	1	2	105
Kevät 1984	-	24	54	13	1	3	95
Kevät 1985	1	24	72	10	1	2	110
Kevät 1986	-	25	57	9	-	1	92
Kevät 1987	2	31	54	7	-	1	95
Kevät 1988	2	31	58	9	-	1	101
Kevät 1989	-	32	69	9	1	-	111
Kevät 1990	1	28	69	10	1	-	109
Kevät 1991	-	19	71	26	-	-	116
Kevät 1992	-	17	71	25	-	-	107
Kevät 1993	-	13	62	25	-	-	100
Kevät 1994	-	14	53	30	-	-	97
Kevät 1995	-	13	55	29	-	-	97
Kevät 1996	-	14	54	29	-	-	97
Kevät 1997	-	17	59	22	-	-	98
Kevät 1998	-	15	62	28	1	-	106
Kevät 1999	1	28	69	30	-	-	128
Kevät 2000	2	53	48	41	-	-	144
Kevät 2001	4	40	75	18	-	-	137
Kevät 2002	1	24	88	13	-	-	126
Kevät 2003	4	39	68	21	-	-	133
Kevät 2004	-	35	90	26	-	-	151
<u>Kevät 2005</u>	<u>7</u>	<u>28</u>	<u>91</u>	<u>20</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>146</u>
Kaikki yht.	<u>31</u>	<u>917</u>	<u>2 052</u>	<u>547</u>	<u>14</u>	<u>31</u>	<u>3 592</u>

Solistisen aineen oppilaat pääaineittain

	<u>pf</u>	<u>vl/vla</u>	<u>vcl</u>	<u>cb</u>	<u>ob</u>	<u>fl</u>	<u>cl</u>	<u>sax</u>	<u>tr</u>	<u>cor</u>	<u>alt</u>	<u>bar</u>	<u>trb</u>	<u>tba</u>	<u>perc</u>	<u>acc</u>	<u>quit</u>	<u>canto</u>	<u>yht.</u>
1971-72	63	5															1	4	73
1972-73	64	11		1													1	1	78
1973-74	67	9	1	1															78
1974-75	78	2	1																81
1975-76	75	4																	79
1976-77	74							1											75
1977-78	86					3	1	2	2										94
1978-79	89	5				3	1	1											99
1979-80	87	8				5	1	1	1		1	1							105
1980-81	80	9	1			5	2		4		1	1					3	1	107
1981-82	81	15	1			9			3	1	1	1			3	3	3	1	122
1982-83	69	14	1			5	2		3	1			2				5	3	105
1983-84	52	18	2			8	4		3	1			1				6		95
1984-85	48	25	5			10	5		6	1	1						9		110
1985-86	37	25	7			10	2	1	3	1	1						5		92
1986-87	35	27	7	1		13	2	1	3								2	4	95
1987-88	30	27	9			15	7	3	1			1		1	2	2	2	1	101
1988-89	30	36	9			13	6	4	2			1			4	3	3		111
1989-90	24	33	8	1		15	6	4	4	1					7	2	4		109
1990-91	31	30	7	3		17	4	5	4	1		1	1	1	7	2	2		116
1991-92	25	33	7	3		15	1	3	7	1		2		1	5	1	3		107
1992-93	20	31	6	2		16	4	5	5	1		1		1	4	1	3		100
1993-94	14	28	6	2		17	5	7	4	1		2	1	1	5	1	3		97
1994-95	14	29	6	4		15	7	6	5			2	1	1	4	1	2		97
1995-96	16	31	6	4		16	4	5	4	1		2	1	1	3	1	2		97
1996-97	15	27	4	3		18	6	4	5	1	3	2	1	1	3	1	3	1	98
1997-98	17	26	4	3	1	16	8	6	5	1	3	2	1	1	4	5	3		106
1998-99	38	28	6	3		17	7	7	3		2	1	1	1	5	5	4		128
1999-00	39	32	6	5	1	12	6	10	8	5	1	2	3	1	6	4	3		144
2000-01	42	31	5	3		12	4	7	6	4	1	2	2	1	7	5	5		137
2001-02	36	28	6	2	2	12	5	7	5	3	1	3	1	1	6	5	3		126
2002-03	37	32	6	2	1	14	5	10	5	3	1	3	1	1	5	5	2		133
2003-04	34	30	9	5		17	8	12	6	6	2	4	3	2	7	5	1		151
2004-05	31	38	10	1		13	7	10	8	6	1	3	3	1	7	5	1		146
Yht.	<u>1578</u>	<u>727</u>	<u>146</u>	<u>49</u>	<u>5</u>	<u>341</u>	<u>120</u>	<u>122</u>	<u>115</u>	<u>40</u>	<u>18</u>	<u>37</u>	<u>26</u>	<u>17</u>	<u>94</u>	<u>57</u>	<u>83</u>	<u>17</u>	<u>3592</u>

Solistisen aineen oppilaat sivuaineittain

	<u>pf</u>	<u>vl/vla</u>	<u>vcl</u>	<u>cb</u>	<u>ob</u>	<u>fl</u>	<u>cl</u>	<u>sax</u>	<u>tr</u>	<u>cor</u>	<u>alt</u>	<u>bar</u>	<u>trb</u>	<u>tba</u>	<u>perc</u>	<u>acc</u>	<u>quit</u>	<u>canto</u>	<u>yht.</u>
1977-78	1	2				1													4
1978-79		3				1	1												5
1979-80	4					2	1												7
1980-81	4					2		1											7
1981-82	5		1			1												1	8
1982-83	6	1																	7
1983-84	8	3	2			3		1											17
1984-85	7	2	3			3		1											16
1985-86	14	2	2			4		1											23
1986-87	13	1	2			5	1	1	1			1						2	27
1987-88	8					1	1		1			1						1	13
1988-89	9		1			2			1			1	1						15
1989-90	7					1			1			1							10
1990-91	7		2			1			1				1						12
1991-92	7		2										1						10
1992-93													1						1
1993-94																			-
1994-95																			-
1995-96																			-
1996-97			1				1	1	1										4
1997-98			1	1	3	1	1	1									1		9
1998-99			1	1	2	1	2	1									1		9
1999-2000				1	2	1	1	1									1		7
2000-01				2	1	2	2	1									1		9
2001-02		1		1	2	2	1						1			1	1		10
2002-03		2		1	1	1							1			1	1	1	9
2003-04		1		1	1	1			1				1			1			7
2004-05	2	2		2			1		1				1		1	1			11
Yht.	<u>102</u>	<u>20</u>	<u>18</u>	<u>10</u>	<u>8</u>	<u>36</u>	<u>16</u>	<u>11</u>	<u>8</u>			<u>4</u>	<u>8</u>		<u>1</u>	<u>4</u>	<u>9</u>	<u>2</u>	<u>257</u>

Musiikkioppilaitoksessa opiskellut lukuvuodet yhteensä, pää- ja sivuaineiset vuosina 1971–2005

	<u>pf</u>	<u>vl/vla</u>	<u>vcl</u>	<u>cb</u>	<u>ob</u>	<u>fl</u>	<u>cl</u>	<u>sax</u>	<u>tr</u>	<u>cor</u>	<u>alt</u>	<u>bar</u>	<u>trb</u>	<u>tba</u>	<u>perc</u>	<u>acc</u>	<u>quit</u>	<u>canto</u>	<u>yht.</u>
1578	727	146	49	5	341	120	122	115	40	18	37	26	17	94	57	83	17		3592
	<u>102</u>	<u>20</u>	<u>18</u>	<u>10</u>	<u>8</u>	<u>36</u>	<u>16</u>	<u>11</u>	<u>8</u>	-	-	<u>4</u>	<u>8</u>	-	<u>1</u>	<u>4</u>	<u>9</u>	<u>2</u>	<u>257</u>
1680	<u>747</u>	<u>164</u>	<u>59</u>	<u>13</u>	<u>377</u>	<u>136</u>	<u>133</u>	<u>123</u>	<u>40</u>	<u>18</u>	<u>41</u>	<u>34</u>	<u>17</u>	<u>95</u>	<u>61</u>	<u>92</u>	<u>19</u>		<u>3849</u>

Musiikkioppilaitoksen pääaineet soitinryhmittäin

LIITE 6 g)

	<u>piano</u>	<u>jousisoittimet</u>	<u>puupuhaltimet</u>	<u>vaskipuhaltimet</u>	<u>muut</u>	<u>yht.</u>
1971-72	63	5			5	73
1972-73	64	12			2	78
1973-74	67	11				78
1974-75	78	3				81
1975-76	75	4				79
1976-77	74		1			75
1977-78	86		6	2		94
1978-79	89	5	5			99
1979-80	87	8	7	3		105
1980-81	80	10	7	6	4	107
1981-82	81	16	9	6	10	122
1982-83	69	15	7	6	8	105
1983-84	52	20	12	5	6	95
1984-85	48	30	15	8	9	110
1985-86	37	32	13	5	5	92
1986-87	35	35	16	3	6	95
1987-88	30	36	25	3	7	101
1988-89	30	45	23	3	10	111
1989-90	24	42	25	5	13	109
1990-91	31	40	26	8	11	116
1991-92	25	43	18	11	8	107
1992-93	20	39	25	8	8	100
1993-94	14	36	29	9	8	97
1994-95	14	39	28	9	7	97
1995-96	16	41	25	9	6	97
1996-97	15	34	28	13	8	98
1997-98	17	33	31	13	12	106
1998-99	38	37	31	8	14	128
1999-2000	39	43	29	20	13	144
2000-01	42	39	23	16	17	137
2001-02	36	36	26	14	14	126
2002-03	37	40	30	14	12	133
2003-04	34	44	37	23	13	151
2004-05	31	49	30	35	13	146
Yht.	<u>1578</u>	<u>922</u>	<u>588</u>	<u>253</u>	<u>251</u>	<u>3592</u>

Musiikkioppilaitoksen sivuaineet soitinryhmittäinLIITE 6 h)

	<u>piano</u>	<u>jousisoittimet</u>	<u>puupuhaltimet</u>	<u>vaskipuhaltimet</u>	<u>muut</u>	<u>yht.</u>
1977-78	1	2	1			4
1978-79		3	2			5
1979-80	4		3			7
1980-81	4		3			7
1981-82	5	1	1		1	8
1982-83	6	1				7
1983-84	8	5	4			17
1984-85	7	5	4			16
1985-86	14	4	5			23
1986-87	13	3	7	2	2	27
1987-88	8		2	2	1	13
1988-89	9	1	2	3		15
1989-90	7		1	2		10
1990-91	7	2	1	2		12
1991-92	7	2		1		10
1992-93				1		1
1993-94						-
1994-95						-
1995-96						-
1996-97		1	2	1		4
1997-98		2	6		1	9
1998-99		2	6		1	9
1999-2000		1	5		1	7
2000-01		2	6		1	9
2001-02		2	5	1	2	10
2002-03		3	2	1	3	9
2003-04		2	2	2	1	7
2004-05	2	4	1	2	2	11
Yht.	<u>102</u>	<u>48</u>	<u>71</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>257</u>

Musiikkioppilaitoksessa opiskellut lukuvuodet soitinryhmittäin yhteensä, pää- ja sivuaineiset vuosina 1971–2005

	<u>piano</u>	<u>jousisoittimet</u>	<u>puupuhaltimet</u>	<u>vaskipuhaltimet</u>	<u>muut</u>	<u>yht.</u>
Pääaineet	1578	922	588	253	251	3592
Sivuaineet	<u>102</u>	<u>48</u>	<u>71</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>257</u>
	<u>1680</u>	<u>970</u>	<u>659</u>	<u>273</u>	<u>267</u>	<u>3849</u>

Solististen aineiden tutkinnot aineittain

	<u>pf</u>	<u>vl/vla</u>	<u>vcl</u>	<u>cb</u>	<u>ob</u>	<u>fl</u>	<u>cl</u>	<u>sax</u>	<u>tr</u>	<u>cor</u>	<u>alt</u>	<u>bar</u>	<u>trb</u>	<u>tba</u>	<u>perc</u>	<u>acc</u>	<u>quit</u>	<u>canto</u>	<u>yht.</u>
1974-75	6	1																	7
1975-76	21	1																	22
1976-77	24																		24
1977-78	8					1	1												10
1978-79	5							1											6
1979-80	12	8				2	2	1											25
1980-81	11	4				4	1	1	2										23
1981-82	8	3				2			3										16
1982-83	19	1				3			3				1						27
1983-84	9	2				4	1		1	1							2		20
1984-85	23	4	2			7		1									3		40
1985-86	11	7				5	1		2	1						1	1	1	30
1986-87	8	2	5			10	1	2										4	32
1987-88	18	9				8	2		2			1					1	3	44
1988-89	17	2	4			8	2		1			1			1			1	37
1989-90	13	12	2			8	1	2	2			1			2	2	2		47
1990-91	17	10	6			13	2			1			1		3		1		54
1991-92	23	14	3	2		4		2				1		1	2				52
1992-93	4	6	4	1		10	1	1	1			1	1	1					31
1993-94	7	14	2			9	4	2	2			2		1	1		3		47
1994-95	4	7	2	2		8	2	5	3			1	1	2					37
1995-96	9	14	2	2		11	1	4	2	1		1					2		49
1996-97	9	10	1			4	1	4							1	1		2	33
1997-98	4	6		2	1	13	4	3	2	1	1	2					1	1	41
1998-99	11	14	2	2		5	2	2	2		2	1	1		1				45
1999-2000	10	8	1		2	7	1	5	1						2				37
2000-01	15	3			1	10	3	5	2		1	1			2	6	5		54
2001-02	15	7	2	3		5	3	4		1		1		1	2		2		46
2002-03	10	5	2		1	5	2	2								7	1	1	36
2003-04	10	4	2	1		7	3	1			1	2	2	1	1	1		2	38
2004-05	13	9	1	1		5	1	5	3	2		2	3	1	1				47
<u>Yht.</u>	<u>374</u>	<u>187</u>	<u>43</u>	<u>16</u>	<u>5</u>	<u>178</u>	<u>43</u>	<u>52</u>	<u>34</u>	<u>8</u>	<u>5</u>	<u>18</u>	<u>10</u>	<u>7</u>	<u>19</u>	<u>19</u>	<u>24</u>	<u>15</u>	<u>1057</u>

Solististen aineiden tutkinnot soitinryhmittäin

LIITE 6 j)

	<u>piano</u>	<u>jousisoittimet</u>	<u>puupuhaltimet</u>	<u>vaskipuhaltimet</u>	<u>muut</u>	<u>yht.</u>
1974-75	6	1				7
1975-76	21	1				22
1976-77	24					24
1977-78	8		2			10
1978-79	5		1			6
1979-80	12	8	5			25
1980-81	11	4	6	2		23
1981-82	8	3	2	3		16
1982-83	19	1	3	4		27
1983-84	9	2	5	2	2	20
1984-85	23	6	8		3	40
1985-86	11	7	6	3	3	30
1986-87	8	7	13		4	32
1987-88	18	9	10	3	4	44
1988-89	17	6	10	2	2	37
1989-90	13	14	11	3	6	47
1990-91	17	16	15	2	4	54
1991-92	23	19	6	2	2	52
1992-93	4	11	12	4		31
1993-94	7	16	15	5	4	47
1994-95	4	11	15	7		37
1995-96	9	18	16	4	2	49
1996-97	9	11	9		4	33
1997-98	4	8	21	6	2	41
1998-99	11	18	9	6	1	45
1999-2000	10	9	15	1	2	37
2000-01	15	3	19	4	13	54
2001-02	15	12	12	3	4	46
2002-03	10	7	8	2	9	36
2003-04	10	7	11	6	4	38
2004-05	13	11	11	10	2	47
Yht.	<u>374</u>	<u>246</u>	<u>278</u>	<u>82</u>	<u>77</u>	<u>1057</u>

Suoritetut solistiset tutkinnot opiskeltuihin lukuvuosiin nähden soitinryhmittäin vuosina

1971–2005

	<u>piano</u>	<u>jousisoittimet</u>	<u>puupuhaltimet</u>	<u>vaskipuhaltimet</u>	<u>muut</u>	<u>yht.</u>
Lukuvuosia	1680	970	659	273	267	3849
Tutkintoja	<u>374</u>	<u>246</u>	<u>278</u>	<u>8</u>	<u>77</u>	<u>1057</u>
	22 %	25 %	42 %	30 %	29 %	27 %

Jalasjärven musiikkioppilaitoksen henkilökunta lukuvuosina 1971–2005 LIITE 7 a)

Kahdesta luvusta johtajan/rehtorin luku on ensimmäisenä, muuten luku on opettajien.

<u>Lukuvuosi</u>	<u>Virat/toimet</u>	<u>Päätoimiset opettajat</u>	<u>Sivutoimiset opettajat</u>	<u>Yhteensä</u>
1971-72			1 + 10	11
1972-73			1 + 7	8
1973-74			1 + 8	9
1974-75			1 + 8	9
1975-76			1 + 8	9
1976-77			1 + 8	9
1977-78			1 + 7	8
1978-79			1 + 7	8
1979-80			1 + 6	7
1980-81	1		11	12
1981-82	1		14	15
1982-83	1		15	16
1983-84	1		14	15
1984-85	1		12	13
1985-86	1		13	14
1986-87	1	1	13	15
1987-88	1 + 1	-	15	17
1988-89	1 + 1	1	11	14
1989-90	1 + 1	1	11	14
1990-91	1 + 1	1	14	17
1991-92	1 + 1	1	15	18
1992-93	1 + 1	1	14	17
1993-94	1 + 1	1	12	15
1994-95	1 + 1	1	10	13
1995-96	1 + 1	1	9	12
1996-97	1 + 1	1	10	13
1997-98	1 + 2	-	11	14
1998-99	1 + 2	1	12	16
1999-2000	1 + 2	1	11	15
2000-01	1 + 2	1	12	16
2001-02	1 + 2	1	12	16
2002-03	1 + 2	1	11	15
2003-04	1 + 2	1	12	16
2004-05	1 + 2	1	13	17
<u>Keskiarvo</u>	<u>0,74 + 0,76</u>	<u>0,5</u>	<u>0,26 + 11,06</u>	<u>13,32</u>
/lukuvuosi				

Musiikkioppilaitoksen johtajat/rehtorit ja opettajat vuosina 1971–2005 LIITE 7 b) (1)

Nimi (aakkosjärjestyksessä), opetusaine(et) / tehtävä sekä toiminta-aika
(lyhenne lv. = lukuvuosi)

- Aho Juhani, kitara / tuntiopettaja syys 1981 – syys 1983, syys 1985 – kevät 2002
Ala-aho Harri, käyrätorvi / tuntiopettaja syys 2004 – 5.3.2006 ?
Alanko Aatos, viulu, jousiyhtye / tuntiopettaja syys 1971 – kevät 1973
Anttila Aino, piano / tuntiopettaja lukuvuonna 1971 – 1972
Anttila Markku, viulu / tuntiopettaja syys 1982 – kevät 1988
Biró-Niva Katalin, piano / tuntiopettaja syys 1992, syys 1995
Claramunt Alberto, piano / tuntiopettaja syys 1983 – kevät 1986
Cibulka Mika, viulu / tuntiopettaja syys 1981 – kevät 1984
Cibulka Svatopluk, viulu, alttoviulu, saksofoni, klarinetti / tuntiopettaja
syys 1977 – kevät 1982
Elo-Ahonen Susanna, piano / tuntiopettaja syys 1986 – kevät 1992
Erendy Lemmo, viulu / viulunsoitonopettajan sijaisuus kevät 1995
Forsberg Anneli, piano, laulu, musiikinteoreettiset aineet / sivutoiminen johtaja
1.9.1972–31.5.1973
Grzelazka Janusz, piano / tuntiopettaja kevät 1993
Gyimes Zsófia, oboe / tuntiopettaja syys 1997 – kevät 2000, lv. 2001 – 2002
Hakala Timo, lyömäsoittimet / tuntiopettaja lv. 2000 – 2001
Harju Heini, piano / tuntiopettaja syys 1975 – syys 1976
Harttola Pekka, piano,urut, musiikin teoreettiset aineet /sivutoiminen johtaja 12.9.1975
– 31.5.1980, tuntiopettaja syys 1980 – kevät 1983
Hautala Mirka, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja kevät 1991
Henttonen Teuvo, ei opetusta / sivutoiminen johtaja 23.9.1971 – 31.8.1972
Hercegh Mariann, sello / tuntiopettaja syys 1985 – kevät 1987
Hercegh Zsolt, sello, sello-orkesteri / tuntiopettaja lv. 1986 – 1987
Hietala Toni, lyömäsoittimet / tuntiopettaja syys 2002 – 2005 ja edelleen
Hillman Tarja, sello, piano / tuntiopettaja syys 1980 – kevät 1984
Hillman Tuija, piano / tuntiopettaja syys 1980 – kevät 1982
Hirvi Lasse, piano / tuntiopettaja kevät 1981 – kevät 1982
Hämäläinen Tuula, piano / tuntiopettaja lv.1971 – 1972
Ikkala Jari, kitara / tuntiopettaja kevät 1984 – kevät 1985
Ikkala Raimo, klarinetti / tuntiopettaja lv. 1984 – 1985
Jaanson Inge, yleinen musiikkitieto / tuntiopettaja lv. 1991 – 1992
Jarmolowicz Slawomir, viulu, alttoviulu, jousiorkesterit / päätoiminen tuntiopettaja
syys 1988 – syys 1990
Jokinen Marjatta, piano, musiikin teoreettiset aineet / tuntiopettaja syys 1971 –
syys 1979
Jussila Pertti, piano / tuntiopettaja lv. 1982 – 1983
Juvonen Pasi, lyömäsoittimet / tuntiopettaja kevät 2002
Järvenpää Leena, sello / tuntiopettaja lv. 1984 – 1985
Kaisla Risto, klarinetti / tuntiopettaja kevät 1983
Kalliomäki Markus, lyömäsoittimet / tuntiopettaja lv. 1989 –1990
Karhumäki Mikko, piano/urut / tuntiopettaja lv. 1971 – 1972
Kariluoma Sami, lyömäsoittimet / tuntiopettaja lv. 1994 – 1995
Kataja Lasse, piano, musiikin teoreettiset aineet / tuntiopettaja kevät 1975
Ketola Esko, harmonikka / tuntiopettaja syys 1996 – 2005 ja edelleen
Kirsilä Eeva, Kodaly-opetusryhmä / tuntiopettaja lv. 1993 – 1994
Kiviniemi Mari, piano/ tuntiopettaja lv. 1986 – 1987
Kiviniemi Pauli, viulu, sello / tuntiopettaja syys 1972 – kevät 1976

Koivisto Raine, vaskisoittimet / tuntiopettaja lv. 1989 – 1990 LIITE 7 b) (2)
 Korpi Lauri, kitara / tuntiopettaja lv. 1971 – 1972 ja lv. 1980 – 1981
 Koskela Sami, lyömäsoittimet / tuntiopettaja kevät 1995
 Koski Jukka, lyömäsoittimet / tuntiopettaja syys 1987 – kevät 1989,
 syys 1990 – kevät 1994
 Koski Mauno, rummut / tuntiopettaja lv. 1981 – 1982
 Käkelä Tuija, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja lv. 1990 – 1991
 Laakso Hannele, viulu / tuntiopettaja lv. 1982 – 1983 ja lv. 1984 – 1985
 Lampinen Hanna, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja kevät 2003 – 2005 ja edelleen
 Latva-Mantila Kirsi, alttoviulu, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja kevät 1987 –
 kevät 1990
 Latva-Mantila Sirkka, piano, huilu, musiikkileikkikoulu / päätoiminen rehtori 1.9.1981
 – 31.5.1982
 Laulaja Markku, harmonikka / tuntiopettaja syys 1987, kevät 1989 – kevät 1996
 Lendvay Erzsébet, viulu, alttoviulu, kamarimusiikki ja jousiorkesteri / päätoiminen
 tuntiopettaja kevät 1991 – kevät 1997, viulunsoitonopettajan virassa
 syys 1997 – 2005 ja edelleen
 Lenkiewicz Stefan, piano, klarinetti, saksofoni, vasket, kitara, kamarimusiikki, sinfonia-
 orkesteri, musiikinteoreettiset aineet / päätoiminen tuntiopettaja lv. 1986 – 1987
 / päätoiminen pianonsoitonopettaja syys 1987 – syys1988
 / pianonsoitonopettajan virassa kevät 1989 – 2005 ja edelleen
 Luopajarvi Maarika, piano, musiikkileikkikoulu, musiikin teoreettiset aineet / tunti-
 opettaja syys 1983 – syys 1990
 Luopajarvi Marianna, piano, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja syys 1988 – kevät 1991
 Mahlamäki Martti, viulu, juniorijouset / tuntiopettaja lv. 1987 – 1988
 Marttila Päivi, viulu / tuntiopettaja syys 1993 – kevät 1988
 Metsä-Ketelä Saira, piano / tuntiopettaja lv. 1975 – 1976
 Mustalammi Csilla (o.s.Mester), piano / päätoiminen tuntiopettaja syys 1998 – 2005 ja
 edelleen
 Myllyniemi Pirjo-Marja, piano / tuntiopettaja lv. 1975 – 1976
 Mäkelä Risto, vaskisoittimet, klarinetti / tuntiopettaja lv. 1977 – 1978, syys 1979 –
 kevät 1986
 Mäki-Ikola Annika (o.s. Anttila), musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja syys 1993 –
 kevät 1996
 Mäntykoski Tarja, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja kevät 1992 – syys 1993
 Numminen Juhani, jousiorkesteri / tuntiopettaja syys 1996 – 2005 ja edelleen
 Oksanen Kaarina (o.s. Anttila), piano / tuntiopettaja lv. 1971 – 1972, syys 1973,
 lv. 1974 –1975 / sivutoiminen johtaja 9.4.1975 alkaen kevään loppuun saakka,
 jolloin opetti myös musiikinteoriaa
 Panula Arto, trumpetti / tuntiopettaja lv. 1990 – 1991, lv. 1993 – 1994, syys 2003 –
 2005 ja edelleen
 Parviainen Heikki, lyömäsoittimet / tuntiopettaja syys 1995 – kevät 1998
 Paski Pirkko, nokkahuilu, piano, Kodaly-opetusryhmä / tuntiopettaja syys 1985 –
 kevät 1993
 Peltokoski Anna-Liisa, piano, musiikin teoreettiset aineet kevät 1977 – kevät 1984
 Peltonen Mikael, huilu / tuntiopettaja lv. 1978 – 1979
 Pennanen Leena, laulu / tuntiopettaja syys 1980 –kevät 1982
 Penttinen Harri, sello / tuntiopettaja lv. 1987 – 1988
 Perämäki Sinikka, piano, musiikinteoreettiset aineet syys 1972 – kevät 1977,
 syys 1982 – kevät 1984, lv. 1985 – 1986 ja lv.1987 – 1988
 Piirto Kyllikki, piano, musiikin teoreettiset aineet / tuntiopettaja syys 1972 –
 kevät 1974, syys 1976 – syys 1983
 Piirto Matti, saksofoni / tuntiopettaja lv. 1976 – 1977

- Pystykoski Terhi (o.s. Nevala), musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja syys 1991 –
kevät 1993, syys 2000
- Rajala Päivi, piano / tuntiopettaja syys 1975 – kevät 1979
- Rantalainen Mikko, kontrabasso / tuntiopettaja syys 1993 – 2005 ja edelleen
- Rautanen Raine, piano, saksofoni, puhallinorkesteri, musiikkileikkikoulu, musiikin
teoreettiset aineet / tuntiopettaja syys 1984 – kevät 1986, syys 1990 – kevät 1995,
kevät 1996 – 2005, vt. rehtori 9.1.2006 – 1.1.2007
- Riitakorpi Juha, kontrabasso / tuntiopettaja syys 1980
- Rintala Päivi, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja kevät 1992 – syys 1993
- Rintala Reijo, harmonikka / tuntiopettaja syys 1981 – kevät 1983
- Rinta-Valkama Tuovi, piano, musiikin teoreettiset aineet / tuntiopettaja syys 1973
- Riskumäki Helena, piano / tuntiopettaja syys 1973, syys 1974 – syys 1976
- Riskumäki Maarit, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja syys 1990 – syys 1991,
syys 1996 – kevät 1998, kevät 1999 – kevät 2000
- Rita-Kasari Lauri, piano, kontrabasso, bassokitara / tuntiopettaja syys 1971 – 1972,
sivutoiminen johtaja syys 1973 – kevät 1975 (5.4.1975 saakka)
- Rudas Gábor, piano / tuntiopettaja kevät 1983
- Salo Petri, vaskisoittimet ja vaskiyhtyeet / tuntiopettaja syys 1990 – 2005 ja edelleen
- Simanyi Gabriella, piano / tuntiopettaja lv. 1985 – 1986
- Sivula-Vacék Tuula, viulu / tuntiopettaja lv. 1993 – 1994
- Stürzenberger Detlev, saksofoni / tuntiopettaja syys 1977 – syys 2005
- Syrjälä Valde, harmoni, urut / tuntiopettaja lv. 1971 – 1972
- Takkinen Henri, sello / tuntiopettaja syys 2004 – 2005 ja edelleen
- Tammelin Jaakko, kontrabasso, jousiorkesteri / tuntiopettaja syys 1986 – kevät 1988
- Torpo-Laitila Tarja, viulu, alttoviulu / Slawomir Jarmolowiczin sijaisena syys 1990
- Tóth Ferenc, vaskisoittimet / tuntiopettaja syys 1991 – kevät 1994
- Tuohimäki Anri, viulu, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja lv. 2001 – 2002, kevät 2005
- Tuohimäki Auli (o.s. Rautanen) huilu, piano, musiikkileikkikoulu, musiikin teoreettiset
aineet / tuntiopettaja lv. 1977 – 1978, lv. 1979 – 1980, 1. päätoiminen rehtori
1.8.1980 – 31.8.1981, (välillä äitiysloma) 1.8.1982 – 31.12.1996, virka muutettu
apulaisrehtorin viraksi Jalasjärven toimipisteessä 1.1.1997
- Tuomela Leena, piano / tuntiopettaja 1982 – 1983
- Tuomela Veli-Matti, saksofoni / tuntiopettaja lv. 1983 – 1984
- Tuomisto Kauko, piano / tuntiopettaja syys 1983 – kevät 1986
- Uitto Jenni, käyrätorvi / tuntiopettaja lv. 2003 – 2004
- Uitto Raija, musiikkileikkikoulu / tuntiopettaja syys 1998, kevät 2001, syys 2002
- Viitala Sirkka, viulu / tuntiopettaja kevät 1979
- Vuorela Teemu, lyömäsoittimet / tuntiopettaja syys 1998 – 2001
- Välimäki Esko I., laulu / tuntiopettaja kevät 1975, lv. 1981 – 1982
- Välimäki Esko M., piano / tuntiopettaja syys 1971 – syys 1972, syys 1973 – kevät 1974
- Välimäki Petri, kontrabasso, sähköbasso / tuntiopettaja syys 1989 – kevät 1993
- Vättö Maija-Liisa, laulu, piano / tuntiopettaja syys 1986 – kevät 1989, kevät 1997,
syys 2002 – 2005
- Vättö Keijo, piano, yleinen musiikkitieto, puhallinorkesteri / tuntiopettaja kevät 1985 –
kevät 1989
- Wieczorek Witold, lyömäsoittimet / tuntiopettaja syys 1994
- Zsiros Klára, sello / tuntiopettaja syys 1988 – kevät 2004

Jalasjärven valtakunnallisten musiikkileirien opettajat ja opetusaineet vuosina 1987 – 2005:

Liite 7 c) (1)

Aalto Janne, sello	1988 – 1993
Biró-Niva Katalin, piano, pianosäestykset	1988 – 1993, 1995, 1997 – 1998
Dumtshina Ludmila, pianosäestykset	1999
Hallantie Ulla-Maija, viulu, kamarimusiikki	1999 – 2002, 2004 – 2005
Hammarberg Riitta, viulu	1997
Harjanne Jouko, trumpetti	1997 – 1998
Hauskala Yrjö, huilu	1993
Hermaste Pille, piano, pianosäestys	1994
Hirvi Lasse, orkesterin ohjaus sovittajana	1994 – 1995, 1997
Ikkala Jari, kitara, kitarasäestys	1989
Jensen-Sögaard Anette, klarinetti	1994
Järkäs Päivi, huilu, huiluyhtyeet	2000 – 2002, 2004
Järvi Mari, piano, pianosäestys	1997 – 1998, 2000 – 2002, 2004 – 2005
Järvi Teet, sello, kamarimusiikki	2002, 2004
Kalliomäki Markus, lyömäsoittimet	1990
Karjalainen Kari, säveltäjä, orkesterin sovittaja	2000 – 2002, 2004
Kauppila Antti, viulu, alttoviulu	1993 – 1994
Koivisto Raine, vaskisoittimet, yhtyeet, puhallinork.	1989, 1993
Koski Jukka, lyömäsoittimet	1991 – 1995, 1997 – 2002
Lagerstam Eero, viulu	1996
Larsen Claus, huilu, huiluyhtyeet	1994
Lehtinen Ilari, huilu, huilukvartetti	1990
Lendvay Erzsébet, viulu, alttoviulu	1998
Lenkiewicz Stefan, sinfoniaork., piano, klarineti, saksofoni ja teoreettiset aineet	1989 – 1991, 1993 – 2002, 2004
Luoma Jani, lyömäsoittimet	1989
Marttila Päivi, viulu	1987
Mentu Tommi, oboe, klarinetti, saksofoni, yhtyeet	1989 – 1993
Mertanen Jukka, viulu	1991
Müntinga Kirsti, viulu	2001
Mäkilä Marja-Leena, huilu	1995, 1997
Nikkola Juha, viulu, jousiorkesteri	1987 – 1988
Numminen Juhani, viulu, jousi- ja sinfoniaorkesterit, yhtyeet	1992 – 2002, 2004 – 2005
Olli Jukka-Pekka, viulu	1997
Olli Laura-Talvikki, sello	1995
Paavola Jouko, sello	1994 – 2000
Paavola Helena, sello	1996 – 1998, 2001 – 2002, 2005
Palas Merit, viulu	1989 – 1990
Panula Arto, vaskisoittimet	1993
Parviainen Heikki, lyömäsoittimet	1996
Peltonen Jussi, sello	1987
Peltonen Raili, pianosäestys	1987
Rantalainen Mikko, kontrabasso	1991 – 1993, 1995 – 1996, 2001, 2005
Rauhala Hilikka, viulu	1994 – 1995
Rautanen Raine, saksofoni	1993 – 1998
Risberg Rainer, huilu, huiluyhtyeet	1996 – 1999
Risberg Terhi, huilu, huiluyhtyeet	1996 – 1999
Riskumäki Maarit, musiikkileikki	1997

LIITE 7 c) (2)

Saarenpää Jouko, viulu, alttoviulu, yhtyeet	1996 – 1997
Saarenpää Timo, klarinetti	1996 – 1997
Salo Petri, vaskisoittimet, puhallinorkesterit ja -yhtyeet	1992, 1994 – 2002, 2005
Seppälä Elias, vaskisoittimet, puhallinorkesterit ja -yhtyeet	1990 – 1991
Sillanpää Seppo, viulu, kansanmusiikki	1994 – 1995
Sivula-Vacek Tuula, viulu, kamarimusiikki, jousiorkesteri	1987 – 1993
Sutinen Pertti, viulu, kamarimusiikki	1995 – 1998, 2004 – 2005
Tampere Mari, viulu, kamarimusiikki	2002
Tuohimäki Auli, leirin johtaja, huilu, huiluyhtyeet	1987 – 2002, 2004 – 2005
Uitto Jenni, käyrätorvi	2004
Vacek Jan, viulu, alttoviulu, kamarimusiikki, jousiorkesteri	1987 – 1993
Vainonen Natalia, viulu	1998 – 1999
Viitaniemi Outi, huilu, huilukvartetti	1989 – 1992
Vuoristo Simo, viulu, alttoviulu	1998 – 2002, 2004 – 2005
Välimäki Petri, kontrabasso	1987 – 1990
Vättö Keijo, pianosäestys	1996 – 1997, 1999
Vättö Maija-Liisa, laulu	1996 – 1997

Arvioija: Tyttö () Ikä: _____

Poika () Ikä: _____

Vanhempi () nainen () Ikä: _____

mies () Ikä: _____

Opiskeluaine: _____

Orkesteri: _____

Muu: _____

Toiminnan arviointi:

Hyvät puolet:

Kehittämiskohteet:

Uudet ideat:

Palauta lomake oheisessa kirjekuoressa joko postiin tai pudota kunnanviraston laatikkoon.

(myös opettajalleen voi jättää toimitettavaksi, jos niin haluaa.)